

การศึกษาพัฒนาการภาษาและพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ของเด็กชั้นอนุบาล
ในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่ได้รับการจัดกิจกรรม
การเล่นเรื่องประกอบภาพ

ปริญญานิพนธ์
ของ
กรรณิการ์ ธีระสังวร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ
มกราคม 2545
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาพัฒนาการภาษาและพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ของเด็กชั้นอนุบาล
ในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่ได้รับการจัดกิจกรรม
เล่าเรื่องประกอบภาพ

บทคัดย่อ
ของ
กรรณิการ์ ธีระสังวร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ
มกราคม 2545

กรณีการ ธีระสังวร . (2544). การศึกษาพัฒนาการภาษาและพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ของเด็กชั้น
อนุบาลสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องจากภาพ.
ปริญญาณพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์ ดร. ดวงเดือน ศาสตราภักดิ์, อาจารย์สมเกียรติ
ทิพย์ทัศน์.

งานวิจัยฉบับนี้เป็นงานวิจัยเชิงทดลองมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพัฒนาการภาษาและพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ของเด็กชั้นอนุบาลสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องจากภาพ ซึ่งได้รับการจัดกิจกรรมแตกต่างกัน 3 วิธี คือ 1)ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม 2)เด็กเล่าเรื่องจากภาพที่ครูแสดง 3)ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ และเปรียบเทียบเด็กชั้นอนุบาลสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่มีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย เป็นเด็กชั้นอนุบาลสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี อายุ 5 , 6 , 7 ปี จำนวน 41 คน ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โดยกลุ่มตัวอย่างได้รับการสุ่มอย่างง่าย และแบ่งเป็นกลุ่มย่อย 9 กลุ่มดังนี้ เด็กในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่มีอายุ 5 ปี , 6 ปี , 7 ปีที่ได้รับการจัดกิจกรรมครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม , เด็กในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่มีอายุ 5 ปี , 6 ปี , 7 ปีที่ได้รับการจัดกิจกรรมเด็กเล่าเรื่องจากภาพที่ครูแสดง ,เด็กในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่มีอายุ 5 ปี, 6 ปี , 7 ปีที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ ระยะเวลาดำเนินการทดลองเป็นเวลา 30 คาบ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือแบบทดสอบพัฒนาการภาษา และแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ของเจเลนและเออร์เบน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบนอนพาราเมตริก ของครัสคอลล์ แวลลิส แบบวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และ แมนวิทนียวิลคอคชัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถามและเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพมีพัฒนาการทางภาษาสูงกว่าเด็กที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพที่มีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี มีพัฒนาการภาษาไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพมีพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าเด็กที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพที่มีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี มีพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. พัฒนาการภาษาและความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = 0.7$)

LANGUAGE DEVELOPMENT AND CREATIVE DEVELOPMENT IN KINDERGARTEN
CHILDREN OF RAJVITHI HOME FOR GIRL CHILD AND YOUTH WELFARE DIVISION OF PUBLIC
WELFARE WHO RECEIVED STORY TELLING FROM PICTURES ACTIVITIES

AN ABSTRACT
BY
KANNIKA TIRASUNGVON

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Developmental Psychology
at Srinakarinwirot University
January 2002

Kannika Tirasungvon. (2001). *Language Development and Creative Development in Kindergarten Children of Rajvithi Home for Girl Child and Youth Welfare Division of Public Welfare who received Story Telling from Pictures*. Master thesis , M.Ed. (Developmental Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University.
Advisor Committee: Assoc.prof.Dr.Duangduen Satraphat , Mr. Somkaith Tipayathasn.

The objectives of this experimental research were 1) to compare the language development and creative development in kindergarten children of Rajvithi Home for Girl Child and Youth Welfare Division of Public Welfare who received story telling from pictures toward different activities, 2) to compare the language development and creative development in kindergarten children of Rajvithi Home for Girl Child and Youth Welfare Division of Public Welfare who were different in ages and received story telling from pictures ages and 3) to study the relationship between language development and creative development.

The sample group consisted of 41 students, the first – year and the second – year kindergarten children 5, 6 and 7 years old, from Rajvithi Home for Girl Child and Youth Welfare Division of Public Welfare. They were studying in the second semester of academic year 2000. The subjects were simple random sampling and then they were random assigned in 9 groups, 3 – 5 in each group. The group participated in activity with the story telling from picture as follows: the students received story telling from picture activities by teacher, the students telling story from picture of teacher activities and the students didn't receive story telling from picture activities: In each group were divided in 3 levels; 5, 6 and 7 years old. The experimental proceeding was 30 times. The experiment was done by the researcher .The instruments were language development test and Jellen – Urban – Creative Test. The data were analyzed by using nonparametric statistics: Kruskal – Wallis test, One – way analysis of variance and Mann – Whitney – Wilcoxon test.

The results were as follows:

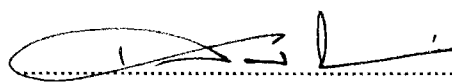
1. The kindergarten children in Rajvithi Home for Girl Child and Youth Welfare who had received story telling from picture activities by teacher, the students telling story from picture of teacher activities had the score of language development and creative development higher than the ones who didn't receive story telling from picture activities at a statistically significant level of .05
2. There were no significantly different in the score of language development and creative development among the kindergarten children in Rajvithi Home for Girl Child and Youth Welfare whose ages were 5,6 and 7 years old.
3. Language was positively correlated with creative at a statistically significant level of .05 ($r = 0.7$)

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

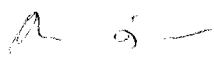
การศึกษาพัฒนาการภาษาและพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ของเด็กชั้นอนุบาล
ในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่ได้รับการจัดกิจกรรม
การเล่นเรื่องประกอบภาพ

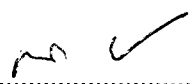
ของ
นางสาวกรรณิการ์ ธีระสังวร

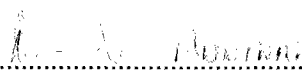
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

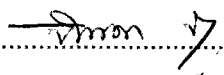
..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)
วันที่ 23 เดือน มกราคม พ.ศ. 2545

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร. ดวงเดือน ศาสตรภัทร)

..... กรรมการ
(อาจารย์สมเกียรติ ทิพย์ทัศน์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินดา จำเริญ)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับความกรุณาอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ ดร. ดวงเดือน ศาสตราภักดิ์ ประธานกรรมการปริญญานิพนธ์ และอาจารย์สมเกียรติ ทิพย์ทัศน์ กรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็น และช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย จนกระทั่งปริญญานิพนธ์สำเร็จลงด้วยดี ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร ที่กรุณารับเป็นกรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติมใน การสอบปากเปล่าและให้คำแนะนำต่างๆเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จินดา จำเริญ ที่ให้ความช่วยเหลือ แนะนำในการสร้าง และพิจารณาตรวจเครื่องมือ อย่างละเอียดรอบคอบ และกรุณารับเป็นกรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ยาวภา เตชะคุปต์ และ ดร. สุจินดา ขจรรุ่งศิลป์ ที่ให้ความช่วยเหลือ แนะนำในการสร้างและพิจารณาตรวจเครื่องมือ อย่างละเอียดรอบคอบ

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดิลก ดิลกานนท์ ที่ให้ความช่วยเหลือ ในการแนะนำ การให้คะแนนแบบทดสอบเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ ครูใหญ่โรงเรียนอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่อำนวยความสะดวก และให้ความร่วมมือในการวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเด็กๆในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ พี่ เพื่อน เอกจิตวิทยาพัฒนาการที่ช่วยเหลือ ให้คำแนะนำและเป็นกำลังใจจนกระทั่งปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จลงด้วยดี

ท้ายสุดนี้ผู้วิจัยขอโน้มระลึกถึงพระคุณ บิดา มารดา ที่ให้การอบรมเลี้ยงดูมาเป็นอย่างดี ขอระลึกถึงพระคุณครู อาจารย์ทุกท่านที่ถ่ายทอดความรู้ต่างๆ ให้ผู้วิจัยได้นำมาใช้เพื่อศึกษาค้นคว้าจนถึงปัจจุบัน คุณความดีและประโยชน์ที่พึงมีของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดามารดา ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณยิ่งทุกท่าน

กรรณิการ์ ถิระสังวร

งานวิจัยฉบับนี้ได้รับทุนวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย

สารบัญ

บทที่

หน้า

1 บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	5
ตัวแปรที่ศึกษา	5
นิยามศัพท์	5
กรอบแนวความคิดในการวิจัย	9

2 เอกสารกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี	10
พัฒนาการภาษา	13
พัฒนาการความคิดสร้างสรรค์	18 ✓
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเล่าเรื่องประกอบภาพ	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	26
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	29

3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	30
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	30
แบบแผนดำเนินการทดลอง	42
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	52

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	53
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	73

5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย	74
ความมุ่งหมายในการวิจัย	74
สมมติฐานที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	74
วิธีดำเนินการศึกษา	74

บทที่	หน้า
5 (ต่อ) สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	76
อภิปรายผล	76
ข้อเสนอแนะ	80
บรรณานุกรม	83
ภาคผนวก	87
ภาคผนวก ก	87
ภาคผนวก ข	197
ภาคผนวก ค	205
ภาคผนวก ง	231

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบแผนการทดลอง	39
2 วัน-เวลา ทดสอบความสามารถทางภาษาและความคิดสร้างสรรค์ ก่อนและหลังการทดลอง	40
3 แผนการจัดกิจกรรม 30 คาบ ของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2	42
4 กระบวนการในการทำทดลอง	45
5 วัน-เวลา ดำเนินการทดลอง และแสดงวันและเวลาที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยทำวิจัย สลับกันทำการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2	47
6 ค่าสถิติพื้นฐานคะแนนพัฒนาการภาษา	53
7 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของพัฒนาการภาษา กลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม	54
8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการภาษา กลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 3	54
9 การเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการภาษา กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 3	54
10 การเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการภาษา กลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2	55
11 ค่าสถิติพื้นฐานคะแนนพัฒนาการภาษา ตอนที่ 1.....	55
12 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของพัฒนาการภาษา ตอนที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2	56
13 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการภาษา ตอนที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 3	56
14 การเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการภาษา ตอนที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 3	57
15 การเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการภาษา ตอนที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2	57
16 ค่าสถิติพื้นฐานคะแนนพัฒนาการภาษา ตอนที่ 2.....	57
17 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของพัฒนาการภาษา ตอนที่ 2 กลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2	58
18 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการภาษา ตอนที่ 2 กลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 3	58
19 การเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการภาษา ตอนที่ 2 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 3	59
20 การเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการภาษา ตอนที่ 2 กลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2	59
21 ค่าสถิติพื้นฐานคะแนนพัฒนาการภาษา ตอนที่ 3	60

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
22	การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของพัฒนาการภาษา ตอนที่ 3 กลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2	60
23	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการภาษา ตอนที่ 3 กลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 3	61
24	การเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการภาษา ตอนที่ 3 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 3	61
25	การเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการภาษา ตอนที่ 3 กลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2	61
26	ค่าสถิติพื้นฐานคะแนนพัฒนาการภาษาของเด็กที่มีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี	62
27	การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของพัฒนาการภาษา ของเด็กที่มีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี	62
28	ค่าสถิติพื้นฐานคะแนนพัฒนาการภาษา ตอนที่ 1 ของเด็กที่มีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี	63
29	การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของพัฒนาการภาษา ตอนที่ 1 ของเด็กที่มีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี	63
30	ค่าสถิติพื้นฐานคะแนนพัฒนาการภาษา ตอนที่ 2 ของเด็กที่มีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี	64
31	การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของพัฒนาการภาษา ตอนที่ 2 ของเด็กที่มีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี	64
32	ค่าสถิติพื้นฐานคะแนนพัฒนาการภาษา ตอนที่ 3 ของเด็กที่มีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี	65
33	การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของพัฒนาการภาษา ตอนที่ 3 ของเด็กที่มีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี	65
34	ค่าสถิติพื้นฐานคะแนนพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์	66
35	การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์	66
36	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 3	67
37	การเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 3	67
38	การเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 3	68
39	ค่าสถิติพื้นฐานคะแนนพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ ของเด็กที่มีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี	68
40	การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ ของเด็กที่มีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี	69
41	การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาษากับความคิดสร้างสรรค์	69
42	การหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถ ทางภาษาตอนที่ 1	233
43	การหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถ ทางภาษาตอนที่ 2 และ ตอนที่ 3	234

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ค่านิยมและพฤติกรรมของคนในสังคมไทยมีแนวโน้มที่จะให้ความสำคัญ และความสนใจกับเรื่องที่อยู่ในกระแสหลักของสังคมและเรื่องที่อยู่ในระบบปกติของสังคมเป็นส่วนใหญ่ โดยละเลยเรื่องที่อยู่นอกกระแสและเป็นจุดอ่อนในสังคม เช่น ในเรื่องของเด็กและเยาวชน จะเห็นได้ชัดว่าสังคมและระบบการศึกษาสนใจแต่เด็กที่อยู่ในระบบโรงเรียนเด็กของชนชั้นกลางในเมืองเท่านั้น แต่จะละเลยเด็กด้อยโอกาสที่อยู่นอกโรงเรียน เด็กชนบท เด็กยากจน เด็กที่ถูกทอดทิ้ง เด็กเร่ร่อน หิวโหย และเด็กที่พิการในด้านต่าง ๆ ฯลฯ ส่งผลให้เด็กดังกล่าวเหล่านี้ กลายเป็นเด็กที่เสียเปรียบอยู่ในสังคม ถูกลืมนึกไปจากสังคม (ไพฑูริย์ สินลารัตน์. 2535: คำนำ) และภาพลักษณ์ของเด็กๆ เหล่านี้ส่วนใหญ่จะถูกมองว่ามีปัญหาความประพฤติ พฤติกรรมการแสดงออกเป็นไปในทางลบ มักแสดงความก้าวร้าว ความยับยั้งชั่งใจมีน้อย บางครั้งดูเหมือนเด็กมีปัญหา และอาจสร้างปัญหาให้แก่สังคมได้ แต่ในความเป็นจริงแล้ว เด็กๆ เหล่านี้ก็ต้องการโอกาสที่ดีทางด้านการศึกษาและสังคมเท่าเทียมกันกับเด็กธรรมดาทั่วๆ ไป (สมถวิล เมืองพระ. 2539: 23) ตามสิทธิที่เด็กพึงได้รับ

จากปฏิญญาแห่งกรุงเจนีวาในปี ค. ศ.1924 ว่าด้วยสิทธิของเด็กที่สอดคล้องต้องกันกับหลักปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ดังนี้

1. เด็กทุกคนจะต้องได้รับสิทธิต่างๆ อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการแบ่งแยกสีผิว เผ่าพันธุ์ และชนชั้นใดๆ
2. เด็กทุกคนจะต้องได้รับการคุ้มครอง และมีโอกาสได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ในทุกด้าน
3. เด็กทุกคนจะต้องได้รับสิทธิในการมีชื่อ มีสัญชาติ นับตั้งแต่กำเนิดเกิดขึ้น
4. เด็กทุกคนจะต้องได้รับประโยชน์ต่างๆ เกี่ยวกับความมั่นคงทางสังคมในทุกด้าน
5. เด็กทุกคนที่ด้อยทางกาย จิตใจ และสังคมจะต้องได้รับการปฏิบัติรักษา การศึกษาและดูแล

อย่างพิเศษ อย่างสอดคล้องกับความเป็นจริงของชีวิต

6. เด็กทุกคนจะต้องได้รับความรักและความเข้าใจ ในบรรยากาศแห่งความรักและมั่นคงอบอุ่น
7. เด็กทุกคนจะต้องได้รับการศึกษา ได้รับโอกาสเต็มที่ในการเล่นและการพักผ่อนหย่อนใจ
8. เด็กทุกคนจะต้องได้รับการคุ้มครอง และบำบัดรักษาอย่างเร่งด่วนในทุกกรณี
9. เด็กทุกคนจะต้องได้รับการคุ้มครองจากการถูกทอดทิ้ง ทารุณ ทุพต และตกเป็นเครื่องมือในการแสวงหาประโยชน์ในทุกรูปแบบ

10. เด็กทุกคนจะต้องได้รับการคุ้มครอง เพื่อให้พ้นจากการแบ่งแยกในทุกด้าน ทั้งนี้เพื่อจะได้เติบโตอย่างมีความเข้าใจ และตระหนักถึงพลังและความสามารถ ในอันที่จะอุทิศตนเพื่อสังคมส่วนรวมสืบไป

ปฏิญญา 10 ประการข้างต้น เป็นความหวังเพื่ออนาคตแห่งวัยเด็ก แต่เมื่อเทียบเคียงเข้ากับสภาพความเป็นจริงของเด็กไทย “โดยเฉพาะกลุ่มเด็กที่ถูกลืมนึกในสังคมไทย” จะพบว่ายังห่างไกลนัก (วัลลภ ตั้งคณา นุรักษ์ 2535: 1) ดังเช่นเด็กในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่ผู้วิจัยได้มีประสบการณ์ตรงมานั้น ถึงแม้ว่าทางสถานสงเคราะห์จะให้บริการที่อยู่อาศัยที่ปลอดภัย ให้การดูแลปัจจัยทั้งสี่ ดูแลและให้บริการด้านสุขภาพให้แข็งแรงสมบูรณ์ บริการให้คำปรึกษา ให้กำลังใจ ตลอดจนให้การศึกษาล่าเรียนทั้งสายสามัญและสายอาชีพ เพื่อส่งเสริมให้เด็กๆ ได้เจริญเติบโตเป็นคนดี คนเก่ง และเป็นคนที่ทำประโยชน์ให้แก่สังคมได้ โดยไม่ตกเป็นภาระแก่สังคม (สมถวิล เมืองพระ. 2539: 24) แต่ด้วยข้อจำกัดในการดำเนินงานหลายประการ

ของสถานสงเคราะห์ เช่น พี่เลี้ยง 1 คน รับหน้าที่ดูแลเด็กชั้นอนุบาลศึกษาจำนวน 25 คน ทำให้ไม่สามารถดูแลได้อย่างทั่วถึงเต็มที่และใกล้ชิดอย่างที่เด็กที่มีครอบครัวพร้อมสมบูรณ์ได้รับจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง นอกจากนี้สถานสงเคราะห์ยังมีข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณที่ได้รับจากรัฐบาล ซึ่งไม่เพียงพอ ทำให้ไม่สามารถจัดบริการในด้านต่าง ๆ ให้กับเด็กได้อย่างเต็มที่ตามวัตถุประสงค์ของสถานสงเคราะห์

จากข้อจำกัดในการดำเนินงานของสถานสงเคราะห์ที่กล่าวไปแล้วข้างต้น ได้ส่งผลให้เด็กในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีต้องประสบกับปัญหาต่างๆ โดยเฉพาะปัญหาสำคัญที่เกี่ยวกับการพัฒนาการในด้านต่างๆ ของเด็ก เช่น ปัญหาด้านการพัฒนาการด้านภาษา ผู้วิจัยขออัญเชิญพระกระแสรับสั่งของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ได้พระราชทานให้กับผู้ปกครองสถานสงเคราะห์เด็กอ่อนพญาไทว่า “เด็กกำพร้าจะเหมือนกันทุกๆ แห่ง ที่จะมีพัฒนาการด้านภาษาช้าเพราะไม่มีคนมาพูดคุยด้วย” (ไทยรัฐ. 2529: 13) จากพระราชดำรัสของพระองค์สรุปได้ว่า พัฒนาการทางภาษาของเด็กในสถานสงเคราะห์ส่วนใหญ่ล่าช้ากว่าปกติ เนื่องจากเด็กขาดโอกาสที่จะฝึกพูด (อภิญา กังสนารักษ์. 2530: 3) ซึ่งตรงกับผลงานการวิจัยของ สwana พรพัฒน์กุล (Swana พรพัฒน์กุล. 2513: 47) เรื่องพัฒนาการทางภาษาตามจำนวนถ้อยคำของเด็กในสถานเลี้ยงดูเด็กเปรียบเทียบกับเด็กปกติ ได้ผลสอดคล้องกับพระราชดำรัสของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี คือ เด็กในสถานเลี้ยงดูเด็กกำพร้ามีพัฒนาการทางภาษาตามถ้อยคำล่าช้ากว่าเด็กตามบ้าน ส่วนในต่างประเทศได้มีผู้วิจัยเกี่ยวกับพัฒนาการทางภาษาของเด็กในสถานเลี้ยงดูเด็กกำพร้ากันอย่างกว้างขวาง เช่น สมิธ (M.E. Smith) วิลเลียมและแมคฟาแลนด์ (William and McFarland) ออดริคส์, นอร์วัลและนอฟล์ (Aldrich, Norval and Knop) คาร์มิเชลล์ (Carmichael) บาร์และเรียวพอลด์ (Bar and Leopold) พบว่าเด็กในสถานเลี้ยงดูเด็กกำพร้าหรือโรงพยาบาลจะมีพัฒนาการทางภาษาล่าช้ากว่าเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูจากครอบครัวปกติ (อภิญา กังสนารักษ์. 2530 : 3)

นอกจากนี้จากการศึกษาพบว่าเด็กในแต่ละระดับมีพัฒนาการภาษาที่แตกต่างกัน เปียเจต์ได้ทำการศึกษาค้นคว้าพัฒนาการทางภาษาของเด็กอายุ 4 – 8 ขวบ พบว่าเป็นระยะที่เด็กเรียนรู้ภาษาได้รวดเร็ว โดยผลสรุปได้ว่า เด็กที่มีอายุ 5-ขวบขึ้นไปจะเริ่มสนทนากับการกระทำของคนอื่น แต่การสนทนานั้นก็มักเป็นสิ่งที่ป็นรูปธรรม ส่วนในเด็กอายุ 6 – 8 ขวบ จะเริ่มมีการสนทนาร่วมกับผู้อื่นในด้านนามธรรม การแสดงความคิดเห็นหรือกล่าวถึงสิ่งที่มีได้ปรากฏอยู่ตรงหน้า (ศรียา - ประภัสสร นิยมธรรม. 2542: 40)

นอกจากเด็กในสถานสงเคราะห์จะมีปัญหาพัฒนาการทางด้านภาษาดังกล่าวข้างต้นแล้ว ปัญหาอีกปัญหาหนึ่งที่ควรได้รับความสนใจคือ ปัญหาพัฒนาการทางด้านการคิดสร้างสรรค์ จากการศึกษาพบว่าเด็กในแต่ละระดับอายุมีพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์แตกต่างกัน ทอเรนซ์ (Torrance. 1962, 1967) พบว่าความคิดสร้างสรรค์ของเด็กจะลดลงเมื่ออายุ 5 ปี ซึ่งเป็นเวลาเมื่อเด็กเริ่มเข้าเรียนอนุบาล เพราะเป็นช่วงที่เด็กมีความเครียดในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ ต่อมาเมื่อเด็กสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ได้แล้ว และได้รับการกระตุ้นจากครูและโรงเรียนจะทำให้เด็กพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ได้ดีขึ้น และในเด็กอายุ 6 – 8 ปี ความคิดสร้างสรรค์ของเด็กจะเริ่มเข้าสู่ความเป็นจริงมากขึ้นไม่ชอบการฝันเฟื่อง (Fantasy) และใช้การวาดภาพแทนการคิดคำนึงและยังพบว่าเด็กในระดับนี้รักการเรียนรู้มากถ้าโรงเรียนจัดประสบการณ์ที่ทำทหายและสนุกสนานจะช่วยให้ความอยากรู้อยากเห็นของเด็กยังคงอยู่ และพัฒนาต่อไป (Ligon. 1957)

นอกจากเด็กที่มีระดับอายุต่างกันจะมีพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ที่ต่างกันแล้ว ในเด็กแต่ละคนนั้นจะมีระดับความคิดสร้างสรรค์ที่ต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่เด็กจะได้รับการกระตุ้นหรือส่งเสริมให้ความสามารถทางด้านความคิดสร้างสรรค์ได้พัฒนามากขึ้นเพียงใด ถ้าเด็กได้รับโอกาสให้แสดงออกอย่างปลอดภัยและเหมาะสม ก็จะทำให้ความคิดสร้างสรรค์ของเด็กมีพัฒนาการสูงขึ้น โดยเฉพาะเด็กในช่วงก่อนวัยเรียนเป็นระยะที่เด็กกำลังพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ และเด็กที่ได้รับการกระตุ้นในช่วงนี้ จะสามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ได้สูงและเติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ที่มีความคิดสร้างสรรค์สูงต่อไป (พัชรี สวนแก้ว.

2536: 26) ดังนั้น จากข้อจำกัดของสถานสงเคราะห์ที่มีอยู่นั้นอาจส่งผลให้เด็กในสถานสงเคราะห์เหล่านี้ ได้รับการกระตุ้นไม่เพียงพอที่จะพัฒนาระดับความคิดสร้างสรรค์ให้เป็นไปอย่างเหมาะสมได้ เช่น เมื่อเด็กเกิดความอยากรู้ อยากเห็น ต้องการซักถามพี่เลี้ยงและครูที่มีอยู่จำนวนจำกัดก็ไม่สามารถจะดูแลให้คำตอบต่างๆ แก่เด็กในสถานสงเคราะห์นี้ได้อย่างทั่วถึง ซึ่งเป็นผลให้เด็กในสถานสงเคราะห์นั้นได้รับการกระตุ้นให้เกิดพัฒนา ด้านความคิดสร้างสรรค์น้อยกว่าเด็กปกติ เป็นต้น

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเกิดความประสงค์ที่จะมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือแก้ไขพัฒนาการ ทางด้านภาษาและพัฒนาการทางด้านความคิดสร้างสรรค์ ให้แก่เด็กชั้นอนุบาลศึกษาที่ด้อยโอกาสในสถาน สงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี เพื่อให้เด็กๆ เหล่านี้มีพัฒนาการทางด้านภาษาและพัฒนาการทางด้านความ คิดสร้างสรรค์ที่เหมาะสมตามวัยเช่นเดียวกับเด็กปกติ และมีความพร้อมที่จะพัฒนาตนในทุกๆ ด้าน และ พร้อมที่จะรับประสบการณ์ใหม่ๆ ในชีวิต เพราะเด็กชั้นอนุบาลศึกษาคือเด็กก่อนวัยเรียนซึ่งเป็นวัยที่สำคัญ เป็นวัยแห่งการเจริญพัฒนาในทุกด้าน จึงสมควรที่จะได้รับความเอาใจใส่ระมัดระวังเป็นพิเศษ และส่งเสริม อย่างเต็มที่โดยการจัดสภาพแวดล้อม กิจกรรมต่างๆ ที่มีคุณค่าที่จะช่วยพัฒนาเด็กทั้งกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจริยธรรมเพื่อเป็นพื้นฐานที่ดีต่อไปในอนาคต (วราภรณ์ รักวิจัย. 2527: 33)

จากการศึกษาพบว่าภาวะที่เด็กไม่ติดแม่หรือไม่ผูกพันกับแม่ เช่น เด็กในสถานสงเคราะห์เด็กกำพร้าที่ พ่อแม่ทอดทิ้งไม่เอาใจใส่ พบว่าส่งผลต่อพัฒนาการของเด็กมาก พัฒนาการของเด็กทุกด้านช้าหมด (ประนต คำนิม. 2541: 6) ทำให้ผู้วิจัยมองเห็นว่าเด็กในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิธินี้เป็นเด็ก กำพร้าไม่มีพ่อแม่ ผู้ปกครองคอยดูแลใกล้ชิดและอบรมสั่งสอน จะมีก็เพียงครูและพี่เลี้ยงที่คอยแนะนำดูแลบ รมสั่งสอน แต่ก็อาจไม่ทั่วถึงเต็มที่นัก ดังนั้นเพื่อส่งเสริมให้เด็กในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิธินี้มี พัฒนาการที่เหมาะสมตามวัยเช่นเดียวกับเด็กปกติ ครูจึงควรที่จะส่งเสริมให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษา พัฒนาการทางด้านความคิดสร้างสรรค์และด้านต่างๆ ที่ทำได้

การจัดกิจกรรมการศึกษาเพื่อสร้างเสริมและพัฒนาในด้านต่างๆ ให้กับเด็กก่อนวัยเรียนนั้นซึ่งใน พัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจท์ (Piaget) เด็กก่อนวัยเรียนนี้อยู่ในขั้นพัฒนาการขั้นคิดก่อนปฏิบัติการ (Preoperational Stage) คือ ระบบความคิดยังไม่พัฒนาถึงขั้นที่จะเข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรมได้จำเป็นต้อง อาศัยสื่อประกอบการสอนที่เป็นรูปธรรม เพื่อส่งเสริมให้การเรียนรู้ได้ดำเนินไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ (จิตรว ภรณ์ เตมียกุล. 2531 : 2)

การเล่าเรื่องที่มีสื่อประกอบจะช่วยช่วยให้เด็กเกิดความสนใจและตั้งใจในการฟัง ซึ่งสื่อประกอบการเล่า เรื่องนั้นมีหลายชนิด เช่น การใช้หนังสือนิทาน การใช้รูปภาพ หุ่นมือต่างๆ ดังนั้น การเล่าเรื่องที่มีรูปภาพ ประกอบจึงสามารถช่วยให้เด็กเกิดความสนใจได้มาก (ต้องจิตต์ ทะสุวรรณ. 2538: 3) เพราะการเล่าเรื่อง ประกอบรูปภาพเป็นสื่อการสอนที่มีความสอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของเด็ก สามารถให้ได้ทั้ง ความรู้ ความเข้าใจ และความสนุกสนาน เหมาะที่จะใช้ประกอบการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี (จาตุรงค์ อาจารย์. 2522: 34)

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การเล่าเรื่องประกอบภาพเพื่อสร้างเสริมพัฒนาการทางด้านภาษา และพัฒนาการทางด้านความคิดสร้างสรรค์ เพราะหนังสือภาพมีอิทธิพลและคุณค่าอย่างมากต่อเด็กก่อนวัย เรียนและให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ส่งเสริมและกระตุ้นพฤติกรรมที่ต้องการให้เด็กมีพัฒนาการด้านต่างๆ ให้ดียิ่งขึ้น (วิไล เวียงวีระ. 2526 : 69)

จากการศึกษาวิจัยของ สนธยา อ่อนน้อม (2538 : 80) ซึ่งศึกษาถึง ผลของการเสริมแรงในการใช้กิจ กรรมการเล่าเรื่องที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย จากการศึกษพบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการ เสริมแรงโดยใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ไม่ได้รับการเสริมแรงโดยใช้ กิจกรรมการเล่าเรื่อง และวารี นิยมธรรม (2536: 59) ได้ศึกษาผลการใช้เทคนิคแม่แบบจากนิทานชาดก

ประกอบรูปภาพ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนแบบใช้นิทานชาดกประกอบรูปภาพ มีพัฒนาการเชิงจิตธรรมด้านความเมตตากรุณามากกว่า กลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติและไม่ได้รับการสอนเลย

นอกจากนี้ การเล่าเรื่องประกอบภาพยังเป็นสื่อประกอบการสอนที่ง่ายและมีหลายประเภทเหมาะต่อการนำไปใช้ประโยชน์ทางการศึกษา และสามารถเลือกให้เหมาะสมกับเนื้อหาที่ต้องการได้ง่าย (เกศินี โชติเกสธิย. 2541 : 1 ; อ้างอิงจาก ต้องจิตต์ ทะสุวรรณ. 2538 : 20 การเปรียบเทียบผลการใช้เทคนิคแม่แบบหุ่นมือกับการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความเมตตากรุณานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนการัญญาศึกษา จังหวัดนนทบุรี)

ด้วยเหตุผลที่กล่าวไปแล้วข้างต้น ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงเลือกการเล่าเรื่องประกอบภาพเป็นกิจกรรมในการช่วยพัฒนาการทางภาษา ความคิดและจินตนาการอันเป็นรากฐานที่จะนำไปสู่การพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ของเด็กชั้นอนุบาลศึกษาในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการทางภาษาของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม และเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพตามที่ครูแสดงภาพ และไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการทางภาษา ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่มีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการทางด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม และเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพตามที่ครูแสดงภาพ และไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ
4. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการทางด้านความคิดสร้างสรรค์ ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่มีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับความคิดสร้างสรรค์ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการศึกษาครั้งนี้คาดว่าจะได้รับประโยชน์ ดังต่อไปนี้

1. ได้รับความรู้เชิงทฤษฎี คือ ทำให้ทราบผลของการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพที่มีต่อการกระตุ้นส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาและพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ทั้งในด้านการใช้ถ้อยคำและการใช้ประโยค ตลอดจนจนถึงการเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรเหล่านี้ในกลุ่มตัวอย่างอื่นต่อไป
2. เป็นแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยผลการศึกษาครั้งนี้ทำให้หน่วยงานและบุคลากรที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน รวมทั้งพ่อแม่และผู้ปกครองได้เห็นถึงความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อกระตุ้น และส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาด้านความคิดสร้างสรรค์ให้กับเด็กและเยาวชน ซึ่งจะส่งผลต่อความร่วมมือของหน่วยงาน องค์กรและสถาบันต่างๆ ในการพัฒนาเด็กและเยาวชน อันส่งผลให้เด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพทั้งทางด้านการพัฒนาการทางภาษาและมีความคิดสร้างสรรค์อันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้การศึกษาครั้งนี้ คือ เด็กชั้นอนุบาล ซึ่งมีอายุระหว่าง 5 – 7 ปี จำนวน 61 คน เป็นเพศชายจำนวน 30 คนและเพศหญิงจำนวน 31 คนโดยทั้งหมดกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 ของสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยร่นกรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ เด็กชั้นอนุบาล ซึ่งมีอายุระหว่าง 5 – 7 ปี จำนวน 41 คน เป็นเพศชายจำนวน 14 คน และเพศหญิงจำนวน 27 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างประชากร ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบธรรมดา (Simple Random Sampling) แบ่งออกเป็น

ลักษณะการเล่าเรื่องประกอบภาพ	ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม	เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพตามที่ครูแสดง	ไม่ได้รับการเล่าเรื่องประกอบภาพ (กลุ่มควบคุม)	รวม
ระดับอายุ				
5 ปี	4	4	3	11
6 ปี	5	5	5	15
7 ปี	5	5	5	15
รวม	14	14	13	41

การที่กลุ่มเด็กในระดับอายุ 5 ปี มีกลุ่มละ 3 - 4 คน เนื่องจากจำนวนประชากรในระดับอายุ 5 ขวบ มีเพียง 11 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ

เงื่อนไขการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ แบ่งเป็น

1. ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม
2. เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพตามที่ครูแสดงภาพ
3. ไม่ได้รับการเล่าเรื่องประกอบภาพ (กลุ่มควบคุม)

ตัวแปรตาม

1. พัฒนาการทางภาษา
2. พัฒนาการทางด้านความคิดสร้างสรรค์

นิยามศัพท์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เด็กในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี หมายถึง เด็กชั้นอนุบาลทั้งเพศชายและเพศหญิง ซึ่งมีอายุ 5 – 7 ปี และกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 ของสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวีกองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมที่ตกอยู่ในสภาพสมควรได้รับการสงเคราะห์ดังนี้

1. เป็นเด็กที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองให้การเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสม
2. เป็นเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ หรือประพฤติดนไม่สมควรแก่วัย
3. เป็นเด็กที่ถูกชักจูง ล่อลวง หรือถูกใช้เป็นเครื่องมือให้ประพฤติดนโดยมิชอบด้วยกฎหมาย
4. เป็นเด็กที่หน่วยงานในสังกัดกรมประชาสงเคราะห์หรือหน่วยงานอื่นขอความร่วมมือให้รับไว้

อุปการะเพื่อให้การสงเคราะห์ และคุ้มครองสวัสดิภาพ

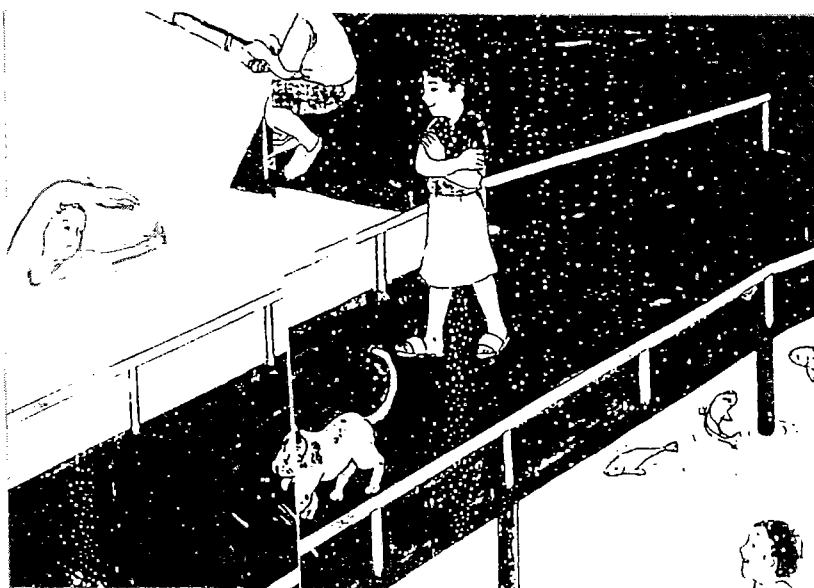
2. รูปภาพ หมายถึง รูปภาพที่สามารถนำมาต่อกันเป็นเรื่องราวได้ ซึ่งผู้วิจัยคัดเลือกมาจากภาพที่เด็กชั้นอนุบาลศึกษาในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีไม่เคยเห็นมาก่อน และที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองมีสีสันสวยงามและให้ความเพลิดเพลิน

นิยามปฏิบัติการ

1. ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม หมายถึง ครูเล่าเรื่องประกอบรูปภาพ แต่ละเรื่องใช้เวลาประมาณ 5 นาที และหลังจากเล่าเรื่องจบครูตั้งคำถาม เพื่อให้เด็กตอบ ทั้งหมดมี 30 เรื่อง ระยะเวลาทดลอง 30 คาบ คาบละ 30 นาที เช่น

คาบที่ 1

- ครูจัดเด็กเป็นครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งตรงกลาง
- ครูนำภาพที่ใช้ประกอบการเล่ามาวางไว้ และครูพูดว่า “ครูจะเล่าเรื่องจากภาพนี้ให้นักเรียนฟังนะคะ ตั้งใจฟังให้ดีๆนะคะ พอครูเล่าจบแล้วจะมีคำถามให้นักเรียนช่วยกันตอบนะคะ ตั้งใจฟังนะคะ”
- ครูเริ่มต้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยในการเล่านี้จะเน้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและในแต่ละภาพมีเนื้อเรื่องสอดคล้องกันอย่างไร

ภาพประกอบ 1 ตัวอย่างรูปในคาบที่ 1

พอแสดงภาพให้นักเรียนดูเสร็จ ครูจะเริ่มเล่า “ วันนี้อากาศแจ่มใส นิดพาเจ้าน้ำตาลหมาแสนรู้ไปเดินเล่นที่ริมแม่น้ำอย่างสนุกสนาน ขณะเดินเล่นอยู่บนสะพาน เจ้าน้ำตาลเห็นกระดุกก่อนโตตกอยู่บนสะพาน เจ้าน้ำตาลวิ่งไปหากระดุกอย่างรวดเร็ว นิดมองไปรอบๆ เห็นว่า มีคนมากมายมาพักผ่อนที่ริมแม่น้ำ เพราะแม่น้ำเป็นที่ๆ สวยงามและมีความเป็นธรรมชาติ เจ้าน้ำตาล “ ดูเด็กผู้ชายคนนั้นสิกำลังว่ายน้ำว่ายน้ำเข้าฝักอย่างรีบเร่ง” ส่วนเด็กผู้ชายอีกคนกำลังเล่นลูกบอลอยู่อย่างเหน็ดเหนื่อย นิดบอกกับเจ้าน้ำตาลว่ากลับบ้านกันเถอะ ออกมานานแล้ว วันนี้รู้สึกสนุกและสบายใจมากที่ได้มาเดินเล่นที่นี่ และหลังจากนั้นนิดกับเจ้าน้ำตาลเดินกลับบ้านอย่างมีความสุข”

คำถามที่ใช้ในคาบที่ 1 ได้แก่

1. สุนัขของนิดชื่ออะไร (ตอบ เจ้าน้ำตาล)
2. นิดกับเจ้าน้ำตาลมาเดินเล่นที่ไหน (ตอบ ริมแม่น้ำ)
3. เด็กผู้ชายที่ใส่หมวกสีส้มกำลังทำอะไร(ตอบ ตกปลา)
4. ปลาอยู่ที่ไหน (ตอบ ปลาอยู่ในน้ำ)
5. เด็กผู้ชายคนที่เกาะกล่ออยู่ในน้ำกำลังจะว่ายน้ำไปที่ไหน (ตอบ ไปที่ริมฝั่ง)
6. นิดรู้สึกอย่างไรที่ได้มาเดินเล่นที่ริมแม่น้ำแห่งนี้ (ตอบ สนุกสนาน)

- ในการตอบคำถาม ครูจะเป็นผู้เรียกตอบทีละคน เนื่องจากต้องการให้เด็กนักเรียนทุกคนได้ตอบคำถาม

ขั้นประเมินผล พิจารณาจากการตอบคำถาม แบ่งออกเป็น

1. ขั้นดี : เด็กตอบคำถามได้ด้วยตนเอง
2. ขั้นพอใช้ : เด็กตอบคำถามได้ โดยมีครูช่วย
3. ขั้นปรับปรุง : เด็กตอบคำถามไม่ได้

ถ้าเด็กในกลุ่มมีทั้งอยู่ในขั้นดี พอใช้ และปรับปรุง จะนำเด็กในขั้นดี พอใช้ ไปทำกิจกรรมอื่น เช่น นั่งปั้นดินน้ำมัน วาดภาพ ฯ และนำเด็กในขั้นปรับปรุง ไปทำการฝึกอีกครั้ง

2. เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพตามที่ครูแสดง หมายถึง การที่ครูเป็นผู้แสดงภาพให้แก่เด็ก โดยให้เด็กเป็นผู้เล่าเรื่องต่างๆ ตามจินตนาการของตน จากภาพที่ครูกำหนดให้ เมื่อเล่าเสร็จให้เด็กทุกคนช่วยกันสรุประยะเวลาทดลอง 30 คาบ คาบละ 30 นาที เช่น

คาบที่ 1

- จัดเด็กนักเรียนนั่งเป็นครึ่งวงกลม โดยครูนั่งตรงกลาง
- ครูนำภาพให้เด็กดูแล้วพูดว่า “ให้นักเรียนสังเกตดูในภาพนี้ซิคะว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรกันบ้างคะ นักเรียนทุกคนช่วยกันสังเกตแล้วเล่าให้ครูฟังนะคะ ”

(ในการเล่าเรื่องประกอบภาพในคาบที่ 1 – 3 นักเรียนทุกคนช่วยกันเล่าเรื่องให้ครูฟังเพื่อเป็นการฝึกให้นักเรียนกล้าพูด กล้าแสดงออกโดยเริ่มจากการเล่าด้วยกันก่อน ต่อมาในคาบที่ 4 – 30 เล่าทีละคนโดยการเล่าเรื่องครูจะเป็นผู้เลือกให้เด็กออกมาเล่า โดยเด็กจะได้เล่าจนครบทุกคนภายใน 2 คาบ และถ้าเกิดปัญหาเด็กเรียนไม่ยอมพูด ครูจะพูดอีกครั้งว่า “ ในภาพนี้มีใครอยู่บ้างคะ” หรือ “ในภาพนี้ใครอยู่ที่ไหนกันคะ” เล่าให้ครูฟังนะคะ)

- เด็กนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรบ้าง โดยครูจะพูดว่า “ทุกคน ช่วยกันสรุปเรื่องให้ครูฟังอีกครั้งนะคะว่าในภาพนี้มีใคร ทำอะไร กันอยู่ที่ไหนบ้างคะ”

- ครูประเมินเด็กนักเรียนจากการเล่าเรื่อง ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแต่ละคาบ

ขั้นประเมินผล พิจารณาจากการเล่าเรื่อง แบ่งออกเป็น

1. ขั้นดี : เด็กเริ่มพูดและเล่าว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน ได้อย่างสมบูรณ์
2. ขั้นพอใช้ : เด็กเริ่มพูดและเล่าว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน ได้แต่ไม่สมบูรณ์
3. ขั้นปรับปรุง : เด็กเริ่มพูดและเล่าว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน ไม่ได้

ถ้าเด็กในกลุ่มมีทั้งอยู่ในขั้นดี พอใช้ และปรับปรุง จะนำเด็กในขั้นดี พอใช้ ไปทำกิจกรรมอื่น เช่น นั่งปั้น ดินน้ำมัน วาดภาพ ฯ และนำเด็กในขั้นปรับปรุง ไปทำการฝึกอีกครั้ง

3. ไม่ได้รับการจัดกิจกรรม (กลุ่มควบคุม) หมายถึง กลุ่มที่ผู้วิจัยไม่ได้จัดกระทำการใดๆทั้งสิ้น และมี การสอนตามแผนการสอน โดยมีครูประจำชั้นจัดการสอนตามปกติ

4. พัฒนาการทางภาษาของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี หมายถึง ผลต่าง ของคะแนนความสามารถทางภาษา ที่ได้จากการทดสอบแบบทดสอบความสามารถทางภาษาโดยพิจารณา ระหว่างคะแนนความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง

แบบทดสอบความสามารถทางภาษา แบ่งออกเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 การบอกชื่อสิ่งของ จำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน คะแนนเต็ม 30 คะแนน ตอนที่ 2 การสร้างประโยคสมบูรณ์ จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 4 คะแนน คะแนนเต็ม 40 คะแนน ตอนที่ 3 การเล่าเรื่องสอดคล้องกับภาพ จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 3 คะแนน คะแนนเต็ม 30 คะแนน

ตอนที่ 1 การบอกชื่อสิ่งของ หมายถึง การนำเสนอภาพที่มีรูปผลไม้ เครื่องใช้ในบ้าน และสิ่งของ โดย 1 แผ่นภาพ มี 1 รูป ทั้งหมดมี 30 แผ่นภาพ

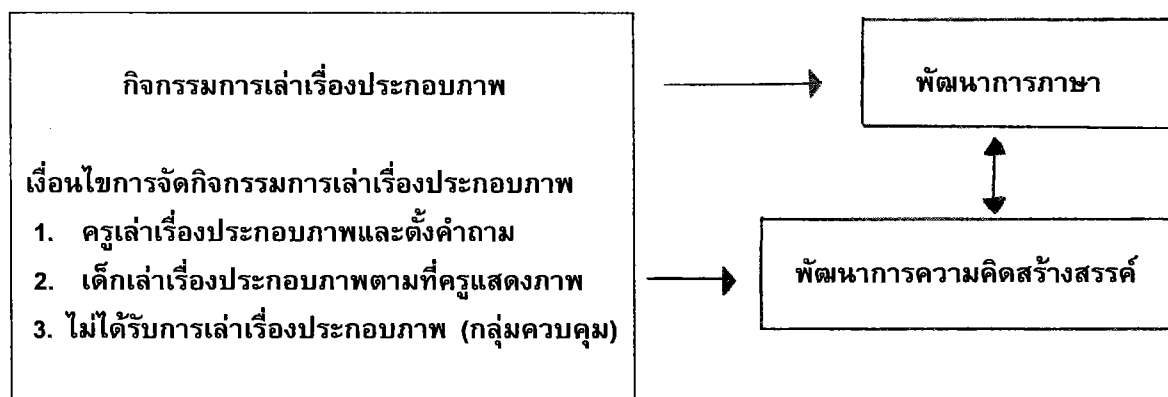
ตอนที่ 2 การสร้างประโยคสมบูรณ์ หมายถึง การนำเสนอภาพที่เป็นพฤติกรรมของคนในลักษณะต่างๆ เช่น คนกำลังกวาดบ้าน ทั้งหมดมี 10 แผ่น

ตอนที่ 3 การเล่าเรื่องสอดคล้องกับภาพ หมายถึง การนำเสนอภาพ 2 – 3 ภาพ ที่เป็นพฤติกรรมของ คนกระทำต่อเนื่องกัน เช่น ภาพที่ 1 รูปผู้หญิงกำลังทำอาหารอยู่ในครัว ภาพที่ 2 รูปผู้หญิงคนเดิมกำลังรับประทานอาหารอยู่ในครัว ภาพที่ 3 รูปผู้หญิงคนเดิมกำลังล้างจานที่กินเสร็จแล้วอยู่ในครัว โดยที่ข้อที่ 1 – 5 มี 2 ภาพต่อเนื่องกัน ข้อ 6 – 10 มี 3 ภาพต่อเนื่องกัน

5. พัฒนาการทางด้านความคิดสร้างสรรค์ ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี หมายถึง ผลต่างของคะแนนความสามารถของเด็กชั้นอนุบาลศึกษาในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีใน แต่ละกลุ่ม ที่ได้ก่อนและหลังการทดลอง โดยพิจารณาจากการที่เด็กทำแบบทดสอบวัดพัฒนาการความคิด สร้างสรรค์ ของเจเลนและเออร์เบน (TCT – DP) ก่อนและหลังการทดลอง

แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเจเลนและเออร์เบน (The Test for Creative Thinking – Drawing Production) (TCT – DP) สร้างขึ้นโดยเจเลนและเออร์เบน (Jellen & Urban) ลักษณะของแบบทดสอบชุดนี้จะกำหนดให้ผู้เข้าสอบแสดงความสามารถทางการคิดอย่างมีอิสระด้วยการต่อเติมภาพที่กำหนดให้ ซึ่งเป็นกรอบสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาดประมาณ 5×5 นิ้ว ภายในกรอบสี่เหลี่ยมนี้จะมีภาพ เส้นและจุดอยู่ 5 แห่ง และอยู่นอกกรอบอีก 1 แห่ง รวมเป็น 6 แห่งด้วยกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาพัฒนาการทางภาษาและพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดประสบการณ์ การเล่าเรื่องประกอบภาพ และไม่ได้เล่าเรื่องประกอบภาพ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้เสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี
 - 1.1 ประวัติความเป็นมา
 - 1.2 วัตถุประสงค์
 - 1.3 กลุ่มเป้าหมาย
 - 1.4 บริการของสถานสงเคราะห์
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางภาษา
 - 2.1 ความหมายและความสำคัญของภาษา
 - 2.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางภาษา
 - 2.3 พัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย
 - 2.4 แนวทางการส่งเสริมพัฒนาการสำหรับเด็กปฐมวัย
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์
 - 3.1 ความหมายความคิดสร้างสรรค์
 - 3.2 ความสำคัญของความคิดสร้างสรรค์
 - 3.3 องค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์
 - 3.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์
 - 3.5 พัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์
 - 3.6 ลักษณะของเด็กที่มีความคิดสร้างสรรค์
 - 3.7 การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ในเด็ก
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเล่าเรื่อง
 - 4.1 ความหมายของการเล่าเรื่อง
 - 4.2 การเตรียมการเล่าเรื่อง
 - 4.3 เทคนิคการเล่าเรื่อง
 - 4.4 การใช้ภาพประกอบ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางภาษาและการเล่าเรื่องประกอบภาพ
 - 5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์และการเล่าเรื่องประกอบภาพ
 - 5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางภาษาและพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์

1. สถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี

1.1 ประวัติความเป็นมา

สถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี มีประวัติสืบเนื่องมาตั้งแต่ " โรงเลี้ยงเด็กอนาถา " ซึ่งพระวิมาดาเธอกรมพระสุทธาสินีนาฏ ได้ทรงบริจาคทรัพย์สร้างขึ้นที่ตำบลสวนมะลิ ถนนบำรุงเมือง เขตปทุมวัน

กรุงเทพฯ เมื่อ พ.ศ. 2433 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรับเลี้ยงเด็กทารก เด็กหญิงและเด็กชายบุตรคนยากจนที่กำพร้า หรือที่บิดามารดาไม่สามารถเลี้ยงดูได้ แต่ต่อมาโรงเรียนเด็กแห่งนี้ได้เลิกกิจการไป เมื่อวันที่ 23 ตุลาคม พ.ศ. 2454 ผู้นำสมาคมสตรีชาวสยาม ซึ่งมีท่านผู้หญิงยมราชเป็นผู้นำ ได้ทำการเรียไ้เงินจากประชาชนจัดตั้งสถานรับเลี้ยงเด็กขึ้นใหม่ ณ ที่เดิมให้ชื่อว่า “โรงเรียนเบญจมราชูทิศ” โดยมีสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีเป็นองค์อุปถัมภ์ เพื่ออุทิศส่วนกุศลถวายพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ต่อมาเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2481 ได้โอนกิจการโรงเรียนเบญจมราชูทิศ ให้เทศบาลนครกรุงเทพดำเนินการ ซึ่งในขณะนั้นยังไม่มีสถานที่ของตนเอง จึงได้ขอพระราชทานที่ดินอันเป็นทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ที่ตำบลทุ่งพญาไท และได้พระราชทานเงินอีก 2 แสนบาท เป็นค่าก่อสร้างโดยตั้งชื่อว่า “โรงเรียนชาติสงเคราะห์” และได้อัญเชิญสมเด็จพระพันวัสสาอัยยิกาเจ้า เสด็จมาทรงเปิดเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2484 ต่อมาเมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2491 ภายหลังได้ตั้งกรมประชาสงเคราะห์ขึ้นแล้ว ข้าหลวงจังหวัดพระนคร ได้มีหนังสือสั่งให้เทศบาลนครกรุงเทพ โอนโรงเรียนชาติสงเคราะห์พร้อมทั้งทรัพย์สินให้กรมประชาสงเคราะห์ดำเนินการ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2492 ภายใต้เงื่อนไขของพระราชหัตถเลขาพระราชทานที่ดิน “การพระราชทานที่ดินรายนี้ เพื่อเป็นการเกื้อกูลการศึกษาแก่เด็กกำพร้า และอนาถาโดยเฉพาะ” สถานสงเคราะห์แห่งนี้มีเนื้อที่ 58 ไร่ 1 งาน 4 ตารางวา ในเนื้อที่ประกอบด้วยอาคารที่ทำการบ้านพักเด็ก บ้านพักเจ้าหน้าที่ ตลอดจนอาคารอื่นๆ รวมทั้งสิ้น 45 หลัง

1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อให้การสงเคราะห์และพัฒนาเด็ก ให้มีความพร้อมในด้านสุขภาพ ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม การศึกษาอาชีพอื่นๆ เพื่อให้เด็กมีความรู้ความสามารถ ที่จะช่วยเหลือตนเอง ครอบครัวยุคและสังคมต่อไป

1.3 กลุ่มเป้าหมาย

เด็กหญิงอายุ 5 – 18 ปีและเด็กชายอายุ 5 – 7 ปีที่ตกอยู่ในสภาพสมควรได้รับการสงเคราะห์ ดังนี้
กำพร้า อนาถา เร่ร่อน ถูกทอดทิ้ง ยาจน ขาดแคลน

1.3.1 เป็นเด็กที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองให้การเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสม

1.3.2 เป็นเด็กที่มีปัญหาความประพฤติ หรือประพฤติดนไม่สมควรแก่วัย

1.3.3 เป็นเด็กที่ถูกชักจูง ล่อลวง หรือถูกใช้เป็นเครื่องมือให้ประพฤติดนโดยมิชอบด้วย

กฎหมาย

1.3.4 เป็นเด็กที่หน่วยงานในสังกัดกรมประชาสงเคราะห์หรือหน่วยงานอื่นขอความร่วมมือให้รับไว้อุปการะเพื่อการสงเคราะห์ และคุ้มครองสวัสดิภาพ

1.4 บริการของสถานสงเคราะห์

บริการด้านต่างๆ ที่จัดให้แก่เด็ก ประกอบด้วย

1.4.1 บริการด้านการเลี้ยงดู

1.4.1.1 จัดบ้านพักในลักษณะ (Cottage Home) ให้แก่เด็กหญิงอายุ 7 – 18 ปี เข้าอยู่อาศัยหลังละ 20 – 25 คน จำนวน 19 หลัง อาคารพักเด็กอนุบาลให้เด็กชาย – เด็กหญิง อายุ 5 – 7 ปี จำนวน 1 หลัง

1.4.1.2 จัดอาหาร และเครื่องอุปโภคบริโภค ให้อย่างเพียงพอ และเหมาะสม

1.4.1.3 จัดให้มีแม่บ้านประจำบ้านพักเด็กแต่ละหลัง เพื่อให้การดูแลอบรมสั่งสอน แนะนำปรึกษา ตลอดจนให้ความรักความอบอุ่นแก่เด็กอย่างใกล้ชิด เสมือนเป็นมารดาทดแทน

1.4.2 บริการด้านการรักษาพยาบาล และอนามัย

1.4.2.1 ดำเนินการตรวจสุขภาพและสร้างภูมิคุ้มกันโรคต่างๆแก่เด็ก

1.4.2.2 ให้การรักษาพยาบาลเบื้องต้นเมื่อเด็กเจ็บป่วย

1.4.2.3 จัดส่งเด็กที่ป่วยเข้ารับการรักษายาบาลในโรงพยาบาลต่างๆ

1.4.2.4 ให้ความรู้ด้านสุขศึกษาแก่เด็ก

1.4.3 บริการด้านการศึกษา

1.4.3.1 การศึกษาสามัญภายในสถานสงเคราะห์

- จัดการศึกษาในระดับอนุบาลและการศึกษาภาคบังคับตามหลักสูตรของสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ
- จัดชั้นเรียนพิเศษแก่เด็กที่มีระดับเชาวน์ปัญญาต่ำ
- การศึกษาภายนอกสถานสงเคราะห์ในด้านสามัญและวิชาชีพ โดยสนับสนุนให้เด็กไปศึกษาภายนอกยังโรงเรียนต่างๆ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษาตามความรู้ความสามารถและแผนนัดของเด็ก

1.4.4 บริการด้านการจัดหางาน

ดำเนินการติดต่อจัดหางานให้แก่เด็กที่สำเร็จการศึกษาสามัญ และวิชาชีพแล้วตามความเหมาะสมและความสมัครใจของเด็ก

1.4.5 บริการด้านการสังคมสงเคราะห์และจิตวิทยา

ให้การสงเคราะห์พัฒนา ฟื้นฟูและปรับสภาพ โดยดำเนินงานตามกระบวนการทางสังคมสงเคราะห์และจิตวิทยา ดังนี้

1.4.5.1 จัดทำประวัติเด็ก บันทึก สังเกต และทำรายงานเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กทุกคน

1.4.5.2 ดำเนินการป้องกัน แก้ไขและพัฒนาเด็กภายในสถานสงเคราะห์ ตามกระบวนการสังคมสงเคราะห์ และจิตวิทยาทั้งในลักษณะของรายบุคคล เป็นกลุ่ม หรือประชุมรายกรณี ตามความจำเป็นและเหมาะสม ตลอดจนใช้เทคนิคการแนะแนว และการให้คำปรึกษาควบคู่กันไป

1.4.5.3 การติดตามและประเมินผลดำเนินการติดตามและประเมินผลเด็กที่อยู่ระหว่างการสงเคราะห์และเด็กที่พ้นการสงเคราะห์ไปแล้ว

1.4.6 บริการด้านนันทนาการและกิจกรรมต่างๆ

1.4.6.1 ส่งเสริมให้เด็กได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยให้เด็กเข้ากลุ่มกิจกรรมต่างๆ เช่น ดนตรี กีฬา การประดิษฐ์ดอกไม้แห้ง การจัดดอกไม้สด และโภชนาการ เป็นต้น

1.4.6.2 จัดให้เด็กได้ทัศนศึกษานอกสถานที่เพื่อเป็นการเสริมสร้างความรู้และเพิ่มพูนประสบการณ์

1.4.6.3 จัดให้เด็กได้บำเพ็ญประโยชน์ เช่น ไปเยี่ยมผู้รับการสงเคราะห์ต่างๆ เช่น คนชรา เด็กอ่อน เด็กพิการ คนไร้ที่พึ่ง หรือตามโรงพยาบาลต่างๆ เป็นต้น

1.4.6.4 การอบรมด้านจริยธรรม จัดให้มีการอบรม หน้าที่พลเมืองที่ดี ศีลธรรม และจรรยาบรรณแก่เด็ก

1.4.7 การรับบริการ

ทางสถานสงเคราะห์จะมีการบริการรับดูแลเด็กผู้ด้อยโอกาสในลักษณะต่างๆ เช่น กำพร้า ถูกทอดทิ้ง พลัดหลง ขาดผู้อุปการะเลี้ยงดู และอื่นๆ โดยประชาชนทั่วไปสามารถติดต่อกับทางสถานสงเคราะห์ได้ทั้งในกรุงเทพมหานครและส่วนภูมิภาค

จากที่กล่าวมา ถึงแม้ว่าเด็กกำพร้าที่อยู่ในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีจะได้รับการดูแลจากทางรัฐบาล และสถานสงเคราะห์ก็ตาม แต่การดูแลหรือแม้แต่การกอดสัมผัสให้ครบถ้วนทุกคนในแต่ละวันจึงเป็นไปได้ยาก รวมไปถึงการพูดคุยหยอกล้อกระซำเข้าหาเด็กก็มียุทธวิธีน้อยนัก และเนื่องจากชีวิตมนุษย์มีความละเอียดอ่อนในเรื่องของการพัฒนาการทางจิตใจมาก การถูกทิ้งจากพ่อแม่ จึงเป็นจุดเริ่มแรกของการ

หยุดพัฒนาการต่างๆของเด็กไว้กับที่ โดยเฉพาะพัฒนาการทางภาษา เพราะในกรณีของเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูในสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าจะมีความล่าช้าในพัฒนาการด้านคำพูด เนื่องจากสภาพในสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าไม่ให้อีกโอกาสสำหรับการพัฒนาการด้านคำพูด (ประณต คำฉิม . 2526 : 214)

นอกจากพัฒนาการทางภาษา ในเรื่องของพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ จากการศึกษพบว่าความคิดสร้างสรรค์ในเด็กแต่ละคนจะแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับการที่เด็กได้รับการกระตุ้นหรือส่งเสริมมากน้อยเพียงใด (พัชรี สวนแก้ว . 2536 : 26) ดังนั้นจากข้อจำกัดของสถานสงเคราะห์ที่มีอยู่นั้นอาจส่งผลให้เด็กในสถานสงเคราะห์เหล่านี้ ได้รับการกระตุ้นไม่เพียงพอที่จะพัฒนาระดับความคิดสร้างสรรค์ให้เป็นไปอย่างเหมาะสมได้ เช่น เมื่อเด็กเกิดความอยากรู้อยากเห็น ต้องการซักถามพี่เลี้ยงและครูที่มีอยู่จำนวนจำกัดก็ไม่สามารถจะดูแลให้คำตอบต่างๆแก่เด็กในสถานสงเคราะห์นี้ได้อย่างทั่วถึง ซึ่งเป็นผลให้เด็กในสถานสงเคราะห์นั้นได้รับการกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาด้านความคิดสร้างสรรค์น้อยกว่าเด็กปกติ

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าการที่เด็กในสถานสงเคราะห์มีพัฒนาการทั้งทางภาษาและความคิดสร้างสรรค์ด้อยกว่าเด็กปกตินั้น ควรที่จะได้รับการกระตุ้นการพัฒนาการ เพื่อให้เด็กในสถานสงเคราะห์มีพัฒนาการทางภาษาและพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์พัฒนาขึ้นทัดเทียมกับเด็กปกติทั่วไป

2. พัฒนาการทางภาษา

2.1 ความหมายและความสำคัญของภาษา

ภาษาเป็นเครื่องมือช่วยให้มนุษย์ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่เป็นนามธรรมต่อกัน ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อกับผู้อื่นในลักษณะใด ย่อมต้องอาศัยภาษาเป็นเครื่องมือ เช่น การแสดงความคิดเห็นการวางแผน การทำงานร่วมกัน เป็นต้น ภาษาเป็นพฤติกรรมชนิดหนึ่งซึ่งเป็นตัวให้เด็กมีพัฒนาการทางสังคม ช่วยให้เด็กเกิดความอบอุ่น มั่นคง ภาษาช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ช่วยให้เกิดแนวคิด ความรู้สึก ตลอดจนเจตคติต่างๆ การปรับตัวของเด็กได้รับอิทธิพลจากภาษาพูด (ศรียา นิยมธรรม . 2519 : 21) ภาษาเกิดจากความจำเป็นของมนุษย์ที่ต้องติดต่อสัมพันธ์กัน ภาษาเป็นสื่อกลางในการตอบตกลงบอกกล่าวทำความเข้าใจระหว่างบุคคลเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ช่วยให้คนคิดวินิจฉัย คุณภาพของสติปัญญา (ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2519: 20)

นักทฤษฎีพัฒนาการได้ให้ความสำคัญของภาษาว่า ภาษาเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางสังคมและสติปัญญาของเด็กปฐมวัย ดวงเดือน ศาสตราภรณ์ (2529 : 214 – 215) กล่าวว่า ภาษามีความสำคัญ 3 ประการ ได้แก่

1. เด็กสามารถใช้ภาษาเพื่อการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น เปิดโอกาสให้เกิดขบวนการสังคมประภิต (Socialization)
2. เด็กสามารถใช้ภาษาเป็นคำพูดที่เกิดขึ้นภายในรูปแบบของการคิด และในระบบของสัญลักษณ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อพัฒนาการทางภาษาในระดับต่อไป
3. ภาษาเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นภายในตัวเด็ก ดังนั้นเด็กจึงไม่ต้องอาศัยการจัดกระทำกับวัตถุจริงๆ เพื่อแก้ปัญหา เด็กสามารถสร้างจินตนาการในสมอง ซึ่งก่อให้เกิดการทดลองขึ้น เด็กสามารถจินตนาการถึงวัตถุแม้วัตถุนั้นจะอยู่นอกสายตาหรืออยู่ในอดีต เด็กสามารถทำการทดลองในสมอง และทำได้เร็วกว่าการจัดกระทำกับวัตถุนั้นจริงๆ

สรุปได้ว่า มนุษย์ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัวจนทำให้เกิดพัฒนาการทางสังคมและสติปัญญาต่อไป

2.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางภาษา

การที่เด็กแต่ละคนสามารถพูดและพัฒนาการพูดได้อย่างไร่นั้น เป็นสิ่งที่นักวิชาการและผู้สนใจศึกษาและกำหนดเป็นทฤษฎีพัฒนาการทางภาษาไว้ดังนี้

ศรียา นิยมธรรม และประภัสสร นิยมธรรม (2519 : 31 – 35) ได้สรุปการศึกษาค้นคว้าทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาษาไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีเสริมแรง (Reinforcement Theory) ทฤษฎีนี้อาศัยจากหลักทฤษฎีการเรียนรู้ ซึ่งถือว่าพฤติกรรมทั้งหลายถูกสร้างขึ้น โดยอาศัยการวางเงื่อนไข ไรน์โกลด์ (Rhiengold) และคนอื่นๆ ศึกษาพบว่า เด็กจะพูดมากขึ้นเมื่อได้รับรางวัล หรือได้รับการเสริมแรง

2. ทฤษฎีการพึงพอใจแห่งตน (The Autism Theory) ทฤษฎีนี้ถือว่าการเรียนรู้การพูดของเด็กเกิดจากการเลียนเสียง อันเนื่องมาจากความพึงพอใจที่จะได้ทำเช่นนั้น โมว์เรอร์ (Morere) เชื่อว่า ความสามารถในการฟังและความเพละเลื้อยจากการได้ยินเสียงผู้อื่นและเสียงของตัวเองเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาการ

3. ทฤษฎีการรับรู้ (Motor Theory of Perception) ลิเบอร์แมน (Lieberman) ตั้งสมมติฐานไว้ว่า การรับรู้ทางการฟังขึ้นอยู่กับการเล่นเสียง จึงเห็นได้ว่า เด็กมักจ้องหน้าเวลาเราพูดด้วย การทำเช่นนี้อาจเป็นเพราะเด็กฟังและพูดซ้ำกับตนเองหรือหัดเปล่งเสียงโดยอาศัยการอ่านริมฝีปาก แล้วจึงเรียนรู้คำ

ทฤษฎีการเลียนแบบ (The Imitation Theory) เลวิส (Lewis) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเลียนแบบในการพัฒนาภาษาอย่างละเอียด ทฤษฎีนี้เชื่อว่าพัฒนาการทางภาษาเกิดจากการเลียนแบบ ซึ่งอาจเกิดจากการมองเห็นหรือการได้ยินเสียง

4. ทฤษฎีความบังเอิญจากการเล่นเสียง (Babble Buck) ซึ่งธอร์นไดค์ (Thorndike) เป็นผู้คิด โดยอธิบายว่าเมื่อเด็กกำลังเล่นเสียงอยู่นั้นเผลอมีบางเสียงไปทำให้เด็กเกิดพัฒนาการทางภาษา

ทฤษฎีชีววิทยา (Biological Theory) เลนเนเบอร์ก (Lenneberg) เชื่อว่าพัฒนาการทางภาษานั้นมีพื้นฐานชีววิทยาเป็นสำคัญ กระบวนการที่คนพูดได้ขึ้นอยู่กับอวัยวะในการเปล่งเสียง เด็กจะเริ่มส่งเสียงอ้อแอ้และพูดได้ตามลำดับ

5. ทฤษฎีการให้รางวัลของแม่ (Mother Reward Theory) ดอลลาร์ด (Dollard) และมิลเลอร์ (Miller) เป็นผู้คิดทฤษฎีนี้ โดยย้าเกี่ยวกับบทบาทของแม่ในการพัฒนาการทางภาษาของเด็กว่าภาษาที่แม่ใช้เป็นการเลี้ยงดูเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกนั้นเป็นอิทธิพลที่ทำให้เกิดภาษาพูดแก่ลูก

จรรยา สุวรรณทัต และคนอื่นๆ (2529 : 122) กล่าวว่า พัฒนาการทางภาษาเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นจากความชำนาญและความสามารถด้านอื่น แล้วนำมาปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ และบุคคลที่อยู่แวดล้อมโดยการลองผิดลองถูก การเฝ้าและการให้แรงเสริมจะช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางด้านภาษาที่ดีขึ้น

กระบวนการเรียนรู้ภาษาพูดเด็ก ตั้งแต่แรกเกิด จนกระทั่งสามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารได้นั้น มีกระบวนการเรียนรู้ภาษาตามลำดับดังนี้

1. การเลียนแบบ (Imitation) เป็นกระบวนการที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษา เพราะเป็นขั้นที่เด็กเลียนเสียงคนอื่นที่แวดล้อมจนก้าวหน้า นำมาสู่การพูดคำตามเสียงที่ได้ยิน

2. การเอาอย่าง (Identification) เด็กมิได้เลียนแบบการออกเสียงอย่างเดียวนั้น แต่พยายามเลียนแบบท่าทาง นิสัยใจคอบุคคลตามที่เสียงได้ยินด้วย

3. การเลียนแบบพฤติกรรมตอบสนองพร้อมกับสิ่งเร้าหลายตัว (Multiple Response Learning) เป็นพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เด็กพยายามทำตาม โดยลองใช้วิธีต่างๆ นั้นทำงานร่วมกัน ได้แก่ ส่วนที่สมองรับรู้มองเห็น ได้ยิน สะสมความจำ ควบคุมริมฝีปากสีหน้า ท่าทางและสายตา

4. การเรียนรู้ด้วยความสัมพันธ์ภาวะ (Associative Learning) เด็กจะเรียนรู้คำว่า ตุ๊กตา เมื่อแม่ยื่นตุ๊กตาให้แล้วบอกว่าตุ๊กตา เด็กเรียนรู้ได้จากการเชื่อมโยงกับสิ่งของ

5. การลองผิดลองถูก (Trial and Error) ช่วงนี้เป็นช่วงลองปฏิบัติอาจจะถูกบ้างผิดบ้าง การเฝ้าใจ การชมเชย เมื่อเด็กออกเสียงได้ถูกต้องจะทำให้เด็กมั่นใจและช่วยให้ภาษาพัฒนาได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

6. การถ่ายทอดการเรียนรู้ (Transfer of Learning) การเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ จะง่ายขึ้นถ้าผู้เรียนรู้เกี่ยวกับมาก่อน เช่น การรู้จักไก่แล้วสอนให้รู้จักเป็ด ห่าน โดยชี้ให้เห็นความแตกต่าง เด็กจะจำได้รวดเร็วและมีความคิดตามลำดับอย่างมีระเบียบ (ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2519 : 127 – 133)

จากการศึกษาทฤษฎีและกระบวนการเรียนรู้ภาษาพอสรุปได้ว่า พัฒนาการทางภาษาของเด็กจะต้องผ่านกระบวนการพัฒนาเป็นขั้นตอน เด็กจะเรียนรู้ภาษาจากการเลียนแบบการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัวแบบลองผิดลองถูกและการเรียนรู้จากคนใกล้ชิดและสิ่งแวดล้อม

2.3 พัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย

พัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัยเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีความเจริญงอกงามอย่างต่อเนื่อง เด็กจะมีแบบแผนพัฒนาการทางภาษาไม่แตกต่างกัน และมีลำดับขั้นการเจริญงอกงามเหมือนกันแต่ประสิทธิภาพและอัตราของพัฒนาการนั้นแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น ประสบการณ์เดิม ความสนใจของเด็ก ความถนัด และสภาพสิ่งแวดล้อมของเด็ก พัฒนาการทางภาษาของเด็กจึงมีหลายขั้นตอน ดังนี้

1. การเปล่งเสียงก่อนการพูดภาษาตั้งแต่แรกเกิดถึง 1 ปี ในระยะนี้เด็กเริ่มส่งเสียงร้องการโต้ตอบอาจมีความหมายหรือไม่มีความหมายได้ แต่ส่วนมากเป็นเครื่องสื่อสารความรู้สึก คือ เด็กจะเริ่มส่งเสียงไม่มีความหมายเป็นเสียงพื้นเสียงธรรมชาติ ไม่มีเสียงสูงเสียงต่ำ เริ่มเล่นเสียง เริ่มเรียนคำง่ายๆ ใกล้ตัว เช่น พ่อแม่ และบางครั้งเพื่อความเข้าใจของตัวเองเท่านั้น แต่ไม่สื่อความหมายสำหรับผู้อื่น

2. การพัฒนาการพูดภาษาไทยในระยะเริ่มแรก (Early Linguistic Development) ระยะ 1 – 5ปี เริ่มใช้ภาษาพูดเป็นประโยคง่ายๆ เช่น แม่มาพ่อไป แต่ส่วนมากจะพูดคำเดียว คำกริยาที่เกี่ยวกับการเคลื่อนไหว ไปกิน ต่อมาก็คือคำคุณศัพท์ วิเศษณ์ สรรพนาม สันธาน บุพบท ปรากฏระยะหลังและเมื่อเข้าโรงเรียนภาษาเด็ก วัยเริ่มเรียนเป็นประโยค แต่จะฝึกทักษะในการออกเสียงมากกว่าอย่างอื่น

3. การพัฒนาการพูดในระยะหลัง (Later Linguistic Development) ระยะ 5-11 ปี ระยะนี้เด็กเริ่มเข้าโรงเรียนแล้ว ในระยะนี้ 5 – 8 ปี เด็กก็มีการพัฒนาการทางภาษามากขึ้น เด็กเริ่มเรียนคำศัพท์ การอ่านความหมาย เริ่มสนใจไวยากรณ์ เริ่มใช้ภาษาพูดในลักษณะรูปประโยคที่สมบูรณ์ และในระยะหลังเริ่มศึกษาคำศัพท์ต่างๆ เริ่มเข้าใจความหมายนามธรรมของคำศัพท์มากขึ้น

4. การพัฒนาการสร้างประโยค (Development of Syntax) ระยะตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไปเด็กเริ่มศึกษาไวยากรณ์อย่างแท้จริง และสามารถใช้ภาษาได้ดียิ่งขึ้น (พัฒนาพร สุทธิยานุช. 2524: 22 – 24)

อภิรยา พานทอง กล่าวว่า ภาษาเป็นพัฒนาการที่สำคัญมาก เพราะเป็นสื่อของความคิด ความรู้สึก และความสัมพันธ์เชิงสังคม เมื่อสิ้นสุดวัยเด็กตอนต้น เด็กจะพูดภาษาแม่ของตนได้ดีเท่าผู้ใหญ่ อายุ 6 ปี เป็นระยะสุดท้ายของการพัฒนาการพูด (Speech) นอกจากภาษาพูดแล้ว เด็กยังเริ่มพัฒนาภาษาเขียนและการอ่านหนังสือ จนมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้วิชาต่างๆ เมื่อเข้าโรงเรียน เป็นเครื่องมือในการติดต่อสมาคมกับผู้อื่น เป็นเครื่องมือสื่อความรู้ความคิดระหว่างตนเองกับบุคคลอื่น ช่วยทำให้เข้าใจโลก สังคม ชีวิตและบุคคลดีขึ้น พัฒนาการทางภาษาของเด็กจะเร็วหรือช้าขึ้นอยู่กับจำนวนพี่น้อง เพศ ลักษณะเศรษฐกิจและสังคมครอบครัว ขนาดของครอบครัว สถิติปัญญาของเด็ก และความเอาใจใส่ต่อเด็กของบุคคลในครอบครัว ดังนั้นในเรื่องของภาษาและความคิด การที่เด็กเริ่มใช้ภาษาได้ในวัยเด็กตอนต้นเป็นเหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่ในชีวิต เพราะภาษาช่วยเปิดโลกกว้างทางความคิด ช่วยให้มีความสัมพันธ์กับเพื่อนและวัยผู้ใหญ่ การแสวงหาความสุข ความบันเทิงในรูปแบบต่างๆ ตลอดจนการเรียนรู้ทั้งในบ้านและที่โรงเรียน ความคิดมีความสัมพันธ์กับภาษาตั้งแต่แรกเกิดและตลอดไป

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการภาษาของเด็ก

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อพัฒนาการภาษาของเด็กมีสาเหตุมาจากสิ่งต่างๆ หลายประการ เช่น สิ่งแวดล้อม เพศ อายุ ฯ

มาร์ตินและเบอร์น (Martin and Burn. 1959) ศึกษาเรื่องระดับฐานะทางสังคมเศรษฐกิจและการเลี้ยงดู เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการภาษาดังนี้

1. เด็กที่มีจากครอบครัวที่มีฐานะทางสังคมเศรษฐกิจสูง จะมีพัฒนาการทางภาษาสูงกว่าเด็กที่มีจากครอบครัวที่มีฐานะทางสังคมเศรษฐกิจต่ำกว่า เนื่องจากเด็กที่มีจากครอบครัวที่มีฐานะทางสังคมเศรษฐกิจมีสิ่งกระตุ้นมากกว่าเช่น การได้รับความสนใจจากมารดาและโอกาสในการอ่านหนังสือ ดูโทรทัศน์มาก

2. เด็กที่อยู่ในสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าจะมีพัฒนาการทางภาษาช้ากว่าเด็กปกติ

ชอมสกี (Chomsky. 1968) กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางภาษาคือ ระดับเศรษฐกิจสังคม ประสบการณ์ที่ได้ติดต่อสื่อสารหรือโอกาสที่ได้ติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นรวมทั้งความสัมพันธ์ในครอบครัว

นอกจากที่กล่าวข้างต้น นักวิจัยทางภาษาศาสตร์ยังกล่าวอีกว่า ระยะที่เด็กเข้าใจภาษาและใช้ภาษาได้โดยอัตโนมัติเหมือนผู้ใหญ่ผู้นั้นอยู่ในระยะวัยเด็กตอนต้น เด็กที่ใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพย่อมได้เปรียบเมื่อเข้าโรงเรียนและไปใช้ชีวิตนอกบ้าน (2542 : <http://clm.wu.ac.th/nurse/unit4.html>)

จากที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า พัฒนาการทางภาษาของเด็ก จะเกิดขึ้นตามระดับอายุ แต่จะมีปัจจัยบางประการที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการภาษาของเด็ก เช่น เศรษฐกิจ สังคม ครอบครัว ซึ่งสิ่งเหล่านี้ควรได้รับความสนใจเพราะเด็กที่มีพัฒนาการภาษาที่มีประสิทธิภาพย่อมได้เปรียบเมื่อต้องไปดำเนินชีวิตนอกบ้าน

2.4 แนวทางการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย

เด็กปฐมวัยเป็นระยะที่มีการพัฒนาการทางภาษาเร็วมาก สามารถพูดเป็นประโยคที่ชัดเจน รู้จักคำมากขึ้นสามารถเลือกคำมากขึ้น สามารถเลือกคำได้อย่างเหมาะสม รู้จักฟัง เข้าใจความสามารถและทำตามคำสั่งได้ สนใจในการฝึกอ่าน ชอบเล่าเรื่อง สนใจคำใหม่ๆ ศัพท์ต่างๆ ชักถามความหมายของคำอยู่เสมอ แนวทางการส่งเสริมภาษาสำหรับเด็กคือ การเปิดโอกาสให้เด็กทุกคนในการพูดสนทนา ได้ตอบ ฝึกการฟัง ฝึกการอ่าน ฝึกกล่อมเนื้อให้สัมพันธ์กับตา ตลอดจนให้เด็กช่วยจำเรื่องราวได้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ . 2528 : 16 – 17)

เฮนริก (Henrick.1980) ได้เสนอแนะวิธีการพื้นฐานเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของเด็กไว้ดังนี้

1. รู้จักรับฟังเด็ก
2. ให้เด็กได้พูดคุยถึงเรื่องราวที่เขาได้พบเห็นหรือได้ฟังมา
3. รู้จักพูดคุย หรือสนทนากับเด็ก
4. รู้จักซักถามเพื่อให้เด็กได้ใช้ภาษาได้อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น
5. ให้เด็กได้รู้จักฝึกฝนการฟัง
6. ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ โดยเฉพาะเมื่อเด็กมีปัญหา

สยาม ปิยะนารธร กล่าวว่า จากแนวคิดของนักจิตวิทยาหลายท่าน ตามทฤษฎีของ Freud, Erikson, Bruner, Havighurst และ Kohlberg กล่าวว่า เด็กจะมีพัฒนาการทางด้านภาษาและสามารถใช้ภาษาได้ดี นั้นควรมีการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาดังต่อไปนี้

1. ส่งเสริมให้เด็กทุกคนได้พูด-ฟังและแสดงออก
2. ซักถามเด็กในภาษาของเขา พูดภาษาเดียวกับเขา
3. มีเวลาพูดคุยกัันบ่อยๆ พูดคุยกับเด็กแบบ 2 ทาง
4. อ่านหนังสือหรือเล่านิทานในภาษาของเด็ก
5. ให้เด็กได้เล่าเรื่องที่ตนประสบมาให้ผู้อื่นเข้าใจ
6. ซักถามเด็กเพื่อให้เด็กได้คิด

การเล่นต่างๆ เป็นตัวส่งเสริมประสบการณ์ทางภาษาให้แก่เด็กปฐมวัย ได้แก่การเล่นนิ้ว การเล่นตอบคำถาม การเล่นปริศนาคำทาย การเล่นร้องเพลงและทำท่าประกอบการเล่น แสดงตามเรื่องนิทาน นอกจากนี้ยังให้แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมภาษาสำหรับเด็กดังนี้

1. ภาษาของเด็กปฐมวัย แสดงให้เห็นถึงความคิด ความสนใจและความสัมพันธ์ของเด็กที่มีต่อสิ่งแวดล้อม ครูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถช่วยพัฒนาทางภาษาของเด็กได้ โดยจัดหาสื่อเพื่อให้เด็กเกิดประสบการณ์ด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน

2. การจัดประสบการณ์ด้านการฟัง ควรใช้สื่อที่มีเสียง การเล่านิทาน คำคล้องจอง เพลงกล่อมเด็กและการเล่นตามคำสั่งเพื่อให้เด็กเกิดความสนใจ

3. สื่อที่ใช้ในการจัดประสบการณ์ด้านการพูด ควรเป็นสื่อที่เด็กเคยมีประสบการณ์มาก่อน โดยนำมาจัดในรูปการสนทนา การเล่าเรื่องและการแสดงละคร

4. สื่อที่ใช้ในการจัดประสบการณ์ด้านการอ่านควรเป็นภาพ หนังสือภาพตัวอักษรที่ทำด้วยกระดาษแข็งพลาสติกหรือไม้

5. สื่อที่ใช้ในการจัดประสบการณ์ด้านการเขียน ควรเป็นเส้น จุด ตัวอักษร ดินหรือแป้งสำหรับการปั้น (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. 2525: 83 – 101: 224)

ชุดิมา สัจจันท์ (2524 : 51 – 56) และราศรี ทองสวัสดิ์ (ม.ป.ป.: 7 – 10) ได้ให้แนวทางในการส่งเสริมภาษาแก่เด็กปฐมวัย ดังนี้

1. ให้เด็กรู้คำศัพท์โดยการอ่านให้ฟัง พูดคุยกับเด็กเสมอ เปิดโอกาสให้เด็กพบปะพูดคุยและไปเที่ยวในที่ต่างๆดูรายการโทรทัศน์ สนใจฟังและตอบคำถามของเด็ก

2. ถ้าเด็กอยากเรียนอ่านก็ให้อ่าน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดพัฒนาการในการใช้ศัพท์หรือเรื่องราว และเมื่อเด็กเกิดเบื่อก็ควรยินยอมให้หยุดอ่านทันที

3. ไม่มีเกณฑ์อายุที่กำหนดว่าควรจะสอนอ่านให้กับเด็กเมื่อไร เพียงแต่ให้เด็กมีความอยากอ่านก็สอนอ่านได้ แต่ควรเป็นการอ่านภาพก่อนจึงเริ่มมีตัวอักษรเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ตามลำดับ

4. โดยทั่วไปแล้วเด็กจะชอบอ่านนิทานเรื่องเดิมซ้ำๆ

ประมวญ ดิคคินสัน (2536 : 154) กล่าวว่า การส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย ครูควรใช้หลักการใหญ่ดังต่อไปนี้

1. ถ้อยคำที่นำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ควรนำมาจากนิทานบทความ เรื่องราวที่เด็กสนใจ แล้วหยิบคำที่น่าสนใจจากเรื่องราวมาใช้โดยอาจนำคำมาจัดเป็นหมวดหมู่หรือนำมาผูกเป็นเรื่องราวขึ้นใหม่

2. เด็กควรจะเรียนรู้ถ้อยคำจากใจความเพื่อให้เข้าใจความหมายของคำแจ่มแจ้งยิ่งขึ้น

3. เล่นเกมโดยใช้ถ้อยคำ เช่น ปริศนาคำไขว้ การทายประโยค จับคู่คำกับภาพ เป็นต้น

ฉันทนา ภาคบงกช (2538 : 1 – 2) กล่าวว่า ภาษาสามารถพัฒนาได้ดีในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย มีการยอมรับ และไม่ถูกวิพากษ์วิจารณ์ ปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมให้เด็กมีความก้าวหน้าทางภาษาอย่างรวดเร็วมีดังนี้

1. การจัดสภาพแวดล้อมทางภาษา ชั้นเรียนและโรงเรียนควรตกแต่งด้วยคำหรือข้อความ ซึ่งเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน

2. การเล่น การเล่นของเด็กเปรียบได้กับการทำงานในโลกของผู้ใหญ่ การพัฒนาภาษาส่วนมากเกิดจากประสบการณ์จริง จึงควรจัดกิจกรรมต่างๆ ให้เด็กได้เล่น

3. การอ่าน การอ่านเป็นสื่อของการเรียนรู้ควรจูงใจความสนใจให้เด็กรักการอ่าน เช่น การอ่านนิทานให้ฟัง

4. การเขียน การอ่านมีความสัมพันธ์กับการเขียน ควรจัดกิจกรรมการเขียนให้สัมพันธ์กับสิ่งที่เด็กอ่าน

5. การใช้สิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เช่น การสื่อข้อความถึงเด็กและข้อความถึงผู้ปกครอง การซื้อสิ่งของ เป็นต้น

สุมาลี เรื่องศิลปกล (2537) กล่าวถึง การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของเด็กไว้ดังนี้ กิจกรรมการเล่าเรื่อง กิจกรรมการเล่าเรื่องที่มีรูปภาพประกอบจะมีการชี้วัตถุและการสนทนาเกี่ยวกับวัตถุที่อยู่ในรูปภาพ ซึ่งใหญ่พอให้เด็กเห็น หน้าที่สำคัญของกิจกรรมนี้คือ การส่งเสริมความเข้าใจ และพรรณนาเรื่องเล่าได้อย่างชัดเจน กิจกรรมการเล่าเรื่องจึงดึงดูด ความสนใจของเด็กได้ ให้ความสนุกสนาน ความผ่อนคลาย สามารถสอนคำ และช่วยให้เด็กจำข้อมูลต่างๆได้ง่ายขึ้นด้วย

สุมาลี เรื่องศิลปกล (ณรงค์ เทียนสง. และคณะ. 2531;อ้างอิงจาก สุมาลี เรื่องศิลปกล . 2537 หนังสือ การสอนระดับปฐมวัยศึกษา) ได้กล่าวถึง การเล่นที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาไว้ว่า เมื่อเด็กอยู่ในระดับอนุบาลความสามารถทางภาษาจะสูงขึ้น สังคมควรส่งเสริมให้เด็กสนุกกับการใช้ภาษาให้มากขึ้น กิจกรรมอย่างหนึ่งคือ การเล่นตอบคำถาม โดยให้เด็กดูรูปภาพหรือสิ่งของต่างๆ แล้วให้เด็กบอกว่า เป็นอะไร มีประโยชน์ และวิธีใช้อย่างไร

สรุปได้ว่า การส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาให้กับเด็กปฐมวัย คือการเปิดโอกาสให้เด็กได้มีโอกาสพูด และมีโอกาสซักถาม ฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียน โดยมีครูหรือผู้ปกครองเป็นผู้สนับสนุนส่งเสริมสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง ตลอดจนการให้กำลังใจและความเชื่อมั่นแก่เด็ก เพื่อให้เกิดเป็นแรงเสริมให้เด็กมีพัฒนาการทางภาษามากยิ่งขึ้น

3. พัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์

3.1 ความหมายของความคิดสร้างสรรค์

ความคิดสร้างสรรค์เป็นความสามารถอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่สามารถกระตุ้นส่งเสริมให้เกิดขึ้นได้ด้วยการฝึก ความคิดสร้างสรรค์เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นได้จากการเรียนรู้ (อนงค์ แสงเงิน . 2533 : 7) มีผู้ให้ความหมายของความคิดสร้างสรรค์ไว้หลายท่าน เช่น

กิลฟอร์ด (Guilford. 1959: 389,470) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์ประกอบด้วยความคล่องในการคิด ความยืดหยุ่น และความคิดที่เป็นของตนเองโดยเฉพาะ คนที่มีลักษณะดังกล่าวจะต้องเป็นคนกล้าคิด ไม่กลัวถูกวิพากษ์วิจารณ์และมีอิสระในการคิดด้วย

ทอร์แรนซ์ (Torrance. 1963: 16) ได้ให้ความหมาย ของความคิดสร้างสรรค์ไว้ว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นกระบวนการของความคิด หรือความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อมีปัญหาแล้วบุคคลจะเปลี่ยนความคิดนั้นออกมาเป็น การกระทำ

วอลเลซ และ โคแกน (Wallace and Cogan. 1965: 13 – 20) เชื่อว่า ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความคิดโยงสัมพันธ์ คนที่มีความคิดสร้างสรรค์ คือ คนที่สามารถคิดอะไรได้อย่างสัมพันธ์กันเป็นลูกโซ่ เช่น เมื่อเห็นคำว่าปากกา ก็นึกถึง กระดาษ ดินสอ ขวดหมึก โต๊ะ เก้าอี้ ฯลฯ ยิ่งคิดมากได้เท่าไร ยิ่งแสดงถึงศักยภาพ ด้วยความคิดสร้างสรรค์มากเท่านั้น

แอนเดอร์สัน และคนอื่นๆ (Anderson and others.1979: 90) ได้ให้ความหมายของความคิดสร้างสรรค์ว่าเป็นพฤติกรรมของบุคคลซึ่งแสดงความคิดใหม่ๆ อันเป็นการกระทำที่บุคคลเลือกจากประสบการณ์ที่ผ่านมาเพื่อสร้างรูปแบบใหม่ ความคิดใหม่ หรือผลิตผลงานใหม่ ความคิดสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนเป็นเจ้าของในระดับต่างๆกัน และความคิดสร้างสรรค์นี้สามารถพัฒนาได้ถ้าจัดสภาพการณ์ให้เหมาะสม

ดวงเดือน วัจนวิทย์ (2535 : 13) ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถในการมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ โดยมีสิ่งเร้าเป็นตัวกระตุ้น ทำให้เกิดความคิดใหม่ต่อเนื่องกันไป

จากการศึกษาข้างต้นพอสรุปได้ว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นความสามารถที่มีอยู่ในตัวบุคคลแต่ละคนในระดับที่ต่างกันและสามารถส่งเสริมให้พัฒนาขึ้นได้ โดยการจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ให้กับเด็ก ก็จะช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กได้มากขึ้น

3.2 ความสำคัญของความคิดสร้างสรรค์

บุคคลในวงการต่างๆ ยอมรับว่าความคิดสร้างสรรค์มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการโลกเนื่องมาจากปัจจุบันสังคมได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ดังนั้นจึงมีผู้สนใจและให้ความสำคัญแก่ความคิดสร้างสรรค์เป็นอย่างมากดังนี้

เฮอร์ล็อก (Hurlock. 1972: 319) ได้กล่าวถึงความสำคัญของความคิดสร้างสรรค์ว่า ความคิดสร้างสรรค์ให้ความสุข ความสุข และความพอใจแก่เด็กมาก และสิ่งเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของเขาไม่มีอะไรที่จะสร้างความพอใจ และสนุกสนานเท่ากับการที่เด็กได้สร้างสิ่งใหม่ๆ ขึ้นมาด้วยตัวของเขาเอง

อารี สัททนต์วี (2511 : 424) ได้กล่าวว่า การศึกษาเพื่อความคิดสร้างสรรค์เป็นสิ่งจำเป็นในสังคมปัจจุบันนี้ เพราะสังคมเปลี่ยนแปลงมีปัญหาใหม่ที่เกิดขึ้นตลอดเวลาเยาวชนไทยจะต้องได้รับการฝึกให้รู้จักเทคนิคใหม่ๆ เพื่อแก้ปัญหา

ชาญชัย อินทรประวัตติ (2518 : 19) ได้ให้ความเห็นว่า ความคิดสร้างสรรค์มีความจำเป็นต่อชีวิตเพราะการให้การศึกษากับเด็กเราไม่สามารถจะสอนทุกสิ่งทุกอย่างที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของเขาได้ เราสอนได้เพียงบางอย่างเท่านั้น เด็กที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์จึงมีโอกาสนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหาได้ดีกว่า

จากความสำคัญของความคิดสร้างสรรค์ที่กล่าวมานี้ พอสรุปได้ว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นคุณลักษณะที่สำคัญควรได้รับการส่งเสริมและปลูกฝัง เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ดี ซึ่งเป็นผลให้เด็กสามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาในชีวิตได้

3.3 องค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์

กิลฟอร์ด (Guilford. 1969: 145 – 151) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์แต่ละด้านไว้ดังนี้

1. ความคิดคล่องแคล่ว (Fluency) หมายถึง ปริมาณความคิดที่ไม่ซ้ำกัน ในเรื่องเดียวกันแบ่งเป็น

1.1 ความคิดคล่องแคล่วในด้านถ้อยคำ เป็นความสามารถในการใช้ถ้อยคำ

ความคิดคล่องแคล่วในด้านโยงความสัมพันธ์ (Associational Fluency) เป็นความสามารถที่จะคิดหาถ้อยคำที่เหมือนกันหรือคล้ายกันได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ภายในเวลาที่กำหนด

1.2 ความคิดคล่องแคล่วทางการแสดงออก (Expressional Fluency) เป็นความสามารถในการใช้วลีหรือประโยคและนำคำมาเรียงกันอย่างรวดเร็ว เพื่อให้ได้ประโยค

1.3 ความคล่องแคล่วในการคิด (Idealational Fluency) เป็นความสามารถที่จะคิดในสิ่งต่างๆ ในเวลาที่กำหนดให้ เช่น ให้คิดประโยชน์ของหนังสือพิมพ์ให้ได้มากที่สุดภายในเวลาที่กำหนดให้

2. ความคิดริเริ่ม (Originality) หมายถึง ความคิดที่แปลกใหม่ไปจากความคิดธรรมดาหรือความคิดที่แตกต่างไปจากบุคคลอื่น

3. ความยืดหยุ่น (Flexibility) หมายถึง ประเภทหรือแบบของการคิดแบ่งออกเป็น

3.1 ความคิดยืดหยุ่นในทันที (Spontaneous) หมายถึง ความสามารถที่พยายามคิดได้หลายทางอย่างอิสระ คนที่มีความคิดยืดหยุ่นนี้ จะคิดประโยชน์ของหนังสือพิมพ์ว่ามีอะไรบ้างได้หลายทิศทางในขณะที่คนไม่มีความคิดยืดหยุ่นจะคิดได้เพียงทิศทางเดียว

3.2 ความยืดหยุ่นทางการดัดแปลง (Adaptive Flexibility) หมายถึง ความสามารถในการดัดแปลงความรู้หรือประสบการณ์ให้เกิดประโยชน์หลายๆด้าน ซึ่งมีประโยชน์ต่อการแก้ปัญหา คนที่มีความคิดยืดหยุ่นจะคิดไม่ซ้ำกัน

3.3 ความคิดละเอียดลออ (Elaboration) หมายถึงความคิดเกี่ยวกับรายละเอียดในการสร้างผลงานที่มีความแปลกใหม่เป็นพิเศษให้สำเร็จ

ต่อมา กิลฟอร์ดและฮอฟเนอร์ (Guilford and Hoepfner. 1971: 125 – 145) ยังได้ศึกษาถึงองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์เพิ่มเติมและพบว่า ความคิดสร้างสรรค์ต้องมียุทธศาสตร์ประกอบอย่างน้อย 8 องค์ประกอบ คือ

1. ความคิดริเริ่ม(Originality)
2. ความคิดคล่องตัว (Ideational Fluency)
3. ความยืดหยุ่น (Flexibility)
4. ความคิดละเอียดลออ (Elaboration)
5. ความไวต่อปัญหา(Sensitivity to problem)
6. ความสามารถในการให้นิยามใหม่ (Redefinition)
7. ความซึมซาบ (Penetration)
8. ความสามารถในการทำนาย (Prediction)

เจเลนและเออร์เบิน (Jellen and Urban. 1986: 141) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบความคิดสร้างสรรค์ไว้ในข้อสอบ ทีซีที –พีที (TCT-PT) ดังนี้

1. ความคิดคล่องแคล่ว
2. ความยืดหยุ่น
3. ความคิดริเริ่มที่ตนเองมีอยู่
4. ความคิดละเอียดลออ
5. การกระทำที่แสดงถึงการเสี่ยงอันตราย เช่น การแยกขอบเขต
6. การผสมให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เช่น การจัดรวมสิ่งต่างๆ ให้มีความต่อเนื่อง
7. อารมณ์ขัน

ลักษณะต่างๆที่กล่าวมานั้นมีอยู่ในตัวบุคคลแต่จะเกิดขึ้นมากน้อยขึ้นอยู่กับสิ่งเร้าต่างๆ หากได้รับการส่งเสริม ฝึกฝนอย่างถูกวิธี ก็จะทำให้บุคคลนั้นเกิดลักษณะองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์ในด้านความคิดริเริ่ม ความยืดหยุ่น ความคิดละเอียดลออ ความไวต่อปัญหา ความมีอารมณ์ขัน ความมุ่งมั่น และถ้าเด็กได้รับการดูแล และจัดประสบการณ์ถูกต้องตามพัฒนาการอย่างไม่ขาดตกบกพร่อง เด็กก็อาจจะมียุทธศาสตร์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์ในทุกด้านได้ (จงลักษณ์ ช่างปลื้ม . 2541 : 8)

3.4 ทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์

เดวิส (Davis. 1983) ได้รวบรวมแนวคิดเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ของนักจิตวิทยาที่ได้กล่าวถึงทฤษฎีของความคิดสร้างสรรค์ โดยแบ่งเป็นกลุ่มใหญ่ๆ ได้ 4 กลุ่ม คือ

1. ทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์เชิงจิตวิเคราะห์ นักจิตวิเคราะห์หลายคน เช่น Freud และ Kris ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับการเกิดของความคิดสร้างสรรค์ว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นผลมาจากความขัดแย้งภายในจิตใต้สำนึกระหว่างแรงขับทางเพศ (Libido) กับความรู้สึกผิดชอบทางสังคม (Social conscience) ส่วน Kubie และ Rugg ซึ่งเป็นนักจิตวิเคราะห์แนวใหม่ กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์นั้นเกิดขึ้นระหว่างการรู้สติดกับจิตใต้สำนึก ซึ่งอยู่ในขอบเขตของจิตส่วนที่เรียกว่า จิตก่อนสำนึก

2. ทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์เชิงพฤติกรรมนิยม นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้มีแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องความคิดสร้างสรรค์ว่าเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ โดยเน้นที่ความสำคัญของการเสริมแรงการตอบสนองที่ถูกต้องกับสิ่งเข้าเฉพาะหรือสถานการณ์ นอกจากนี้ยังได้เน้นความสัมพันธ์ทางปัญญา คือ การโยงความสัมพันธ์จากสิ่งเข้าหนึ่งไปยังสิ่งต่างๆ ทำให้เกิดความคิดใหม่หรือสิ่งใหม่ขึ้น

3. ทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์เชิงมานุษยนิยม นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้มีแนวคิดที่ว่าความคิดสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่มนุษย์มีติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด ผู้ที่สามารถนำความคิดสร้างสรรค์ออกมาใช้ได้คือ ผู้ที่มีสัจจการแห่งตน คือ รู้จักตนเอง พอใจตนเองและใช้ตนเองตามศักยภาพของตน มนุษย์จะสามารถแสดงความคิดสร้างสรรค์ของตนออกมาได้อย่างเต็มที่นั้นขึ้นอยู่กับสภาพหรือบรรยากาศที่เอื้ออำนวย ได้กล่าวถึง บรรยากาศที่สำคัญในการสร้างสรรค์ว่าประกอบด้วย ความปลอดภัยในเชิงจิตวิทยา ความมั่นคงทางจิตใจ ความปรารถนาที่จะเล่นกับความคิด และการเปิดกว้างที่จะรับประสบการณ์ใหม่

4. ทฤษฎี AUTA ทฤษฎีนี้เป็นรูปแบบของการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลโดยมีแนวคิดที่ว่าความคิดสร้างสรรค์ตามรูปแบบ AUTA ประกอบด้วย

4.1 การตระหนัก (Awareness) คือ ตระหนักถึงความสำคัญของความคิดสร้างสรรค์ที่มีต่อตนเอง สังคม ทั้งในปัจจุบันและอนาคต และตระหนักถึงความคิดสร้างสรรค์ที่มีอยู่ในตนเองด้วย

4.2 ความเข้าใจ (Understanding) คือ มีความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในเรื่องราวต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับความคิดสร้างสรรค์

4.3 เทคนิควิธี (Techniques) คือ การรู้เทคนิควิธีในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ทั้งที่เป็น เทคนิคส่วนบุคคลและเทคนิคที่เป็นมาตรฐาน

4.4 การตระหนักในความจริงของสิ่งต่างๆ (Actualization) คือ การรู้จักหรือตระหนักในตนเอง พอใจในตนเอง และพยายามใช้ตนเองอย่างเต็มศักยภาพ รวมทั้งการเปิดกว้างรับประสบการณ์ต่างๆ โดยมีการปรับตัวได้อย่างเหมาะสม การตระหนักถึงเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน การผลิตผลงานด้วยตนเองและการมีความคิดที่ยืดหยุ่นเข้ากับทุกรูปแบบของชีวิต

องค์ประกอบทั้ง 4 นี้จะผลักดันให้บุคคลสามารถดึงศักยภาพเชิงสร้างสรรค์ของตนเองออกมาใช้ได้ อีกทฤษฎีคือทฤษฎีความคิดสองลักษณะ ทฤษฎีนี้กำลังได้รับความสนใจโดยทั่วไปเพราะเป็นความรู้ใหม่เกี่ยวกับการทำงานของสมองมนุษย์ มีการเริ่มต้นศึกษาและทดลองโดยกลุ่มนักจิตวิทยาคลินิก ซึ่งมีแนวความคิดเบื้องต้นว่า เฝ้านั้นของมนุษย์อยู่รอด โดยสืบสายมาจนถึงคนรุ่นปัจจุบันได้ก็เพราะมีสมองที่เชี่ยวชาญ ความเชี่ยวชาญของมนุษย์เกิดขึ้นเพราะมนุษย์มีสมองที่แบ่งหน้าที่กันเป็น 2 ส่วน หรือมีสองสมองนั่นเอง (ประมวญ ดิคนิสัน . 2527 : 107)

เกียรตวรณ อมาตยกุล ได้กล่าวว่า จากการพยายามค้นคว้าทดลองเกี่ยวกับการทำงานของสมองสองซีกของมนุษย์เป็นเวลา 15 ปี นักวิทยาศาสตร์ในปัจจุบันสามารถสรุปได้อย่างแน่นอนแล้วว่า คนเราแต่ละคน จะมีสมองสองซีกทำหน้าที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน ในการรับรู้ความเป็นไปของสิ่งต่างๆ รอบตัว สมองซีกซ้ายเป็นส่วนที่คิดและทำงานที่ออกมาเป็นรูปธรรม เช่นการนับตัวเลข การบอกเวลา การสรรหาถ้อยคำ การหาเหตุผล การวางแผน เป็นต้น ส่วนสมองซีกขวา เป็นส่วนที่ทำหน้าที่จินตนาการ ใฝ่ฝัน สร้างสรรค์ความคิดแปลกใหม่ การซึมซาบในดนตรีและศิลปะ ซึ่งความคิดสร้างสรรค์ต่างๆ ของคนเรา เกิดจากการทำงานของสมองซีกขวานี้ (เกียรตวรณ อมาตยกุล . 2529: 38 – 39)

นอกจากที่กล่าวข้างต้น นักการศึกษาและนักวิทยาศาสตร์ที่เข้าใจในการทำงานของสมองเป็นจำนวนมากกำลังเรียกร้องและสนับสนุนให้มีการพัฒนาสมองทั้งสองซีกของเด็กอย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งเป็นที่คาดหวังกันว่าจะให้ผลประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่แก่มนุษยชาติ เพราะบรรดานักค้นพบทางวิทยาศาสตร์ที่ยิ่งใหญ่ งานศิลปะ และความคิดแปลกใหม่ ล้วนแต่เกิดขึ้นจากการทำงานของสมองซีกขวา แต่ความคิดสร้างสรรค์ของสมองซีก

ขวานี้จะสามารถแสดงออกหรือบอกให้ผู้อื่นทราบได้ต้องเกิดจากการรวบรวม วิเคราะห์และหำถ้อยคำของสมองซีกซ้าย เท่านั้น ดังนั้น ผู้ที่จะสามารถทำประโยชน์ต่างๆ แก่มนุษยชาติอย่างมหาศาลได้ก็คือ ผู้ที่ได้รับการพัฒนาสมองทั้งสองซีกอย่างเหมาะสม (เกียรติวรรณ อมาตยกุล. 2529: 35 – 40)

กนิษฐา ชูจันทร์ (2541 : 14) กล่าวว่า ทฤษฎีความคิดสองลักษณะนี้ จึงเป็นทฤษฎีหนึ่งที่เป็นพื้นฐานแนวความคิดในการพัฒนาและวัดความสร้างสรรค์ของบุคคล

จากทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนี้ จะเห็นได้ว่าความคิดสร้างสรรค์เป็นทักษะที่มีอยู่ในตัวบุคคลทุกคนและสามารถที่จะพัฒนาให้สูงขึ้นได้โดยอาศัยการเรียนรู้ และการจัดบรรยากาศที่เอื้ออำนวย

3.5 พัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์

อารี พันธุ์ณี (2537 : 45 – 60) กล่าวถึง ลักษณะพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ไว้ดังต่อไปนี้ พัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์มักจะเป็นอีกแบบหนึ่งที่แตกต่างกันไปจากพัฒนาการด้านอื่นๆ จากผลการวิจัยพบว่าลักษณะความคิดริเริ่มในวัยเด็กจะมีพัฒนาการสูงกว่าในวัยผู้ใหญ่ เด็กมีความคล่องตัว กล้าคิด กล้าเสี่ยง และกล้าแสดงออกมาก ความคิดสร้างสรรค์ของเด็กเจริญสูงสุดในช่วงแรกของชีวิตเมื่อตอนอายุ 4 ½ ปี และจะเริ่มลดลงเมื่อเด็กเริ่มเข้าโรงเรียนอนุบาล หลังจากเด็กปรับตัวเข้ากับสภาพ บรรยากาศ และวิธีสอนของโรงเรียนแล้ว ความคิดสร้างสรรค์ของเด็กจึงค่อยพัฒนาขึ้น

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์โดยทั่วไปแตกต่างกับพัฒนาการด้านสติปัญญา กล่าวคือ พัฒนาการสติปัญญาของเด็กจะค่อยเจริญงอกงามขึ้นตามระดับอายุ วุฒิภาวะ และประสบการณ์ที่เพิ่มขึ้น ในขณะที่พัฒนาการความคิดสร้างสรรค์กลับเจริญสูงสุดในช่วงแรกของชีวิต และจากแนวคิดที่ว่าความคิดสร้างสรรค์สามารถส่งเสริมให้พัฒนาได้จึงเป็นเรื่องที่ควรพิจารณาอย่างรอบคอบเพื่อจะช่วยกันเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ของเด็กให้เจริญต่อเนื่องถึงวัยผู้ใหญ่ต่อไป

ดังนั้นจึงเป็นเหตุผลที่สำคัญที่พ่อแม่ ผู้ปกครองและครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กควรให้ความสนใจศึกษาเข้าใจลักษณะธรรมชาติ พฤติกรรมและกระบวนการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กแต่ละวัย ทั้งนี้เพื่อจะได้เข้าใจสามารถให้ความช่วยเหลือ และส่งเสริมเด็กได้อย่างถูกต้องเหมาะสมเพื่อเด็กจะได้พัฒนาศักยภาพด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กให้พัฒนาสูงขึ้น และเพื่อเป็นรากฐานที่สำคัญในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในวัยผู้ใหญ่ต่อไป เพราะ “เด็กที่มีความคิดสร้างสรรค์สูงในวันนี้ จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความคิดสร้างสรรค์สูงในวันหน้า”

ขั้นของการพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ แมคคินแลน (Maccillan .1924) ได้แบ่งพัฒนาการทางจินตนาการของเด็กออกเป็น 3 ขั้น คือ

ขั้นที่ 1 เป็นขั้นที่เด็กเล็กๆมีความรู้สึกเกี่ยวกับความสวยงามซึ่งจะเป็นทางนำไปสู่ความเป็นจริง แมคคินแลนกล่าวว่า “เมืองที่สร้างด้วยทองคำ มีประตูทำด้วยไข่มุก มีน้ำพุใสสุดแก้วเจียรไน มีท้องฟ้าสดใส ไม่เคยมีความมืดครึ้มเลย” เป็นเรื่องที่เด็กในวัยนี้เชื่อว่าเป็นความจริง

ขั้นที่ 2 เป็นระยะที่เด็กเริ่มเข้าใจถึงความเป็นจริงเด็กจึงเริ่มมีคำถามถึงสาเหตุและผลด้วยการถามว่า “ทำไมถนนตั้งหลายสายถึงไม่เป็นทองคำ?ทำไมน้ำพุมากมายจึงขุ่นมัว?” เป็นต้น

ขั้นที่ 3 เด็กเริ่มเข้าใจทีละน้อยๆ ในสิ่งที่เด็กพบเห็นในโลกแห่งความเป็นจริง

พัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ของเด็กจะพัฒนาไปตามลำดับขั้นอายุ เมื่อมีอายุมากขึ้นก็จะพัฒนามากขึ้น ถ้าได้รับการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมให้กับเด็ก

3.6 ลักษณะของเด็กที่มีความคิดสร้างสรรค์

ลักษณะความคิดสร้างสรรค์ เป็นลักษณะของพฤติกรรมที่แสดงออกเด่นชัดไปในทางบวก เด็กทุกคนจะมีพฤติกรรมไม่ชอบอยู่เฉยๆ ชอบวิ่งเล่นไปมา อยากรู้ อยากเห็น จีบต้องหรือทดลองในสิ่งที่ไม่เคยเห็นมาก่อน

เด็กบางคนชอบรังแกเพื่อน รังแกสัตว์โดยวิธีการต่างๆ พฤติกรรมที่แตกต่างคนอื่นและไปในทางบวกควรส่งเสริมเพราะเป็นพฤติกรรมสร้างสรรค์มากกว่าการทำลาย (พงษ์ศักดิ์ สังขิบุญญ์, 2535: 14)

อารี รังสินันท์ (2527 :11) ได้ศึกษาถึงลักษณะผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ พบว่าผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์จะเป็นผู้ที่ตื่นตัวตลอดเวลา มีสมาธิ มีความพยายาม สามารถพินิจพิเคราะห์ความคิดอย่างถี่ถ้วนในการแก้ปัญหา นอกจากนี้ยังมีลักษณะสำคัญอีกประการหนึ่ง คือเป็นผู้เปิดรับประสบการณ์ต่างๆ และชอบแสดงออกมากกว่าเก็บกด

เด็กที่มีความคิดสร้างสรรค์ จะสังเกตได้โดยอาศัยจากการแสดงออกของพฤติกรรม มีลักษณะดังต่อไปนี้ (พงษ์ศักดิ์ สังขิบุญญ์ : 2535: 14)

1. อยากรู้อยากเห็น มีความสังเกตดี มีปฏิริยาโต้ตอบรวดเร็วต่อปัญหาหรือสิ่งเร้า
2. มีความสนใจและประหลาดใจในเหตุการณ์หรือสิ่งใหม่
3. มีความสามารถในการคิดอย่างกว้าง ลึก และสามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้รวดเร็ว
4. รู้จักคิดริเริ่มทำในสิ่งที่แปลกใหม่ เป็นคนช่างคิด ช่างฝัน และมีอารมณ์ขัน
5. เป็นตัวของตัวเอง มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง
6. ชอบเสียง ผงูภัย ไม่หวาดกลัว
7. มีความสามารถแก้ไข ดัดแปลงเพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหา
8. ชอบอิสรภาพ ในการแสดงความคิดและการแสดงออก
9. มีความสามารถในการรู้จักใช้ภาษา
10. รู้จักเหตุผล ในการแก้ปัญหา
11. ชอบคิดและตั้งสมมติฐานในการทำงานด้วยความพอใจของตน
12. ไม่แสดงความวิตกกังวลต่อความล้มเหลว
13. เป็นบุคคลที่ชอบการวิพากษ์วิจารณ์มาก ชอบเป็นผู้นำ

ลักษณะของพฤติกรรมที่กล่าวมานี้ จะทำให้เราสามารถมองเห็นว่าเด็กคนใดบ้างที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซึ่งพ่อแม่ ครูหรือผู้ที่ใกล้ชิดกับเด็กจะต้องสังเกตพฤติกรรมของเด็กอย่างมีระบบ ซึ่งอาจจะสังเกตเกี่ยวกับตัวเด็กและพฤติกรรมโดยทั่วๆ ไป

3.7 การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ในเด็ก

พัชร วาควิท (2535: 62 – 63) กล่าวว่า การจัดประสบการณ์ของเด็กก่อนวัยเรียนจะพบว่ามีกิจกรรมต่างๆ เช่น กิจกรรมการเล่นตามมุม กิจกรรมเข้าจังหวะ กิจกรรมในวงกลม กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมกลางแจ้ง ฯลฯ ล้วนจัดขึ้นเพื่อตอบสนองพัฒนาการของเด็กทั้งสิ้น ดังนั้นการจัดกิจกรรมมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ หากรู้วิธีการและจังหวะที่จะสอดแทรกอย่างเหมาะสม

วิธีการที่จะทำให้เด็กมีความริเริ่มสร้างสรรค์นั้นขึ้นอยู่กับ

1. การสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เด็กเกิดความรู้สึกเป็นสุข มีความเป็นกันเองกับครูและเพื่อน ครูใช้ระบบประชาธิปไตยในการปกครองจะเป็นการส่งเสริมให้เด็กเกิดความคิดสร้างสรรค์
2. วิธีสอนที่กระตุ้นให้เด็กเกิดความคิดสร้างสรรค์ คำพูดของครู วิธีการตั้งคำถามที่เป็นลักษณะถามปลายเปิด การออกคำสั่งของครู การเปิดโอกาสให้เด็กใช้จินตนาการ ได้แสดงออก จะทำให้เด็กกล้าที่จะเสนอความคิดของตน ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของความคิดสร้างสรรค์
3. การเสริมแรง เมื่อเด็กได้แสดงความคิดของตนเองแล้ว บางครั้งความคิดของเด็กอาจจะแปลก ผู้ใหญ่อาจจะแสดงออกในสิ่งที่เป็นการทำลายความคิดสร้างสรรค์ของเด็กโดยไม่ตั้งใจ เช่น ลงโทษ ขบขัน ครูจะต้องตระหนักอยู่เสมอว่าควรหลีกเลี่ยงสิ่งเหล่านี้ แต่ครูควรจะมีการเสริมแรงโดยการให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น

วิวัฒน์ ไวยสกุล (2538: 82) กล่าวถึง การที่จะช่วยส่งเสริมการสร้างสรรค์ของเด็กได้อย่างไรนั้น กระบวนการคิดในการสร้างสรรค์นั้นไม่ใช่การคิดอย่างเลื่อนลอยหรือเพ้อฝันแต่เป็นการคิดที่มีจุดหมาย ดังนั้นวิธีการส่งเสริมให้เด็กเกิดความคิดสร้างสรรค์ได้ คือ

1. ให้เลือกเอง เปิดโอกาสให้เด็กรู้จักเลือก และตัดสินใจด้วยตนเองในบางโอกาส เช่น เลือกเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ภายในโรงเรียน ครูควรส่งเสริมให้เด็กได้รู้จักและเลือกตัดสินใจด้วยตนเองบ้าง

2. การแก้ปัญหาด้วยตนเอง ควรส่งเสริมให้เด็กมีประสบการณ์ในการผจญกับปัญหาความยากลำบาก เพื่อทดสอบว่าเด็กสามารถช่วยเหลือตนเองได้หรือไม่ หรือเด็กจะมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร (ควรเป็นปัญหาที่ไม่ร้ายแรงหรือไม่เป็นอันตรายกับเด็ก) เพื่อว่าครูจะได้พิจารณาหาทางแนะนำ และช่วยเหลือตามที่เห็นสมควร

3. ให้คำชมเชย เมื่อเด็กได้ค้นพบหรือเรียนรู้ด้วยความคิดและวิธีการของตนเอง ครูควรพูดจาทำนองรับรู้ต่อความสำเร็จนั้นๆ หรือกล่าวยกย่องชมเชยด้วยท่าทีเต็มใจ จริงใจ ไม่ใช่เฉยเมย เพื่อให้เด็กจะได้รู้สึกภาคภูมิใจในสิ่งที่กระทำได้และจะมีกำลังใจปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นในคราวต่อไป

สิ่งที่ควรหลีกเลี่ยง

1. คำวิพากษ์วิจารณ์ การตำหนิตัดสินว่ากล่าวโดยตรง
2. การใช้มาตรฐานของผู้ใหญ่เป็นเครื่องมือตัดสินชี้ขาดการกระทำ
3. การแทรกแซงความคิดของเด็กอย่างทันทีทันใด
4. การช่วยเหลือเด็กโดยที่เด็กไม่ได้ขอร้อง

อารี พันธุ์มี (2537: 152 – 181) กล่าวว่า กิจกรรมที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สามารถจัดได้ทุกวิชาตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ ซึ่งแบ่งออกเป็นกิจกรรมทางภาษาศิลปะ การเล่านิทาน ดนตรี การเคลื่อนไหว เป็นต้น

จากที่กล่าวข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นถึงแนวทางในการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ให้แก่เด็ก ถ้าพ่อแม่ ครู หรือผู้ปกครอง สามารถจัดสิ่งเหล่านี้ให้แก่เด็กได้ เช่น การตั้งคำถามปลายเปิด การเล่าเรื่อง การเล่านิทาน หรือการให้เด็กได้แสดงออก เด็กก็ย่อมจะมีช่องทางหรือแนวทางไปสู่การเป็นคนที่มีความสร้างสรรค์ในอนาคต

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเล่าเรื่อง

4.1 ความหมายการเล่าเรื่อง

การเล่าเรื่อง หมายถึง ทักษะที่ครูนำเอาเรื่องราว เช่น นิทาน เรื่องราว ในประวัติศาสตร์ พงศาวดาร เหตุการณ์ เรื่องจริง เรื่องแต่ง หรืออื่นๆ ที่เป็นเรื่องราวมาเล่าให้นักเรียนฟัง เพื่อจุดประสงค์ตามที่ต้องการ เช่น เพื่อให้วิเคราะห์ ให้ประเมินเพื่อให้ได้คติ เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและเพลิดเพลิน เป็นต้น (พิงใจ สินธวานนท์. 2526: 354)

4.2 การเตรียมการเล่าเรื่อง

การเตรียมการเล่าเรื่อง ก่อนที่จะนำเรื่องมาเล่า ผู้เล่าจะต้องมีการเตรียมตัว ดังนี้คือ

1. เลือกเรื่องที่จะนำมาเล่า อ่านให้ตลอด และจับจุดสำคัญของเรื่องให้ได้
2. ควรลำดับเนื้อเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบอย่างย่อๆ และพยายามหาข้อปลุกย่อยเพิ่มเติม เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น เช่น ยกตัวอย่างประกอบ นำสุภาษิตและคำพังเพยมายกตัวอย่างเพิ่มเติม
3. ทำความเข้าใจเกี่ยวกับ สำนวน โวหารและคำศัพท์ต่างๆ ก่อนจะเล่าเรื่อง
4. เตรียมอุปกรณ์ไว้ใช้ให้เหมาะสมกับเรื่องราวนั้นๆ

5. ถ้าเป็นเรื่องที่แต่งขึ้นเอง ควรใช้ภาษาง่ายๆ เนื้อเรื่องไม่สับสน และให้ความรู้ ข้อคิด หรือคติ สอดแทรกในเรื่องที่แต่งขึ้นด้วย

4.3 เทคนิคในการเล่าเรื่อง

การเล่าเรื่องให้เกิดผลดีในการเรียนการสอน และจูงใจให้ผู้ฟังเกิดความสนใจต้องอาศัยองค์ประกอบสำคัญต่อไปนี้

1. การใช้ท่าทางประกอบการเล่า จะช่วยให้ผู้ฟังสนใจ ลักษณะท่าทางที่ประกอบการเล่า ได้แก่ การใช้มือและแขนสื่อความหมาย การเคลื่อนไหวของตัวละคร ผู้เล่าต้องแสดงท่าทางไปตามบท ความรู้สึกของตัวละคร ได้แก่ การโกรธ เกลียด รัก โศก พอใจ เสียใจ ฯลฯ

2. การใช้ภาษาและน้ำเสียง ภาษาที่ใช้ได้แก่ภาษาของผู้เล่า และภาษาของตัวละครในเรื่อง ภาษาที่ใช้จะต้องเหมาะสมกับระดับของผู้ฟัง เวลาเล่าไม่ควรอ้อมค้อมวกวนไปมา จนผู้ฟังจับใจความไม่ได้ตลอดจนน้ำเสียงจะต้องเน้นหนักเบา สูงต่ำตามเนื้อเรื่องหรือตัวละคร

3. การแสดงออกทางสีหน้าและอารมณ์ เช่น พยักหน้า สายหน้า ยิ้มแย้ม บึ้งตึง ควรต้องนำไปใช้ในขณะที่มีการเล่าเรื่องยังดำเนินอยู่ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ฟังเกิดภาพพจน์ สายตาของผู้เล่าควรกวาดไปทั่วห้องและสบตากับผู้ฟังเป็นครั้งคราว

4. การใช้อุปกรณ์ประกอบการเล่าเรื่อง เพื่อให้เด็กได้เข้าใจเนื้อเรื่อง สนใจเรื่องที่เล่า และเพื่อความรวดเร็ว ควรมีแผ่นภาพ แผนที่ หรือเครื่องบันทึกเสียงที่บันทึกเรื่องราวต่างๆ ไว้แล้ว หุ่นกระบอก หรือหุ่นมือ ตัวหนังตะลุง ฯลฯ ทั้งนี้ผู้เล่าจะต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับเรื่อง และจังหวะเวลาหรือตอนที่เหมาะสมที่สุด

5. การให้ผู้ฟังได้ใช้ความคิดและจินตนาการ ซึ่งอาจทำได้ดังนี้ เช่น เล่าเรื่องให้ค้างไว้ แล้วให้นักเรียนแต่งต่อตามจินตนาการของนักเรียน หรือการเล่าเรื่องคร่าวๆ ตั้งคำถาม ให้นักเรียนคิดหรือเมื่อเล่าจบเรื่องแล้ว ให้นักเรียนช่วยกันคิดตั้งชื่อเรื่อง หรืออาจแบ่งกลุ่ม ให้นักเรียนอภิปรายหลังจากฟังเรื่องจบแล้ว (รุ่งทิวา จักรกร. 2527: 188)

สรุปได้ว่า การเล่าเรื่องเป็นวิธีการหนึ่งที่ครูควรนำมาจัดเป็นกิจกรรม โดยครูเป็นผู้เล่าเรื่องหรือให้เด็กเป็นผู้เล่าเรื่องประกอบภาพให้เพื่อนในชั้นฟัง โดยอาศัยกระบวนการการเล่าเรื่อง ดังกล่าวเพื่อส่งเสริมให้เด็กเกิดพัฒนาการทางภาษาและพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น

4.4 การใช้ภาพประกอบ

การใช้ภาพประกอบในการเล่านิทาน ทำได้ 2 วิธี คือ

1. ใช้ภาพจากหนังสือที่นำมาเล่า วิธีนี้ผู้เล่าไม่ต้องเตรียมภาพ เพียงแต่เลือกหนังสือที่มีภาพชัดเจน สีสวย และน่าสนใจ ขณะที่เล่า ผู้เล่าสามารถเปิดหนังสือให้ผู้ฟังดูภาพประกอบไปด้วย ตัวอย่างเช่น การเล่านิทานเรื่อง ลูกหงส์กตัญญู ซึ่งเป็นหนังสือส่งเสริมจริยธรรม ที่มีภาพประกอบชัดเจน ได้รับความสนใจดีมาก เขียนเรื่องโดย พรจันทร์ จันทวิมล เขียนภาพโดย จารุงพงษ์ จันทรเพชร

2. ใช้ภาพที่จัดทำขึ้นใหม่ในลักษณะต่างๆ ดังนี้

2.1 วาดภาพประกอบเรื่องให้มีขนาดใหญ่ ผู้ฟังสามารถมองเห็นได้ชัดเจนลงในกระดาน แล้วยกให้ผู้ฟังดูขณะเล่านิทาน สามารถทำภาพให้เป็นสามมิติได้ด้วย

2.2 จากหนังสือที่มีภาพขนาดเล็ก ไม่เหมาะที่จะใช้ประกอบการเล่า อาจทำเป็นภาพนิ่ง แล้วฉายให้ผู้ฟังดูประกอบการเล่านิทาน

2.3 วาดภาพลงบนแผ่นใส ซึ่งสามารถทำให้เคลื่อนไหวได้ด้วย ภาพแผ่นใสใช้กับเครื่องฉายข้ามศีรษะ ประกอบการเล่านิทาน ได้รับความสนใจได้ดี

2.4 วาดภาพแล้วฉีกบนกระดาษแข็งตัดเป็นตัวละครแยกเป็นตัวๆ ออกเป็นตัวหุ่น เวลาเล่านำขึ้นมาแสดงให้ดู โดยแปะภาพลงบนแผ่นป้ายสาส์

2.5 วาดภาพตัวละครที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องจัดเป็นตัวละครแยกออกเป็นตัวหุ่น ทำฉากประกอบ เวลาเล่นนำภาพและฉากที่เตรียมไว้วางบนกล่องบรรณทัศน์ (กล่องเล่าเรื่อง) วิธีนี้เหมาะกับผู้ฟังที่มีจำนวนน้อยๆ ไม่เกิน 10 คน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า วิธีการเล่าเพื่อให้เกิดความสนใจ และได้ประโยชน์จากการฟังเรื่องอย่างเต็มที่นั้น ครูควรมีการเล่าเรื่องที่หลากหลายและเปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการเล่าเรื่องด้วยตนเองบ้าง จะช่วยจูงใจให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ดีและรวดเร็ว และเป็นพื้นฐานการพัฒนาการทางด้านภาษาและความคิดสร้างสรรค์ได้เป็นอย่างดี

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางภาษาและการเล่าเรื่องประกอบภาพ

งานวิจัยในต่างประเทศ

เคอทอย (Kertoy. 1994: 58-67) ได้ศึกษาทฤษฎีปฏิสัมพันธ์กับการแสดงความคิดเห็นอย่างธรรมชาติของเด็กก่อนวัยเรียนช่วงการอ่านเรื่องในหนังสือ จุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาถึงอิทธิพลของกลวิธีปฏิสัมพันธ์บางอย่างของพ่อแม่และครู ที่มีต่อความซับซ้อนและการแสดงความคิดเห็นของเด็กที่ได้ฟังเรื่องที่อ่าน กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กอายุ 3 ปี 10 เดือน ถึง 6 ปี 5 เดือนจำนวน 24 คน โดยให้ฟังนิทาน 5 เรื่อง ในช่วงเวลา 3 สัปดาห์ สุ่มกลุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม โดยที่กลุ่มทดลองที่ 1 พ่อแม่และครูที่เล่าเรื่องแล้วให้แสดงความคิดเห็น กลุ่มที่ 2 พ่อแม่และครูที่เล่าเรื่องแล้วตั้งคำถาม ส่วนกลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มควบคุมพ่อแม่ครูจะใช้อ่านปกติ พบว่า เด็กในกลุ่มที่ 1 มีการกล่าวคำพูดออกมาโดยธรรมชาติ ซึ่งมีลักษณะซับซ้อนและแสดงความคิดเห็นในแง่มุมต่างๆ ของเรื่องที่อ่านสูงกว่าทุกกลุ่ม ในขณะที่กลุ่มที่ 2 เด็กแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงสร้างและภาพของเรื่องมากกว่ากลุ่มอื่นๆ นอกจากนั้นผลการวิจัยนี้ยังแนะนำพ่อแม่และครูเล่านิทานให้เด็กฟัง โดยใช้ 2 วิธี คือการแสดงความคิดเห็นและตั้งคำถาม เพราะจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ทางภาษา และประสบการณ์ที่หลากหลายอันจะเป็นการเพิ่มความสนใจในการที่จะติดตามการอ่านเรื่องต่อไป

ไวท์เฮิสต์ และคนอื่นๆ (Whitehurst and others. 1994: 679 – 689) ได้ศึกษาการอ่านหนังสือที่มีภาพประกอบในสถานรับเลี้ยงเด็กกลางวัน และในสถานอนุเคราะห์เด็กจากครอบครัวที่มีรายได้น้อยในนิวยอร์ก กลุ่มตัวอย่าง อายุ 3 ปี จำนวน 73 คน เด็กเข้าสู่โครงการนี้โดยมีพัฒนาการทางด้านภาษา (ศัพท์และการพูด) ในระดับที่ช้ากว่าอายุจริงประมาณ 10 เดือน เมื่อทดสอบโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานก่อนแล้วสุ่มให้เข้ากลุ่มในชั้นเรียน 3 กลุ่มคือ กลุ่มที่ 1 พ่อแม่อ่านหนังสือให้เด็กฟังที่บ้านและครูอ่านหนังสือให้เด็กฟังที่โรงเรียน กลุ่มที่ 2 ครูอ่านหนังสือให้เด็กฟังที่โรงเรียน และกลุ่มควบคุมเล่นตามปกติ ภายใต้การดูแลของครู การฝึกอ่านให้เด็กฟังโดยใช้วิธีที่ตนซึ่งนำไปเปิดดูเองได้ ใช้เวลาทดลอง 6 สัปดาห์ แล้วทดสอบอีกครั้ง โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานทางด้านภาษาหลายฉบับ ซึ่งเคยใช้ในการทดสอบก่อนแล้ว หลังจาก 6 เดือน ทดสอบอีกครั้งเพื่อติดตามผล พบว่าการอ่านหนังสือให้เด็กฟังมีผลที่มีนัยสำคัญทั้งในเชิงการศึกษาและในเชิงสถิติ ทั้งเมื่อตอนสอบหลังเรียนทันที และตอนติดตามผลในด้านการใช้ศัพท์คือ เด็กในกลุ่มที่ผู้ใหญ่อ่านหนังสือให้ฟังทั้ง 2 กลุ่ม จะรู้คำศัพท์มากขึ้นเป็น 2 เท่า ของกลุ่มควบคุมโดยกลุ่มที่พ่อแม่และครูอ่านหนังสือให้เด็กฟังจะได้ผลที่ดีที่สุด จากการทดลองพวกเขาสรุปผลว่าการที่พ่อแม่และครูอ่านหนังสือให้เด็กฟังจะช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาให้กับเด็กก่อนวัยเรียน และจากการที่พ่อแม่และครูอ่านหนังสือให้เด็กฟังบ่อยๆ มีผลสะท้อนทำให้เด็กสนใจที่จะอ่านหนังสืออื่นๆ ด้วย

งานวิจัยในประเทศ

วิลเลียม วิมุกตายน (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องผลของการใช้การตั้งคำถามหลังการฟังนิทานที่มีต่อความสามารถในการฟังคำสั่งของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการฝึกให้ตอบคำถามหลังการฟังนิทาน กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กอนุบาล 1 จำนวน 40 คน แบ่งเป็น กลุ่มทดลองที่ 1 จำนวน 20 คน ได้รับการฝึกตอบคำถามหลังการฟังนิทานเทียบตนเองกับบุคคลในเนื้อเรื่องกลุ่มทดลองที่ 2 จำนวน 20 คน ฝึกตอบคำถามตามเนื้อเรื่อง ใช้เวลาทดลอง 7 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่า เด็กที่ได้รับการฝึกตอบคำถามโดยการเทียบเคียงตนเองกับบุคคลในนิทานจะสามารถฟังคำสั่งได้สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการฝึกตนเองให้ตอบคำถามจากนิทานตามเนื้อเรื่อง

สมคิด ชนแดง (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องผลการจัดประสบการณ์การเล่าเรื่องคำรูปธรรม และการเล่าเรื่องคำรูปธรรมประกอบการวาดภาพที่มีต่อความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยใน 3 ลักษณะ คือ กิจกรรมการเล่าเรื่องคำรูปธรรม กิจกรรมการเล่าเรื่องคำรูปธรรมประกอบภาพวาด และกิจกรรมการเล่าเรื่องแบบปกติ กลุ่มตัวอย่าง เด็กชายหญิงอายุ 5 – 6 ปี จำนวน 60 คน กลุ่มละ 20 คน กลุ่มที่ 1 ได้รับการจัดประสบการณ์กิจกรรมการเล่าเรื่องคำรูปธรรม กลุ่มที่ 2 ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องคำรูปธรรมประกอบการวาดภาพ กลุ่มที่ 3 ได้รับประสบการณ์กิจกรรมการเล่าเรื่องแบบปกติ ใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน ผลการทดลองพบว่าทั้ง 3 กลุ่มมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .01 และเมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่ากลุ่มที่ 1 และ 2 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .01 แต่ในกลุ่มที่ 2 กับกลุ่มที่ 3 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ .01

เนื่อน้อง สนับบุญ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่านิทาน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่านิทานที่เด็กเล่าเรื่องจากรูปในหนังสือที่เด็กเลือก เด็กเล่าเรื่องต่อกับเพื่อน และเด็กเล่าเรื่องจากหนังสือที่ตนเลือกต่อจากครู กลุ่มตัวอย่างเด็กชายหญิง อายุ 5 – 6 ปี แบ่งเป็น 3 กลุ่มกลุ่มทดลองที่ 1, 2 และกลุ่มควบคุม ทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 20 นาที ผลการทดลองพบว่า เด็กที่เข้ารับการทดลองทั้ง 3 กลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 โดยกลุ่ม 1, 2 แตกต่างกับกลุ่มควบคุม

จากงานวิจัยต่างๆ สรุปได้ว่า พัฒนาการทางภาษาของเด็กเกิดจากการที่เด็กได้รับการจัดสิ่งแวดล้อมและกิจกรรม และได้มีประสบการณ์ตรงทางภาษา เช่นการฟังเรื่องประกอบภาพเด็กได้รับการจัดกิจกรรมการฟังเรื่องประกอบภาพที่เหมาะสมตามระดับอายุ และประสบการณ์เดิมในบรรยากาศที่ผ่อนคลายจะทำให้เด็กมีพัฒนาการทางภาษาเพิ่มขึ้น และเหมาะสมกับวัยสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้นำการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพให้เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี เพื่อเป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาให้กับเด็ก

5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์และการเล่าเรื่องประกอบภาพ

งานวิจัยในต่างประเทศ

ดิกสัน , จอห์นสัน และซอลซ์ (Dixon, Johnson and Saltz. 1977: 367 – 379) ได้ศึกษาเด็ก 4 กลุ่ม ในจำนวน 3 กลุ่ม ได้รับการเล่าเรื่องให้ฟัง โดยแต่ละกลุ่มหลังจากที่ได้ฟังแล้ว กลุ่มที่ 1 มีการสนทนา กลุ่มที่ 2 พาไปศึกษานอกสถานที่ กลุ่มที่ 3 แสดงบทบาทเลียนแบบตัวละคร และกลุ่มที่ 4 เป็นกลุ่มควบคุม ผลการทดลองพบว่าเด็กที่ได้รับการเล่าเรื่องและแสดงบทบาทเลียนแบบตัวละครในเรื่องไปด้วยจะมีพัฒนาการความคิดด้านต่างๆ ได้ดีที่สุดในที่สุด

งานวิจัยในประเทศ

บงอร ลิมปิยะพันธ์ (2536 : บทคัดย่อ) ได้เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นสร้างสรรค์ประกอบการใช้คำถาม และการเล่นสร้างสรรค์แบบไม่ใช้คำถาม โดยให้กลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นสร้างสรรค์ประกอบการใช้คำถาม กลุ่มทดลองที่ 2 ไม่ได้รับ

การจัดประสบการณ์การเล่นสร้างสรรค์ประกอบการใช้คำถาม ใช้เวลาการทดลองระยะเวลา 8 สัปดาห์ ผลการทดลองกลุ่มทดลองที่ 1 มีความคิดสร้างสรรค์สูงกว่ากลุ่มทดลองที่ 2 และพบว่าทั้ง 2 กลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ .01

ทวีศักดิ์ นุ่มฤทธิ์ (2526 : 128) ได้ศึกษาถึงการเล่านิทานที่มีรูปแบบต่างๆ กันเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้นิทาน 3 ประเภท คือ นิทานปรัมปรา นิทานท้องถิ่น และนิทานเกี่ยวกับสัตว์ โดยใช้รูปแบบละ 10 เรื่อง หลังการทดลองผลปรากฏว่า นักเรียนที่ใช้นิทานรูปแบบต่างๆ กัน มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนทำการทดลอง แต่รูปแบบของนิทานในแต่ละประเภทจะไม่มีส่วนร่วมกับความแตกต่างของความคิดสร้างสรรค์โดยส่วนรวมแต่ส่วนย่อยนั้นพบว่า นิทานปรัมปรา จะช่วยให้เด็กเกิดความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดยืดหยุ่นได้ดีกว่านิทานสัตว์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรชัย ศรีสุข (2530 : 68 – 69) ได้ทำการศึกษาผลของการใช้กิจกรรม เกม นิทานและปริศนาคำทาย เพื่อส่งเสริมองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ความคิดริเริ่ม ความคิดคล่องตัว ความคิดยืดหยุ่น และความคิดละเอียดลออ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมนิทาน เกม และปริศนาคำทาย มีความคิดริเริ่ม ความคิดยืดหยุ่น และความคิดละเอียดลออไม่แตกต่างกันและนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยกิจกรรม เกม นิทานและปริศนาคำทายหลังการสอนมีความคิดริเริ่ม

จงลักษณ์ ข้างปลื้ม (2541: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดสร้างสรรค์และความสามารถการวาดภาพจากกิจกรรมการวาดภาพประกอบการฟังนิทาน ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดสร้างสรรค์และความสามารถทางการวาดภาพของนักเรียนชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการวาดภาพประกอบการฟังนิทาน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายและหญิงอายุ 5 – 6 ปี จำนวน 42 คน ระยะเวลาทดลองนาน 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 1 ชม. ผลการศึกษาพบว่า หลังจากที่ได้รับการจัดกิจกรรมการวาดภาพประกอบการฟังนิทานแล้วเด็กนักเรียนมีพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์แตกต่างจากก่อนได้รับการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ความคิดสร้างสรรค์สามารถส่งเสริมพัฒนาขึ้นได้ โดยการจัดกิจกรรมให้เด็กได้คิดได้ลงมือปฏิบัติอย่างอิสระ ซึ่งครูและผู้ปกครองสามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กได้โดยวิธีการต่างๆ เช่น การเล่าเรื่องและแสดงบทบาทสมมติ การเล่าเรื่องประกอบภาพในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์แก่เด็กปฐมวัย สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้นำการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพให้เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี เพื่อเป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ให้กับเด็ก

5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางภาษาและพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์

งานวิจัยในต่างประเทศ

ไคแลนด์ (Kialand. 1978: 2350A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของความคิดสร้างสรรค์กับความสามารถในการใช้ภาษาของเด็กอายุ 4 ปี โดยเด็กจะได้รับการทดสอบความคิดสร้างสรรค์ด้วยแบบทดสอบของทอแรนซ์ เพื่อจัดระดับความคิดสร้างสรรค์และได้รับการบันทึกเสียงพูดประกอบกับการจดบันทึก เพื่อจัดระดับความสามารถในการใช้ภาษาของเด็ก แล้วนำไปหาความสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า ระดับความสามารถทางภาษาที่มีความสัมพันธ์กับความคิดสร้างสรรค์

งานวิจัยในประเทศ

ขวัญดา จริยสถิตกุล (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาและความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นปีที่ 3 โดยใช้วิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาและวิธีสอนตาม

คู่มือครู ความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาและความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวน 60 คน ใช้เวลาทดลอง 12 คาบ คาบละ 50 นาที พบว่าความสามารถในการใช้ภาษาและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และความสามารถในการใช้ภาษาและความคิดสร้างสรรค์มีเพิ่มมากขึ้น หลังจากได้รับการทดลอง

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า ระดับความสามารถในการใช้ภาษากับความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นทั้งพัฒนาการทางภาษาและความคิดสร้างสรรค์ในเด็ก จึงสามารถพัฒนาการไปพร้อมๆกันได้ ถ้าได้รับการจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมและเหมาะสมแก่เด็ก ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพให้เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี เพื่อเป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาและพัฒนาการทางด้านความคิดสร้างสรรค์ให้กับเด็กไปพร้อมๆกัน

สมมติฐานที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถามและเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพตามที่ครูแสดง มีพัฒนาการทางภาษาสูงกว่าเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ
2. เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่มีระดับอายุมากกว่ามีพัฒนาการทางภาษาสูงกว่าเด็กที่มีอายุน้อยกว่า
3. เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม และเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพตามที่ครูแสดง มีพัฒนาการทางด้านความคิดสร้างสรรค์สูงกว่า เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ
4. เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่มีระดับอายุมากกว่ามีพัฒนาการทางด้านความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าเด็กที่มีอายุน้อยกว่า
5. ภาษาและความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์ในเชิงบวก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาทดลอง เพื่อศึกษาพัฒนาการทางภาษาและพัฒนาการทางด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นเรื่องประกอบภาพ โดยดำเนินการวิจัยดังมีรายละเอียดแบ่งเป็นหัวข้อดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. วิธีดำเนินการวิจัยและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ เด็กชั้นอนุบาล ซึ่งมีอายุระหว่าง 5 – 7 ปี จำนวน 61 คน เป็นเพศชายจำนวน 31 คนและเพศหญิงจำนวน 30 คนโดยทั้งหมดกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 ของสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี กองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่นกรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ เด็กชั้นอนุบาล ซึ่งมีอายุระหว่าง 5 – 7 ปี จำนวน 41 คน เป็นเพศชายจำนวน 14 คน และเพศหญิงจำนวน 27 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างประชากร ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบธรรมดา (Simple Random Sampling) แบ่งออกเป็น

ลักษณะการเล่นเรื่องประกอบภาพ	ครูเล่นเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม	เด็กเล่นเรื่องประกอบภาพตามที่ครูแสดง	ไม่ได้รับการเล่นเรื่องประกอบภาพ (กลุ่มควบคุม)	รวม
ระดับอายุ				
5 ปี	4	4	3	11
6 ปี	5	5	5	15
7 ปี	5	5	5	15
รวม	14	14	13	41

แบบแผนการทดลองแบบ Randomized control group pretest - posttest design

การที่กลุ่มเด็กในระดับอายุ 5 ปี มีกลุ่มละ 3 - 4 คน เนื่องจากจำนวนประชากรในระดับอายุ 5 ขวบมีเพียง 11 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ใช้แบบทดสอบความสามารถทางภาษาและแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ฉบับเดียวกันในการทดสอบกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลอง

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

แบบทดสอบความสามารถทางภาษา

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีต่างๆ จากบทความ เอกสาร ตำราและรายงานการวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางภาษาในเด็กชั้นอนุบาลศึกษา

2. นำข้อมูลที่ได้สร้างนิยามปฏิบัติการและสร้างแบบทดสอบให้ครอบคลุมนิยาม ปฏิบัติการ

3. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษารวม 30 ข้อ ซึ่งใน 30 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ตอน

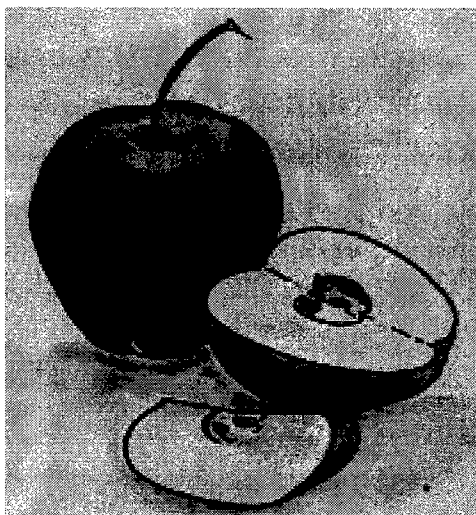
ตอนที่ 1 การบอกชื่อสิ่งของ จำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 ภาพ แต่ละภาพประกอบด้วยรูปสิ่งของ 1 ชิ้น การให้คะแนน

ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ ตอนที่ 1 การบอกชื่อสิ่งของ จำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 ภาพแต่ละภาพประกอบด้วยรูปสิ่งของ 1 ชิ้น 1 ข้อมีคะแนนเต็ม 1 คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน คะแนนเต็ม 30 คะแนน

ตัวอย่างแบบทดสอบความสามารถทางภาษา ตอนที่ 1

การบอกชื่อสิ่งของ

ก่อนเริ่มทำแบบทดสอบครูจะถามว่า “ดูในรูปภาพนี้นะคะ ดูซิว่ามีรูปอะไรอยู่บอกให้ครูฟังหน่อยนะคะ ”

ภาพประกอบ 2 ตัวอย่างแบบทดสอบความสามารถทางภาษาตอนที่ 1

ตัวอย่างการให้คะแนน

ตอบว่า แอปเปิ้ล ได้ 1 คะแนน

ถ้าตอบว่า วงกลม ๙ ได้ 0 คะแนน

การหาคุณภาพของแบบทดสอบความสามารถทางภาษาตอนที่ 1

1. ศึกษาคำศัพท์ว่าคำศัพท์ใดที่เหมาะสมกับเด็กที่มีระดับอายุ 5 – 7 ปี แล้วดึงคำศัพท์นั้นมาสร้างเป็นแบบทดสอบ

2. สร้างแบบทดสอบเป็นรูปภาพขนาด 20.5 ซม. × 15 ซม. เป็นภาพรูปสิ่งของต่างๆ

3. นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาว่าแบบทดสอบเหมาะสมกับเด็กอายุ 5 – 7 ปี ผู้เชี่ยวชาญมีดังนี้

1. รศ. ดร. เยาวภา เตชะคุปต์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

2. ดร. สุกจินดา ขจรรุ่งศิลป์ คณะศึกษาศาสตร์ (ฝ่ายปฐมวัย) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

3. ผศ. จินดา จำเริญ คณะมนุษยศาสตร์ (สาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

4. อาจารย์ ธนาภรณ์ ผันอากาศ ครูใหญ่ โรงเรียนอนุบาลจันทราตัน

5. อาจารย์ ยุพิน สิริวัฒน์ ครูประจำชั้น (แผนกอนุบาล) โรงเรียนประชาสงเคราะห์ราชวิถี

4. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ KR – 20 และหาค่าอำนาจจำแนกด้วยวิธีสหสัมพันธ์ โดยคัดเลือกจากข้อที่มีค่ามากกว่า 0.2

ตอนที่ 2 การสร้างประโยคสมบูรณ์จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 ภาพ

การให้คะแนน

ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ ตอนที่ 2 การสร้างประโยคสมบูรณ์ จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 ภาพ 1 ข้อมีคะแนนเต็ม 4 คะแนน เมื่อตอบว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ได้อย่างละ 1 คะแนน ภาพ 10 ภาพมีคะแนนเต็ม 40 คะแนน

ตัวอย่างแบบทดสอบความสามารถทางภาษาตอนที่ 2

การสร้างประโยคสมบูรณ์

ก่อนเริ่มทำการทดสอบตอนที่ 2 ครูจะพูดว่า “ ดูในรูปภาพนี้นะคะ เล่าให้ครูฟังหน่อยซิคะว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรกันบ้างคะ ”

ภาพประกอบ 3 ตัวอย่างแบบทดสอบความสามารถทางภาษาตอนที่ 2

ตัวอย่างการให้คะแนน

ตอบว่า คุณพ่อ (คุณตา) รดน้ำต้นไม้อยู่ในสวน (อย่างมีความสุข , ตอนเช้า ๆ) ได้คำว่าคุณพ่อ 1 คะแนน รดน้ำต้นไม้ 1 คะแนน ในสวน 1 คะแนน อย่างมีความสุขหรือในตอนเช้า 1 คะแนน รวมเป็น 4 คะแนน

ตอบว่า คุณพ่อรดน้ำต้นไม้อยู่ในสวน ได้คำว่า คุณพ่อ 1 คะแนน รดน้ำต้นไม้ 1 คะแนน ในสวน 1 คะแนน รวมเป็น 3 คะแนน

ตอบว่า คุณพ่อรดน้ำต้นไม้ ได้คำว่า คุณพ่อ 1 คะแนน รดน้ำต้นไม้ 1 คะแนน รวมเป็น 2 คะแนน หรือ เขารดน้ำต้นไม้อยู่ในสวน ได้คำว่า รดน้ำต้นไม้ 1 คะแนน ในสวน 1 คะแนน รวมเป็น 2 คะแนน หรือ คุณพ่ออยู่ในสวน ได้คำว่า คุณพ่อ 1 คะแนน ในสวน 1 คะแนน รวมเป็น 2 คะแนน

ตอบว่า เขารดน้ำต้นไม้ ได้ 1 คะแนน, อยู่ในสวน ได้ 1 คะแนน ,คุณพ่อ ได้ 1 คะแนน, พี่ ได้ 1 คะแนน , ผู้ชายคนนี้ ได้ 1 คะแนน

การหาคุณภาพของแบบทดสอบความสามารถทางภาษาตอนที่ 2

1. ศึกษาประโยคว่าประโยคใดที่เหมาะสมกับเด็กที่มีระดับอายุ 5 – 7 ปี แล้วนำประโยคนั้นมาสร้างเป็นแบบทดสอบ
2. สร้างแบบทดสอบเป็นรูปภาพขนาด 28 ซม. x 19 ซม. เป็นภาพที่แสดงถึงเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง
3. นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาว่าแบบทดสอบเหมาะสมกับเด็กอายุ 5 – 7 ปี ผู้เชี่ยวชาญมีดังนี้
 1. รศ. ดร. เยาวภา เตชะคุปต์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
 2. ดร. สุนิดา ขจรรุ่งศิลป์ คณะศึกษาศาสตร์ (ฝ่ายปฐมวัย) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 2. ผศ. จินดา จำเริญ คณะมนุษยศาสตร์ (สาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 4. อาจารย์ ธนาภรณ์ ผันอากาศ ครูใหญ่ โรงเรียนอนุบาลจันทรัตน์
 5. อาจารย์ ยุพิน สิทธิวัฒน์ ครูประจำชั้น (แผนกอนุบาล) โรงเรียนประชาสงเคราะห์ราชวิถี
4. หาค่าความเชื่อมั่น โดยการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) และหาค่าอำนาจจำแนกด้วยวิธีสหสัมพันธ์ โดยคัดเลือกจากข้อที่มีค่ามากกว่า 0.2

ตอนที่ 3 การเล่าเรื่องสอดคล้องกับภาพ 10 ข้อ ข้อ 1 - 5 ข้อละ 2 ภาพ ข้อ 6 – 10 ข้อละ 3 ภาพ

การให้คะแนน

ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ ตอนที่ 3 การเล่าเรื่องสอดคล้องกับภาพ จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 2 – 3 ภาพ มีคะแนนเต็ม 3 คะแนน คะแนนเต็ม 30 คะแนน

ตัวอย่างแบบทดสอบความสามารถทางภาษาตอนที่ 3

การเล่าเรื่องสอดคล้องกับภาพ

ก่อนทำการทดสอบตอนที่ 3 ครูจะพูดว่า “ ดูในรูปภาพ ทั้ง 2 ภาพนะคะ รูปนี้รูปที่ 1 รูปต่อมานี้เป็นรูปที่ 2 นะคะ ดูแล้วเล่าให้ครูฟังซิคะว่า 2 รูปนี้มีใคร ทำอะไร ที่ไหนและ 2 รูปนี้มีเกี่ยวข้องและต่อเนื่องกันอย่างไร ”

ภาพประกอบ 4 ตัวอย่างแบบทดสอบความสามารถทางภาษาตอนที่ 3

ภาพประกอบ 5 ตัวอย่างแบบทดสอบความสามารถทางภาษาตอนที่ 3

ตัวอย่างการให้คะแนน

ตอบว่า เด็กผู้ชายแปรงฟันอยู่ในห้องน้ำก่อนเข้านอน คำตอบนี้แสดงให้เห็นถึงการบูรณาการภาพทั้ง 2 เข้าด้วยกันของการกระทำของเด็กผู้ชายใน 2 ภาพที่ต่อเนื่องกัน ให้ 3 คะแนน

ตอบว่า เด็กผู้ชายแปรงฟันอยู่ในห้องน้ำ และเด็กผู้ชายนอนหลับอยู่ในห้องนอน คำตอบทั้ง 2 คำตอบนี้ถึงแม้จะตอบเป็นประโยคที่สมบูรณ์แต่ไม่แสดงให้เห็นถึงการบูรณาการภาพทั้ง 2 เข้าด้วยกัน ได้ 2 คะแนน

ตอบว่า เด็กผู้ชายแปรงฟันอยู่ในห้องน้ำ หรือตอบว่า เด็กผู้ชายนอนหลับอยู่ในห้องนอน ตอบอย่างใดอย่างหนึ่ง ได้ 1 คะแนน

การหาคุณภาพของแบบทดสอบความสามารถทางภาษาตอนที่ 3

1. กำหนดเหตุการณ์ที่จะนำไปสร้างเป็นแบบทดสอบขึ้น แล้วนำไปให้ครูระดับอนุบาลหรือครูระดับประถมศึกษาปีที่ 1 พิจารณาว่าเหตุการณ์ใดที่เหมาะสมกับเด็กในระดับอายุ 5 – 7 ปี
2. สร้างแบบทดสอบเป็นรูปภาพขนาด 23 ซม. x 30 ซม. จำนวน 10 ข้อ ข้อ 1 – 5 ข้อละ 2 ภาพ ข้อ 6 – 10 ข้อละ 3 ภาพ แบ่งออกเป็น
 - ภาพที่ 1 แสดงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อน
 - ภาพที่ 2 แสดงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามมา
3. นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาว่าแบบทดสอบเหมาะสมกับเด็กอายุ 5 – 7 ปี ผู้เชี่ยวชาญมีดังนี้
 1. รศ. ดร. เยาวภา เตชะคุปต์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
 2. ดร. สุกจินดา ขจรรุ่งศิลป์ คณะศึกษาศาสตร์ (ฝ่ายปฐมวัย) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 2. ผศ. จินดา จำเริญ คณะมนุษยศาสตร์ (สาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 4. อาจารย์ ธนาภรณ์ ผันอากาศ ครูใหญ่ โรงเรียนอนุบาลจันทรัตน์
 5. อาจารย์ ยุพิน ลิขิตวัฒน์ ครูประจำชั้น (แผนกอนุบาล) โรงเรียนประชาสงเคราะห์ราชวิถี
4. หาค่าความเชื่อมั่น โดยการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) และหาค่าอำนาจจำแนกด้วยวิธีสหสัมพันธ์ โดยคัดเลือกจากข้อที่มีค่ามากกว่า .2

การให้คะแนนแบบทดสอบความสามารถทางภาษา ทั้ง 3 ตอน มีคะแนนเต็ม 30 คะแนน และ 40 คะแนน และ 30 คะแนนตามลำดับ จะเห็นได้ว่า คะแนนเต็มในแบบทดสอบความสามารถทางภาษาในตอนที่ 2 จะมีคะแนนมากกว่า ตอนที่ 1 และตอนที่ 3 แต่หลังจากรวบรวมคะแนนเสร็จแล้ว ผู้วิจัยจะนำคะแนนที่ได้ไปคิดให้มีคะแนนเต็ม 30 คะแนน เท่ากับคะแนนเต็มในแบบทดสอบความสามารถทางภาษาในตอนที่ 1 และตอนที่ 3 เนื่องจากในการทดลองครั้งนี้ได้ให้ความสำคัญกับแบบทดสอบความสามารถทางภาษาเท่ากันทั้ง 3 ตอน เพราะการรู้คำศัพท์ การสร้างประโยคสมบูรณ์ การเล่าเรื่องสอดคล้องกับภาพ ทั้ง 3 ตอน เป็นส่วนที่มีความสำคัญที่แสดงถึงความสามารถทางภาษาทั้งสิ้น

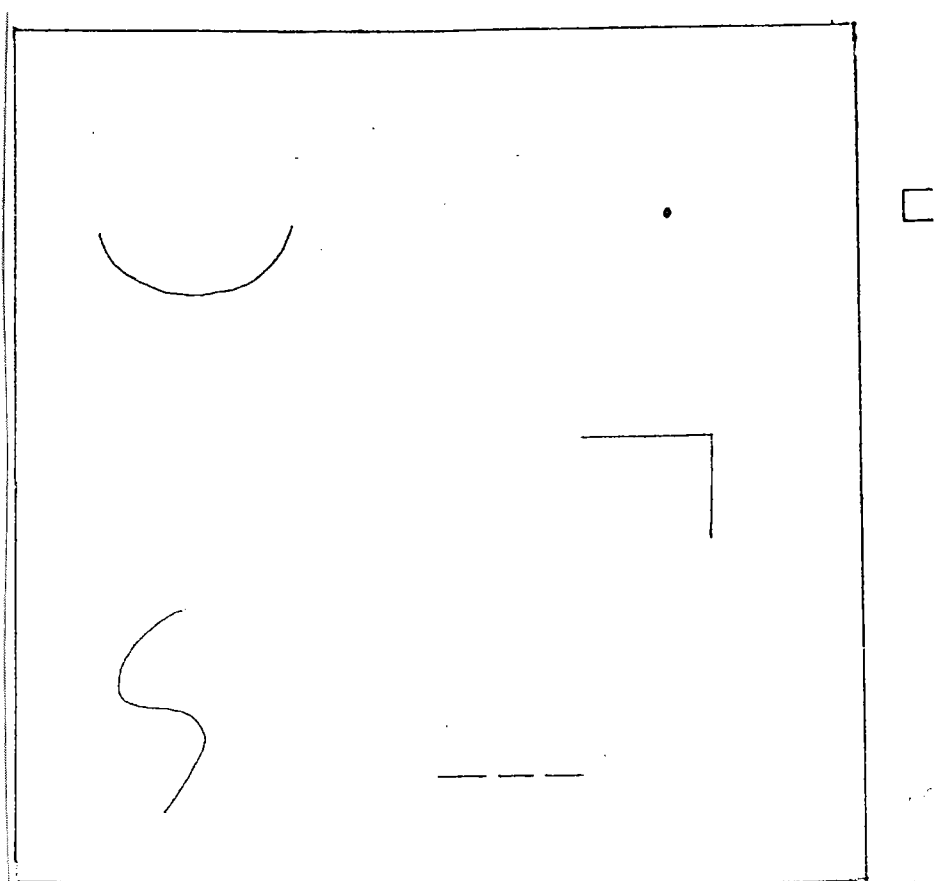
ตัวอย่างแบบทดสอบความสามารถทางภาษาอยู่ในภาคผนวก ค

แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์

แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเจเลนและเออร์เบน (The Test for Creative Thinking – Drawing Production) (TCT – DP) สร้างขึ้นโดยเจเลนและเออร์เบน (Jellen & Urban) ลักษณะของแบบทดสอบชุดนี้จะกำหนดให้ผู้เข้าสอบแสดงความสามารถทางการคิดอย่างมีอิสระด้วยการต่อเติมภาพที่กำหนดให้ ซึ่งเป็นกรอบสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาดประมาณ 5×5 นิ้ว ภายในกรอบสี่เหลี่ยมนี้จะมีภาพเส้นและจุดอยู่ 5 แห่ง และอยู่นอกกรอบอีก 1 แห่ง รวมเป็น 6 แห่งด้วยกัน

แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์

แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเจเลนและเออร์เบน (The Test for Creative Thinking – Drawing Production) (TCT – DP) สร้างขึ้นโดยเจเลนและเออร์เบน (Jellen & Urban) ลักษณะของแบบทดสอบชุดนี้จะกำหนดให้ผู้เข้าสอบแสดงความสามารถทางการคิดอย่างมีอิสระด้วยการต่อเติมภาพที่กำหนดให้ ซึ่งเป็นกรอบสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาดประมาณ 5 X 5 นิ้ว ภายในกรอบสี่เหลี่ยมนี้จะมีภาพเส้นและจุดอยู่ 5 แห่ง และอยู่นอกกรอบอีก 1 แห่ง รวมเป็น 6 แห่งด้วยกัน

ภาพประกอบ 6 แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ (TCT – DP)

การให้คะแนนแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์

โดยในการให้คะแนนในการวิจัยครั้งนี้มีกรรมการในการให้คะแนน 3 คนได้แก่

1. นส. กรรณิการ์ ธีระสังวร
2. นส. สุตติมา วงศ์วัจนกุล
3. นส. ศรัณยา วราขุน

โดยมีเกณฑ์ในการให้คะแนนเดียวกัน ดังต่อไปนี้

เกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์นี้มีด้วยกันทั้งหมด 11 เกณฑ์ แต่ละเกณฑ์มีวิธีการให้คะแนนดังนี้

1. ความต่อเนื่อง (Cn):

A: จุดแรกของแต่ละแห่ง จะเป็นจุดที่ต่อเนื่องกันและแยกเป็น 6 ชั้น

B: ความต่อเนื่องไม่เพียงจะเป็นตัวขยายจุดแตกแยกให้ แต่ยังมีความสัมพันธ์ กับจุดแยกด้วย ตัวอย่าง:

- จุดที่มีจุดแยกจะสร้างเป็นภาพได้ เช่น จุดแยกที่เป็นจุดก็อาจจะเป็นรูปของตานก
- ความต่อเนื่องของเส้นที่ขาดในแต่ละทิศทาง

C: การซ้ำของจุดแยกที่ให้ไว้ดูเหมือนเป็นการต่อเนื่องกัน เช่น

- เส้นโค้งที่ปรากฏชัด และคล้ายกับเส้นโค้งด้านข้าง ซึ่งเรียกว่า “เส้นโค้ง”
- จุดที่ 2 ซึ่งอยู่ใกล้เรียกว่า “จุด”

D: ความเรียบง่ายและการเชื่อมโยงที่ตรงระหว่างจุดแตกที่ลากลงมาโดยไม่มีการเปลี่ยนทิศก็อยู่ภายใต้เกณฑ์อันแรกด้วย

คะแนน 0 – 6 คะแนน

2. ความสมบูรณ์ (Cm):

A: จุดเดียวที่กำหนด เมื่อจุดแยกที่ต่อเนื่องมีความเชื่อมโยงกับจุด, เส้น, เครื่องหมายและหรือผิวหน้าที่เพิ่มขึ้น

B: ถ้ากำหนดให้ จุดแตกที่ไม่เปลี่ยนทิศมีความซ้ำกันอย่างน้อย 2 ครั้ง (คือเปรียบเทียบกับข้อ 1 C)

C: ความสมบูรณ์อีกอย่างที่ใช้ได้ คือเป็นความต่อเนื่องของจุดแยกที่กำหนดไว้ในข้อ 3 ขององค์ประกอบใหม่

D: “เส้นประ” เป็นเส้นที่ยาวมากกว่า 6 นิ้ว โดยการแตกหรือความแข็งแกร่ง 1 จุดสำหรับความสมบูรณ์ของภาพก็ต้องนำมาพิจารณา

E: ความสมบูรณ์ที่เด่นชัด บนจุดแยก 2 อันที่ต่างกันซึ่งจะรวมกันเป็น 1 จุด ที่ได้รับเพียงจุดเดียว

F: หากมีจุดแตกหลายอันเชื่อมกันโดยผ่าน ความต่อเนื่องของภาพไปยังแบบของรูปที่ใหญ่ขึ้นอันหนึ่งในบางชนิดเป็นเพียงจุดหลายๆ อันของความสมบูรณ์ของรูปใหญ่ แต่ต้องไม่มีจำนวนมากกว่าจำนวนของจุดแยกที่รวมกัน ตัวอย่าง เช่น

- ถ้ามี 5 จุดแยกที่เชื่อมโยงกับ 5 ชนิดของความสมบูรณ์ที่ต่อกันต้องปรากฏเพื่อให้เกิด 5 จุด สำหรับความสมบูรณ์

- ในภาพที่เห็น จะมีชนิดของความสมบูรณ์ 5 อย่างที่แตกต่างกันในรูป เช่น หู, หนวด, ก้าม, รูปหอยและหาง องค์ประกอบทั้งหมดนี้ถือเป็นแนวคิดที่สมบูรณ์ของรูปสัตว์

G: รายละเอียดที่มากกว่า ความสมบูรณ์ แต่แสดงถึงองค์ประกอบที่แตกต่างกันอย่างน้อย 6 อย่าง ซึ่งจะได้ 2 คะแนน คะแนนมากที่สุดนี้จะได้สำหรับความสมบูรณ์ คือ 6 คะแนน

H: ความหลากหลายที่ใช้เชื่อมโยงของเส้นที่มากหรือน้อย ระหว่างความเรียบง่ายของจุดแยกที่สมบูรณ์ให้ 1 คะแนน

คะแนน 0 – 6 คะแนน

3. องค์ประกอบใหม่ (Ne):

A: จุดเดียวที่ให้ เมื่อมีองค์ประกอบใหม่และมีสิ่งเพิ่มเติมหรือภาพที่มีเพิ่มขึ้นจากที่มีอยู่ในความต่อเนื่อง และความสมบูรณ์ของภาพ ซึ่งโดยปกติจะมีความเกี่ยวพันกันโดยอิสระ

B: ถ้าองค์ประกอบอิสระเหล่านี้มีการซ้ำในจุดเพิ่มหรือเป็นแบบคล้ายคลึงกันก็จะให้สูงสุดไม่เกิน 2 คะแนน

- ภาพป่าอันประกอบด้วยต้นไม้แยกกัน 6 ต้น ก็จะได้เพียง 2 คะแนน อาจจะมีการวาด นก ภูเขาและหรือ ดอกไม้

C: การซ้ำความสมบูรณ์นี้จะไม่พิจารณาว่าเป็นองค์ประกอบใหม่

D: “ข้อคำพูด” หรือคำใดๆ (โดยส่วนใหญ่อยู่นอกภาพหรือแนบมา) ก็พิจารณาให้เป็นองค์ประกอบใหม่
คะแนน 0 – 6 คะแนน

4. ความเชื่อมโยงที่เกิดโดยเส้น (CI):

A: แต่ละภาพวาดที่มีความเกี่ยวเนื่องกันระหว่างจุดแยกซึ่งต่อเนื่องกัน 2 อัน หรือมีองค์ประกอบใหม่ให้ 1 คะแนน ดังตัวอย่าง เช่น

- อันนี้จะไม่รวมถึง องค์ประกอบและจุดแยกที่เกี่ยวข้องกัน แต่จะดูจำนวนของความเกี่ยวข้องที่เกิดขึ้นระหว่างทั้ง 2 สิ่ง แต่ก็ไม่มากกว่า 1 คะแนน สำหรับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง

B: ภาพกราฟิก ซึ่งเกี่ยวข้องขึ้นเมื่อเกิดเส้นหัก (เช่น รูปรังสี ของพระอาทิตย์) และรูปพื้นอื่นๆ (เช่น ภาพเงา) อันเป็นส่วนช่วย

C: ความเชื่อมโยงที่เกิดขึ้นซึ่งเกิดมีรูปหรือองค์ประกอบ “สัมผัส” ซึ่งกันและกัน

D: ความเชื่อมโยงที่เกิดจากเส้นนั้นจะนับรวม มีองค์ประกอบหรือรูปภาพภายนอก “กรอบสี่เหลี่ยมใหญ่” ซึ่งเชื่อมโยงระหว่างกันทั้งหมด หรือเชื่อมโยงกรอบเอง

คะแนน 0 – 6 คะแนน

5. ความเชื่อมโยงที่เกิดขึ้นโดยมีส่วนเกี่ยวพันไปยังแต่ละเรื่องราว (Cth):

A: บรรดาภาพและองค์ประกอบ “เกี่ยวเนื่อง” ทำให้เกิดเรื่องราว จะได้ 1 คะแนน ต้ององค์ประกอบและภาพ “เกี่ยวเนื่อง” นั้นต้องไม่อยู่ในความหมายในแนวเดียวกันโดยตรง หรือ เป็นความเกี่ยวเนื่องกับกราฟิก ซึ่งทำขึ้นผสมผสานระหว่างองค์ประกอบหรือภาพ คะแนนที่จะต้องให้ของ Cth จะเป็นอิสระจากความเชื่อมโยงที่เกิดขึ้นโดยเส้น สิ่งที่สำคัญจะต้องจำก็คือ บรรดาองค์ประกอบรูปหรือรอยแตก (คือสิ่งที่ทำให้เกิดหรือทำให้ใหม่) เกี่ยวพันกันอันเป็นส่วนประกอบทั้งหมดหรือข้อที่ตั้งขึ้นโดยผู้ทดสอบเป็นเรื่องสำคัญที่พวกเขาจะให้ผู้ประเมินได้ “เห็น” หรือ “ทราบ” ความเกี่ยวเนื่องในความสัมพันธ์ของเรื่อง

B: ชื่อ หรือ หัวเรื่อง ซึ่งเขียนได้ต่อไปนี้จะแสดงความสัมพันธ์ของเรื่องราว ระหว่างสิ่งที่วาดหรือลอกเป็นเรื่องราว ตัวอย่าง เช่น

“รูปแบบที่แตกต่าง”	“สิ่งของ”	“ของผสม”
“วัตถุ”	“การวาด”	“ความเป็นไปได้ทั้งหลาย”
“ภาพ”	“ความหลากหลาย”	“ความผสมผสาน”

“แฟนตาซีภาพ” เป็นต้น เป็นภาพอันเป็นส่วนประกอบหนึ่ง ไม่ใช่เรื่องราวจริงที่เกิดขึ้นตามที่ให้วาด ดังนั้นจึงไม่มีคะแนนส่วนนี้แต่ก็ยังสามารถอ่านดูได้

C: การศึกษาในการวาดภาพ “พระอาทิตย์” อย่างระมัดระวังสิ่งหนึ่งที่เป็นข้อสังเกตตามสิ่งที่สอดคล้องกับรอยหักต่อเนื่อง จิตรกรตลอดจนองค์ประกอบใหม่ทั้งหลายที่เข้าคู่กัน เข้าเป็นเรื่องราวที่ถูกเลือกอันเป็นกรณีที่คล้ายคลึง เมื่อมีองค์ประกอบใหม่น้อยที่สุด 2 อย่าง เข้ากัน รอยหักที่ต่อเนื่องอื่นๆ อย่างเป็นเรื่องราว ควรให้ 3 คะแนนในจุดนี้

D: ชื่อเรียกของสิ่งที่เรียบง่ายอย่าง “ภาพ” หรือ “กราฟิก” บางครั้งก็แทนได้มากกว่าองค์ประกอบที่สะสมและการแสดงออกถึงองค์ประกอบที่เกี่ยวพันไปยังเรื่องราวสมมติ เราจะให้ 6 คะแนน

E: คะแนนของภาพที่ขาดไป

จะไม่มีคะแนนสำหรับภาพที่มีองค์ประกอบโดดเดี่ยว ซึ่งไม่มีความสัมพันธ์กันเลย

- ให้ 3 คะแนน สำหรับภาพที่แสดงออกถึงองค์ประกอบใหม่ที่แหวกแนวอย่างเช่น 4 องค์ประกอบ ซึ่งจะมีบางอย่างคล้ายกันในเรื่องราวหรือองค์ประกอบของความรู้สึก
- ให้ 6 คะแนน สำหรับภาพที่แสดงถึงความคิดสร้างสรรค์อันเป็นรายละเอียดประกอบทั้งภาพให้อย่างน้อย 4 คะแนนสำหรับความสมบูรณ์กรณีแบบนี้
- ให้ 3 คะแนน สำหรับภาพวาดนามธรรมสร้างสรรค์อย่างง่าย ๆ ใช้โครงร่างในระดับต่ำมาก การวาดรูปธรรมดา และการตีไซในแนวระนาบ

ถ้ากรณีไม่มีเรื่องราวหรือองค์ประกอบใดๆ ในภาพก็ไม่มีคะแนนให้

F: ภาพประกอบทั้งหมดก็อาจมีผลด้วยถ้าบรรดาองค์ประกอบร่วมหรือทำให้เกิดความเกือหนุนต่ออารมณ์ที่คล้ายกัน ช่วยเกือหนุนต่ออารมณ์ที่แสดงออก

G: ภาพประกอบเกี่ยวกับความเชื่อ แม้จะมีหนึ่งหรือสองจุดหักที่ใช้ (ถ้าเพียง 5 หรือ 4 คะแนนสำหรับความต่อเนื่อง) และไม่มีองค์ประกอบใหม่เพิ่มเติมก็ได้ 6 คะแนน

คะแนน 0 – 6 คะแนน

6. ความไม่มีขอบเขตซึ่งเป็นจุดหักภายใต้ความควบคุม (Bfd)

ถ้า “รูปสี่เหลี่ยมเล็กเปิด” (ด้านนอกเป็นกรอบสี่เหลี่ยมขนาดใหญ่) ต่อเนื่องสมบูรณ์และขยายตามรูปภาพหรือสมัยนิยม คนวาดจะได้ 6 คะแนนทันที

ยกเว้น สำหรับรูปสี่เหลี่ยมปิดและเปิดหรือคล้ายกันนี้ให้ได้แค่ 3 คะแนน ดังนั้นจุดหักนี้จะไม่ให้คะแนนในส่วนของความสมบูรณ์ด้วย

7. ความไม่มีขอบเขตซึ่งเป็นจุดหักที่อิสระ (Bfi):

A: อีกครั้งสำหรับผู้ถูกทดสอบที่ได้ 6 คะแนน จากการวาดภาพกว้าง, รูปร่าง และหรือองค์ประกอบซึ่งกระจายออกนอกกรอบ หรือวางนอกกรอบ “ของกรอบสี่เหลี่ยมใหญ่” อย่างอิสระแต่จากรูปสี่เหลี่ยมเปิดเล็ก ด้านนอกกรอบใหญ่เป็นสิ่งที่แตกต่างที่ต้องทำอย่างพิถีพิถัน

B: ให้ 3 คะแนน หากมีการออกนอกขอบเขตเพียงส่วนหนึ่งส่วนสามขององค์ประกอบใหญ่กว่าหรือภาพที่อยู่ในกรอบ

คะแนน 0 – 6 คะแนน

8. ภาพเปอร์สเปกทีฟ (Pe)

A: ความพยายามที่จะทำให้แตกออกไปจาก 2 มิติ ก็จะได้ 3 คะแนน ตัวอย่างเช่น

- บ้านสองด้าน
- ถนนที่มีความไกล (ภาพเปอร์สเปกทีฟทางลึก)
- ภาพแนวเส้นขอบฟ้า
- รูปทรง/องค์ประกอบที่วาดลงหรือจัดให้มีทิศทางในแนวลึก

B: ถ้ามีมากมายแต่มีความคล้ายคลึง หรือเด่นชัดขององค์ประกอบหรือรูปทรงเปอร์สเปกทีฟ (เช่น ภูเขาหรือต้นไม้) คนวาดจะได้คะแนนสูงสุด 2 คะแนน เป็นหลักเกณฑ์ของ Ne

C: ภาพประกอบความเชื่อเป็นเปอร์สเปกทีฟ ได้ 6 คะแนน

คะแนน 0 – 6 คะแนน

9. ความกลมกลืน ความมีอิทธิพล อารมณ์และพลังการแสดงออกของภาพวาด (Hu):

A: ในแต่ละภาพที่มีความกลมกลืนที่ได้รับตอบสนองจากผู้ประเมินของ TCT – DP ซึ่งจะได้เพิ่มขึ้นถึง 6 คะแนน ความกลมกลืนที่ตอบสนองนี้ตัวอย่างเช่น

- ผู้ประเมินเห็นว่า จิตรกรสามารถให้ “ทิศทาง” จากในตัวเอง
- องค์ประกอบ/รูปร่าง ร่วมประกอบเป็นทิศทางที่สนุกสนานเบิกบาน

- องค์ประกอบ/รูปร่าง ที่วาดเป็นแพ้นที่นิยม

- การวาดที่ได้รับสิ่งที่ไม่ตามติดแต่มีความกลมกลืนกับชีวิต

- ความหมาย สัญลักษณ์หรือรูปร่างองค์ประกอบที่ร่วมกันสร้างสรรค์แนวคิดทางการ์ตูน

B: คะแนนชุดนี้จะให้สำหรับภาพวาด ซึ่งแสดงความรู้แรงของผลกระทบที่เกี่ยวข้องหรืออารมณ์หรือการดำเนินรูปแบบของผู้ถูกทดสอบในเรื่องราวหรือแสดงพลังความรู้สึกพิเศษในการเขียน

คะแนน 0 – 6 คะแนน

10. ความไม่กลมกลืนแบบ A (Uca) -ความไม่กลมกลืนแบบหลากหลาย

ตัวอย่างของความไม่กลมกลืนแบบหลากหลายนั้นเช่น

- การเปลี่ยนแปลงเป็นวงกลม (มากกว่า 45 องศา) และมีความเกือหนุนแบบทดสอบ (แม้เป็นองค์ประกอบเดียว)

- จุด ของกระดาษทดสอบที่ทำให้เกิดผลกระทบพิเศษ

คะแนน 0 หรือ 3 คะแนน

- ความไม่กลมกลืนแบบ B (Ucb) –สัญลักษณ์ ภาพนามธรรม จินตนาการ นวนิยาย

สำหรับภาพนามธรรมหรือองค์ประกอบหรือรูปทรงที่คล้ายสภาพแวดล้อมรวมถึงความเอื้อประโยชน์ของภาพนามธรรม , ภาพสิ่งแวดล้อมจริง นวนิยาย หรือเรื่องรูปสัญลักษณ์ ผู้วาดจะได้ 3 คะแนน ภาพวาด ซึ่งให้การแตกหรือไม่มีหรือเพียงมีความรู้สึกต่ำสุดที่มีความเกี่ยวข้องกับเส้นปกติไม่ได้หมายถึงเป็นรูปธรรมในความคิดของแนวทฤษฎีนี้ และจะไม่มีการให้คะแนน สำหรับสิ่งนี้

คะแนน 0 หรือ 3 คะแนน

- ความไม่กลมกลืนแบบ C (Ucc) –สัญลักษณ์เป็นรูปทรงที่รวมกัน (S)

ถ้าเป็นการรวมกันของรูปทรงกับสัญลักษณ์ สัญลักษณ์ คำ ตัวเลข หรือองค์ประกอบที่คล้ายการ์ตูนประกอบอยู่ด้วย ก็จะได้ 3 คะแนน แต่ถ้ามีชื่อของผู้วาดอยู่ด้วยก็จะได้ไม่มีคะแนนในจุดนี้ ยกเว้นแต่ชื่อนั้นจะเป็นใจรูปแบบ รอย ชื่อ สัญลักษณ์ หรือสัญลักษณ์ ชื่อที่เขียนอยู่ในกรอบสี่เหลี่ยมก็จะได้คะแนนเช่นกัน

คะแนน 0 หรือ 3 คะแนน

- ความไม่กลมกลืนแบบ D (Ucd) - ชนิดไม่มีความประสมประสานกับจุดประหรือรูปทรง

ชนิดไม่มีความเอื้อประสมประสานกับจุดหักหรือรูปทรงจะได้ 3 คะแนน สำหรับจุดหักที่ไม่มีความประสมประสานกันถ้าเป็นรูปทรงชนิดกลมกลืนธรรมชาติ 1 คะแนน สำหรับความกลมกลืนนี้คะแนนติดลบจะไม่มี ทั้งนี้ไม่พิจารณาสี่เหลี่ยมเล็กน้ยูนอกกรอบ ถ้ามีหนึ่งในห้าจุดหักอื่นๆ ที่ไม่ใช่จะพิจารณาว่าเป็นแบบความกลมกลืนธรรมชาติด้วย ซึ่งจะถือได้อีก 1 คะแนน ไม่มีคะแนนติดลบ

คะแนน 0 หรือ 3 คะแนน

11. ความเร็ว (Sp):

ถ้าการวาดรวมกันแล้วมี 5 จุด โดยนับโดยชนิดและหลักเกณฑ์ 10 ข้อแรก ภาพที่วาดเสร็จใช้เวลาน้อยกว่า 12 นาที จะได้คะแนนเพิ่มโดยดูจากเวลาดังนี้

ต่ำกว่า	2	นาที	6	คะแนน
ต่ำกว่า	4	นาที	5	คะแนน
ต่ำกว่า	6	นาที	4	คะแนน
ต่ำกว่า	8	นาที	3	คะแนน
ต่ำกว่า	10	นาที	2	คะแนน
ต่ำกว่า	12	นาที	1	คะแนน
12 – 15 นาที	0			คะแนน

คะแนน 0 – 6 คะแนน

ตัวอย่างแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์อยู่ในภาคผนวก ง

เครื่องมือที่ใช้ระหว่างการทดลอง ประกอบด้วย

รูปภาพที่ใช้ในการเล่าเรื่องที่มีคุณค่าเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาและพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งคัดเลือกจากเรื่องที่เด็กไม่เคยรู้เรื่องมาก่อนจำนวน 30 เรื่อง และรูปภาพที่เด็กๆสนใจเพื่อนำมาใช้ประกอบการเล่าเรื่องโดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ถูกต้องเหมาะสมกับเนื้อหา สีสันสวยงาม เป็นเรื่องที่ไม่หวาดเสียว และให้ความเพลิดเพลิน

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ระหว่างการทดลอง

1. แนวทางการจัดประสบการณ์การเล่าเรื่องที่ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม และเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพตามที่ครูแสดง และไม่ได้รับการเล่าเรื่องประกอบภาพ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับกิจกรรมการเล่าเรื่อง

1.2 กำหนดกิจกรรมการเล่าเรื่องกิจกรรมหลักในการจัดประสบการณ์เล่าเรื่องที่ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถามและเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพตามที่ครูแสดงภาพ และไม่ได้รับการเล่าเรื่องประกอบภาพ

1.3 ศึกษาเอกสารการเล่าเรื่องและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางภาษา และพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์

1.4 สัมภาษณ์ครูระดับอนุบาล ในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีเกี่ยวกับพฤติกรรมในการเล่าเรื่องของเด็กเพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนประกอบการจัดประสบการณ์การเล่าเรื่องที่ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม และเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพตามที่ครูแสดง และไม่ได้รับการเล่าเรื่องประกอบภาพ นำแนวทางการจัดประสบการณ์เล่าเรื่องประกอบภาพเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาว่าเหมาะสมกับเด็กอายุ 5 – 7 ปี ผู้เชี่ยวชาญมีดังนี้

1. รศ. ดร. เยาวภา เตชะคุปต์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

2. ดร. สุจินดา ขจรรุ่งศิลป์ คณะศึกษาศาสตร์ (ฝ่ายปฐมวัย) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2. ผศ. จินดา จำเริญ คณะมนุษยศาสตร์ (สาขาวิชาการวรรณกรรมสำหรับเด็ก) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

4. อาจารย์ ธนาภรณ์ ผันอากาศ ครูใหญ่ โรงเรียนอนุบาลจันทรัตน์

5. อาจารย์ ยุพิน ลิขวิวัฒน์ ครูประจำชั้น (แผนกอนุบาล) โรงเรียนประชาสงเคราะห์ราชวิถี

2.5 นำไปปรับปรุงแผนการจัดประสบการณ์การเล่าเรื่องประกอบภาพให้เหมาะสมเพื่อนำไปทดลอง

2. เรื่องประกอบภาพต่างๆ ที่ใช้เป็นสื่อประกอบการเริ่มเล่าเรื่องมีหลักเกณฑ์ในการเลือกตามหลักการของ ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2527: 147 – 148) หทัย ตันหยง (2527: 235 – 236) เยาวภา เตชะคุปต์ (2528: 58 – 59) รัตพร ชังธาดา (2531: 39 – 40) ดังนี้

2.1 เนื้อเรื่อง เป็นเนื้อเรื่องเกี่ยวกับครอบครัวสัตว์เลี้ยงแสดงเหตุการณ์ เนื้อหาไม่น่ากลัว

2.2 ภาษาไทย

2.3 ภาพประกอบเป็นภาพสี มีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่องขนาดของภาพ 3 ใน 4 ของหน้ากระดาษและเป็นภาพสมบูรณ์ไม่ขาดหาย

2.4 สัมภาษณ์ครูระดับอนุบาล ในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีเพื่อเป็นข้อมูลในการทำภาพประกอบที่ใช้ในการเล่าเรื่องประกอบภาพเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาว่าเหมาะสมกับเด็กอายุ 5 – 7 ปี ผู้เชี่ยวชาญมีดังนี้

1. รศ. ดร. ยาวภา เตชะคุปต์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)
2. ดร. สุจินดา ขจรรุ่งศิลป์ คณะศึกษาศาสตร์ (ฝ่ายปฐมวัย) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. ผศ. จินดา จำเริญ คณะมนุษยศาสตร์ (สาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก)มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
4. อาจารย์ ธนาภรณ์ ผันอากาศ ครูใหญ่ โรงเรียนอนุบาลจันทรัตน์
5. อาจารย์ ยุพิน สิริวัฒน์ ครูประจำชั้น (แผนกอนุบาล) โรงเรียนประชาสงเคราะห์ราชวิถี

2.5 นำไปปรับปรุงแผนการจัดประสบการณ์การเล่าเรื่องประกอบภาพให้เหมาะสมเพื่อนำไปทดลองแบบแผนการดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยการใช้การวิจัยแบบ Randomized control group pretest – posttest design (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531: 67) ดังนี้

ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อนทดลอง		สอบหลัง	ค่าแตกต่าง
E1	T1	Xa	T2	DE1
E2	T1	Xb	T2	DE2
C1	T1	-	T2	DC

E1	แทน	กลุ่มทดลอง 1 ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่าง
E2	แทน	กลุ่มทดลอง 2 ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่าง
Xa	แทน	การจัดประสบการณ์ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม
Xb	แทน	การจัดประสบการณ์เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพตามที่ครูแสดง
-	แทน	ไม่ได้รับการเล่าเรื่องประกอบภาพ
T1	แทน	การทดสอบก่อนการทดลอง
T2	แทน	การทดสอบหลังการทดลอง
DE1	แทน	ค่าแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มที่ 1
DE2	แทน	ค่าแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มที่ 2
DE3	แทน	ค่าแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

วิธีดำเนินการทดลอง

สร้างความคุ้นเคยกับเด็กโดยผู้วิจัยจะทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยครูในการสอนกลุ่มตัวอย่างเป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์และทำการทดสอบความสามารถทางภาษาและความคิดสร้างสรรค์ ก่อนการทดลองแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยแบบทดสอบแบ่งออกเป็น 3 ตอน โดยทำการทดสอบวันละ 1 ตอน และทดสอบครั้งละ 1 คน คนละประมาณ 5 นาทีและความคิดสร้างสรรค์ของเจเลนและเออร์เบนโดยทำการทดสอบครั้งละ 3 คน โดยจะฟังคำสั่งพร้อมๆกันและแยกกันนั่ง ทดสอบครั้งละประมาณ 10 – 15 นาที

ตาราง 2 วัน – เวลา ทดสอบความสามารถทางภาษาและความคิดสร้างสรรค์ก่อนและหลังการทดลอง

วัน	เวลา			แบบทดสอบ
	8.30 - 9.30	9.30 –10.30	10.30 -11.30	
จันทร์	กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2	กลุ่มควบคุม	แบบทดสอบความสามารถทางภาษา ตอนที่ 1
อังคาร	กลุ่มทดลองที่ 2	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลองที่ 1	แบบทดสอบความสามารถทางภาษา ตอนที่ 2
พุธ	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2	แบบทดสอบความสามารถทางภาษา ตอนที่ 3
พฤหัสบดี	กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2	กลุ่มควบคุม	แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์

3. ดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมโดยแบ่งเป็น

3.1 ทำการทดลองในกลุ่มทดลองที่ 1 (ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม)

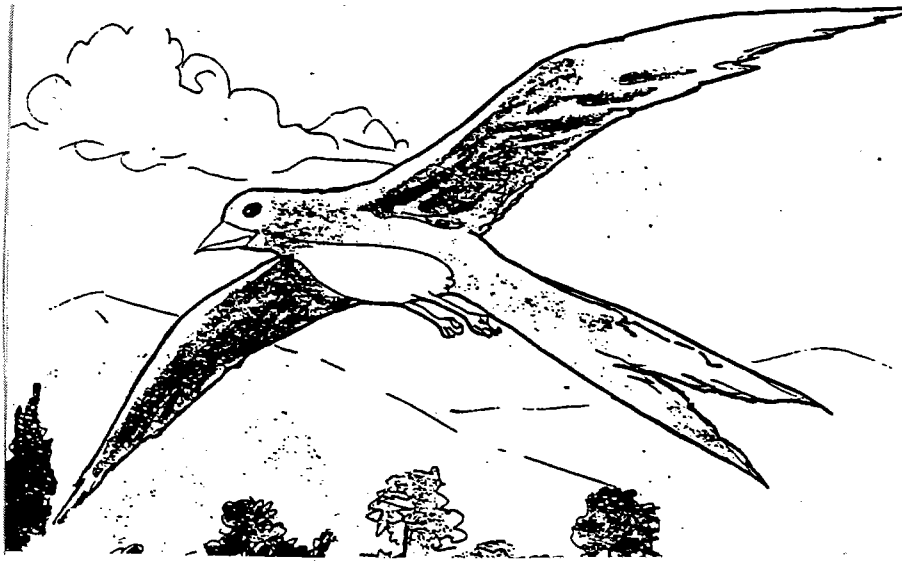
ในการทดลองแต่ละคาบมีเด็กจำนวน 5 คน เวลาทำการทดลอง 30 คาบ ใช้เวลาคาบละ 30 นาที โดยมีขั้นตอนการทดลองดังต่อไปนี้

3.1.1 ครูจัดเด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งตรงกลาง

3.1.2 ครูนำภาพที่ใช้ประกอบการเล่ามาวางไว้ และครูพูดว่า "ครูจะเล่าเรื่องจากภาพนี้ให้นักเรียนฟังนะ ตั้งใจฟังให้ดี อยู่นะคะ พอครูเล่าจบแล้วจะมีคำถามให้นักเรียนช่วยกันตอบนะคะ ตั้งใจฟังนะคะ"

3.1.3 ครูเริ่มต้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยในการเล่านั้นจะเน้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและในแต่ละภาพมีเนื้อเรื่องสอดคล้องกันอย่างไร

3.1.4 เมื่อเล่าเรื่องจบครูสรุปเรื่องราว มีใคร ทำอะไร กันที่ไหนและอย่างไรบ้าง

ภาพประกอบ 7 ภาพนกบินกลับรัง

1. ครูถามคำถามกับเด็กนักเรียนโดยลักษณะของคำถามจะถาม ในลักษณะว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เช่น ถามว่า “นกนางแอ่นตัวนี้กำลังบินไปไหนคะ”

ถ้าเด็กตอบถูก เช่นตอบว่า “กำลังบินกลับรัง” ครูจะพูดชมเชยเช่น “เก่งมากคะ”

ถ้านักเรียนตอบผิด ครูจะพูดให้กำลังใจเช่น “พยายามตอบอีกครั้งซิคะ” ถ้าเด็กยังตอบไม่ได้ครูจะแนะนำให้ว่าภาพที่ 1 เป็นภาพอะไร และภาพที่ 2 เป็นภาพอะไรและต่อเนื่องกันอย่างไร โดย ครูจะชี้ไปที่ภาพที่ 1 และถามว่า “นกนางแอ่นกำลังทำอะไรอยู่คะ” และชี้ไปที่ภาพที่ 2 ถามว่า “ภาพนี้เป็นภาพอะไรคะ” ถ้าเด็กตอบว่านกนางแอ่นกำลังบิน ครูจะถามต่อว่า “ถ้านกนางแอ่นกำลังบินจากภาพที่ 1 แล้วในภาพที่ 2 นี้มันกำลังจะบินไปไหนคะ ลองเล่าให้ครูฟังอีกครั้งซิคะ”

หลักการในการทดลอง ในการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 1 (ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม)

- ในการเล่าเรื่องจากภาพครูจะเน้นการเล่ารายละเอียดว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรกันบ้าง
- ในการถามคำถามครูจะถามคำถามที่มีลักษณะว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร

เพื่อ ฝึกให้เด็กนักเรียนได้รับฟังและตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ ในภาพและมีพัฒนาการภาษาที่ดีขึ้น

- ให้เด็กนักเรียนได้ดูภาพ ในขณะที่ครูเล่าเรื่องจากภาพ

เพื่อ ให้เด็กนักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการต่างๆ และมีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น

3.2 ทำการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 2 (เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพตามที่ครูแสดง)

ในการทำการทดลองแต่ละคาบมีเด็กนักเรียนจำนวน 5 คน เวลาทำการทดลอง 30 คาบ ใช้เวลาคาบละ 30 นาที โดยมีขั้นตอนในการทดลองดังต่อไปนี้

3.2.1 จัดเด็กนักเรียนนั่งเป็นครึ่งวงกลม โดยครูนั่งตรงกลาง

3.2.2 ครูนำภาพให้เด็กดูแล้วพูดว่า “นักเรียนเล่าให้ครูฟังนะคะว่าในภาพนี้ มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรกันบ้างคะ” ถ้าเด็กไม่ตั้งใจฟังเพื่อนเล่า ครูจะพูดว่า “ภาพต่อไปนักเรียนคนอื่นเตรียมตัวให้ดีๆนะ ใครไม่ตั้งใจฟังเพื่อนเล่าครูจะให้ออกมาเล่านะคะ เพราะครูคิดว่านักเรียนคงอยากเล่ามากกว่าอยากฟังเพื่อนนะคะ” โดยครูเป็นผู้เรียกให้เด็กออกมาเล่า

3.2.3 เด็กนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรบ้าง

หลักการในการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 2 (เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพตามที่ครูแสดง)

- ในการให้เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ ก่อนให้เด็กเล่าเรื่องครูจะพูดว่า “ในภาพนี้มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรกันบ้างคะ”

เพื่อ เป็นการกระตุ้นให้เด็กกล้าแสดงออกและเป็นการฝึกพูด และเล่ารายละเอียดเกี่ยวกับภาพได้ และเป็นการพัฒนาการภาษาของเด็กให้ดีขึ้น

- ให้เด็กดูภาพและให้เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ

เพื่อ ให้เด็กเกิดจินตนาการ และเป็นการพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ของเด็กให้ดีขึ้น

ตาราง 3 แสดงแผนการจัดกิจกรรม 30 คาบ ของกลุ่มทดลองที่ 1 (ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม) และกลุ่มทดลองที่ 2 (เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพตามที่ครูแสดง)

คาบที่	วัตถุประสงค์	เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	กิจกรรมกลุ่มทดลองที่ 1	กิจกรรมกลุ่มทดลองที่ 2
1	เพื่อให้เด็กฝึกการสังเกตและรู้จักรูปภาพและให้เด็กเรียนรู้คำศัพท์คำว่าสุนัข สะพาน ไร่แรง วัยน้ำ มีความสุข บ้าน ต้นไม้ ตกปลา ธรรมชาติ เหน็ดเหนื่อย	รูปภาพ 1 ภาพ เป็นภาพที่มีเนื้อหาหลากหลายอยู่ในภาพและมีรูปบางรูปซ่อนอยู่ในภาพ	ครูชี้และเล่าถึงรายละเอียดต่างๆในภาพให้เด็กๆดู ทีละจุด จนจบสรุปและตั้งคำถามจากเรื่องที่เล่า	ครูพูดว่า "ให้ร.สังเกตดูในภาพนี้ว่ามีรูปอะไรอยู่บ้างเล่าให้ครูและเพื่อนๆฟังหน่อยซิคะ" นร.เล่าเสร็จ นร.ช่วยกันสรุปเรื่องที่เล่า
2 - 3	เพื่อให้เด็กฝึกการสังเกตและรู้จักรูปภาพและให้เด็กเรียนรู้คำศัพท์คำว่า ดอกไม้ ของขวัญ จ่ายเงิน วันเกิด เพื่อน ข้าว จานอาหาร ขวดน้ำ ห้องครัว หิวข้าว เอร็ดอร่อย เทียง	ในแต่ละคาบใช้รูปภาพ 1 รูป 1 เหตุการณ์	ครูเล่าเรื่องประกอบรูปภาพให้เด็กๆฟัง จนจบครูสรุปเรื่องและตั้งคำถามจากเรื่องที่เล่า	ครูพูดว่า "นร.จะดูรูปภาพรูปนี้นะคะดูซิว่าในภาพนี้มีใครทำอะไร อยู่ที่ไหนกันบ้างเล่าให้ครูและเพื่อนๆฟังนะคะ"นร.เล่าเสร็จ นร.ช่วยกันสรุปเรื่องที่เล่า
4 - 7	เพื่อให้เด็กได้ดูภาพที่มีหลายแบบและเรียนรู้คำศัพท์คำว่า น้ำ ยา โรงเรียน ไม่สบาย เล่น บิน ห้องนอน เหนื่อยอ่อน ซ้อมขยัน ใฝ่ฝัน สละว้ายน้ำ ดีใจ รังนก นางแอ่นต้นไม้ ปลอดภัย แข่งขัน แสดงความยินดี	รูปภาพ 2 รูป 1 เหตุการณ์ ในคาบที่ 4 - 5 รูปภาพ 3 รูป 1 เหตุการณ์ ในคาบที่ 6 - 7	ครูเล่าเรื่องประกอบรูปภาพให้เด็กๆฟัง จนจบครูสรุปเรื่องและตั้งคำถามจากเรื่องที่เล่า	ครูพูดว่า"นร.จะดูรูปนี้รูปที่ 1 รูปนี้รูปที่ 2 ดูภาพและเล่าให้ครูและเพื่อนๆฟังซิคะว่า2 ภาพนี้มีใครทำอะไร อยู่ที่ไหนและมีเรื่องราวต่อเนื่องกันอย่างไรคะ" นร.เล่าเสร็จ นร.ช่วยกันสรุปเรื่องที่เล่า
8 - 9	เพื่อให้เด็กดูภาพที่มีหลายแบบและเรียนรู้คำศัพท์คำว่า กีฬา วิ่งแข่ง กำลังใจ สนาม พักผ่อน เปียก ฝน	ในแต่ละคาบใช้รูปภาพ 1 รูป 1 เหตุการณ์	ครูเล่าเรื่องประกอบรูปภาพ ให้เด็กๆฟัง จนจบครูสรุปเรื่องและตั้งคำถามจากเรื่องที่เล่า	ครูพูดว่า"นร.จะดูรูปภาพรูปนี้นะคะดูซิว่าในภาพนี้มีใครทำอะไร อยู่ที่

คาบที่	วัตถุประสงค์	เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	กิจกรรมกลุ่มทดลองที่ 1	กิจกรรมกลุ่มทดลองที่ 2
10-15	ตกหนัก ช้างนอกบ้าน หลบฝน เพื่อให้เด็กสามารถพุดร่ายละเอียดของภาพได้และเรียนรู้คำศัพท์คำว่า สวน สนุก ม้าหมุน ไวถึง ไป เทียว ตลาด ชื้อส้ม คนขาย แอปเปิ้ล เดินกลับบ้าน ตื่น สาย ไหว้ ทำความสะอาด เข้มกเข้มน ระเบียบ เรียบ ร้อย กวาดห้อง หยุดเรียน ทำอาหาร สบายใจ โทษ ทัศน บิดเทอม การ์ตูน ตั้งใจเรียน สม่่าเสมอ	รูปภาพ 1 รูป 2 เหตุการณ์ในคาบที่ 10 -11 รูปภาพ 1 รูป 3 เหตุการณ์ในคาบที่ 12 - 13 รูปภาพ 1 รูป 4 เหตุการณ์ในคาบที่ 14 รูปภาพ 1 รูป 5 เหตุการณ์ในคาบที่ 15	ครูเล่าเรื่องประกอบรูปภาพ ให้เด็กฟัง จนนจบครูสรุปเรื่องและตั้งคำถามจากเรื่องที่เล่า	"ไหนกันบ้างเล่าให้ครูและเพื่อนๆฟัง นะคะ" นร.เล่าเสร็จ นร.ช่วยกันสรุปเรื่องที่เล่า ครูพูดว่า"นร.คะดูรูปภาพรูปนี้นะคะ ดูซิว่าในภาพนี้มีใคร ทำอะไร อยู่ที่ไหนกันบ้างเล่าให้ครูและเพื่อนๆฟัง นะคะ" นร.เล่าเสร็จ นร.ช่วยกันสรุปเรื่องที่เล่า
16 - 20	เพื่อให้เด็กสามารถพุดร่ายละเอียดของภาพได้ ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหนและฝึกการเชื่อมโยงระหว่างภาพและเรียนรู้คำศัพท์คำว่า สนามเด็กเล่น อากาศดี ตะโกน ตั้งใจ ทำบุญ วันพระ ไหว้พระ ขยันขันแข็ง สงบ ให้พร จัดเตรียม สดชื่น แต่งตัว ล้างหน้า ฟอกสบู่ กระโปรง ถูเท้า แปรงฟัน รดน้ำต้นไม้ ดักน้ำ	ในแต่ละคาบใช้รูปภาพ 2 รูป 2 เหตุการณ์	ครูเล่าเรื่องประกอบรูปภาพ ให้เด็กฟัง จนนจบครูสรุปเรื่องและตั้งคำถามจากเรื่องที่เล่า	ครูพูดว่า"นร.คะ รูปนี้รูปที่ 1 รูปนี้รูปที่ 2 ดูภาพและเล่าให้ครูและเพื่อนๆฟังซิคะว่า 2 ภาพนี้มีใคร ทำอะไร อยู่ที่ไหน และมีเรื่องราวต่อเนื่องกันอย่างไรคะ" นร.เล่าเสร็จ นร.ช่วยกันสรุปเรื่องที่เล่า
21- 23	เพื่อให้เด็กสามารถพุดร่ายละเอียดของภาพได้ ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหนและฝึกการเชื่อมโยงระหว่างภาพ	ในแต่ละคาบใช้รูปภาพ 3 รูป 3 เหตุการณ์	ครูเล่าเรื่องประกอบรูปภาพ ให้เด็กฟัง จนนจบครูสรุปเรื่องและตั้งคำถามจากเรื่องที่เล่า	ครูพูดว่า"นร.คะ รูปนี้รูปที่ 1 ดูซิคะว่าในภาพนี้มีใคร ทำอะไร ที่ไหน กันกิจ

คาบที่	วัตถุประสงค์	เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	กิจกรรมกลุ่มทดลองที่ 1	กรรมกลุ่มทดลองที่ 2
24 - 26	และเหตุการณ์ต่างๆ ที่มีความซับซ้อนได้ และเรียนรู้คำศัพท์คำว่า ทำงาน ส่งงาน ตรวจการบ้าน ลบกระดานดำ การบ้าน แมว ตัวเล็ก ปลอดภัย ตัวสั้น เฮอร์ดอรรอย บ้านใด เป็นห่วง ชักผ้า ตะกร้า ห้องนั่งเล่น ดากผ้า เพื่อให้เด็กสามารถพูดรายละเอียดของภาพได้ ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหนและฝึกการเชื่อมโยงระหว่างภาพและเหตุการณ์ต่างๆที่มีความซับซ้อนมากขึ้นได้ และเรียนรู้คำศัพท์คำว่า สกปรก ไม่น่าอยู่ ถึง ออกกำลังกาย ประโยชน์ นัดขอโทษเริ่มเล่น เลิกเล่นหัวเราะ รถนักเรียน รถบัส สวนสัตว์ ช้าง เสือ เข้าแถว	ในแต่ละคาบใช้รูปภาพ 4 รูป 4 เหตุการณ์	ครูเล่าเรื่องประกอบรูปภาพให้เด็กฟัง จนจบครูสรุปเรื่องและตั้งคำถามจากเรื่องที่เล่า	อย่างไรบ้างคะ และรูปนี้รูปที่ 2 และรูปนี้รูปที่ 3 นะคะดูซิว่าในภาพนี้มีใครทำอะไร ที่ไหน กันอย่างไรบ้างคะ เล่าให้ครูและเพื่อนๆ ฟังด้วยนะคะ" นร.เล่าเสร็จ นร.ช่วยกันสรุปเรื่องที่เล่า ครูพูดว่า"นร.คะ รูปนี้รูปที่ 1 ดูซิคะว่าในภาพนี้มีใคร ทำอะไร ที่ไหน กัน อย่างไรบ้างคะ และรูปนี้รูปที่ 2 รูปนี้รูปที่ 3 , รูปนี้รูปที่ 4 ดูซิคะว่าในภาพนี้มีใคร ทำอะไร ที่ไหน กันอย่างไรบ้างคะ เล่าให้ครูและเพื่อนๆ ฟังด้วยนะคะ" นร.เล่าเสร็จ นร.ช่วยกันสรุปเรื่องที่เล่า
27	เพื่อให้เด็กสามารถพูดรายละเอียดของภาพ ที่ไม่เคยเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหนและฝึกการเชื่อมโยงระหว่างภาพและเหตุการณ์ต่างๆ ที่มีความซับซ้อนได้ และเรียนรู้คำศัพท์คำว่า สวัสดิ์กินข้าว ห้องครัว ขวดน้ำ แก้ว ไข่ดาว โต๊ะ นอนหลับ	ใช้รูปภาพ 2 รูป 2 เหตุการณ์ (โกล ความจริง)	ครูเล่าเรื่องประกอบรูปภาพให้เด็กฟัง จนจบครูสรุปเรื่องและตั้งคำถามจากเรื่องที่เล่า	ครูพูดว่า"นร.คะ รูปนี้รูปที่ 1 ดูซิคะว่าในภาพนี้มีใคร ทำอะไร ที่ไหน กัน อย่างไรบ้างคะ และรูปนี้รูปที่ 2 ชิคะว่าในภาพนี้มีใคร ทำอะไร ที่ไหน กัน อย่างไรบ้างคะ เล่าให้ครูและเพื่อนๆ

คาบที่	วัตถุประสงค์	เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	กิจกรรมกลุ่มทดลองที่ 1	กิจกรรมกลุ่มทดลองที่ 2
28- 29	กอด ตักดาหมี โคมไฟ ห้องนอน เพื่อให้เด็กสามารถพุดรายละเอียดของภาพ ที่ไม่เคยเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหนและฝึกการเชื่อมโยงระหว่างภาพและเหตุการณ์ต่างๆ ที่มีความซับซ้อนได้ และเรียนรู้คำศัพท์คำว่ารัก กระต่าย ดวงจันทร์ เฝ้ามอง เนินเขา ปลุกต้นไม้ ปีนต้นไม้ เจ้าจ้อ ชุกชน วิ่งเล่น ตมกลิ้ง กลุ้มใจ ภูมิใจ จมูก หาง สวยงาม	ในแต่ละคาบใช้รูปภาพ 3 รูป 3 เหตุการณ์ (โกล ความจริง)	ครูเล่าเรื่องประกอบรูปภาพให้เด็กฯฟัง จนจบครูสรุปเรื่องและตั้งคำถามจากเรื่องที่เล่า	ฟังด้วยนะคะ" นร.เล่าเสร็จ นร.ช่วยกันสรุปเรื่องที่เล่า ครูพูดว่า"นร.คะ รูปนี้รูปที่ 1 ดูซิคะว่าในภาพนี้มีใคร ทำอะไร ที่ไหน กันอย่างไรบ้างคะ และรูปนี้รูปที่ 2 และรูปนี้รูปที่ 3 ดูซิคะว่าในภาพนี้มีใคร ทำอะไร ที่ไหน กันอย่างไรบ้างคะ เล่าให้ครูและเพื่อนฯฟังด้วยนะคะ" นร.เล่าเสร็จ นร.ช่วยกันสรุปเรื่องที่เล่า
30	เพื่อให้เด็กสามารถพุดรายละเอียดของภาพ ที่ไม่เคยเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหนและฝึกการเชื่อมโยงระหว่างภาพและเหตุการณ์ต่างๆ ที่มีความซับซ้อนได้ และเรียนรู้คำศัพท์คำว่ามนุษย์ ต่างดาว ตื่นเต้น จอด ฉก ฉิน ขรุขระ สัญญา ความลับ ข้าวเย็น จานบิน นอกโลก	ใช้รูปภาพ 4 รูป 4 เหตุการณ์(โกล ความจริง)	ครูเล่าเรื่องประกอบรูปภาพให้เด็กฯฟัง จนจบครูสรุปเรื่องและตั้งคำถามจากเรื่องที่เล่า	ครูพูดว่า"นร.คะ รูปนี้รูปที่ 1 ดูซิคะว่าในภาพนี้มีใคร ทำอะไร ที่ไหน กันอย่างไรบ้างคะ และรูปนี้รูปที่ 2, รูปที่ 3, รูปที่ 4 ดูซิคะว่าในภาพนี้มีใคร ทำอะไร ที่ไหน กันอย่างไรบ้างคะ เล่าให้ครูและเพื่อนฯฟังด้วยนะคะ" นร.เล่าเสร็จ นร.ช่วยกันสรุปเรื่องที่เล่า

กลุ่มทดลองที่ 2 (นักเรียนเล่าเรื่องประกอบภาพตามที่ครูแสดง) ในคาบที่ 1 – 3 นักเรียนทุกคนช่วยกันเล่าเรื่องประกอบภาพ ในคาบที่ 4 – 30 ครูเป็นผู้กำหนดนักเรียนที่ออกมาเล่าเรื่องประกอบภาพ เพื่อให้นักเรียนได้เล่าครบทุกคน

จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองที่ 1 (ระดับอายุ 6 , 7 ปี) และกลุ่มทดลองที่ 2 (ระดับอายุ 6 , 7 ปี) ที่เข้าทดลองในแต่ละครั้งมีจำนวนครั้งละ 5 คน

จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองที่ 1 (ระดับอายุ 5 ปี) และกลุ่มทดลองที่ 2 (ระดับอายุ 5 ปี) ที่เข้าทดลองในแต่ละครั้งมีจำนวนครั้งละ 3 – 4 คน

ตาราง 4 กระบวนการในการทำการทดลอง

กลุ่มทดลอง 1 การจัดประสบการณ์เล่าเรื่องที่ ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและ ตั้งคำถาม	กลุ่มทดลองที่ 2 การจัดประสบการณ์เล่าเรื่องที่เด็ก เล่าเรื่องประกอบภาพตามที่ครู แสดงภาพ	กลุ่มควบคุม ไม่ได้รับการ เล่าเรื่อง ประกอบภาพ
<u>ขั้นนำ</u> เตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเริ่มกิจกรรมเล่า เรื่องโดยชี้แจงให้เข้าใจถึง จุดประสงค์และวิธีดำเนินการ <u>ขั้นดำเนินการ</u> ครูเริ่มต้นเล่าเรื่องและแสดงรูปภาพให้ เด็กดูประกอบขณะที่ครูกำลังเล่าเรื่อง จนจบ เป็นเวลาประมาณ 15 นาที <u>ขั้นสรุป</u> เมื่อจบเรื่องแต่ละเรื่องครูและเด็กช่วย กันสรุปเนื้อเรื่องของเรื่องว่ามีใครทำ อะไร อยู่ที่ไหน และผลที่เกิดขึ้นเป็น อย่างไรกัน <u>ขั้นดำเนินการ (ต่อ)</u> ครูเริ่มตั้งคำถามจากเรื่องที่เล่า โดยครูเป็น ผู้เรียกให้นักเรียนตอบคำถาม	<u>ขั้นนำ</u> เตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเริ่มกิจกรรม เล่าเรื่อง โดยชี้แจงให้เข้าใจถึง จุดประสงค์และวิธีดำเนินการ <u>ขั้นดำเนินการ</u> ครูจะเรียกให้เด็กมาเล่าเรื่องให้ เพื่อนฟังตามรูปจินตนาการของตน จนจบเรื่อง <u>ขั้นสรุป</u> เมื่อจบเรื่องครูจะพูดว่า “ จากที่เพื่อนเล่า นักเรียนช่วยกันสรุปให้ครูฟังซิคะว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหนและอย่างไรกันบ้างคะ” และให้เด็กๆ ช่วยกันสรุปเนื้อเรื่อง ว่ามี ใครทำอะไร อยู่ที่ไหน และผลที่เกิดขึ้น เป็นอย่างไร	ดำเนินกิจกรรมตาม ปกติ

หมายเหตุ : ใน 1 สัปดาห์ เด็กทุกคนจะต้องได้ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันออกมาเล่าเรื่องและตอบคำถามทุกคน ดังนั้น ครูต้องจดชื่อ เพื่อเป็นการตรวจสอบว่าใครได้เล่าเรื่องและตอบคำถามไปแล้วบ้าง และใครที่ยังไม่ได้เล่าเรื่อง

รายละเอียดในการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 1 ในแต่ละคาบดูได้จากภาคผนวก ก

รายละเอียดในการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 2 ในแต่ละคาบดูได้จากภาคผนวก ข

ตาราง 5 วัน-เวลา ดำเนินการทดลอง และแสดงวันและเวลาที่ผู้วิจัยและผู้ช่วยทำวิจัยสลับกันทำการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2

วัน	เวลาดำเนินการทดลอง					
	09.00 – 09.30	ผู้ทำการทดลอง	09.45 – 10.15	ผู้ทำการทดลอง	10.30 – 11.00	ผู้ทำการทดลอง
จันทร์	กลุ่มทดลองที่ 1 (5 ปี)	ผู้วิจัย ผู้ช่วยวิจัย	กลุ่มทดลองที่ 1 (6 ปี)	ผู้วิจัย ผู้ช่วยวิจัย	กลุ่มทดลองที่ 1 (7 ปี)	ผู้วิจัย ผู้ช่วยวิจัย
	กลุ่มทดลองที่ 2 (5 ปี)		กลุ่มทดลองที่ 2 (6 ปี)		กลุ่มทดลองที่ 2 (7 ปี)	
อังคาร	กลุ่มทดลองที่ 1 (6 ปี)	ผู้ช่วยวิจัย ผู้วิจัย	กลุ่มทดลองที่ 1 (7 ปี)	ผู้ช่วยวิจัย ผู้วิจัย	กลุ่มทดลองที่ 1 (5 ปี)	ผู้ช่วยวิจัย ผู้วิจัย
	กลุ่มทดลองที่ 2 (6 ปี)		กลุ่มทดลองที่ 2 (7 ปี)		กลุ่มทดลองที่ 2 (5 ปี)	
พุธ	กลุ่มทดลองที่ 1 (7 ปี)	ผู้วิจัย ผู้ช่วยวิจัย	กลุ่มทดลองที่ 1 (5 ปี)	ผู้วิจัย ผู้ช่วยวิจัย	กลุ่มทดลองที่ 1 (6 ปี)	ผู้วิจัย ผู้ช่วยวิจัย
	กลุ่มทดลองที่ 2 (7 ปี)		กลุ่มทดลองที่ 2 (5 ปี)		กลุ่มทดลองที่ 2 (6 ปี)	
พฤหัสบดี	กลุ่มทดลองที่ 1 (5 ปี)	ผู้ช่วยวิจัย ผู้วิจัย	กลุ่มทดลองที่ 1 (6 ปี)	ผู้ช่วยวิจัย ผู้วิจัย	กลุ่มทดลองที่ 1 (7 ปี)	ผู้ช่วยวิจัย ผู้วิจัย
	กลุ่มทดลองที่ 2 (5 ปี)		กลุ่มทดลองที่ 2 (6 ปี)		กลุ่มทดลองที่ 2 (7 ปี)	
ศุกร์	กลุ่มทดลองที่ 1 (6 ปี)	ผู้วิจัย ผู้ช่วยวิจัย	กลุ่มทดลองที่ 1 (7 ปี)	ผู้วิจัย ผู้ช่วยวิจัย	กลุ่มทดลองที่ 1 (5 ปี)	ผู้วิจัย ผู้ช่วยวิจัย
	กลุ่มทดลองที่ 2 (6 ปี)		กลุ่มทดลองที่ 2 (7 ปี)		กลุ่มทดลองที่ 2 (5 ปี)	

5. เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังการทดลอง ทั้งกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและความคิดสร้างสรรค์ของ เจลเลนและเออร์แบน

6. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปวิเคราะห์ ตามวิธีการทางสถิติเพื่อสรุปผลการวิจัยต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จ SPSS – PC + SPSS FOR WINDOW (Statistical Package for the Social Sciences / personnel computer) จัดกระทำดังนี้

1. การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบพัฒนาการภาษา โดยการหาค่าความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนก

2. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

ผู้วิจัยทดสอบสมมติฐานข้อ 1 – 5 โดยใช้สถิติแบบ Non - Parametric โดยใช้วิธี Kruskal – Wallis แบบ One - Way Analysis of Variance และ The Mann – Whitney U Test และการหาค่าความสัมพันธ์ของ ภาษา กับความคิดสร้างสรรค์ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แบบ Pearson Product Moment Correlation Coefficient

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์และอักษรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Mean Rank	แทน	ค่าเฉลี่ยลำดับ
Sum Rank	แทน	การรวมลำดับของคะแนนพัฒนาการ
Mdn	แทน	ค่ามัธยฐาน
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
P	แทน	ความน่าจะเป็น (Probability)
U	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการทดสอบของ The Mann – Whitney U Test
กลุ่มที่ 1	แทน	ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม
กลุ่มที่ 2	แทน	เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ
กลุ่มที่ 3	แทน	ไม่ได้รับการจัดกิจกรรม (กลุ่มควบคุม)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพัฒนาการภาษาตอนที่ 1 , 2 และ 3 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพทั้ง 3 กลุ่ม คือ ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม , เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ , ไม่ได้รับการจัดกิจกรรม โดยการตรวจสอบ คะแนนพัฒนาการภาษา (คะแนนความแตกต่างของ Pretest กับ Posttest) ทั้ง 3 กลุ่ม และ ใช้ Kruskal – Wallis Test แบบ One – Way Analysis of Variance และ The Mann – Whitney U Test

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพัฒนาการภาษาตอนที่ 1 , 2 และ 3 ของเด็กระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี โดยใช้ Kruskal – Wallis Test แบบ One – Way Analysis of Variance และ The Mann – Whitney U Test

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ระหว่างวิธีการจัดประสบการณ์การเล่าเรื่องประกอบภาพทั้ง 3 กลุ่ม คือ ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม , เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ , ไม่ได้รับการจัดกิจกรรม โดยการตรวจสอบคะแนนพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ (คะแนนความแตกต่างของ Pretest กับ Posttest) ทั้ง 3 กลุ่มและ ใช้ Kruskal – Wallis Test แบบ One – Way Analysis of Variance และ The Mann – Whitney U Test

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ของเด็กระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี โดยใช้ Kruskal – Wallis Test แบบ One – Way Analysis of Variance และ The Mann – Whitney U Test

ตอนที่ 5 การหาค่าความสัมพันธ์ของภาษากับความคิดสร้างสรรค์ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพัฒนาการภาษาตอนที่ 1 , 2 และ 3 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพทั้ง 3 กลุ่ม คือ ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม , เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ , ไม่ได้รับการจัดกิจกรรม โดยการตรวจสอบ คะแนนพัฒนาการภาษา (คะแนนความแตกต่างของ Pretest กับ Posttest) ทั้ง 3 กลุ่ม และ ใช้ Kruskal – Wallis Test แบบ One – Way Analysis of Variance และ The Mann – Whitney U Test เพื่อทดสอบสมมติฐาน คือ เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถามและเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพตามที่ครูแสดง มีพัฒนาการทางภาษาสูงกว่าเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ

ผลปรากฏในตาราง 6 – 25

ตาราง 6 ค่าสถิติพื้นฐานคะแนนพัฒนาการภาษาของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ แบบครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ และไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ

พัฒนาการภาษา กลุ่ม	N	$\bar{X}$	S.D.
1	14	34.6429	6.7665
2	14	36.2143	8.7017
3	13	5.6923	2.5944

ตาราง 6 แสดงคะแนนพัฒนาการภาษาวิธีการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ มีค่าเฉลี่ยในกลุ่มครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม กลุ่มเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ และกลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ เท่ากับ 34.64, 36.21, 5.69 ตามลำดับและมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.77, 8.70 , 2.59 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการภาษา วิธีการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ มีค่าเฉลี่ยในกลุ่มครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม และเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรม และเมื่อต้องการทราบว่าวิธีการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ มีค่าเฉลี่ยในกลุ่มครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม และเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ สูง

กว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมจริงหรือไม่ จึงได้ทดสอบโดยใช้ Kruskal – Wallis Test แบบ One – Way Analysis ซึ่งปรากฏในตารางที่ 7

ตาราง 7 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของพัฒนาการภาษา วิธีการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพแบบกลุ่มที่ 1 ครูเล่าเรื่องประกอบภาพ และกลุ่มที่ 2 เด็กเล่าเรื่องตามภาพที่ครูแสดง และกลุ่มที่ 3 ไม่ได้รับการจัดกิจกรรม

พัฒนาการภาษา กลุ่ม	N	Mean Rank	Chi square	df	p
1	14	27.18	26.118	2	0.00
2	14	27.82			
3	13	7.00			
รวม	41				

จากตาราง 7 ผลปรากฏว่า เด็กอนุบาลศึกษาในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ แบบครูเล่าเรื่องประกอบภาพ และเด็กเล่าเรื่องตามภาพที่ครูแสดง และไม่ได้รับการจัดกิจกรรม มีพัฒนาการภาษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเพื่อจะได้ทราบว่าวิธีการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพวิธีใด มีผลต่อพัฒนาการทางภาษาสูงกว่าจึงได้ทดสอบต่อโดยวิธี The Mann – Whitney U Test ผลปรากฏในตาราง 8

ตาราง 8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการภาษาตามตัวแปรการจัดกิจกรรม กลุ่มที่ 1 ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม และกลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรม โดยวิธี The Mann – Whitney U Test

กลุ่ม	N	Mean Rank	Sum Rank	U	p
1	14	20.50	287.00	0.00	0.00
3	13	7.00	91.00		

จากตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพัฒนาการภาษาโดยวิธี The Mann – Whitney U Test ปรากฏว่าเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพแบบเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ กลุ่มที่ 1 ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม มีพัฒนาการภาษาสูงกว่ากลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตาราง 9 การเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการภาษาตามตัวแปรการจัดกิจกรรม กลุ่มที่ 2 เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ และกลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรม โดยวิธี The Mann – Whitney U Test

กลุ่ม	N	Mean Rank	Sum Rank	U	p
2	14	20.50	287.00	0.00	0.00
3	13	7.00			

จากตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพัฒนาการภาษาโดยวิธีแมน วิทนี (The Mann – Whitney U Test) ปรากฏว่าเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพแบบเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ กลุ่มที่ 2 เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ มีพัฒนาการภาษาสูงกว่ากลุ่มที่ 3 กลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตาราง 10 การเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการภาษาตามตัวแปรการจัดกิจกรรม กลุ่มที่1 ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม และกลุ่มที่ 2 เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ โดยวิธี The Mann – Whitney U Test

กลุ่ม	N	Mean Rank	Sum Rank	U	p
1	14	14.18	198.50	93.500	0.836
2	14	14.82	207.50		

จากตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพัฒนาการภาษาโดยวิธี The Mann – Whitney U Test ปรากฏว่าเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ กลุ่มที่1 ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม มีพัฒนาการภาษาไม่แตกต่างกลุ่มที่ 2 เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และพิจารณาพัฒนาการภาษาแยกตามรายด้านของแบบทดสอบความสามารถทางภาษาตอนที่ 1 , 2 และ 3 ตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 11 ค่าสถิติพื้นฐานคะแนนพัฒนาการภาษาตอนที่ 1 ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ แบบครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ และไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ

พัฒนาการภาษา กลุ่ม	N	$\bar{X}$	S.D.
1	14	7.7143	1.9386
2	14	7.7143	1.5407
3	13	1.7692	0.8321

ตาราง 11 แสดงคะแนนพัฒนาการภาษาตอนที่ 1 วิธีการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ มีค่าเฉลี่ยในกลุ่มครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม กลุ่มเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ และกลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ เท่ากับ 7.71, 7.71, 1.78 ตามลำดับและมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.93, 1.54, 0.83 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการภาษาตอนที่ 1 วิธีการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ มีค่าเฉลี่ยในกลุ่มครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม และเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรม และเมื่อต้องการทราบว่าวิธีการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ มีค่าเฉลี่ยในกลุ่มครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม และเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมจริงหรือไม่ จึงได้ทดสอบโดยใช้ Kruskal – Wallis Test แบบ One – Way Analysis ซึ่งปรากฏในตารางที่ 12

ตาราง 12 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของพัฒนาการภาษาตอนที่ 1 วิธีการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพแบบกลุ่มที่ 1 ครูเล่าเรื่องประกอบภาพ และกลุ่มที่ 2 เด็กเล่าเรื่องตามภาพที่ครูแสดง และกลุ่มที่ 3 ไม่ได้รับการจัดกิจกรรม

พัฒนาการภาษา กลุ่ม	N	Mean Rank	Chi square	df	p
1	14	27.54	26.579	2	0.00
2	14	27.46			
3	13	7.00			
รวม	41				

จากตาราง 12 ผลปรากฏว่า เด็กอนุบาลศึกษาในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ แบบครูเล่าเรื่องประกอบภาพ และเด็กเล่าเรื่องตามภาพที่ครูแสดง และไม่ได้รับการจัดกิจกรรม มีพัฒนาการภาษาตอนที่ 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเพื่อ

จะได้ทราบว่าวิธีการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพวิธีใด มีผลต่อพัฒนาการทางภาษาตอนที่ 1 สูงกว่า จึงได้ทดสอบต่อโดยวิธี The Mann – Whitney U Test ผลปรากฏในตาราง 13

ตาราง 13 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการภาษาตอนที่ 1 ตามตัวแปรการจัดกิจกรรม กลุ่มที่ 1 ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม และกลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรม โดยวิธี The Mann – Whitney U Test

กลุ่ม	N	Mean Rank	Sum Rank	U	p
1	14	20.50	287.00	0.00	0.00
3	13	7.00	91.00		

จากตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพัฒนาการภาษาตอนที่ 1 โดยวิธี The Mann – Whitney U Test ปรากฏว่าเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพแบบเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ กลุ่มที่ 1 ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม มีพัฒนาการภาษาตอนที่ 1 สูงกว่ากลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตาราง 14 การเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการภาษาตอนที่ 1 ตามตัวแปรการจัดกิจกรรม กลุ่มที่ 2 เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ และกลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรม โดยวิธี The Mann – Whitney U Test

กลุ่ม	N	Mean Rank	Sum Rank	U	p
2	14	20.50	287.00	0.00	0.00
3	13	7.00	91.00		

จากตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพัฒนาการภาษาตอนที่ 1 โดยวิธีแมน วิทนี (The Mann – Whitney U Test) ปรากฏว่าเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพแบบเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ กลุ่มที่ 2 เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ มีพัฒนาการภาษาสูงกว่ากลุ่มที่ 3 กลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตาราง 15 การเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการภาษาตอนที่ 1 ตามตัวแปรการจัดกิจกรรม กลุ่มที่ 1 ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม และกลุ่มที่ 2 เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ โดยวิธี The Mann – Whitney U Test

กลุ่ม	N	Mean Rank	Sum Rank	U	p
1	14	14.54	203.50	97.50	.981
2	14	14.46	202.50		

จากตาราง 15 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพัฒนาการภาษาตอนที่ 1 โดยวิธี The Mann – Whitney U Test ปรากฏว่าเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ กลุ่มที่ 1 ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม มีพัฒนาการภาษาตอนที่ 1 ไม่แตกต่างกลุ่มที่ 2 เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตาราง 16 ค่าสถิติพื้นฐานคะแนนพัฒนาการภาษาตอนที่ 2 ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ แบบครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ และไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ

พัฒนาการภาษา กลุ่ม	N	$\bar{X}$	S.D.
1	14	12.5714	4.1457
2	14	12.7857	3.4902
3	13	2.0769	0.9541

ตาราง 16 แสดงคะแนนพัฒนาการภาษาตอนที่ 2 วิธีการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ มีค่าเฉลี่ยในกลุ่มครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม กลุ่มเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ และกลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ เท่ากับ 12.57, 12.79, 2.08 ตามลำดับและมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.15, 3.50, 0.95 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการภาษาตอนที่ 2 วิธีการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ มีค่าเฉลี่ยในกลุ่มครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม และเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรม และเมื่อต้องการทราบว่าวิธีการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ มีค่าเฉลี่ยในกลุ่มครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม และเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมจริงหรือไม่ จึงได้ทดสอบโดยใช้ Kruskal – Wallis Test แบบ One – Way Analysis ซึ่งปรากฏในตารางที่ 17

ตาราง 17 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของพัฒนาการภาษาตอนที่ 2 วิธีการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพแบบกลุ่มที่ 1 ครูเล่าเรื่องประกอบภาพ และกลุ่มที่ 2 เด็กเล่าเรื่องตามภาพที่ครูแสดง และกลุ่มที่ 3 ไม่ได้รับการจัดกิจกรรม

พัฒนาการภาษา กลุ่ม	N	Mean Rank	Chi square	df	p
1	14	27.25	26.218	2	0.00
2	14	27.64			
3	13	7.00			
รวม	41				

จากตาราง 17 ผลปรากฏว่า เด็กอนุบาลศึกษาในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ แบบครูเล่าเรื่องประกอบภาพ และเด็กเล่าเรื่องตามภาพที่ครูแสดง และไม่ได้รับการจัดกิจกรรม มีพัฒนาการภาษาตอนที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเพื่อจะได้ทราบว่าวิธีการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพวิธีใด มีผลต่อพัฒนาการทางภาษาตอนที่ 2 สูงกว่า จึงได้ทดสอบต่อโดยวิธี The Mann – Whitney U Test ผลปรากฏในตาราง 18

ตาราง 18 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการภาษาตอนที่ 2 ตามตัวแปรการจัดกิจกรรม กลุ่มที่ 1 ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม และกลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรม โดยวิธี The Mann – Whitney U Test

กลุ่ม	N	Mean Rank	Sum Rank	U	p
1	14	20.50	287.00	0.00	0.00
3	13	7.00	91.00		

จากตาราง 18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพัฒนาการภาษาตอนที่ 2 โดยวิธี The Mann – Whitney U Test ปรากฏว่าเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพแบบเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ กลุ่มที่ 1 ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม มีพัฒนาการภาษาตอนที่ 2 สูงกว่ากลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตาราง 19 การเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการภาษาตอนที่ 2 ตามตัวแปรการจัดกิจกรรม กลุ่มที่ 2 เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ และกลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรม โดยวิธี The Mann – Whitney U Test

กลุ่ม	N	Mean Rank	Sum Rank	U	p
2	14	20.50	287.00	0.00	0.00
3	13	7.00	91.00		

จากตาราง 19 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพัฒนาการภาษาตอนที่ 2 โดยวิธีแมน วิทนี (The Mann – Whitney U Test) ปรากฏว่าเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพแบบเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ กลุ่มที่ 2 เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ มีพัฒนาการภาษาสูงกว่ากลุ่มที่ 3 กลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตาราง 20 การเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการภาษาตอนที่ 2 ตามตัวแปรการจัดกิจกรรม กลุ่มที่ 1 ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม และกลุ่มที่ 2 เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ โดยวิธี The Mann – Whitney U Test

กลุ่ม	N	Mean Rank	Sum Rank	U	p
1	14	14.25	199.50	94.50	0.871
2	14	14.75	206.50		

จากตาราง 20 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพัฒนาการภาษาตอนที่ 2 โดยวิธี The Mann – Whitney U Test ปรากฏว่าเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ กลุ่มที่ 1 ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม มีพัฒนาการภาษาตอนที่ 2 ไม่แตกต่างกลุ่มที่ 2 เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตาราง 21 ค่าสถิติพื้นฐานคะแนนพัฒนาการภาษาตอนที่ 3 ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ แบบครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ และไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ

พัฒนาการภาษา กลุ่ม	N	$\bar{X}$	S.D.
1	14	15.9286	7.3846
2	14	14.1429	6.3471
3	13	1.8462	2.2303

ตาราง 21 แสดงคะแนนพัฒนาการภาษาตอนที่ 3 วิธีการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ มีค่าเฉลี่ยในกลุ่มครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม กลุ่มเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ และกลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ เท่ากับ 15.93, 14.14, 1.85 ตามลำดับและมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.38, 6.35, 2.23 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการภาษาตอนที่ 3 วิธีการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ มีค่าเฉลี่ยในกลุ่มครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม และเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรม และเมื่อต้องการทราบว่าวิธีการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ มีค่าเฉลี่ยในกลุ่มครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม และเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมจริงหรือไม่ จึงได้ทดสอบโดยใช้ Kruskal – Wallis Test แบบ One – Way Analysis ซึ่งปรากฏในตารางที่ 22

ตาราง 22 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของพัฒนาการภาษาตอนที่ 3 วิธีการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพแบบกลุ่มที่ 1 ครูเล่าเรื่องประกอบภาพ และกลุ่มที่ 2 เด็กเล่าเรื่องตามภาพที่ครูแสดง และกลุ่มที่ 3 ไม่ได้รับการจัดกิจกรรม

พัฒนาการภาษา กลุ่ม	N	Mean Rank	Chi square	df	p
1	14	26.21	25.044	2	0.00
2	14	28.43			
3	13	7.38			
รวม	41				

จากตาราง 22 ผลปรากฏว่า เด็กอนุบาลศึกษาในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ แบบครูเล่าเรื่องประกอบภาพ และเด็กเล่าเรื่องตามภาพที่ครูแสดง และไม่ได้รับการจัดกิจกรรม มีพัฒนาการภาษาตอนที่ 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเพื่อ

จะได้ทราบว่าการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพวิธีใด มีผลต่อพัฒนาการทางภาษาตอนที่ 3 สูงกว่า จึงได้ทดสอบต่อโดยวิธี The Mann – Whitney U Test ผลปรากฏในตาราง 23

ตาราง 23 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการภาษาตอนที่ 3 ตามตัวแปรการจัดกิจกรรม กลุ่มที่ 1 ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม และกลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรม โดยวิธี The Mann – Whitney U Test

กลุ่ม	N	Mean Rank	Sum Rank	U	p
1	14	20.18	282.50	0.00	0.00
3	13	7.35	95.50		

จากตาราง 23 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพัฒนาการภาษาตอนที่ 3 โดยวิธี The Mann – Whitney U Test ปรากฏว่าเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพแบบเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ กลุ่มที่ 1 ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม มีพัฒนาการภาษาตอนที่ 3 สูงกว่ากลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตาราง 24 การเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการภาษาตอนที่ 3 ตามตัวแปรการจัดกิจกรรม กลุ่มที่ 2 เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ และกลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรม โดยวิธี The Mann – Whitney U Test

กลุ่ม	N	Mean Rank	Sum Rank	U	p
2	14	20.46	286.50	0.00	0.00
3	13	7.04	91.50		

จากตาราง 24 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพัฒนาการภาษาตอนที่ 3 โดยวิธีแมน วิทนี (The Mann – Whitney U Test) ปรากฏว่าเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพแบบเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ กลุ่มที่ 2 เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ มีพัฒนาการภาษาสูงกว่ากลุ่มที่ 3 กลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตาราง 25 การเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการภาษาตอนที่ 3 ตามตัวแปรการจัดกิจกรรม กลุ่มที่ 1 ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม และกลุ่มที่ 2 เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ โดยวิธี The Mann – Whitney U Test

กลุ่ม	N	Mean Rank	Sum Rank	U	p
1	14	13.25	185.50	80.50	.427
2	14	15.75	220.50		

จากตาราง 25 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพัฒนาการภาษาตอนที่ 3 โดยวิธี The Mann – Whitney U Test ปรากฏว่าเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ กลุ่มที่ 1 ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม มีพัฒนาการภาษาไม่แตกต่างกลุ่มที่ 2 เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพัฒนาการภาษาของเด็กระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี โดยใช้ Kruskal – Wallis Test แบบ One – Way Analysis of Variance และ The Mann – Whitney U Test เพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้คือ เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่มีระดับอายุมากกว่ามีพัฒนาการทางภาษาสูงกว่าเด็กที่มีอายุน้อยกว่า

ผลปรากฏในตาราง 26 – 33

ตาราง 26 ค่าสถิติพื้นฐานคะแนนพัฒนาการภาษาของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่มีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ แบบครูเล่าเรื่องประกอบภาพ และตั้งคำถาม เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ และไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ

พัฒนาการภาษา ระดับอายุ	N	$\bar{X}$	S.D.
5	11	21.4545	12.2749
6	15	23.2667	13.4189
7	15	24.8667	14.1465

ตาราง 26 แสดงคะแนนพัฒนาการภาษาในระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปีตามตัวแปรวิธีการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ มีค่าเฉลี่ยในกลุ่มครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ และกลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ เท่ากับ 21.45 , 23.27 , 24.87 ตามลำดับและมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 12.27 , 13.42 , 14.15 ตามลำดับ และ เมื่อต้องการทราบว่า เด็กอนุบาลศึกษาในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่มีอายุน้อยกว่า มีพัฒนาการภาษาสูงกว่าเด็กที่มีอายุน้อยกว่าจริงหรือไม่ จึงได้ทดสอบโดยใช้ Kruskal – Wallis Test แบบ One – Way Analysis ซึ่งปรากฏในตารางที่ 27

ตาราง 27 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของพัฒนาการภาษา ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ

ระดับอายุ	N	Mean Rank	Chi square	df	p
5	11	17.27	1.655	2	0.437
6	15	21.40			
7	15	23.33			
รวม	41				

จากตาราง 27 ผลปรากฏว่า เด็กอนุบาลศึกษาในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปีที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ มีพัฒนาการภาษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 และพิจารณาพัฒนาการภาษาแยกตามรายด้านของแบบทดสอบความสามารถทางภาษาตอนที่ 1 , 2 และ 3 ตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 28 ค่าสถิติพื้นฐานคะแนนพัฒนาการภาษาตอนที่ 1 ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่มีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปีที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ แบบครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ และไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ

พัฒนาการภาษา ระดับอายุ	N	$\bar{X}$	S.D.
5	11	5.6364	3.0421
6	15	6.0667	3.6345
7	15	5.7333	2.9633

ตาราง 28 แสดงคะแนนพัฒนาการภาษาตอนที่ 1 ในระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปีตามตัวแปรวิธีการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ มีค่าเฉลี่ยในกลุ่มครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม เด็กเล่าเรื่องประกอบ

ภาพ และกลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ เท่ากับ 5.64,6.07,5.73 ตามลำดับและมี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.04,3.63,2.96 ตามลำดับ และ เมื่อต้องการทราบว่า เด็กอนุบาลศึกษาใน สถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่มีอายุมากกว่า มีพัฒนาการภาษาตอนที่ 1 สูงกว่าเด็กที่มีอายุน้อยกว่า จริงหรือไม่ จึงได้ทดสอบโดยใช้ Kruskal – Wallis Test แบบ One – Way Analysis ซึ่งปรากฏในตารางที่ 29

ตาราง 29 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของพัฒนาการภาษาตอนที่ 1 ของเด็กชั้นอนุบาลใน สถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีระดับอายุ 5, 6 , 7 ปี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบ ภาพ

ระดับอายุ	N	Mean Rank	Chi square	df	p
5	11	20.23	0.43	2	0.789
6	15	22.67			
7	15	19.90			
รวม	41				

จากตาราง 29 ผลปรากฏว่า เด็กอนุบาลศึกษาในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปีที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ มีพัฒนาการภาษาตอนที่ 1 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2

ตาราง 30 ค่าสถิติพื้นฐานคะแนนพัฒนาการภาษาตอนที่ 2 ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิง บ้านราชวิถีที่มีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปีที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ แบบครูเล่าเรื่อง ประกอบภาพและตั้งคำถาม เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ และไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบ ภาพ

พัฒนาการภาษา ระดับอายุ	N	$\bar{X}$	S.D.
5	11	7.1818	4.5567
6	15	9.0667	5.3113
7	15	11.1333	7.0088

ตาราง 30 แสดงคะแนนพัฒนาการภาษาตอนที่ 2 ในระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปีตามตัวแปรวิธีการจัดกิจ กรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ มีค่าเฉลี่ยในกลุ่มครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม เด็กเล่าเรื่องประกอบ ภาพ และกลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ เท่ากับ 7.18,9.07,11.13 ตามลำดับและ มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.56,5.31,7.01 ตามลำดับ และ เมื่อต้องการทราบว่า เด็กอนุบาลศึกษาใน

สถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่มีอายุมากกว่า มีพัฒนาการภาษาตอนที่ 2 สูงกว่าเด็กที่มีอายุน้อยกว่าจริงหรือไม่ จึงได้ทดสอบโดยใช้ Kruskal – Wallis Test แบบ One – Way Analysis ซึ่งปรากฏในตารางที่ 31

ตาราง 31 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของพัฒนาการภาษาตอนที่ 2 ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีระดับอายุ 5, 6 , 7 ปี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ

ระดับอายุ	N	Mean Rank	Chi square	df	p
5	11	15.59	3.946	2	0.139
6	15	20.97			
7	15	25.00			
รวม	41				

จากตาราง 31 ผลปรากฏว่า เด็กอนุบาลศึกษาในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปีที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ มีพัฒนาการภาษาตอนที่ 2 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2

ตาราง 32 ค่าสถิติพื้นฐานคะแนนพัฒนาการภาษาตอนที่ 3 ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่มีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปีที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ แบบครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ และไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ

พัฒนาการภาษา ระดับอายุ	N	$\bar{X}$	S.D.
5	11	11.0909	8.1787
6	15	11.6000	10.6019
7	15	9.9333	6.5188

ตาราง 32 แสดงคะแนนพัฒนาการภาษาตอนที่ 3 ในระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปีตามตัวแปรวิธีการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ มีค่าเฉลี่ยในกลุ่มครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ และกลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ เท่ากับ 11.09,11.60,9.93 ตามลำดับ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 8.18,10.60,6.52 ตามลำดับ และ เมื่อต้องการทราบว่า เด็กอนุบาลศึกษาในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่มีอายุมากกว่า มีพัฒนาการภาษาตอนที่ 3 สูงกว่าเด็กที่มีอายุน้อยกว่าจริงหรือไม่ จึงได้ทดสอบโดยใช้ Kruskal – Wallis Test แบบ One – Way Analysis ซึ่งปรากฏในตารางที่ 33

ตาราง 33 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของพัฒนาการภาษาตอนที่ 3 ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีระดับอายุ 5, 6, 7 ปี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ

ระดับอายุ	N	Mean Rank	Chi square	df	p
5	11	21.50	0.098	2	0.952
6	15	21.40			
7	15	20.23			
รวม	41				

จากตาราง 33 ผลปรากฏว่า เด็กอนุบาลศึกษาในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีระดับอายุ 5, 6, 7 ปีที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ มีพัฒนาการภาษาตอนที่ 3 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ระหว่างวิธีการจัดประสบการณ์การเล่าเรื่องประกอบภาพทั้ง 3 กลุ่มคือ ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม, เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ, ไม่ได้รับการจัดกิจกรรม โดยการตรวจสอบคะแนนพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ (คะแนนความแตกต่างของ Pretest กับ Posttest) ทั้ง 3 กลุ่มและใช้ Kruskal – Wallis Test แบบ One – Way Analysis of Variance และ The Mann – Whitney U Test เพื่อทดสอบสมมติฐานดังนี้คือ เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม และเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพตามที่ครูแสดงภาพมีคะแนนพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์สูงกว่า เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ

ผลปรากฏในตาราง 34 - 38

ตาราง 34 ค่าสถิติพื้นฐานคะแนนพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพแบบครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ และไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ

พัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ กลุ่ม	N	$\bar{X}$	S.D.
1	14	9.9286	4.0849
2	14	10.1429	2.9576
3	13	2.3077	1.1094

ตาราง 34 แสดงคะแนนพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์วิธีการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ มีค่าเฉลี่ยในกลุ่มครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ และกลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ เท่ากับ 9.93 , 10.14 , 2.31 ตามลำดับ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.08 , 2.96 , 1.11 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ วิธีการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ มีค่าเฉลี่ยในกลุ่มครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม และเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ และเมื่อต้องการทราบว่าวิธีการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ มีค่าเฉลี่ยในกลุ่มครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม และเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ จริงหรือไม่ จึงได้ทดสอบโดยใช้ Kruskal – Wallis Test แบบ One – Way Analysis ซึ่งผลปรากฏในตารางที่ 35

ตาราง 35 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ วิธีการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพแบบครูเล่าเรื่องประกอบภาพ เด็กเล่าเรื่องตามภาพที่ครูแสดง และกลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรม

กลุ่ม	N	Mean Rank	Chi square	df	p
1	14	27.11	25.925	2	0.00
2	14	27.82			
3	13	7.08			
รวม	41				

จากตาราง 35 ผลปรากฏว่า เด็กอนุบาลศึกษาในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ แบบครูเล่าเรื่องประกอบภาพ เด็กเล่าเรื่องตามภาพที่ครูแสดง และกลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรม มีพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 และเพื่อจะได้ทราบว่าวิธีการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพวิธีใด มีผลต่อพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าจึงได้ทดสอบต่อโดยใช้วิธี The Mann – Whitney U Test ดังผลในตาราง 36

ตาราง 36 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ตามตัวแปรการจัดกิจกรรมกลุ่มที่ 1 ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม และกลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรม โดยวิธี The Mann – Whitney U Test

กลุ่ม	N	Mean Rank	Sum Rank	U	p
1	14	20.43	286.00	0.00	0.00
3	13	7.08	92.00		

จากตาราง 36 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์โดย The Mann – Whitney U Test ปรากฏว่าเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพแบบเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ กลุ่มที่ 1 ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม มีพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์สูงกว่ากลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตาราง 37 การเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ตามตัวแปรการจัดกิจกรรม กลุ่มที่ 2 เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ และกลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรม โดยวิธี The Mann – Whitney U Test

กลุ่ม	N	Mean Rank	Sum Rank	U	p
2	14	20.50	287.00	0.00	0.
3	13	7.00	91.00		

จากตาราง 37 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์โดยวิธี The Mann – Whitney U Test ปรากฏว่าเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพแบบเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ กลุ่มที่ 2 เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ มีพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์สูงกว่ากลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตาราง 38 การเปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ตามตัวแปรการจัดกิจกรรม กลุ่มที่ 1 ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม และกลุ่มที่ 2 เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ โดยวิธี The Mann – Whitney U Test

กลุ่ม	N	Mean Rank	Sum Rank	U	p
1	14	14.18	198.50	93.500	0.
2	14	14.82	207.50		

จากตาราง 38 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์โดยวิธี The Mann – Whitney U Test ปรากฏว่าเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพแบบเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ กลุ่มที่1 ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม มีพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ไม่แตกต่างกลุ่มที่ 2 เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ของเด็กระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี โดยใช้ Kruskal – Wallis Test แบบ One – Way Analysis of Variance และ The Mann – Whitney U Test เพื่อทดสอบสมมติฐานดังนี้คือ เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่มีระดับอายุ มากกว่ามีพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์สูงกว่า เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่มีระดับอายุน้อยกว่า

ดังผลปรากฏในตาราง 39 , 40

ตาราง 39 ค่าสถิติพื้นฐานคะแนนพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ แบบครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ และไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ และระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี

พัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ ระดับอายุ	N	$\bar{X}$	S.D.
5	11	6.1818	3.8941
6	15	7.4000	5.1242
7	15	8.8000	4.7200

ตาราง 39 แสดงคะแนนพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ในระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปีตามตัวแปรวิธีการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ มีค่าเฉลี่ยในกลุ่มครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพและกลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ เท่ากับ 6.18 , 7.40 , 8.80 ตามลำดับ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.89 , 5.12 , 4.72 ตามลำดับ และเมื่อต้องการทราบว่า เด็กอนุบาลศึกษาในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่มีอายุมากกว่ามีพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าเด็กที่มีอายุน้อยกว่าจริงหรือไม่ จึงได้ทดสอบโดยใช้ Kruskal – Wallis Test แบบ One – Way Analysis ซึ่งผลปรากฏในตารางที่ 40

ตาราง 40 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ ของเด็กชั้นอนุบาล
ในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบ
ภาพ

ระดับอายุ	N	Mean Rank	Chi square	df	p
5	11	17.32	2.151	2	0.341
6	15	20.50			
7	15	24.20			
รวม	41				

จากตาราง 40 ผลปรากฏว่า เด็กอนุบาลศึกษาในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปีที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ มีพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ไม่แตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 4

ตอนที่ 5 การหาค่าความสัมพันธ์ของภาษากับความคิดสร้างสรรค์ของเด็กชั้นอนุบาลในสถาน
สงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สห
สัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพื่อทดสอบสมมติฐานคือพัฒนาการภาษาและความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์ในทิศ
ทางเดียวกัน

ดังผลปรากฏในตาราง 41

ตาราง 41 การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาษากับความคิดสร้างสรรค์ ของเด็กชั้นอนุบาลในสถาน
สงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ

	ความคิดสร้างสรรค์	ภาษา
ความคิดสร้างสรรค์	-	0.695*
ภาษา	-	-

จากตาราง 41 แสดงว่า ภาษากับความคิดสร้างสรรค์ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิง
บ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ 0.05 ($r = 0.695$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 5

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัย สรุปผลได้ดังนี้

1. เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถามและเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพมีพัฒนาการทางภาษาสูงกว่าเด็กที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพที่มีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี มีพัฒนาการภาษาไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพมีพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าเด็กที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
4. เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพที่มีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี มีพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
5. พัฒนาการภาษาและความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($r = 0.695$)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการภาษาของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม และเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพตามที่ครูแสดงภาพ และไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการภาษา ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่มีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม และเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพตามที่ครูแสดงภาพ และไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ
4. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่มีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับความคิดสร้างสรรค์ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี

สมมติฐานที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถามและเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพตามที่ครูแสดง มีพัฒนาการภาษาสูงกว่าเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ
2. เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่มีระดับอายุมากกว่า มีพัฒนาการภาษาสูงกว่าเด็กที่มีระดับอายุน้อยกว่า
3. เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถามและเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพตามที่ครูแสดง มีพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์สูงกว่า เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ
4. เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่มีระดับอายุมากกว่ามีพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าเด็กที่มีอายุน้อยกว่า
5. ภาษาและความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์ในเชิงบวก

วิธีดำเนินการศึกษา

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ เด็กชั้นอนุบาล ซึ่งมีอายุระหว่าง 5 – 7 ปี จำนวน 41 คน เป็นเพศชายจำนวน 14 คน และเพศหญิงจำนวน 27 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างประชากร ด้วยวิธี

การสุ่มตัวอย่างแบบธรรมดา (Simple Random Sampling) แบ่งออกเป็น

ลักษณะการเล่าเรื่องประกอบภาพ	ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม	เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพตามที่ครูแสดง	ไม่ได้รับการเล่าเรื่องประกอบภาพ (กลุ่มควบคุม)	รวม
ระดับอายุ				
5 ปี	4	4	3	11
6 ปี	5	5	5	15
7 ปี	5	5	5	15
รวม	14	14	13	41

แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest Posttest Design

การที่กลุ่มเด็กในระดับอายุ 5 ปี มีกลุ่มละ 3 - 4 คน เนื่องจากจำนวนประชากรในระดับอายุ 5 ขวบมีเพียง 11 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า แบ่งเป็น

2.1 ใช้แบบทดสอบความสามารถทางภาษาและแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์แบบเดียวกันในการทดสอบกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลอง

ตอนที่ 1 การบอกชื่อสิ่งของ จำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน คะแนนเต็ม 30 คะแนน มีค่าความยากง่าย $0.22 - 0.66$ มีค่าอำนาจจำแนก $0.24 - 0.55$ และค่าความเชื่อมั่น 0.7854

ตอนที่ 2 การสร้างประโยคสมบูรณ์จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 4 คะแนน คะแนนเต็ม 40 คะแนน มีค่าอำนาจจำแนก $0.48 - 0.70$ และมีค่าความเชื่อมั่น 0.8731

ตอนที่ 3 การเล่าเรื่องสอดคล้องกับภาพ 10 ข้อ ข้อละ 3 คะแนน คะแนนเต็ม 30 คะแนน มีค่าอำนาจจำแนก $0.39 - 0.70$ และมีค่าความเชื่อมั่น 0.8639

2.2 แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเจเลนและเออร์เบน (The Test for Creative Thinking – Drawing Production) (TCT – DP) สร้างขึ้นโดยเจเลนและเออร์เบน (Jellen & Urban) ลักษณะของแบบทดสอบชุดนี้จะกำหนดให้ผู้เข้าสอบแสดงความสามารถทางการคิดอย่างมีอิสระด้วยการต่อเติมภาพที่กำหนดให้ ซึ่งเป็นกรอบสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาดประมาณ 5×5 นิ้ว ภายในกรอบสี่เหลี่ยมนี้จะมีภาพเส้นและจุดอยู่ 5 แห่ง และอยู่นอกกรอบอีก 1 แห่ง รวมเป็น 6 แห่งด้วยกัน จากการตรวจสอบในประเทศ (อนินทิตา โพษะภุชณะ 2532: 50 – 51) ได้นำไปใช้กับเด็กก่อนประถมศึกษา อายุ 5.7 – 6.2 ปี จำนวน 27 คน ที่โรงเรียนอนุบาลหนูน้อยได้ค่าความเชื่อมั่น 0.96

3. วิธีดำเนินการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเองทั้งกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม ดังนี้

กลุ่มทดลองที่ 1 ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม

กลุ่มทดลองที่ 2 เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ

กลุ่มควบคุมไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ

- สร้างความคุ้นเคยกับเด็กอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงราชวิถีเป็นเวลา 1 สัปดาห์
- ทำการทดสอบก่อนทำการทดลอง โดยผู้วิจัยเป็นผู้ทำการทดสอบทั้ง 3 กลุ่ม ด้วยแบบทดสอบความสามารถทางภาษาและแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์
- ดำเนินการทดลอง โดยรวมทั้งสิ้น 30 คาบ
- ทำการทดสอบหลังการทดลอง โดยผู้วิจัยเป็นผู้ทำการทดสอบทั้ง 3 กลุ่ม ด้วยแบบทดสอบความสามารถทางภาษาและแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ (ฉบับเดียวกันกับผู้วิจัยใช้ทดสอบก่อนทำการทดลอง)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จ SPSS – PC + SPSS FOR WINDOW (Statistical Package for the Social Sciences / personnel computer) จัดกระทำดังนี้

4.1 การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบพัฒนาการภาษา โดยการหาค่าความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนก

4.2 สถิติสำหรับการทดสอบสมมติฐาน

ผู้วิจัยทดสอบสมมติฐานข้อ 1 – 5 โดยใช้สถิติแบบ Non - Parametric โดยใช้วิธี Kruskal – Wallis แบบ One - Way Analysis of Variance และ The Mann – Whitney U Test และการหาค่าความสัมพันธ์ของภาษากับความคิดสร้างสรรค์ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แบบ Pearson Product Moment Correlation Coefficient

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถามและเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพมีพัฒนาการทางภาษาสูงกว่าเด็กที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพที่มีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี มีพัฒนาการภาษาไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถามและเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพมีพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าเด็กที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
4. เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพที่มีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี มีพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
5. พัฒนาการภาษาและความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($r = 0.695$)

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ผลของการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ แบบครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ และ ไม่ได้รับกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ ที่มีต่อพัฒนาการภาษาและพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ของเด็กชั้นอนุบาลที่มีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปีในสถาน

สงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี โดยในด้านของพัฒนาการภาษาเมื่อพิจารณาแยกตามรายด้านของด้านของแบบทดสอบความสามารถทางภาษาตอนที่ 1 ตอนที่ 2 สร้างประโยคให้สมบูรณ์ ตอนที่ 3 เล่าเรื่องสอดคล้องกับภาพแล้วพบว่า ผลการทดลองตรงกับภาพรวมดังนั้นจะขออภิปรายในภาพรวม

จากสมมติฐานข้อ 5 กล่าวว่า ภาษาและความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์ในเชิงบวก ผลการทดลองที่ได้สนับสนุนกับสมมติฐานนี้ โดยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาษาและความคิดสร้างสรรค์ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่ได้รับประสบการณ์การเล่าเรื่องประกอบภาพมีค่า 0.70 แสดงให้เห็นว่า ภาษาและความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ .05 เนื่องจากขณะที่เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพแบบครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม และเด็กเล่าเรื่องจากภาพที่ครูแสดง เด็กได้รับการเล่าเรื่องหรือได้เห็นรูปภาพต่างๆ ทำให้เด็กสามารถใช้ภาษาที่เกิดขึ้นภายใน ในรูปแบบของการคิด (ดวงเดือน ศาสตราจารย์ . 2535 : 288) โดยผ่านกระบวนการคิด ซึ่งมีผลต่อพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก และแสดงออกเป็นคำพูด ซึ่งมีผลต่อพัฒนาการภาษาของเด็กตามมา ซึ่งผลการทดลองนี้สอดคล้องกับ งานวิจัยของ ไคล์แลนด์ (Kiakland. 1984) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของความคิดสร้างสรรค์กับความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย โดยทำการทดสอบความคิดสร้างสรรค์ด้วยแบบทดสอบของทอแรนซ์ ผลพบว่าระดับความสามารถทางภาษา มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความคิดสร้างสรรค์ และ สอดคล้องกับ วิไลพร ดำสะอาด. 2541: 58 ที่กล่าวว่า พัฒนาการความคิดสร้างสรรค์และพัฒนาการภาษาเป็นพฤติกรรมที่ได้จากการเรียนรู้ บุคคลจะมีความคิดสร้างสรรค์และมีความสามารถในการใช้ภาษามากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่เขาได้รับการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยและความสนใจของเด็ก เพราะความคิดสร้างสรรค์จะเกิดขึ้นได้ต้องมีพื้นฐานมาจากความสนใจต่อสิ่งนั้นๆ และเมื่อเกิดความคิดสร้างสรรค์แล้วความสามารถในการใช้ภาษาจะเกิดขึ้นตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ภาษาและความคิดสร้างสรรค์ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ที่ได้รับประสบการณ์การเล่าเรื่องประกอบภาพมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

จากสมมติฐานข้อ 1 ที่กล่าวว่า เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพตามที่ครูแสดง มีพัฒนาการภาษาสูงกว่าเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ และสมมติฐานข้อที่ 3 กล่าวว่า เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถามและเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพตามที่ครูแสดง มีพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ ผลการวิจัยที่ได้สนับสนุนสมมติฐานทั้ง 2 ข้อนี้ โดยดูจากผลการทดลองจะเห็นได้ว่า คะแนนเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการภาษาในกลุ่มครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพตามที่ครูแสดง มีค่า 9.93 และ 10.14 ตามลำดับ และคะแนนเฉลี่ยพัฒนาการภาษาในกลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรม มีค่า 2.31 ซึ่งผลการทดลองพบว่ากลุ่มครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถามและเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพตามที่ครูแสดงมีพัฒนาการภาษาสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และคะแนนเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ในกลุ่มครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถามและเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพตามที่ครูแสดง มีค่า 31.79 และ 31.36 ตามลำดับ และคะแนนเฉลี่ยพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ในกลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรม มีค่า 5.69 ซึ่งผลการทดลองพบว่ากลุ่มครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถามและเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพตามที่ครูแสดงมีพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมการเล่าเรื่องแบบครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถามและเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพตามที่ครูแสดง ที่ให้แก่กลุ่ม

ทดลองมีผลต่อพัฒนาการภาษา และพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี

ส่วนสาเหตุที่ไม่ได้เปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพระหว่างกลุ่มครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม และกลุ่มเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพตามที่ครูแสดง เนื่องจากถ้าดูจากพฤติกรรมจะเห็นว่ากลุ่มครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถามจะมีพฤติกรรมในลักษณะที่ไม่ได้แสดงการกระทำเท่าใดนัก โดยจะเป็นผู้ฟังเรื่องโดยครูเป็นผู้เล่า ส่วนในกลุ่มเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพจากที่ครูแสดงจะมีพฤติกรรมในลักษณะแสดงการกระทำคือการเล่าเรื่องด้วยตนเอง และการที่เด็กได้กระทำสิ่งต่างๆด้วยตนเองจะทำให้เด็กมีพัฒนาการในด้านต่างๆมากกว่าเด็กที่ไม่ได้กระทำสิ่งต่างๆด้วยตนเอง เพียเจท์ (ดวงเดือน ศาสตราจารย์ . 2529 : 54 ; Piaget . 1973 : 2 *Recent studies in Britain based on the work of Jean Piaget*) ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องแบบเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพจากที่ครูแสดงจึงน่าจะมีพัฒนาการภาษาและพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ที่ดีกว่ากลุ่มที่ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม ด้วยเหตุผลนี้ผู้วิจัยจึงเพิ่มให้มีการตอบคำถามเพื่อให้เด็กเกิดความตั้งใจในการฟังมากขึ้น เพราะการฟังอย่างเดียวเด็กจะได้เพียงความจำระยะสั้น แต่เมื่อหลังจากเด็กได้ฟังเรื่องจากครูเล่าแล้วต้องตอบคำถามที่ครูตั้งเด็กจะได้ถึงความจำระยะยาว และทำให้เด็กในกลุ่มครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถามมีคะแนนพัฒนาการภาษาและพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ใกล้เคียงกันกับกลุ่มเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพจากภาพที่ครูแสดง

เนื่องจากการเล่าเรื่องให้เด็กฟังนั้นต้องอาศัยภาพเพื่อให้เข้าใจเรื่องราวและเพื่อให้การเล่าเรื่องมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น รุดเดล (Ruddle and Ruddle. 1995: 50) และการใช้รูปภาพประกอบการเล่าเรื่องจะช่วยสร้างความสนใจและความตั้งใจฟังมากขึ้น (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2536: 52) นอกจากนี้การเล่าเรื่องประกอบรูปภาพยังเป็นสื่อการสอนที่มีความสอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของเด็ก (จาตุรงค์ อาจารย์. 2522: 34) แสดงให้เห็นว่า ในการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพจะส่งผลต่อการพัฒนา คำศัพท์ และเพิ่มความสนุกสนานในการเล่าเรื่องราว ก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะ ทั้งทางด้านการอ่าน, ฟัง, พูด, เขียน (Nurss & Wood .1987) และการจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกโดยการเล่าเรื่องราวจะทำให้เด็กสามารถพัฒนาการฝึก การฟัง การพูด ซึ่งเป็นพื้นฐานของการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน (มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์ 2537 . 49 – 50) และการส่งเสริมให้เด็กได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์จะช่วยขยายความเข้าใจของเด็กให้กว้างขวางยิ่งขึ้น จากการที่ครูเล่าเรื่องราวต่างๆ การสื่อสาร การถามตอบ การสนทนา พูดคุยที่มีความหมาย มีความเข้าใจมาจากพื้นฐานประสบการณ์ของเด็กจะช่วยให้การเรียนรู้ภาษาของเด็กง่ายขึ้น(อารี สันหนวี . 2537 : 188) นอกจากนี้การที่ครูเล่าเรื่องให้เด็กฟัง สิ่งเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมให้เด็กเป็นผู้ฟังที่ดี มีความสนใจในเรื่องที่เล่าและอยากมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์คำจากเรื่องราว (Brewer . 1995 : 194) แสดงให้เห็นว่า ในการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องจะช่วยส่งเสริมกระตุ้นให้เด็กมีโอกาสพูด คิด และกระทำในสิ่งต่างๆด้วยตนเอง ทำให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง และได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางภาษา ซึ่งส่งผลให้เด็กมีพัฒนาการภาษา และผลการทดลองสอดคล้องกับ งานวิจัยของไวท์เฮิสต์และคนอื่นๆ (Whitehurst and others. 1994 : 679 – 689) ที่ได้ใช้การอ่านหนังสือภาพประกอบกับเด็กก่อนวัยเรียนในสถานรับเลี้ยงเด็กกลางวัน ซึ่งมีผลต่อพัฒนาการภาษาในเด็กก่อนวัยเรียน

นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพส่งผลต่อ พัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก ซึ่ง เอสซา (Essa. 1996: 357) กล่าวว่า กิจกรรมการเล่าเรื่องจะช่วยส่งเสริมทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์ และสอดคล้องกับ สรรชัย ศรีสุข (2530: 71) ได้ศึกษาพบว่า การที่เด็กได้ฟังนิทาน จะทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งแสดงว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้เกิดขึ้นได้ (อารมณ ทักษิณ. 2526: 11) โดยเฉพาะถ้ามีการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย และการเล่าเรื่องประกอบภาพ เป็นการส่งเสริมจินตนาการแก่เด็กและการใช้จินตนาการมีความสัมพันธ์กับความคิดสร้างสรรค์ (อารมณ ทักษิณ.2526: 59) ซึ่งผลการทดลองสอดคล้อง

คล้อยกับงาน ดิกสัน จอห์นสัน และ ซอลซ์ (Dixon , Johnson and Saltz. 1977 : 376 – 379) ที่ใช้การจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องให้เด็กฟัง ซึ่งมีผลปรากฏว่า การจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องมีผลต่อพัฒนาการความคิดในด้านต่างๆ และจากงานวิจัย จงลักษณ์ ช่างปลื้ม (2541 : บทคัดย่อ) ได้ใช้กิจกรรมการวาดภาพประกอบการฟังนิทานของเด็กอนุบาลปีที่ 2 ซึ่งมีผลให้เด็กกลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมมีพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าเด็กกลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญ .05

ดังนั้นจะเห็นได้ว่ากิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพที่จัดขึ้นในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เหมาะสมกับเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี และมีผลในการส่งเสริมพัฒนาการภาษาและพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ในเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี

จากสมมติฐานข้อ 2 ที่กล่าวว่า เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่มีระดับอายุมากกว่ามีพัฒนาการภาษาสูงกว่าเด็กที่มีระดับอายุน้อยกว่า และสมมติฐานข้อที่ 4 กล่าวว่า เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่มีระดับอายุมากกว่า มีพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าเด็กที่มีระดับอายุน้อยกว่า โดยดูจากผลการทดลองจะเห็นได้ว่า คะแนนเฉลี่ยพัฒนาการภาษาของเด็กในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่มีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี คือ 21.45 , 23.27 , 24.87 ตามลำดับ และคะแนนเฉลี่ยพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ของเด็กในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่มีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี คือ 6.18 , 7.40 , 8.80 ตามลำดับ จะเห็นว่า คะแนนเฉลี่ยของเด็กในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่มีระดับอายุมากกว่าสูงกว่าเด็กในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่มีระดับอายุน้อยกว่า แต่เมื่อนำมาคิดหาระดับนัยสำคัญโดยวิธี Kruskal Wallis พบว่าเด็กในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่มีระดับอายุ 5, 6, 7 ปีมีพัฒนาการภาษาและพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการทดลองนี้ไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อ 2, 4

เหตุผลที่ตั้งสมมติฐานข้อ 2 และข้อ 4 ตามที่กล่าวข้างต้น เนื่องจากมีทฤษฎีและงานวิจัยที่สนับสนุนสมมติฐานอาทิเช่น เพียเจต์ ได้แบ่งขั้นพัฒนาการภาษา ในเด็กที่มีอายุ 5 ขวบจะสนทนาเกี่ยวกับสิ่งที่ป็นรูปธรรม แต่ในเด็กอายุ 6 – 8 ขวบ จะเริ่มสนทนาเกี่ยวกับสิ่งที่ป็นนามธรรมมากขึ้น (ศรียา และ ประภัสสร นิยมธรรม. 2542: 40) และ จากการแบ่งขั้นพัฒนาการภาษา พัฒนะพร สุทธิยานุช กล่าวว่า เด็กอายุ 1 – 5 ปี อยู่ในช่วงพัฒนาการพูดภาษาไทยในระยะแรก และหลังจาก 5 – 8 ปี เด็กจะมีพัฒนาการภาษาที่เพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นว่าเมื่อเด็กมีอายุมากขึ้นก็จะมีพัฒนาการภาษาที่เพิ่มขึ้นด้วย และแมคคินนอน (McKinnon. 1960) กล่าวว่า พัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ของเด็กพัฒนาไปตามลำดับอายุ เมื่ออายุมากขึ้นก็จะมีพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้น ถ้าได้รับการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับเด็ก และ จากการศึกษาของ ทอแรนซ์ (Torrance . 1967) ที่พบว่า ความคิดสร้างสรรค์ของเด็กจะลดลงเมื่ออายุ 5 ปี ซึ่งเป็นเวลาเมื่อเด็กเริ่มเข้าเรียนอนุบาล และในเด็กอายุ 6 – 8 ปี ความคิดสร้างสรรค์จะเริ่มเข้าสู่ความเป็นจริงมากขึ้น สอดคล้องกับอารี พันธุ์ณี (2537: 45) ที่กล่าวว่า พัฒนาการความคิดสร้างสรรค์จะเริ่มลดลง เมื่อเด็กเริ่มเข้าโรงเรียนอนุบาล และหลังจากเด็กปรับตัวเข้ากับสภาพในโรงเรียนได้แล้ว ความคิดสร้างสรรค์จึงพัฒนาขึ้น แสดงให้เห็นว่าเมื่อเด็กมีอายุมากขึ้นก็จะมีพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้นด้วย

แต่จากผลการทดลองที่ไม่สนับสนุนสมมติฐานทั้ง 2 ข้อนี้ เนื่องจากเมื่อเด็กเข้าวัยเรียนแล้วโอกาสในการพัฒนาการทางการเรียนรู้คำศัพท์เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านการสอน การอ่านบทเรียน และจากประสบการณ์ต่างๆ ทั้งทางตรงและโดยอ้อม และเนื่องจากเด็กระดับอายุดังกล่าวอยู่ในชั้นเรียนเดียวกันและใกล้เคียงกัน ได้รับการเรียนการสอนเหมือนกัน ทำให้พัฒนาการภาษาของเด็กในช่วงอายุดังกล่าวไม่มีความแตกต่างกัน (รายงานวิจัยการประเมินผลความเข้าใจในคำศัพท์) ซึ่งผลการทดลองนี้ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญเกื้อ ตุ่มนิลกาล (2539) ศึกษาการเข้าใจคำศัพท์พื้นฐานของเด็กอายุ 4 ปี ถึง 6 ปี 11 เดือน ผลพบว่าเด็กช่วงอายุ 6 ปี – 6 ปี 5 เดือน และ 6 ปี 6 เดือน ถึง 6 ปี 11 เดือนมีความสามารถเข้าใจคำศัพท์อื่นๆ ไม่

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จินตนา เนียมเปีย (2521 : 61) ที่ศึกษาพัฒนาการทางด้านจำนวนถ้อยคำและความซับซ้อนของประโยคของเด็กก่อนวัยเรียน พบว่าเด็กก่อนวัยเรียนอายุ 6 ปี มีพัฒนาการทางภาษาด้านความซับซ้อนของประโยคไม่แตกต่างกับเด็กอายุ 5 ปี และสอดคล้องกับ อภิญา กังสนารักษ์ (2530 : บทคัดย่อ) ที่ทำการศึกษาค้นคว้าพัฒนาการภาษาด้านจำนวนถ้อยคำและประโยค ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ซึ่งพบว่าเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่มีระดับอายุ 5 ปี และ 6 ปี มีพัฒนาการภาษาด้านจำนวนถ้อยคำและประโยคไม่แตกต่างกัน และสาเหตุที่เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี มีพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากเป็นระยะชะงักงันของการเจริญเติบโตของสมอง ที่ประมวญ ดิคคินสัน (2527 : 44) เรียกว่า "ที่ราบสูง" แห่งความเจริญเติบโตแห่งสมอง คือ ราวอายุ 4 – 7 ปี เซลล์สมองจะไม่มี การเพิ่มพูน ซิแนปส์ (Synapse) อย่างเด่นชัด และขณะเดียวกันแอกซอน (Axon) และเดนไดรต์ (Dendile) ยาวคงที่ไม่มีการแตกแขนง ระยะนี้เด็กส่วนมากจะ "ย่ำเท้า" อยู่ที่ทักษะความคิด ความเห็นที่ตนเคยมีมากกว่าจะก้าวสู่ขั้นแห่งพัฒนาการระดับต่อไป แต่การ"ย่ำเท้า"มิใช่การเสียเวลา หากเป็นระยะฝึกความซ้ำของอันมีอยู่ให้มั่นคงแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น ซึ่งผลการทดลองนี้ได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกียรติวรรณ อมาตยกุล (2529) ที่ว่า เด็กในวัย 0 – 7 ปี กำลังเป็นวัยความคิดคำนึง และมีจินตนาการสูง ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพจึงส่งเสริมพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ในเด็กระดับอายุ 5 – 7 ปี ไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้สาเหตุอีกประการหนึ่ง ที่ทำให้เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่มีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี มีพัฒนาการภาษาและพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี มีการจัดระดับชั้นที่ไม่ได้มีการแบ่งระดับอายุเป็น 5 , 6 , 7 ปี ออกจากกันอย่างชัดเจน ทำให้เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีได้รับประสบการณ์ภาษาไม่แตกต่างกัน และจากการที่เด็กบางคนเข้ามาอยู่ในสถานสงเคราะห์ตั้งแต่แรกเกิด และบางคนเข้ามาอยู่ในสถานสงเคราะห์ในอายุที่แตกต่างกันไป ทำให้ต้องพิจารณาว่าเด็กบางคนก่อนที่จะเข้ามาสู่สถานสงเคราะห์ได้รับการเลี้ยงดูมาจากที่ใด บางคนมาจากโรงพยาบาล สถานสงเคราะห์อื่นๆ หรือมาจากครอบครัวแตกแยก ฯ ซึ่งสิ่งแวดล้อมที่เด็กได้รับมาต่างกันย่อมมีอิทธิพล และส่งผลให้เด็กแต่ละคนในสถานสงเคราะห์มีพัฒนาการภาษาและพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ที่ไม่สม่ำเสมอ นัก แสดงให้เห็นว่าพัฒนาการภาษาและพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี มีพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นอย่างไม่เด่นชัดนัก ตามช่วงอายุ 1 – 2 ปีที่เปลี่ยนแปลงหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า พัฒนาการภาษาและพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ของเด็กก่อนวัยเรียนในสถานสงเคราะห์เป็นไปด้วยจังหวะที่ไม่ค่อยสม่ำเสมอ นัก ดังนั้นจึงส่งผลให้พัฒนาการภาษาและพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์เด็กอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่มีระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี มีพัฒนาการภาษาและพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ที่ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยพบว่า เด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถามและเด็กเล่าเรื่องประกอบภาพมีพัฒนาการทางภาษาและพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าเด็กที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การเล่าเรื่องและการใช้รูปภาพประกอบการเล่าเรื่องจะช่วยให้เด็กมีพัฒนาการภาษาและความคิดสร้างสรรค์ ดังนั้นครูหรือผู้ใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับเด็กควรที่จะมีบทบาทในการชักจูง สนับสนุนให้เด็กมีโอกาสได้รับกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพ หรือจัดกิจกรรมการเล่าเรื่องประกอบภาพอยู่ในกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อเป็นการเพิ่มพูน

ประสบการณ์ และส่งเสริมความสามารถทางภาษาและความคิดสร้างสรรค์ ที่สอดคล้องกับความต้องการตามธรรมชาติของเด็ก

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาพัฒนาการภาษาและพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์อื่นๆ ที่มีการแบ่งระดับอายุ 5 , 6 , 7 ปี อย่างชัดเจนว่า เด็กที่มีอายุมากกว่าจะมีพัฒนาการภาษาและพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าเด็กที่มีอายุน้อยกว่าหรือไม่
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการภาษาและพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ ของเด็กชั้นอนุบาลในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถีและเด็กปกติที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นเรื่องประกอบภาพ
3. ควรมีการศึกษาการจัดกิจกรรมการเล่นเรื่องประกอบภาพ ที่มีผลต่อพฤติกรรมในด้านต่างๆ เช่น พัฒนาการทางสังคม , พฤติกรรมสุขภาพ ฯ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กกก. ก.ป.แห่งชาติ, สนง. (2528).**แนวการจัดประสบการณ์ชั้นเด็กเล็ก**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- กนิษฐา ชูพันธ์. (2541). **ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติโดยใช้แกนนำหน่วยการสอนที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย**. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .ถ่ายเอกสาร.
- เกียรติวรรณ อมาตยกุล. (2539). **เรียน ๆ เล่น ๆ ที่โรงเรียนอนุบาลอมตยกุล**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สายส่งศึกษิต (ผู้จำหน่าย) .
- กิ่งแก้ว อัดถาการ. (2513). **วรรณกรรมจากในบ้าน**. กรุงเทพฯ : คุรุสภา.
- ขวัญตา จริยสถิตกุล. (2533). **การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาและความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และตามคู่มือครู**. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .ถ่ายเอกสาร.
- คณิศร์ศักดิ์ คำถนอม. (2518) **พฤติกรรมการสอนด้านการถามตอบ**. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .ถ่ายเอกสาร.
- จงลักษณ์ ช่างปลื้ม . (2541). **ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการวาดรูปจากกิจกรรมการวาดภาพ และฟังนิทานของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2**. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (ศิลปศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .ถ่ายเอกสาร.
- จาตุรงค์ อาจรรย์. (2522). **คู่มือสื่อการเรียนการสอนกิจกรรมละครหุ่น**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์ .
- จิตรารักษ์ เตมียกุล. (2531). **การศึกษาเปรียบเทียบสมรรถภาพในการฟังนิทานของเด็กปฐมวัยโดยใช้รูปภาพและหุ่นมือประกอบ**. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .ถ่ายเอกสาร.
- จินตนา เนียมเปีย. (2522) **พัฒนาการทางภาษาด้านจำนวนถ้อยคำและความซับซ้อนของประโยคของเด็กก่อนวัยเรียน**. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .ถ่ายเอกสาร.
- จันทิภา ลิ้มเป็เจริญ. (2524). **ความสามารถในการรู้จักคำและเข้าใจคำของนักเรียนอนุบาลในจังหวัดภูเก็ต**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (ภาษาไทย) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร .
- จันทร์เพ็ญ สุภาพผล. (2535). **การศึกษาพฤติกรรมสังคมของเด็กปฐมวัยในการฟังนิทานกับดนตรีและฟังนิทานกับกิจกรรมสร้างสรรค์พฤติกรรมช่วยเหลือตนเอง**.
- จุฬารัตน์ อินนุพัฒน์ .(2543). **พัฒนาการทางการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นมุมบล็อก**. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร .ถ่ายเอกสาร.
- ฉวีวรรณ กิณาวงศ์. (2533). **การศึกษาเด็ก**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ . (2542). **การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน**. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.
- ✓ ฉันทนา ภาคบงกช. (2538). **“ก.ป.ช.เชิงปฏิบัติการเรื่องการพัฒนาภาษาแบบ Whole Language”**. **สภาพแวดล้อมเพื่อพัฒนาภาษาสำหรับเด็ก**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 8-9 พ.ค. 2538.

- ชาญชัย อินทรประวัตติ . (2532). **รูปแบบการสอน** . พิมพ์ครั้งที่ 2 : โครงการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา .
- ชุดิมา สัจจามันท์ . (2529) . **หนังสือเพื่อลูก** . กรุงเทพฯ: สุริยสาส์น .
- ดวงเดือน วังสนธิ์ . (2534) . **รวมบทความวิชาการจัดประสบการณ์ชั้นเด็กเล็ก** . ยโสธร : สำนักงานการประถมศึกษา อำเภอมหาชัยชนะ จังหวัดยโสธร .
- ดวงเดือน ศาสตรภักดิ์ . (2529) . **การเปรียบเทียบทฤษฎีพัฒนาการเด็ก** . กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .ถ่ายเอกสาร.
- ต้องจิตต์ ทะสุวรรณ . (2538) . **การเปรียบเทียบผลของการใช้เทคนิคแม่แบบหุ่นมือกับการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความเมตตาการุณยานักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนการรัฐศึกษา จังหวัดนนทบุรี** . ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .ถ่ายเอกสาร.
- ทวีศักดิ์ นุ่มฤทธิ์ . (2526) . **เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ที่เกิดจากการเล่นิทานรูปแบบต่าง ๆ ในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1** . ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(การศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร .ถ่ายเอกสาร
- ทิพย์สุดา นิลสินธพ . (2524) . “ครูหาหนุ่ยอยากฟังนิทาน,” **การเข้าใจเด็กก่อนวัยเรียน** . ชมรมไทยอิสราเอล.
- ทิวัดถ์ นกบิน . **“การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน”** . ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .ถ่ายเอกสาร
- เนื่อน้อง สันบุญ . (2541) . **ความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นิทาน** . ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .ถ่ายเอกสาร.
- บุญเกื้อ ตุ่มนิลกาล . (2539) . **การศึกษาการฟังเข้าใจคำศัพท์พื้นฐานของเด็กอายุ 4 ปี ถึง 6 ปี 11 เดือน ในเขตธนบุรี และเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร** .วิทยานิพนธ์ ค.ม. (ภาษาไทย)กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.ถ่ายเอกสาร. .
- ประณต คำจิณ . (2526) . **จิตวิทยาเด็ก** . กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- ประมวล ดิฉินสัน . (2536) . **เมื่อลูกรักได้ได้ครูดี** . กรุงเทพฯ : พับบลิตบิสเนส พรินท์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์ . (2531) . **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมและสังคม** . พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- พัชรี แก้วสวน . (2536) . **การแนะแนวผู้ปกครองเด็กปฐมวัย** . กรุงเทพฯ : ดวงกมล.
- พัชรี สวนแก้ว . (2536) . **จิตพัฒนาและการดูแลเด็กปฐมวัย** . กรุงเทพฯ : ดวงกมล.
- พรรณทิพย์ สิริวรรณบุญ . (2530) . **ทฤษฎีพัฒนาการ** . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาฯ.
- ไพพรรณ อินทนิล . (2530) . **เทคนิคการเล่นิทาน** . กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ไพฑูรย์ สินลารัตน์ . (2542) **หนังสือพื้นดิน:อนาคตของชาติขึ้นกับเด็กไทย** . กรุงเทพฯ : ยูบีซีนิวส์ .
- ไพรัตน์ อยู่สมบุญ . (2539) . **การพัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมและนิสัยรักการอ่านในเด็กก่อนวัยเรียนโดยการเล่นิทานแบบไม่จบเรื่องก่อนนอน** . ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- เยาวภา เตชะคุปต์ . (2533) . **โลกของหนู** . กรุงเทพฯ : ดันอ้อ.

- รุ่งทิวา จักรกร . (2523). **วิธีสอนทั่วไป**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- รัตพร ชังชาติ . (2531). **หนังสือสำหรับเด็ก** . มหาสารคาม : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์คณะมนุษยศาสตร์และสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- วรรณิ ศิริสุนทร. (2531). **การเล่านิทาน**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน.
- วารี นิยมธรรม. (2536). **ผลการใช้เทคนิคแม่แบบจาก “นิทานชาดก” เพื่อพัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมให้นักเรียนชั้นอนุบาล 2**. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- วราภรณ์ รักกิจชัย. (2527). **การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วัลลภ ตั้งคณานุกัษ . (2535). **เด็กที่ถูกกลืนในสังคมไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 4 ฉบับปรับปรุงใหม่. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัลลภ ตั้งคณานุกัษ . (2531). **เด็กที่ถูกกลืนในสังคมไทย**. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก.
- วิลเลียม วิกรมตายน . (2531). **การศึกษาผลการใช้แบบคำถามหลังการฟังนิทานต่อความสามารถในการฟังคำสั่งของเด็กปฐมวัย** . ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย) กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- สนธยา อ่อนน้อม . (2539). **ผลของการเสริมแรงในกิจกรรมการเล่าเรื่องที่มีต่อความเชื่อมั่นของเด็กปฐมวัย**. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- สมคิด ชนแดง. (2540). **ผลการจัดประสบการณ์เล่าเรื่องคำรูปธรรมและการเล่าเรื่องประกอบการวาดภาพที่มีต่อความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย**. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สรชัย ศรีสุข. (2530). **เปรียบเทียบองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์โดยใช้กิจกรรมเกมนิทานและปริศนาคำทายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5** . ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สวนา พรพัฒน์กุล. (2513). **พัฒนาการทางด้านถ้อยคำของนักเรียนโรงเรียนของสถานเลี้ยงดูเด็กเปรียบเทียบนักเรียนในโรงเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และประถมศึกษาปีที่ 3** . ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา) กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการ . ถ่ายเอกสาร.
- สุวรรณา ไชยะชน. (2537). **การศึกษาความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลและภาษาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยการตั้งคำถาม**. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ (การศึกษาปฐมวัย) : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร
- ศรียา นิยมธรรม และประภัสสร นิยมธรรม. (2518). **พัฒนาการทางภาษา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญพัฒน์.
- ศรีรัตน์ เจริญกลิ่นจันทร์ . (2536). **การอ่านและการสร้างนิสัยรักการอ่าน** . กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2519). **จิตวิทยาฝ่ายภาษา**. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา.

- อภิญา กังสนานนท์. (2530). **การศึกษาพัฒนาการทางภาษาด้านจำนวนถ้อยคำและการใช้ประโยคในการสื่อสารความหมายของวัยเรียนที่อยู่ในสถานสงเคราะห์และในสถานสงเคราะห์ของกรมประชาสงเคราะห์ในครอบครัวปกติ**. ปรินูณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- อารี พันธุ์มณี. (2534). **ความคิดสร้างสรรค์**. กรุงเทพฯ : ธารการพิมพ์.
- อารี รังสินนท์. (2526). **ความคิดสร้างสรรค์**. กรุงเทพฯ : ธารการพิมพ์.
- อารี สันทนต์. (2543). **การสอนเขียนด้วยนิทานภาพร่วมกันสำหรับเด็กปฐมวัย**. กรุงเทพฯ : สถานการแปลกรมวิชาการ.
- อุบล เวียงสมุทร. (2538). **ความพร้อมทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์เล่าเรื่องประกอบหุ่นมือโดยใช้การเรียนรู้ภาษาและเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์เล่าเรื่อง**. ปรินูณินพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- Carmichael, Leonard. (1954). **Manual of Child Psychology**. 2nd . Ed. New York : John Wilay & Son, Inc., 1295 p.
- Dixon , David, James Johnson and Eli saltz. (1977 , June). **"Training Disadvantaged Preschoolers on Various Fantasy Activities Effects on Cognitive Functioning and Impulse Control,"** *Child Development* 77(2) : 367-379.
- Guilford, J.P(1969). **"Traits of Creativity" in Creativity and its Cultivation**. New York : Harper & Row .
- Hurlock , E.B. (1972) . **Child Development**. 5th ed. New York : McGraw – Hill.
- Jellen, Gand K. urban. (1986). **The Creative Child and Adult Quarterly**. 3th ed. New York :Ray Publishing Company.
- Keytoy, Mariynk. (1976,June)"Adult Interactive strategies and the Spontaneous Comments of Preschoolers During Joint story book Reading," **Journal of Researching Children Education**. 9 [1] : 58 – 67 .
- Lee, Doris M. and Joseph B. Rubin. (1979). **Children and Language**. Belmont : Wandswerth Publishing Company.
- Mackinnon D.W. (1962 , July). "The National and Nature of Creative Talent," **American Psychologist**. 2(17) : 484 – 495.
- Meyer, Linda A. and others.(1994 , November / December). "effects of Reading Storybooks Alone to Children," **The Journal Of Educational Research**. 88 [2] : 69 – 85.
- Watts, Alber Fank.(1946). **The Language and Mental Development of Children** . London: Lowe and Brydone.
- Whitehurst, Grover J. and others. (1994, August). "A Picture Book Reading Intervention in Day Care and Home for Children from Low – Income Families," **Developmental Psychology** 30[5] : 679 – 689 .

ภาคผนวก ก

แสดงรายละเอียดในการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 1 (ครูเล่าเรื่องประกอบภาพ และตั้งคำถาม)

ตัวอย่างรายละเอียดในแต่ละคาบมีดังต่อไปนี้

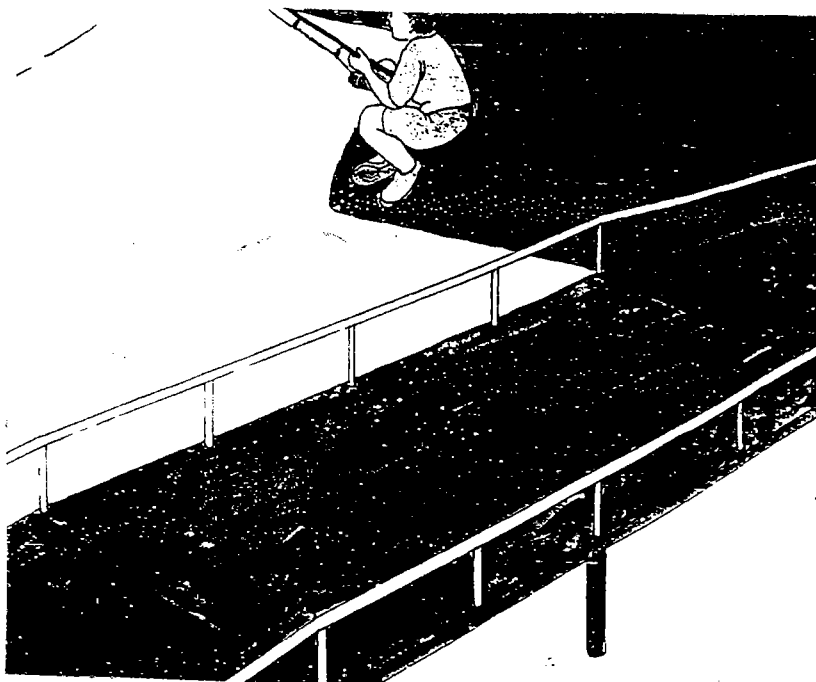
การทดลองมี 30 คาบ และในทุกคาบจะมีการประเมินผลทุกครั้ง จำนวนเด็กทดลองครั้งละ 5 คน ใช้เวลาประมาณ 30 นาที (ยกเว้นในกลุ่มอายุ 5 ปี มีกลุ่มละ 3 – 4 คน)

คาบที่ 1

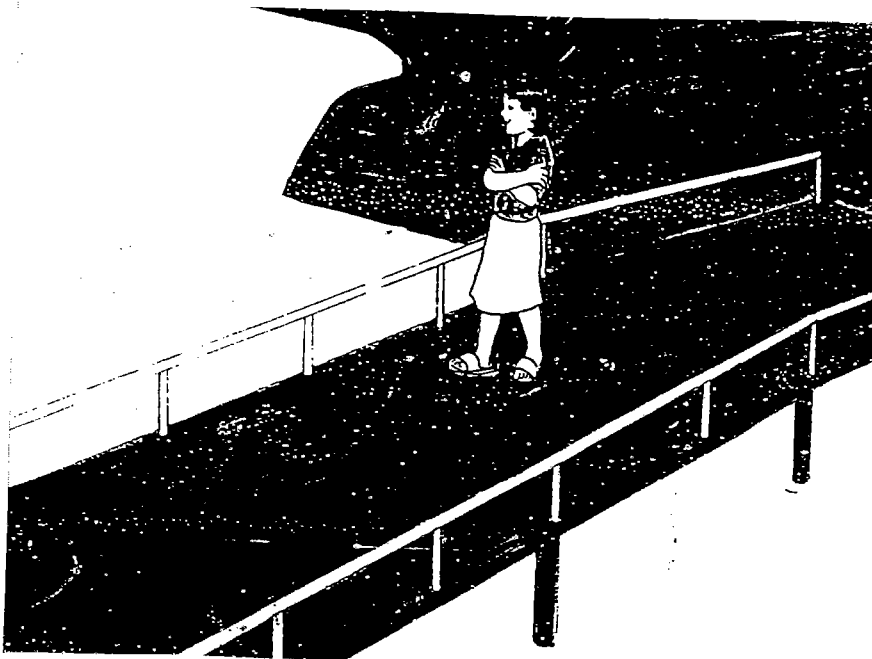
การทดลอง

1. วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กฝึกสังเกต และเพื่อให้เด็กรู้จักคำว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร คืออะไร และเรียนรู้คำศัพท์คำว่า สุนัข สะพาน กระดุก ริมแม่น้ำ วายน้ำ เดิน บ้าน มีความสุข เดินเล่น ตกปลา รีบเร่ง
2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย
 - ที่ตั้งรูปภาพ (ตามจำนวนภาพ)
 - ที่ชี้รูปภาพ
 - ในคาบที่ 1 ใช้รูปภาพ 1 เหตุการณ์ จำนวน 6 รูป เป็นรูปเหตุการณ์ไม่ซับซ้อน และง่ายเหมาะสำหรับเด็ก และรูปภาพ 1 รูป 6 เหตุการณ์ (เป็นเหตุการณ์ที่รวบรวมมาจากแต่ละเหตุการณ์ ใน 6 รูปข้างต้น)

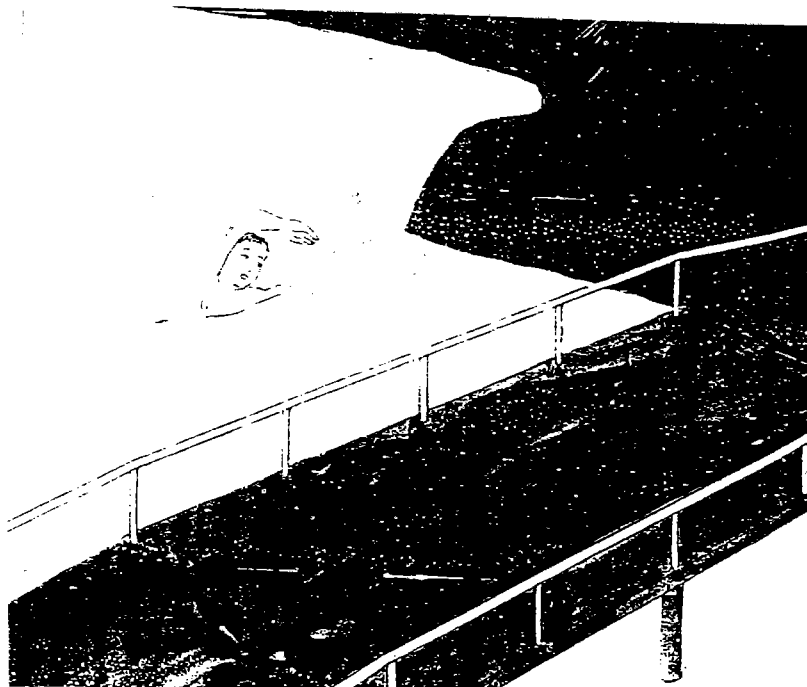
รูปภาพ 1 เหตุการณ์ รูปที่ 1

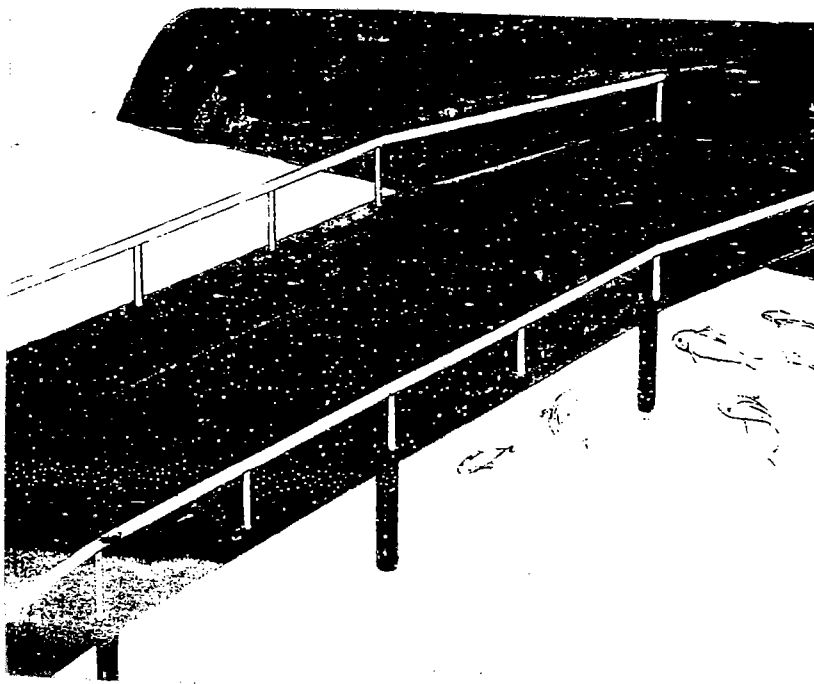
รูปภาพ 1 เหตุการณ์ รูปที่ 2

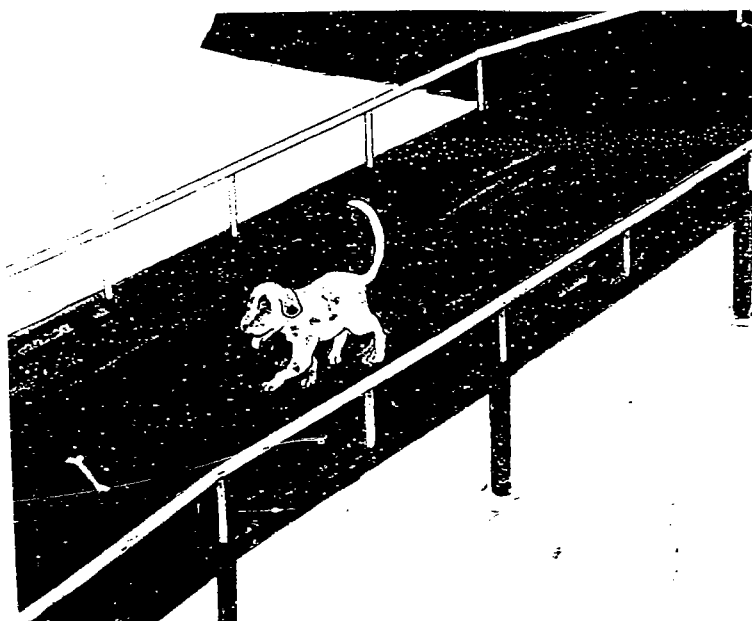
รูปภาพ 1 เหตุการณ์ รูปที่ 3

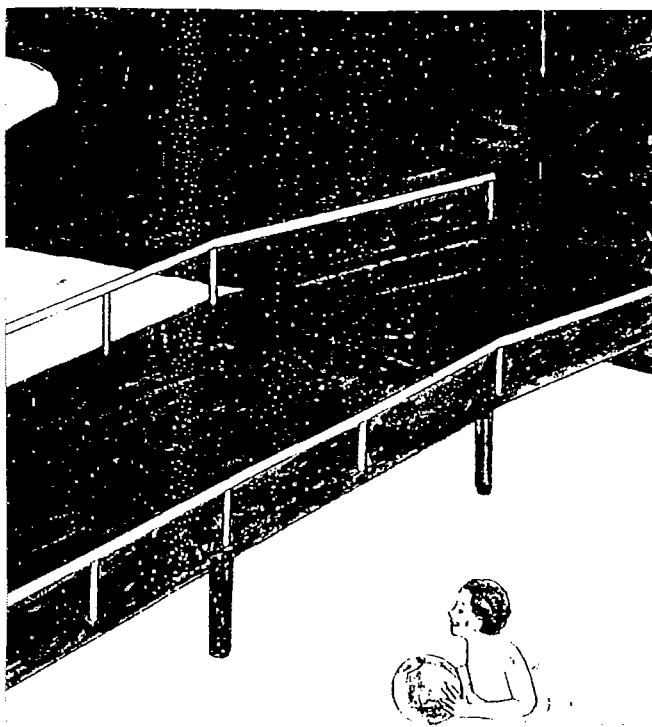
รูปภาพ 1 เหตุการณ์ รูปที่ 4

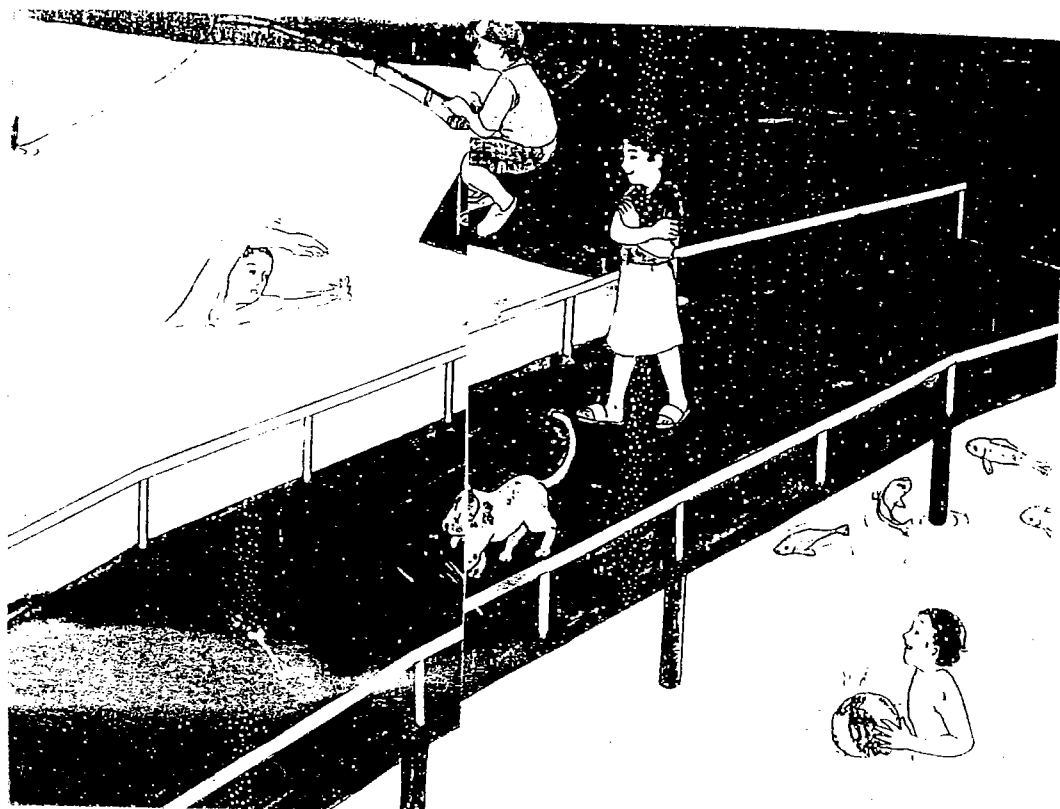
รูปภาพ 1 เหตุการณ์ รูปที่ 5

รูปภาพ 1 เหตุการณ์ รูปที่ 6

รูปภาพ 1 รูป 6 เหตุการณ์

เรื่องนัดกับเจ้าน้ำตาล

“วันนี้อากาศแจ่มใส นิดพาเจ้าน้ำตาลหมาแสนรู้ไปเดินเล่นที่ริมแม่น้ำอย่างสนุกสนาน ขณะเดินเล่นอยู่บนสะพาน เจ้าน้ำตาลเห็นกระต๊าก่อนโตตกอยู่บนสะพาน เจ้าน้ำตาลวิ่งไปหากระต๊ากอย่างรวดเร็ว นิดมองไปรอบๆ เห็นว่ามีคนมากมายมาพักผ่อนที่ริมแม่น้ำ เพราะแม่น้ำเป็นที่ๆ สวยงามและมีความเป็นธรรมชาติ เจ้าน้ำตาล ดูเด็กผู้ชายคนนั้นที่กำลังว่ายน้ำว่ายน้ำเข้าฝักอย่างรีบเร่ง ส่วนเด็กผู้ชายอีกคนกำลังเล่นลูกบอลอยู่อย่างเพลิดเพลิน นิดบอกกับเจ้าน้ำตาลว่ากลับบ้านกันเถอะ ออกมานานแล้ว วันนี้รู้สึกสนุกและสบายใจมากที่ได้มาเดินเล่นที่นี่ และหลังจากนั้นนัดกับเจ้าน้ำตาลเดินกลับบ้านอย่างมีความสุข”

คำถามที่ใช้ในคาบที่ 1 ได้แก่

1. สุนัขของนิดชื่ออะไร (ตอบ เจ้าน้ำตาล)
2. นิดกับเจ้าน้ำตาลมาเดินเล่นที่ไหน (ตอบ ริมแม่น้ำ)
3. ผู้ชายที่ใส่หมวกสีส้มกำลังทำอะไร (ตอบ ตกปลา)
4. ปลาอยู่ที่ไหน (ตอบ ปลาอยู่ในน้ำ)
5. ผู้ชายคนที่เกาะล่องอยู่ในน้ำกำลังจะว่ายน้ำไปที่ไหน (ตอบ ไปที่ริมแม่น้ำ)
6. นิดรู้สึกอย่างไรที่ได้มาเดินเล่นที่ริมแม่น้ำแห่งนี้ (ตอบ สนุกสนาน)

- ในการตอบคำถาม ครูจะเป็นผู้เรียกตอบทีละคน เนื่องจากต้องการให้เด็กนักเรียนทุกคนได้ตอบคำถาม

ขั้นประเมินผล พิจารณาจากการตอบคำถาม แบ่งออกเป็น

1. ชั้นดี : เด็กตอบคำถามได้ด้วยตนเอง
2. ชั้นพอใช้ : เด็กตอบคำถามได้ โดยมีครูช่วย
3. ชั้นปรับปรุง : เด็กตอบคำถามไม่ได้

ถ้า เด็กในกลุ่มมีทั้งอยู่ในชั้นดี พอใช้ และปรับปรุง จะนำเด็กในชั้นดี พอใช้ ไปทำกิจกรรมอื่น เช่น นั่งปั้นดินน้ำมัน วาดภาพ ฯ และนำเด็กในชั้นปรับปรุง ไปทำการฝึกอีกครั้ง

การดำเนินการ

- ครูจัดเด็กเป็นครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งตรงกลาง
- ครูนำภาพที่ใช้ประกอบการเล่ามาวางไว้ และครูพูดว่า “ครูจะเล่าเรื่องจากภาพนี้ให้นักเรียนฟังนะคะ ตั้งใจฟังให้ดีๆ นะคะ พอครูเล่าจบแล้วจะมีคำถามให้นักเรียนช่วยกันตอบนะคะ ตั้งใจฟังนะคะ”
- ครูเริ่มต้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยในการเล่านั้นจะเน้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร และในแต่ละภาพมีเนื้อเรื่องสอดคล้องกันอย่างไร

คาบที่ 2

การทดลอง

1. วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กฝึกสังเกต และเพื่อให้เด็กรู้จักคำว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร คืออะไร และเรียนรู้คำศัพท์คำว่า ดอกไม้ ของขวัญ เพื่อน วันเกิด จ่ายเงิน คนขายดอกไม้
3. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย
 - ที่ตั้งรูปภาพ (ตามจำนวนภาพ)
 - ที่ชี้รูปภาพ

รูปภาพ 1 รูป 1 เหตุการณ์

เรื่องน้องฟ้าซื้อดอกไม้

เช้าวันหนึ่งน้องฟ้าไปซื้อดอกไม้เพื่อเป็นของขวัญวันเกิดให้กับเพื่อน พอไปถึงร้านดอกไม้ น้องฟ้าพูดกับคนขายว่า น้องฟ้าอยากได้ดอกไม้สีส้ม คนขายดอกไม้ส่งดอกไม้สีส้มให้กับน้องฟ้า น้องฟ้าจ่ายเงินค่าดอกไม้ให้กับคนขาย วันนี้น้องฟ้ามีความสุขที่ได้ซื้อดอกไม้ให้กับเพื่อนเป็นของขวัญวันเกิด

คำถามที่ใช้ในคาบที่ 2 ได้แก่

1. ใครเป็นคนซื้อดอกไม้ (ตอบว่า น้องฟ้าหรือเด็กผู้หญิง)
2. น้องฟ้าซื้อดอกไม้สีอะไร (ตอบว่า สีส้ม)
3. น้องฟ้าซื้อดอกไม้อยู่ที่ไหน (ตอบว่า ร้านขายดอกไม้)
4. น้องฟ้าซื้อดอกไม้ให้กับใคร (ตอบว่า เพื่อน)
5. ขณะที่น้องฟ้าซื้อดอกไม้ น้องฟ้ารู้สึกอย่างไร(ตอบว่ามีความสุข)
6. น้องฟ้าจ่ายเงินค่าดอกไม้ให้กับใคร(ตอบว่า คนขายดอกไม้)

3. วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

เตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเริ่มกิจกรรมการเล่าเรื่อง โดยชี้แจงให้เข้าใจถึงวิธีการดำเนินกิจกรรม และ

จุดประสงค์

ขั้นตอนการ

1. ครูจัดเด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งตรงกลาง
 2. ครูนำภาพที่ใช้ประกอบการเล่ามาวางไว้ และครูพูดว่า “ครูจะเล่าเรื่องจากภาพนี้ให้นักเรียนฟังนะคะ ตั้งใจฟังให้ดีๆนะคะ พอครูเล่าจบแล้วจะมีคำถามให้นักเรียนตอบนะคะ ตั้งใจฟังนะคะ”
 3. ครูเริ่มต้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยในการเล่านี้จะเน้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและในภาพมีเนื้อเรื่องสอดคล้องกันอย่างไร และขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ภาพประกอบไปด้วยขณะที่เล่า
- โดยในคาบที่ 2 ครูจะใช้รูปภาพ 1 รูปและจะเล่าเรื่องในลักษณะกึ่งถามกึ่งเล่า และจะเล่าเน้นถึง ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร

ตัวอย่างการเล่าเรื่องประกอบภาพของครู ในกลุ่มทดลองที่ 1

ในภาพนี้ครูจะเริ่มเล่าว่า ดูในภาพสิคะ คนนี้เป็นใครนะ เป็นเด็กผู้หญิงใช่ไหมเอ่ย เด็กผู้หญิงคนนี้มีชื่อว่าน้องฟ้านะคะ น้องฟ้ากำลังทำอะไร น้องฟ้ากำลังซื้อดอกไม้ใช่ไหมเอ่ย ดูสิน้องฟ้าซื้อดอกไม้ซื้อดอกไม้สีอะไร น้องฟ้าซื้อดอกไม้สีส้ม น้องฟ้าซื้อดอกไม้สีส้มไปให้เพื่อนเป็นของขวัญวันเกิด ดูสิน้องฟ้าซื้อดอกไม้อยู่ที่ไหนคะ น้องฟ้าซื้อดอกไม้อยู่ที่ร้านขายดอกไม้ ดูสิน้องฟ้ากำลังจ่ายเงินให้กับใครเอ่ย น้องฟ้ากำลังจ่ายเงินให้กับคนขายดอกไม้ ดูสิน้องฟ้าซื้อดอกไม้ให้เพื่อนอย่างไรคะ ดูสิน้องฟ้ายิ้มด้วย น้องฟ้าซื้อดอกไม้ให้เพื่อนอย่างมีความสุข สรุปว่า ในภาพนี้น้องฟ้ากำลังซื้อดอกไม้สีส้มให้เพื่อนเป็นของขวัญวันเกิดอยู่ที่ร้านขายดอกไม้มีความสุข

ขั้นสรุป

เมื่อเล่าเรื่องจบครูสรุปเรื่องว่า มีใคร ทำอะไร กันที่ไหนและอย่างไรบ้าง

ขั้นประเมินผล พิจารณาจากการตอบคำถาม แบ่งออกเป็น

1. ขั้นดี : เด็กตอบคำถามได้ด้วยตนเอง
2. ขั้นพอใช้ : เด็กตอบคำถามได้ โดยมีครูช่วยแนะคำตอบให้
3. ขั้นปรับปรุง : ครูช่วยแนะคำตอบให้แล้วแต่เด็กตอบคำถามไม่ได้

ถ้า เด็กในกลุ่มมีทั้งอยู่ในขั้นดี พอใช้ และปรับปรุง จะนำเด็กในขั้นดี พอใช้ ไปทำกิจกรรมอื่น เช่น นั่งปั้นดินน้ำมัน วาดภาพ ฯ และนำเด็กในขั้นปรับปรุง ไปทำการฝึกอีกครั้ง

ตัวอย่างการประเมินผล

- พอสรุปเสร็จ ครูถามคำถามกับเด็กนักเรียนโดย ในคาบนี้ถามว่า
- 1. ใครเป็นคนซื้อดอกไม้
- นักเรียนตอบว่า น้องฟ้าหรือเด็กผู้หญิง อยู่ในขั้นดี
- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า แม่ ครูแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพสิคะคนนี้ทำอะไรอยู่คะ นักเรียนตอบว่า ซื้อดอกไม้ ครูแนะต่อว่าแล้วคนนี้เป็นใครคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้หญิง ครูถามอีกครั้งว่า ใครเป็นคนซื้อดอกไม้คะ นักเรียนตอบว่าเด็กผู้หญิงคะ อยู่ในขั้นพอใช้
- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
- 2. น้องฟ้าซื้อดอกไม้สีอะไร
- นักเรียนตอบว่า สีส้ม อยู่ในขั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า สีม่วง สีขาว หรือไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ โดยชี้ไปในภาพและพูดว่า ดูในภาพสิคะนี่อะไรคะ นักเรียนตอบว่าดอกไม้คะ และนี่สีอะไรคะ นักเรียนตอบว่าสีส้มคะ ครูถามอีกครั้งว่าน้องฟ้าซื้อดอกไม้สีอะไรคะ นักเรียนตอบว่าสีส้ม อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

3. น้องฟ้าซื้อดอกไม้อยู่ที่ไหน

- นักเรียนตอบว่า ร้านขายดอกไม้ อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่าบ้าน โรงเรียน ครูช่วยแนะคำตอบให้ดูในภาพ นะคะที่นี่มีอะไรเอ่ย นักเรียนตอบว่ามีดอกไม้คะ และครูแนะต่อว่า ถ้าที่นี่มีดอกไม้ก็ดอกคะ นักเรียนตอบว่า มีหลายดอกคะ ครูแนะต่อว่าถ้าที่นี่มีดอกไม้เยอะๆนักเรียนคิดว่าที่นี่เป็นที่ไหนคะ นักเรียนตอบว่าร้านขายดอกไม้คะ ครูถามอีกครั้งว่า แล้วน้องฟ้าซื้อดอกไม้อยู่ที่ไหนคะ นักเรียนตอบว่า ร้านขายดอกไม้ อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

4. น้องฟ้าซื้อดอกไม้ให้กับใคร

- นักเรียนตอบว่า เพื่อน อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า แม่ ครูแนะคำตอบให้ว่า วันนี้เป็นวันเกิดเพื่อน ของน้องฟ้านะคะ นักเรียนคิดว่าน้องฟ้าน่าจะซื้อดอกไม้ให้ใครคะ นักเรียนตอบว่าซื้อดอกไม้ให้เพื่อนคะ อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

5. ขณะที่น้องฟ้าซื้อดอกไม้ น้องฟ้ารู้สึกอย่างไร

- นักเรียนตอบว่า มีความสุข อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่น นักเรียนตอบว่า เจ็บๆ ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบและชี้ไปที่ภาพ และพูดว่าดูที่หน้าน้องฟ้านะคะ นักเรียนคะหน้าน้องฟ้าเป็นอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่าน้องฟ้ายิ้มคะ ครูแนะต่อว่า น้องฟ้ายิ้มแสดงว่าน้องฟ้ารู้สึกอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่าน้องฟ้ารู้สึกมีความสุข อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

6. น้องฟ้าจ่ายเงินค่าดอกไม้ให้กับใคร

- นักเรียนตอบว่า คนขายดอกไม้ อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นนักเรียนตอบว่า แม่ ครูแนะคำตอบว่าเมื่อกี้จำได้ไหมคะว่า น้องฟ้าซื้อดอกไม้อยู่ที่ไหนคะ ร้านขายดอกไม้ใช่ไหมคะ นักเรียนตอบว่าใช่คะ ถ้าอย่างนั้นคนนี้เป็นใครคะ นักเรียนตอบว่าคนขายดอกไม้คะ ครูถามอีกครั้งว่า น้องฟ้าจ่ายเงินค่าดอกไม้ให้กับใครคะ นักเรียนตอบว่าคนขายดอกไม้คะ อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

หลักการในการทดลอง ในการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 1 (ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม)

- ในการเล่าเรื่องประกอบภาพครูจะเน้นการเล่ารายละเอียดว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร กันบ้าง (โดยในคาบที่ 1 -3 ครูจะเล่าเรื่องในลักษณะกึ่งเล่ากึ่งถามเพื่อให้เด็กรู้จักคำว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร คืออะไร)

- ขณะที่เล่าเรื่องครูจะชี้ไปที่รูปภาพประกอบการเล่าเรื่องไปพร้อมๆกัน

เพื่อให้ เด็กเกิดการเชื่อมโยงระหว่างภาพในเหตุการณ์ต่างๆไปพร้อมๆกัน

- ในการถามคำถามครูจะถามคำถามที่มีลักษณะว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร

เพื่อ ฝึกให้เด็กนักเรียนได้รับฟังและฝึกให้เด็กได้พูดและกล้าแสดงออกในการตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ ในภาพและมีพัฒนาการภาษาที่ดีขึ้น

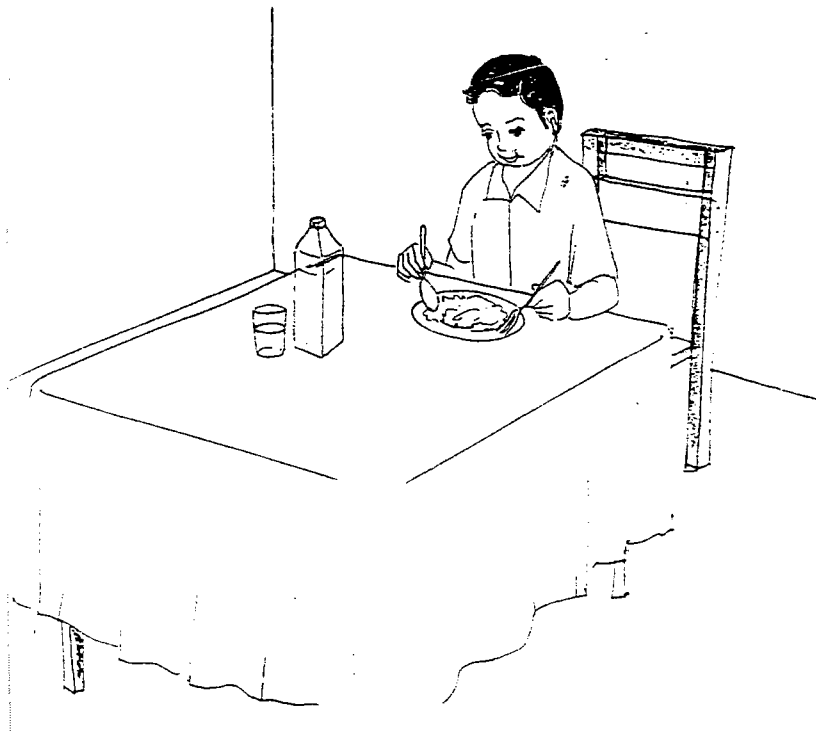
- ให้เด็กนักเรียนได้ดูภาพ ในขณะที่ครูเล่าเรื่องประกอบภาพ

เพื่อ ให้เด็กนักเรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการต่างๆ และมีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น

คาบที่ 3

การทดลอง

1. วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กฝึกการสังเกต รู้จักการดูภาพ และเพื่อให้เด็กรู้จักคำว่าใคร ทำอะไร ที่ไหนและอย่างไร คืออะไร และเรียนรู้คำศัพท์คำว่า ข้าว จานอาหาร ขวดน้ำ ห้องครัว เฮอร์คอรี่ เทียง
2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย
 - ที่ตั้งรูปภาพ
 - ที่ชี้รูปภาพ
 - รูปภาพ 1 รูป 1 เหตุการณ์

เรื่องน้องหมูกินข้าว

วันนี้น้องหมูอยู่บ้านคนเดียว น้องหมูหิวข้าว น้องหมูจึงหาข้าวกิน น้องหมูนั่งกินข้าวคนเดียวอยู่ในห้องครัวอย่างเอร็ดอร่อย

คำถามที่ใช้ในคาบที่ 3

1. คนนี้เป็นใคร (ตอบว่า น้องหมู หรือเด็กผู้ชาย)

2. น้องหมูกำลังทำอะไร (ตอบว่า กินข้าว)
3. น้องหมูกินข้าวอยู่กับใคร (ตอบว่า อยู่คนเดียว)
4. น้องหมูกินข้าวอยู่ที่ไหน (ตอบว่า ในครัว)
5. บนโต๊ะอาหารมีอะไร วางอยู่บ้าง (ตอบว่า จานอาหาร แก้วน้ำหรือขวดน้ำ)
6. น้องหมูกินข้าวอยู่ในห้องครัวอย่างไร (ตอบว่า อย่างเอร็ดอร่อย)

3. วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

เตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเริ่มกิจกรรมการเล่าเรื่อง โดยชี้แจงให้เข้าใจถึงวิธีการดำเนินกิจกรรม และจุดประสงค์

ขั้นดำเนินการ

1. ครูจัดเด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งตรงกลาง
2. ครูนำภาพที่ใช้ประกอบการเล่ามาวางไว้ และครูพูดว่า “ครูจะเล่าเรื่องจากภาพนี้ให้นักเรียนฟังนะคะ ตั้งใจฟังให้ดีๆนะคะ พอครูเล่าจบแล้วจะมีคำถามให้นักเรียนตอบนะคะ ตั้งใจฟังนะคะ”
3. ครูเริ่มต้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยในการเล่านั้นจะเน้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและในภาพมีเนื้อเรื่องสอดคล้องกันอย่างไร และขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ภาพประกอบไปด้วยขณะที่เล่า
 - โดยในคาบที่ 3 ครูจะใช้รูปภาพ 1 รูป 1 เหตุการณ์ และจะเล่าในลักษณะกึ่งเล่ากึ่งถาม จะเล่าเน้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน และอย่างไร

ตัวอย่างการเล่าเรื่องประกอบภาพของครู ในกลุ่มทดลองที่ 1

ในภาพนี้ครูจะเริ่มเล่าว่า ดูในภาพสิคะ คนนี้เป็นใครคะ เป็นเด็กผู้ชายใช่ไหมเอ่ย เด็กผู้ชายคนนี้มือชื่อว่า น้องหมูนะคะ น้องหมูกำลังทำอะไรอยู่คะ น้องหมูกำลังทานข้าวเพราะตอนนี้เที่ยงแล้วน้องหมูจึงหิวข้าว น้องหมูกินข้าวอยู่กับใครคะดูสิ น้องหมูทานข้าวอยู่คนเดียว นักเรียนรู้ไหมคะว่าน้องหมูกินข้าวอยู่ที่ไหนคะ น้องหมูกินข้าวอยู่ในห้องครัว ดูสิหน้าน้องหมูสิน้องหมูทานข้าวอย่างไรคะ น้องหมูทานข้าวอย่างเอร็ดอร่อยสรุปว่า น้องหมูทานข้าวอยู่คนเดียวในห้องอย่างเอร็ดอร่อย

ขั้นสรุป

เมื่อเล่าเรื่องจบครูสรุปเรื่องราว มีใคร ทำอะไร กันที่ไหนและอย่างไรบ้าง

ขั้นประเมินผล พิจารณาจากการตอบคำถาม แบ่งออกเป็น

1. ขั้นดี : เด็กตอบคำถามได้ด้วยตนเอง
2. ขั้นพอใช้ : เด็กตอบคำถามได้ โดยมีครูช่วยแนะคำตอบให้
3. ขั้นปรับปรุง : ครูช่วยแนะคำตอบให้แล้วแต่เด็กตอบคำถามไม่ได้

ถ้า เด็กในกลุ่มมีทั้งอยู่ในขั้นดี พอใช้ และปรับปรุง จะนำเด็กในขั้นดี พอใช้ ไปทำกิจกรรมอื่น เช่น นั่งปั้นดินน้ำมัน วาดภาพ ฯ และนำเด็กในขั้นปรับปรุง ไปทำการฝึกอีกครั้ง

ตัวอย่างการประเมินผล

1. คนนี้เป็นใคร

- นักเรียนตอบว่า น้องหนู หรือเด็กผู้ชาย อยู่ในชั้นดี
- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า พ่อ หรือไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบว่า ดูในภาพ นะคะ ดูลักษณะนี้เป็นเด็กหรือเป็นผู้ใหญ่คะ นักเรียนตอบว่าเด็ก ครูแนะต่อว่าคนนี้เป็นผู้ชายหรือผู้หญิงคะ นักเรียนตอบว่าผู้ชาย ครูถามอีกครั้งว่า คนนี้เป็นใคร นักเรียนตอบว่า เป็นเด็กผู้ชาย อยู่ในชั้นพอใช้
- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง
- 2. น้องหมูกำลังทำอะไร
- นักเรียนตอบว่า กินข้าว อยู่ในชั้นดี
- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า นั่ง หรือไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพ นะคะว่า บนโต๊ะมีอะไรอยู่คะ นักเรียนตอบว่ามีจานอาหารคะ ครูแนะต่อว่าแล้วคนนี้เขากำลังถืออะไรอยู่คะ นักเรียนตอบว่า ถือช้อนส้อม ครูถามอีกครั้งว่า น้องหมูกำลังทำอะไรคะ นักเรียนตอบว่ากำลังกินข้าว อยู่ในชั้นพอใช้
- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง
- 3. น้องหมูกินข้าวอยู่กับใคร
- นักเรียนตอบว่า อยู่คนเดียว อยู่ในชั้นดี
- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า อยู่กับครูหรือไม่รู้ ครูช่วยแนะต่อว่า ดูในภาพ จะมีใครอยู่บ้างเอ่ย นักเรียนตอบว่าน้องหนู ครูแนะต่อว่าแล้วมีคนอื่นอีกหรือเปล่าคะ นักเรียนตอบว่าไม่มีคะ ครูถามอีกครั้งว่า น้องหมูกินข้าวอยู่กับใครคะ นักเรียนตอบว่าอยู่คนเดียวคะ อยู่ในชั้นพอใช้
- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง
- 4. น้องหมูกินข้าวอยู่ที่ไหน
- นักเรียนตอบว่า ในครัว อยู่ในชั้นดี
- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่าในห้อง หรือไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า น้องหมูกำลังกินข้าวอยู่ไหนคะ ที่ไหนคะที่จะมีโต๊ะกินข้าว มีข้าว มีอาหารอยู่ด้วย นักเรียนตอบว่าห้องครัว ครูถามอีกครั้งว่า น้องหมูกินข้าวอยู่ที่ไหนคะ นักเรียนตอบว่า ห้องครัว อยู่ในชั้นพอใช้
- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง
- 5. บนโต๊ะอาหารมีอะไร วางอยู่บ้าง
- นักเรียนตอบว่า จานอาหาร แก้วน้ำหรือขวดน้ำ อยู่ในชั้นดี
- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่มีหรือไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบว่า ดูในภาพ นะคะและครูชี้ไปที่แก้วน้ำรูปอะไรคะ เด็กนักเรียนตอบว่า แก้วน้ำคะ ครูชี้ไปที่ขวดน้ำและถามว่ารูปอะไรคะ นักเรียนตอบว่ารูปขวดน้ำคะ ครูถามอีกครั้งว่า บนโต๊ะอาหารมีอะไรวางอยู่บ้างคะ นักเรียนตอบว่า แก้วน้ำ ขวดน้ำ อยู่ในชั้นพอใช้
- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง
- 6. น้องหมูกินข้าวอยู่ในห้องครัวอย่างไร
- นักเรียนตอบว่า อย่างเอร็ดอร่อย อยู่ในชั้นดี
- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่าไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบว่า น้องหมูหิวข้าวมาก และข้าวของน้องหมูก็น่าอร่อย นักเรียนคิดว่าน้องหมูกินข้าวอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่าอย่างเอร็ดอร่อย อยู่ในชั้นพอใช้
- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

หลักการในการทดลอง ในการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 1 (ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม)

เรื่องไม่สบาย

วันนี้้องเดียร์ ไม่สบายเลยไม่ได้ไปโรงเรียน น้องเดียร์ไม่สบายมากเลยออกไปเล่นข้างนอกไม่ได้ น้องเดียร์ต้องนอนอยู่ในห้องนอนอย่างเหงื่อย่อน น้องเดียร์รับกินยาและนอนพักในห้อง ในใจก็คิดอยากหายเร็วๆ จะได้ไปโรงเรียน

คำถามที่ใช้ในคาบที่ 4

1. คนนี้เป็นใคร (ตอบว่า เด็กผู้หญิง หรือน้องเดียร์)
2. น้องเดียร์เป็นอะไร (ตอบว่า ไม่สบาย)
3. น้องเดียร์ทำอะไร (ตอบว่า นอน)
4. น้องเดียร์นอนอยู่ที่ไหน (ตอบว่า ในห้องนอน)
5. น้องเดียร์นอนอยู่ในห้องนอนอย่างไร (ตอบว่า อย่างเหงื่อย่อน)
6. บนโต๊ะข้างเตียงน้องเดียร์มีอะไรวางอยู่บ้าง (ตอบว่า ยา หรือน้ำ)

3. วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

เตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเริ่มกิจกรรมการเล่าเรื่อง โดยชี้แจงให้เข้าใจถึงวิธีการดำเนินกิจกรรม และจุดประสงค์

ขั้นดำเนินการ

1. ครูจัดเด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งตรงกลาง
2. ครูนำภาพที่ใช้ประกอบการเล่ามาวางไว้ และครูพูดว่า “ครูจะเล่าเรื่องจากภาพนี้ให้นักเรียนฟังนะคะ ตั้งใจฟังให้ดีๆนะคะ พอครูเล่าจบแล้วจะมีคำถามให้นักเรียนตอบนะคะ ตั้งใจฟังนะคะ”
3. ครูเริ่มต้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยในการเล่านั้นจะเน้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและในภาพมีเนื้อเรื่องสอดคล้องกันอย่างไร และขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ภาพประกอบไปด้วยขณะที่เล่า

ขั้นสรุป

เมื่อเล่าเรื่องจบครูสรุปเรื่องว่า มีใคร ทำอะไร กันที่ไหนและอย่างไรบ้าง

ขั้นประเมินผล พิจารณาจากการตอบคำถาม แบ่งออกเป็น

1. ขั้นดี : เด็กตอบคำถามได้ด้วยตนเอง
2. ขั้นพอใช้ : เด็กตอบคำถามได้ โดยมีครูช่วยแนะคำตอบให้
3. ขั้นปรับปรุง : ครูช่วยแนะคำตอบให้แล้วแต่เด็กตอบคำถามไม่ได้

ถ้า เด็กในกลุ่มมีทั้งอยู่ในขั้นดี พอใช้ และปรับปรุง จะนำเด็กในขั้นดี พอใช้ ไปทำกิจกรรมอื่น เช่น นั่งปั้นดินน้ำมัน วาดภาพ ฯ และนำเด็กในขั้นปรับปรุง ไปทำการฝึกอีกครั้ง

ตัวอย่างการประเมินผล

1. คนนี้เป็นใคร
 - นักเรียนตอบว่า เด็กผู้หญิง หรือน้องเดียร์ อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่น ไม่รู้ค่ะ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะคนนี้เป็นผู้หญิงหรือผู้ชายคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้หญิง ครูถามอีกครั้งว่า คนนี้เป็นใครคะ นักเรียนตอบว่า เป็นผู้หญิง อยู่ในขั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
- 2. น้องเดียร์เป็นอะไร
 - นักเรียนตอบว่า ไม่สบาย อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า นักเรียน ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่าดูในภาพนะคะและชี้ไปที่หน้าน้องเดียร์ ดูละคะว่าหน้าเขาเป็นยังไงคะ นักเรียนตอบว่าไม่ยิ้ม หน้าบึ้ง ครูแนะต่อว่าแล้วนี่อะไรคะ นักเรียนตอบว่าผ้าคะ ครูแนะต่อว่าทำไมน้องเดียร์ต้องเอาผ้ามาไว้บนหน้าผากคะ นักเรียนตอบว่าเขาไม่สบาย ครูถามอีกครั้งว่า น้องเดียร์เป็นอะไรคะ นักเรียนตอบว่า ไม่สบาย อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
- 3. น้องเดียร์ทำอะไร
 - นักเรียนตอบว่า นอน อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้โดยชี้ไปในภาพและพูดว่าดูในภาพนะคะ น้องเดียร์กำลังทำอะไรอยู่ นักเรียนตอบว่านอน อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
- 4. น้องเดียร์นอนอยู่ที่ไหน
 - นักเรียนตอบว่า ในห้องนอน อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่าห้องเรียน หรือไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบและชี้ไปที่เตียงนอนและถามว่านี่รูปอะไรคะ นักเรียนตอบว่าเตียงคะ ครูแนะต่อว่าเตียงนอนต้องอยู่ที่ไหนคะ นักเรียนตอบว่าห้องนอน ถ้านักเรียนยังไม่ทราบครูแนะต่อว่า น้องเดียร์นอนอยู่ไหนคะ ถ้าอย่างนั้นน้องเดียร์น่าจะนอนอยู่ที่ไหน นักเรียนตอบว่า ห้องนอน อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
- 5. น้องเดียร์นอนอยู่ในห้องนอนอย่างไร
 - นักเรียนตอบว่า อย่างเหนื่อยอ่อน อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่น มีความสุข ครูช่วยแนะคำตอบว่า ดูที่หน้าน้องเดียร์สิเขาเป็นยังไงคะ นักเรียนตอบว่าหน้าบึ้งไม่ยิ้ม และเมื่อกี้เพื่อนบอกว่าน้องเดียร์ไม่สบายด้วยใช่ไหม ถ้าอย่างนั้นนักเรียนคิดว่าน้องเดียร์นอนอยู่ในห้องนอนอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่า เหนื่อยอ่อน (ตอบในลักษณะเช่น ไม่มีความสุข) อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
- 6. บนโต๊ะข้างเตียงน้องเดียร์มีอะไรวางอยู่บ้าง
 - นักเรียนตอบว่า ยา หรือน้ำ อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่น หนังสือ ไม่มี ครูช่วยแนะคำตอบและชี้ไปที่รูปและถามว่า นี่รูปอะไรคะ นักเรียนตอบว่า ยา ขวดน้ำ ครูถามอีกครั้งว่า บนโต๊ะมีอะไรวางอยู่บ้าง นักเรียนตอบว่าน้ำหรือยา อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง

หลักการในการทดลอง ในการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 1 (ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม)

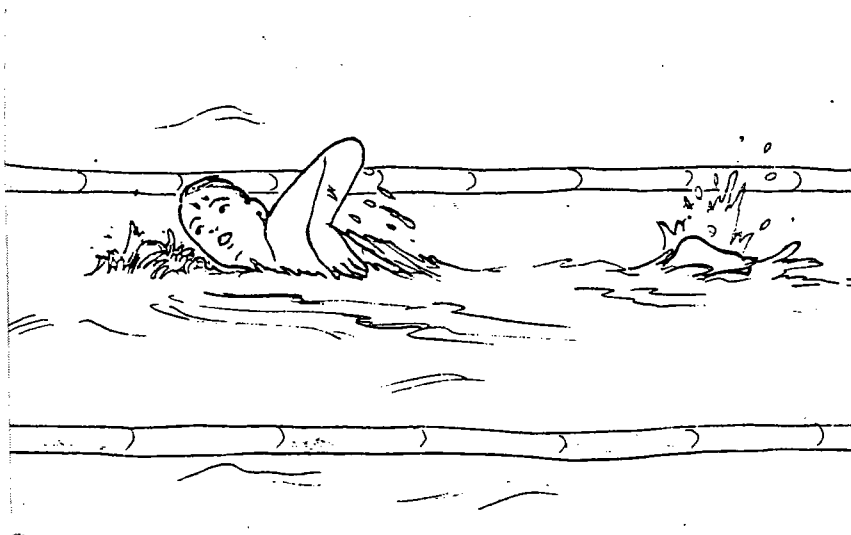
- ในการเล่าเรื่องประกอบภาพครูจะเน้นการเล่ารายละเอียดว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร กันบ้าง
- ขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ไปที่รูปภาพประกอบการเล่าเรื่องไปพร้อม ๆ กัน เพื่อ ให้เด็กเกิดการเชื่อมโยงระหว่างภาพในเหตุการณ์ต่างๆไปพร้อม ๆ กัน

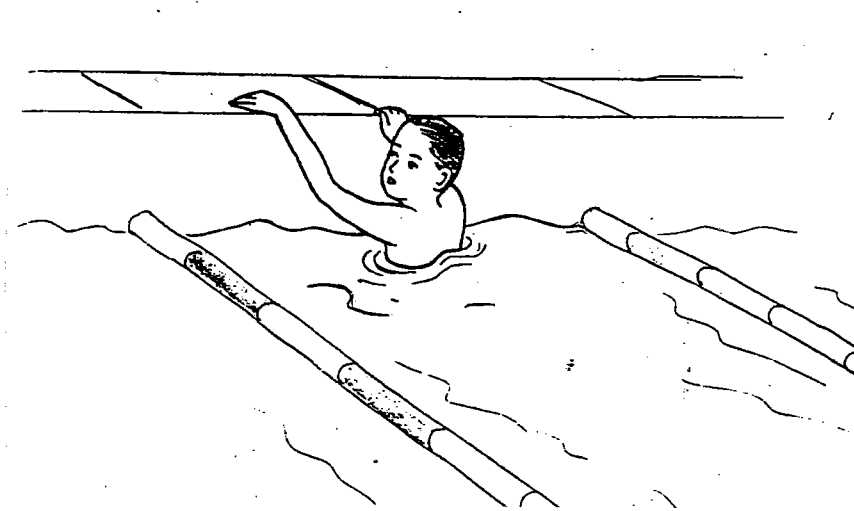
- ในการถามคำถามครูจะถามคำถามที่มีลักษณะว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เพื่อ ฝึกให้เด็กนักเรียนได้รับฟังและฝึกให้เด็กได้พูดและกล้าแสดงออกในการตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ ในภาพและมีพัฒนาการภาษาที่ดีขึ้น
- ให้เด็กนักเรียนได้ดูภาพ ในขณะที่ครูเล่าเรื่องประกอบภาพ เพื่อ ให้เด็กนักเรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการต่างๆ และมีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น

คาบที่ 5

การทดลอง

1. วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กฝึกการสังเกต รู้จักการดูภาพ และฝึกเชื่อมโยงระหว่างภาพ และเรียนรู้คำศัพท์คำว่า ขยับ ฝึกซ้อม สระว่ายน้ำ สนุกสนาน ใฝ่ฝัน เก่ง
2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย
 - ที่ตั้งรูปภาพ
 - ที่ตั้งรูป
 - รูปภาพ 2 รูป 1 เหตุการณ์

เรื่องน้องต๋มอยากเป็นนักว่ายน้ำ

น้องต๋มมีความใฝ่ฝันว่า โตขึ้นอยากเป็นนักว่ายน้ำที่เก่ง น้องต๋มจึงขยันฝึกซ้อมว่ายน้ำทุกวัน วันนี้เป็นวันหยุด น้องต๋มว่ายน้ำอยู่ที่สระว่ายน้ำอย่างสนุกสนาน น้องต๋มตั้งใจฝึกซ้อมทุกวันเพื่อฝันที่อยากเป็นนักว่ายน้ำจะได้เป็นจริง

คำถามที่ใช้ในคาบที่ 5

1. คนนี้เป็นใคร (ตอบว่า เด็กผู้ชายหรือน้องต๋ม)
2. น้องต๋มอยากเป็นอะไร (ตอบว่า นักว่ายน้ำ)
3. น้องต๋มทำอะไร (ตอบว่า ว่ายน้ำ)
4. น้องต๋มว่ายน้ำอยู่ที่ไหน (ตอบว่า สระว่ายน้ำ)
5. น้องต๋มว่ายน้ำอยู่ที่สระน้ำอย่างไร (ตอบว่า สนุกสนาน)
6. น้องต๋มว่ายน้ำอยู่กับใคร (ตอบว่า คนเดียว)

3. วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

เตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเริ่มกิจกรรมการเล่าเรื่อง โดยชี้แจงให้เข้าใจถึงวิธีการดำเนินกิจกรรม และ

จุดประสงค์

ขั้นตอนการ

1. ครูจัดเด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งตรงกลาง
2. ครูนำภาพที่ใช้ประกอบการเล่ามาวางไว้ และครูพูดว่า “ครูจะเล่าเรื่องจากภาพนี้ให้นักเรียน ฟังนะคะ ตั้งใจฟังให้ดีๆ นะคะ พอครูเล่าจบแล้วจะมีคำถามให้นักเรียนตอบนะคะ ตั้งใจฟังนะคะ”
3. ครูเริ่มต้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยในการเล่านี้จะเน้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร และใน ภาพมีเนื้อเรื่องสอดคล้องกันอย่างไร และขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ภาพประกอบไปด้วยขณะที่เล่า

ขั้นสรุป

เมื่อเล่าเรื่องจบครูสรุปเรื่องว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหนและอย่างไรบ้าง

ขั้นประเมินผล พิจารณาจากการตอบคำถาม แบ่งออกเป็น

1. ขั้นดี : เด็กตอบคำถามได้ด้วยตนเอง
 2. ขั้นพอใช้ : เด็กตอบคำถามได้ โดยมีครูช่วยแนะคำตอบให้
 3. ขั้นปรับปรุง : ครูช่วยแนะคำตอบให้แล้วแต่เด็กตอบคำถามไม่ได้
- ถ้า เด็กในกลุ่มมีทั้งอยู่ในขั้นดี พอใช้ และปรับปรุง จะนำเด็กในขั้นดี พอใช้ ไปทำกิจกรรมอื่น เช่น นั่งปั้นดินน้ำมัน วาดภาพ ฯ และนำเด็กในขั้นปรับปรุง ไปทำการฝึกอีกครั้ง

ตัวอย่างการประเมินผล

1. คนนี้เป็นใคร
 - นักเรียนตอบว่า เด็กผู้ชายหรือน้องต๋ม อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่าไม่รู้ ครู ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่าดูในภาพนะคะ คนนี้เป็นเด็กหรือเป็นผู้ใหญ่คะ นักเรียนตอบว่าเป็นเด็ก ครูแนะต่อว่าคนนี้เป็นผู้หญิงหรือผู้ชายคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้ชายคะ ครูถามอีกครั้งว่า คนนี้เป็นใครคะ นักเรียนตอบว่า เป็นเด็กผู้ชาย อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
2. น้องต๋มอยากเป็นอะไร
 - นักเรียนตอบว่า นักร้องน้ำ อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่านักเรียน หรือไม่รู้ ครูแนะคำตอบให้ว่า ดูใน ภาพนะคะน้องต๋มกำลังทำอะไรคะ นักเรียนตอบว่าร้องน้ำ ครูแนะต่อว่าน้องต๋มอยากเป็นอะไรคะถึงต้องมา ร้องน้ำ นักเรียนตอบว่าอยากเป็นนักร้องน้ำ อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
3. น้องต๋มทำอะไร
 - นักเรียนตอบว่า ร้องน้ำ อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่น ร้อง หรือไม่รู้ ครูแนะคำตอบและชี้ให้ดูในรูปและพูดว่า ให้ว่าดูในภาพนะคะ น้องต๋มกำลังทำอะไร นักเรียนตอบว่าร้องน้ำ อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
4. น้องต๋มร้องน้ำอยู่ที่ไหน
 - นักเรียนตอบว่า สระร้องน้ำ อยู่ในขั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า โรงเรียน ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่าดูในภาพสิคะ อะไรคะ นักเรียนตอบว่าสระว่ายนํ้า ครูถามอีกครั้งว่าน้องตั้มว่ายนํ้าอยู่ที่ไหนคะ นักเรียนตอบว่าสระว่ายนํ้า อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

5. น้องตั้มว่ายนํ้าอยู่ที่สระนํ้าอย่างไร

- นักเรียนตอบว่า สนุกสนาน อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่าอย่างเบื่อกว่า ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า น้องตั้มอยากเป็นนักว่ายน้ำแสดงว่าน้องตั้มชอบว่ายนํ้าและดูในรูปนะคะ หน้าน้องตั้มกำลังเป็นอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่ากำลังยิ้ม ครูถามอีกครั้งว่าน้องตั้มว่ายนํ้าอยู่ที่สระว่ายนํ้าอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่าอย่างสนุกสนาน อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

6. น้องตั้มว่ายนํ้าอยู่กับใคร

- นักเรียนตอบว่า คนเดียว อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่น ตอบว่าเพื่อน ๆ ครูแนะคำตอบให้ว่าดูในรูปภาพสิคะ มีใครอยู่บ้างเอ่ย นักเรียนตอบว่าน้องตั้ม ครูแนะต่อว่าและมีใครอยู่อีกบ้างคะ นักเรียนตอบว่าไม่มีคะ ครูถามอีกครั้งว่าน้องตั้มว่ายนํ้าอยู่กับใครคะ นักเรียนตอบว่าคนเดียวคะ อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

หลักการในการทดลอง ในการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 1 (ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม)

- ในการเล่าเรื่องประกอบภาพครูจะเน้นการเล่ารายละเอียดว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร กันบ้าง

- ขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ไปที่รูปภาพประกอบการเล่าเรื่องไปพร้อม ๆ กัน

เพื่อให้เด็กเกิดการเชื่อมโยงระหว่างภาพในเหตุการณ์ต่างๆไปพร้อม ๆ กัน

- ในการถามคำถามครูจะถามคำถามที่มีลักษณะว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร

เพื่อให้ เด็กนักเรียนได้รับฟังและฝึกให้เด็กได้พูดและกล้าแสดงออกในการตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ ในภาพและมีพัฒนาการภาษาที่ดีขึ้น

- ให้เด็กนักเรียนได้ดูภาพ ในขณะที่ครูเล่าเรื่องประกอบภาพ

เพื่อให้ เด็กนักเรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการต่างๆ และมีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น

คาบที่ 6

การทดลอง

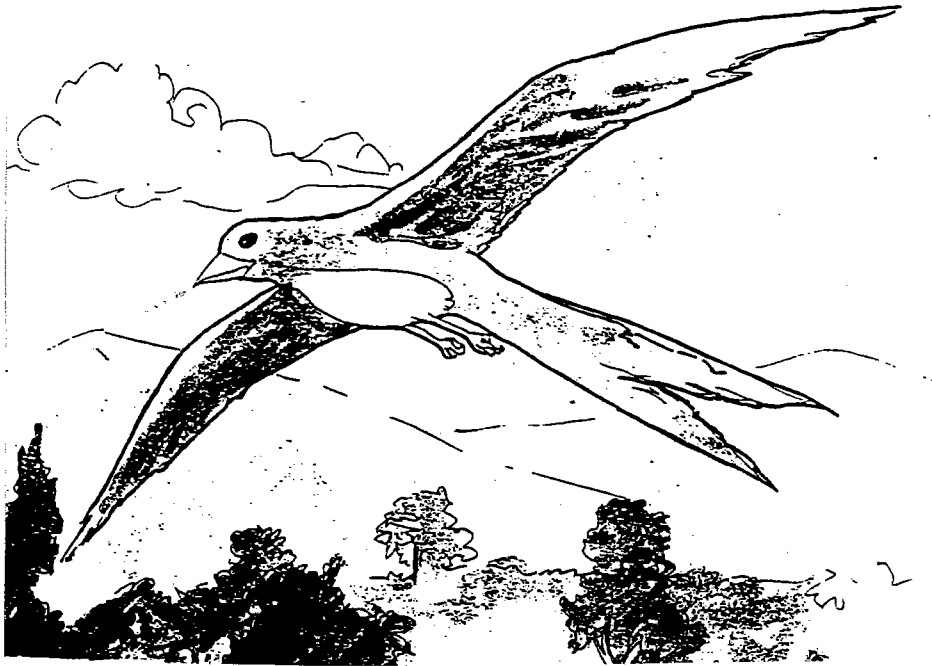
1. วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กฝึกพูด รู้จักการดูภาพ และฝึกเชื่อมโยงระหว่างภาพ และเรียนรู้คำศัพท์คำว่า นกนางแอ่น รัง ต้นไม้ใหญ่ บิน รวดเร็ว ปลอดภัย ลูกนก

2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย

- ที่ตั้งรูปภาพ

- ที่ชี้รูป

- รูปภาพ 2 รูป 1 เหตุการณ์

เรื่องแม่นกนางแอ่น

ในป่าแห่งหนึ่ง มีแม่นกนางแอ่นตัวหนึ่งกำลังบินผ่านป่าอย่างรวดเร็ว ขณะบินแม่นกนางแอ่นก็คิดในใจว่า ป่านี้ลูกๆจะเป็นอย่างไรบ้างนะเมื่อคิดดังนี้แม่นกนางแอ่นจึงรีบบินเพื่อที่จะกลับรัง รังอยู่ห่างออกไปไม่ไกลนักรังของแม่นกนางแอ่นอยู่บนต้นไม้ใหญ่ พอบินไปถึงรังแม่นกนางแอ่นก็ดีใจที่ลูกๆทุกตัวอยู่อย่างปลอดภัยทุกตัว และลูกนกนางแอ่นก็ดีใจที่เห็นแม่กลับมาที่รัง

คำถามที่ใช้ในคาบที่ 6

1. ในรูปนี้คือใคร (ตอบว่า นกนางแอ่น)
2. นกนางแอ่นกำลังทำอะไร (ตอบว่า บิน)
3. นกนางแอ่นกำลังบินไปไหน (ตอบว่า กลับรัง)
4. นกนางแอ่นบินกลับรังอย่างไร (ตอบว่า อย่างรวดเร็ว)
5. รังนกนางแอ่นอยู่ที่ไหน (ตอบว่า อยู่บนต้นไม้ใหญ่)
6. มีลูกนกนางแอ่นกี่ตัว (ตอบว่า 3 ตัว)

3. วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

เตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเริ่มกิจกรรมการเล่าเรื่อง โดยชี้แจงให้เข้าใจถึงวิธีการดำเนินกิจกรรม และจุดประสงค์

ขั้นดำเนินการ

1. ครูจัดเด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งตรงกลาง
2. ครูนำภาพที่ใช้ประกอบการเล่ามาวางไว้ และครูพูดว่า “ครูจะเล่าเรื่องจากภาพนี้ให้นักเรียนฟังนะคะ ตั้งใจฟังให้ดีๆนะคะ พอครูเล่าจบแล้วจะมีคำถามให้นักเรียนตอบนะคะ ตั้งใจฟังนะคะ”
3. ครูเริ่มต้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยในการเล่านั้นจะเน้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและในภาพมีเนื้อเรื่องสอดคล้องกันอย่างไร และขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ภาพประกอบไปด้วยขณะที่เล่า

ขั้นสรุป

เมื่อเล่าเรื่องจบครูสรุปเรื่องว่า มีใคร ทำอะไร กันที่ไหนและอย่างไรบ้าง

ขั้นประเมินผล พิจารณาจากการตอบคำถาม แบ่งออกเป็น

1. ขั้นดี : เด็กตอบคำถามได้ด้วยตนเอง
2. ขั้นพอใช้ : เด็กตอบคำถามได้ โดยมีครูช่วยแนะคำตอบให้
3. ขั้นปรับปรุง : ครูช่วยแนะคำตอบให้แล้วแต่เด็กตอบคำถามไม่ได้

ถ้า เด็กในกลุ่มมีทั้งอยู่ในขั้นดี พอใช้ และปรับปรุง จะนำเด็กในขั้นดี พอใช้ ไปทำกิจกรรมอื่น เช่น นั่งปั้นดินน้ำมัน วาดภาพ ฯ และนำเด็กในขั้นปรับปรุง ไปทำการฝึกอีกครั้ง

ตัวอย่างการประเมินผล

1. ในรูปนี้คือใคร
- นักเรียนตอบว่า นกนางแอ่น อยู่ในขั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูแนะคำตอบให้ว่าดูในภาพสิคะ นี่ตัวอะไรเอ่ย นักเรียนตอบว่านกคะ อยู่ในชั้นพอใช้
- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง
- 2. นกนางแอ่นกำลังทำอะไร
- นักเรียนตอบว่า บิน อยู่ในชั้นดี
- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า รัง หรือไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพสิคะกำลังทำอะไรอยู่คะ นักเรียนตอบว่า บิน อยู่ในชั้นพอใช้
- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง
- 3. นกนางแอ่นกำลังบินไปไหน
- นักเรียนตอบว่า กลับรัง อยู่ในชั้นดี
- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่าบินไปเรื่อย ๆ หรือไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนี้สิคะนี่อะไรคะ นักเรียนตอบว่ารังนก ครูแนะต่อนักเรียนคิดว่านกจะบินไปที่ไหนคะ นักเรียนตอบว่ารัง อยู่ในชั้นพอใช้
- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง
- 4. นกนางแอ่นบินกลับรังอย่างไร
- นักเรียนตอบว่า อย่างรวดเร็ว อยู่ในชั้นดี
- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบและชี้ในรูปและพูดว่า ดูในภาพสิคะนกบินอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่าอย่างรวดเร็ว (หรือตอบว่า เร็ว) อยู่ในชั้นพอใช้
- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง
- 5. รังนกนางแอ่นอยู่ที่ไหน
- นักเรียนตอบว่า อยู่บนต้นไม้ใหญ่ อยู่ในชั้นดี
- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า โรงเรียน หรือไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบว่า ดูรูปนี้สิคะนี่รูปอะไรคะ นักเรียนตอบว่าต้นไม้ ครูแนะต่อนักเรียนว่านี่รูปอะไรคะ นักเรียนตอบว่ารูปรังนก ครูถามอีกครั้งว่า รังนกอยู่ที่ไหนคะ นักเรียนตอบว่า บนต้นไม้คะ อยู่ในชั้นพอใช้
- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง
- 6. มีลูกนกนางแอ่นกี่ตัว
- นักเรียนตอบว่า 3 ตัว อยู่ในชั้นดี
- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูแนะคำตอบให้ว่า ดูสิคะนี่ตัวอะไรคะ ลูกนกใช้ไหมเอ่ย นับดูสิคะมีกี่ตัวคะ นักเรียนตอบว่า 3 ตัว อยู่ในชั้นพอใช้
- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

หลักการในการทดลอง ในการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 1 (ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม)

- ในการเล่าเรื่องประกอบภาพครูจะเน้นการเล่ารายละเอียดว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร กันบ้าง
- ขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ไปที่รูปภาพประกอบการเล่าเรื่องไปพร้อมๆกัน เพื่อ ให้เด็กเกิดการเชื่อมโยงระหว่างภาพในเหตุการณ์ต่างๆไปพร้อมๆกัน
- ในการถามคำถามครูจะถามคำถามที่มีลักษณะว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เพื่อ ฝึกให้เด็กนักเรียนได้รับฟังและฝึกให้เด็กได้พูดและกล้าแสดงออกในการตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ ในภาพและมีพัฒนาการภาษาที่ดีขึ้น

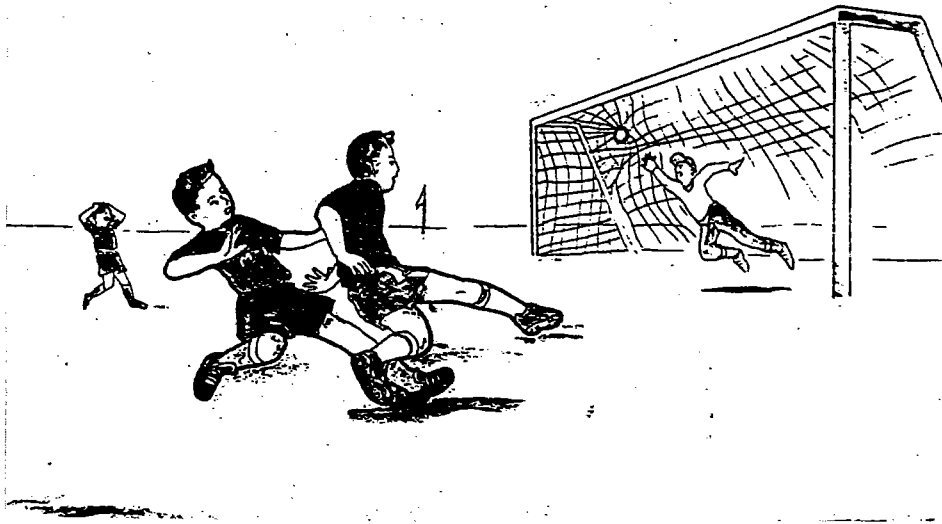
- ให้เด็กนักเรียนได้ดูภาพ ในขณะที่ครูเล่าเรื่องประกอบภาพ เพื่อ ให้เด็กนักเรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการต่างๆ และมีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น

คาบที่ 7

การทดลอง

1. วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กฝึกการพูด รู้จักการดูภาพ และฝึกเชื่อมโยงระหว่างภาพ และเรียนรู้คำศัพท์คำว่าเตะฟุตบอล แข่งขัน ประตูลูกบอล เหวี่ยงลูกบอล สนามฟุตบอล แสดงความยินดี
2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย
 - ที่ตั้งรูปภาพ
 - หนังสือนิทาน
 - รูปภาพ 3 รูป 1 เหตุการณ์

เรื่องการแข่งขันฟุตบอล

วันนี้โรงเรียนมีการแข่งฟุตบอลระหว่างสี่แดงกับสีน้ำเงิน ดันและโด่งทั้ง 2 เป็นเพื่อนสนิทกัน แต่ในการแข่งขันดันอยู่สี่แดงและโด่งอยู่สีน้ำเงินทั้ง 2 คนลงแข่งขันฟุตบอลด้วย ขณะที่กำลังแข่งขันดันได้มีโอกาสเลี้ยงลูกไปที่ประตูของสีน้ำเงิน ดันเลี้ยงลูกบอลมาที่หน้าประตูอย่างรวดเร็ว โดยมีโด่งและเพื่อนทีมสีน้ำเงินวิ่งตามมาติดๆ ดันรีบวิ่งให้เร็วขึ้น พอไปถึงหน้าประตูดันตัดสินใจเตะบอลเข้าประตูอย่างทันทีทันใด ขณะที่ดันเตะบอลนั้นผู้รักษาประตูของสีน้ำเงินกระโดดปัดลูกไม่ทันลูกเข้าประตูไป ดันรู้สึกดีใจอย่างมากแต่โด่งเสียใจที่วิ่งมาไม่ทัน พอจบการแข่งขันโด่งก็มาแสดงความยินดีกับดันด้วยและทั้ง 2 คนก็ยังเป็นเพื่อนกันเหมือนเดิม

คำถามที่ใช้ในคาบที่ 7

1. คนนี้เป็นใคร (ตอบว่าดัน หรือนักฟุตบอลสี่แดง)
2. คนนี้เป็นใคร (ตอบว่าโด่ง หรือนักฟุตบอลสีน้ำเงิน)
3. นักฟุตบอล 2 คน หรือดันกับโด่งนี้กำลังทำอะไร (ตอบว่า เตะฟุตบอล)
4. ดันกับโด่งเตะฟุตบอลอยู่ที่ไหน (ตอบว่า สนามฟุตบอล)
5. สีไหนเตะฟุตบอลเข้าประตู (ตอบว่า สีแดง)
6. หลังจากที่เตะบอลเข้าประตูดันรู้สึกอย่างไร (ตอบว่า ดีใจอย่างมากหรือดีใจ)

3. วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

เตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเริ่มกิจกรรมการเล่าเรื่อง โดยชี้แจงให้เข้าใจถึงวิธีการดำเนินกิจกรรม และจุดประสงค์

ขั้นดำเนินการ

1. ครูจัดเด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งตรงกลาง
2. ครูนำภาพที่ใช้ประกอบการเล่ามาวางไว้ และครูพูดว่า “ครูจะเล่าเรื่องจากภาพนี้ให้นักเรียนฟังนะคะ ตั้งใจฟังให้ดีๆ นะคะ พอครูเล่าจบแล้วจะมีคำถามให้นักเรียนตอบนะคะ ตั้งใจฟังนะคะ”
3. ครูเริ่มต้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยในการเล่านั้นจะเน้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและในภาพมีเนื้อเรื่องสอดคล้องกันอย่างไร และขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ภาพประกอบไปด้วยขณะที่เล่า

ขั้นสรุป

เมื่อเล่าเรื่องจบครูสรุปเรื่องว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรบ้าง

ขั้นประเมินผล พิจารณาจากการตอบคำถาม แบ่งออกเป็น

1. ขั้นดี : เด็กตอบคำถามได้ด้วยตนเอง
2. ขั้นพอใช้ : เด็กตอบคำถามได้ โดยมีครูช่วยแนะคำตอบให้
3. ขั้นปรับปรุง : ครูช่วยแนะคำตอบให้แล้วแต่เด็กตอบคำถามไม่ได้

ถ้า เด็กในกลุ่มมีทั้งอยู่ในขั้นดี พอใช้ และปรับปรุง จะนำเด็กในขั้นดี พอใช้ ไปทำกิจกรรมอื่น เช่น นับบันไดนมวัว วาดภาพ ฯ และนำเด็กในขั้นปรับปรุง ไปทำการฝึกอีกครั้ง

ตัวอย่างการประเมินผล

1. คนนี้เป็นใคร
 - นักเรียนตอบว่าตัน หรือนักฟุตบอลสีแดง อยู่ในชั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบว่า คุณคนนี้เป็นผู้หญิง หรือผู้ชายคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้ชาย ครูแนะต่อว่าผู้ชายเขาใส่เสื้อสีอะไรคะ นักเรียนตอบว่าสีแดง ครูแนะต่อว่าผู้ชายใส่เสื้อสีแดงนี้จะเป็นใครคะ นักเรียนตอบว่านักฟุตบอลสีแดง อยู่ในชั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง
2. คนนี้เป็นใคร
 - นักเรียนตอบว่าโด่ง หรือนักฟุตบอลสีน้ำเงิน อยู่ในชั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่าไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบว่า คุณคนนี้เป็นผู้หญิง หรือผู้ชายคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้ชาย ครูแนะต่อว่าผู้ชายเขาใส่เสื้อสีอะไรคะ นักเรียนตอบว่าสีน้ำเงิน ครูแนะต่อว่าผู้ชายใส่เสื้อสีน้ำเงินนี้จะเป็นใครคะ นักเรียนตอบว่านักฟุตบอลสีน้ำเงิน อยู่ในชั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง
3. นักฟุตบอล 2 คน หรือตันกับโด่งนี้กำลังทำอะไร
 - นักเรียนตอบว่า เตะฟุตบอล อยู่ในชั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า วิ่งเล่น ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนี้ อะไรคะ ครูชี้ไปที่ลูกบอล นักเรียนตอบว่าลูกบอล ครูแนะต่อว่าตันกำลังทำอะไรอยู่คะ นักเรียนตอบว่า เตะฟุตบอล อยู่ในชั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง
4. ตันกับโด่งเตะฟุตบอลอยู่ที่ไหน
 - นักเรียนตอบว่า สนามฟุตบอล อยู่ในชั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า สนามเด็กเล่น ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ที่ที่เขา กำลังเตะฟุตบอลกันอยู่ ที่นี้ควรเป็นที่ไหนเอ่ย นักเรียนตอบว่าสนามฟุตบอล อยู่ในชั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง
5. สีไหนเตะฟุตบอลเข้าประตู
 - นักเรียนตอบว่า สีแดง อยู่ในชั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูแนะคำตอบว่า ดูในภาพสิคะว่าคนที่เตะ ลูกบอลเข้าประตูคนนี้อยู่สีอะไรคะ แล้วครูชี้ไปที่นักฟุตบอลสีแดง นักเรียนตอบว่าอยู่สีแดง อยู่ในชั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง
6. หลังจากที่เตะบอลเข้าประตูตันรู้สึกอย่างไร
 - นักเรียนตอบว่า ดีใจอย่างมากหรือดีใจ อยู่ในชั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า นักเรียนคิดว่า ตันเตะบอลเข้าประตูแล้ว ตันน่าจะรู้สึกอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่าดีใจ อยู่ในชั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

หลักการในการทดลอง ในการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 1 (ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม)

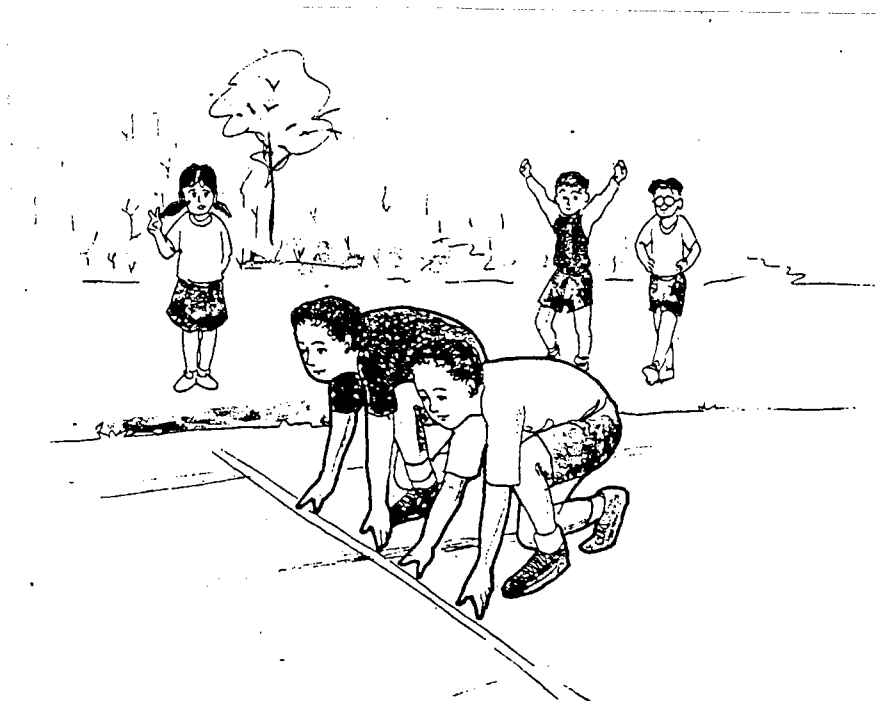
- ในการเล่าเรื่องประกอบภาพครูจะเน้นการเล่ารายละเอียดว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร กันบ้าง
- ขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ไปที่รูปภาพประกอบการเล่าเรื่องไปพร้อมๆกัน เพื่อ ให้เด็กเกิดการเชื่อมโยงระหว่างภาพในเหตุการณ์ต่างๆไปพร้อมๆกัน

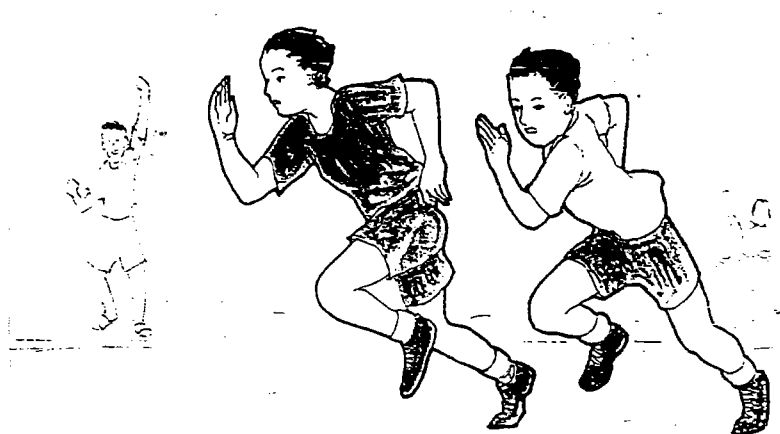
- ในการถามคำถามครูจะถามคำถามที่มีลักษณะว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เพื่อ ฝึกให้เด็กนักเรียนได้รับฟังและฝึกให้เด็กได้พูดและกล้าแสดงออกในการตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ ในภาพและมีพัฒนาการภาษาที่ดีขึ้น
- ให้เด็กนักเรียนได้ดูภาพ ในขณะที่ครูเล่าเรื่องประกอบภาพ เพื่อ ให้เด็กนักเรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการต่างๆ และมีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น

คาบที่ 8

การทดลอง

1. วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กฝึกพูด และฝึกเชื่อมโยงระหว่างภาพหลายๆภาพได้ และเรียนรู้คำศัพท์คำว่า กีฬา สนาม กำลังใจ วิ่งแข่ง
2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย
 - ที่ตั้งรูปภาพ
 - ที่ชี้รูป
 - รูปภาพ 3 รูป 1 เหตุการณ์

เรื่องตอมกับโจ

ช่วงนี้ใกล้กีฬาแล้ว ตอมกับโจเป็นนักกีฬาวิ่งแข่ง พอถึงวันหยุดตอมชวนโจให้มาซ้อมวิ่งกันที่สนามหลังโรงเรียน พอมาถึงตอมกับโจก็ซ้อมวิ่งแข่งกันอย่างสนุกสนาน ขณะที่กำลังวิ่งมีเพื่อนมาช่วยเป็นกำลังใจให้หลายคน ตอมกับโจซ้อมวิ่งแข่งกันไปเรื่อยๆ พอถึงเส้นชัย ทั้ง 2 คนก็เข้าเส้นชัยพร้อมกัน ทั้ง 2 คนตกลงกันว่าพรุ่งนี้จะมาซ้อมอีกแล้วทั้ง 2 ก็ไปนั่งพักผอนดูเพื่อนคนอื่นๆ ซ้อม

คำถามที่ใช้ในคาบที่ 8

1. คนนี้เป็นใคร (ตอบว่า เด็กผู้ชาย หรือตอม)
2. คนนี้เป็นใคร (ตอบว่า เด็กผู้ชาย หรือโจ)
3. ตอมกับโจกำลังทำอะไร (ตอบว่า วิ่งแข่ง)
4. คนทั้งหลายนี้เป็นใคร (ตอบว่า เพื่อนๆ หรือคนเชียร์)
5. ตอมกับโจรู้สึกอย่างไรขณะที่กำลังวิ่งแข่ง (ตอบว่า สนุกสนาน)
6. มีคนวิ่งแข่งอยู่กี่คน (ตอบว่า 2 คน)

3.วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

เตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเริ่มกิจกรรมการเล่าเรื่อง โดยชี้แจงให้เข้าใจถึงวิธีการดำเนินกิจกรรม และจุดประสงค์

ขั้นดำเนินการ

1. ครูจัดเด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งตรงกลาง
2. ครูนำภาพที่ใช้ประกอบการเล่ามาวางไว้ และครูพูดว่า “ครูจะเล่าเรื่องจากภาพนี้ให้นักเรียนฟังนะคะ ตั้งใจฟังให้ดี อยู่นะคะ พอครูเล่าจบแล้วจะมีคำถามให้นักเรียนตอบนะคะ ตั้งใจฟังนะคะ”
3. ครูเริ่มต้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยในการเล่านั้นจะเน้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและในภาพมีเนื้อเรื่องสอดคล้องกันอย่างไร และขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ภาพประกอบไปด้วยขณะที่เล่า

ขั้นสรุป

เมื่อเล่าเรื่องจบครูสรุปเรื่องว่า มีใคร ทำอะไร กันที่ไหนและอย่างไรบ้าง

ขั้นประเมินผล พิจารณาจากการตอบคำถาม แบ่งออกเป็น

1. ขั้นดี : เด็กตอบคำถามได้ด้วยตนเอง
2. ขั้นพอใช้ : เด็กตอบคำถามได้ โดยมีครูช่วยแนะคำตอบให้
3. ขั้นปรับปรุง : ครูช่วยแนะคำตอบให้แล้วแต่เด็กตอบคำถามไม่ได้

ถ้า เด็กในกลุ่มมีทั้งอยู่ในขั้นดี พอใช้ และปรับปรุง จะนำเด็กในขั้นดี พอใช้ ไปทำกิจกรรมอื่น เช่น นั่งปั้นดินน้ำมัน วาดภาพ ฯ และนำเด็กในขั้นปรับปรุง ไปทำการฝึกอีกครั้ง

ตัวอย่างการประเมินผล

1. คนนี้เป็นใคร
- นักเรียนตอบว่า เด็กผู้ชาย หรือตอม อยู่ในขั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่าดูสิคะว่าคนนี้เป็นผู้ชายหรือผู้หญิง นักเรียนตอบว่าเป็นผู้ชาย ครูถามอีกครั้งว่า คนนี้เป็นใครคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้ชาย อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

2. คนนี้เป็นใคร

- นักเรียนตอบว่าเด็กผู้ชาย หรือใจ อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่าดูสิคะว่าคนนี้เป็นผู้ชายหรือผู้หญิง นักเรียนตอบว่าเป็นผู้ชาย ครูถามอีกครั้งว่า คนนี้เป็นใครคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้ชาย อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

3. ต่อมกับใจกำลังทำอะไร

- นักเรียนตอบว่า วิ่งแข่ง อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า เล่น ครูช่วยแนะคำตอบให้และชี้ไปในภาพและพูดว่า ดูในภาพสิ ต่อมกำลังทำอะไรอยู่คะ นักเรียนตอบว่า วิ่ง ครูแนะต่อว่าดูใจทำอะไรอยู่คะ นักเรียนตอบว่า วิ่ง ครูถามอีกครั้งว่า ต่อมกับใจกำลังทำอะไรอยู่คะ นักเรียนตอบว่า วิ่ง อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

4. คนทั้งหลายนี้เป็นใคร

- นักเรียนตอบว่า เพื่อนๆ หรือคนเชียร์ อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบว่า ดูสิว่าเขาทำอะไรอยู่ นักเรียนบอกว่าเชียร์ แล้วนักเรียนคิดว่าคนนี้เป็นใครคะ นักเรียนตอบว่า เพื่อนใจกับต่อม หรือคนเชียร์ อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

5. ต่อมกับใจรู้สึกอย่างไรขณะที่กำลังวิ่งแข่ง

- นักเรียนตอบว่า สนุกสนาน อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูแนะคำตอบให้โดยชี้ไปในภาพว่า ดูหน้าต่อมกับใจสิคะว่าหน้าเขาเป็นอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่า ยิ้ม ครูแนะต่อว่าเขายิ้มแสดงว่าเขารู้สึกอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่า สนุกสนาน หรือตอบว่ามีความสุข อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

6. มีคนวิ่งแข่งอยู่ที่คน

- นักเรียนตอบว่า 2 คน อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ , 3 ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพสิมีคนวิ่งอยู่ที่คนคะ นักเรียนตอบว่า 2 คน ครูถามอีกครั้งว่ามีคนวิ่งแข่งอยู่ที่คน นักเรียนตอบว่า 2 คน อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

หลักการในการทดลอง ในการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 1 (ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม)

- ในการเล่าเรื่องประกอบภาพครูจะเน้นการเล่ารายละเอียดว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร กันบ้าง

- ขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ไปที่รูปภาพประกอบการเล่าเรื่องไปพร้อมๆกัน

เพื่อให้เด็กเกิดการเชื่อมโยงระหว่างภาพในเหตุการณ์ต่างๆไปพร้อมๆกัน

- ในการถามคำถามครูจะถามคำถามที่มีลักษณะว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร

เพื่อฝึกให้เด็กนักเรียนได้รับฟังและฝึกให้เด็กได้พูดและกล้าแสดงออกในการตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ ในภาพและมีพัฒนาการภาษาที่ดีขึ้น

- ให้เด็กนักเรียนได้ดูภาพ ในขณะที่ครูเล่าเรื่องประกอบภาพ

เพื่อ ให้เด็กนักเรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการต่างๆ และมีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น

คาบที่ 9

1. วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร และเรียนรู้คำศัพท์คำว่า เปียกฝน ฝนตกหนัก ข้างนอกบ้าน เหน็ดเหนื่อย กลับบ้าน

2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย

- ที่ตั้งรูปภาพ
- ที่ชี้รูป
- รูปภาพ 1 รูป 1 เหตุการณ์

เรื่องกูกับกับปาดากฝน

วันนี้กูกับกับปาดากออกไปเล่นข้างนอกบ้านแต่เช้า ทั้ง 2 คนออกไปวิ่งเล่นกันอย่างสนุกสนานจนลืมเวลา พอตอนสายอยู่ๆ ฝนก็ตกลงมาอย่างหนักกูกับกับปาดากใจมาก กูกับบอกปาดากว่าเรารีบวิ่งกลับบ้านกันดีกว่า ทั้ง 2 คนวิ่งกลับบ้านอย่างเหน็ดเหนื่อยและตัวเปียกไปทั้งตัว กูกับบอกปาดากคิดว่าต่อไปจะไม่ออกมาเล่นนอกบ้านไกลๆอีกแล้ว

คำถามที่ใช้ในคาบที่ 9

1. คนนี้เป็นใคร (ตอบว่าเด็กผู้ชายหรือกูกับ)
2. คนนี้เป็นใคร (ตอบว่าเด็กผู้ชายหรือกับ)
3. กูกับกับกับกำลังทำอะไร (ตอบว่า วิ่งหรือหลบฝน)
4. ทั้ง 2 คนกำลังวิ่งไปไหน (ตอบว่า กลับบ้าน)
5. ทั้ง 2 คนวิ่งกลับบ้านอย่างไร (ตอบว่า อย่างเหน็ดเหนื่อย)
6. มีคนอยู่ในภาพกี่คน (ตอบว่า 2 คน)

3.วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

เตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเริ่มกิจกรรมการเล่าเรื่อง โดยชี้แจงให้เข้าใจถึงวิธีการดำเนินกิจกรรม และจุดประสงค์

ขั้นดำเนินการ

1. ครูจัดเด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งตรงกลาง
2. ครูนำภาพที่ใช้ประกอบการเล่ามาวางไว้ และครูพูดว่า “ครูจะเล่าเรื่องจากภาพนี้ให้นักเรียนฟังนะคะ ตั้งใจฟังให้ดีๆนะคะ พอครูเล่าจบแล้วจะมีคำถามให้นักเรียนตอบนะคะ ตั้งใจฟังนะคะ”
3. ครูเริ่มต้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยในการเล่านั้นจะเน้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและในภาพมีเนื้อเรื่องสอดคล้องกันอย่างไร และขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ภาพประกอบไปด้วยขณะที่เล่า

ขั้นสรุป

เมื่อเล่าเรื่องจบครูสรุปเรื่องว่า มีใคร ทำอะไร กันที่ไหนและอย่างไรบ้าง

ขั้นประเมินผล พิจารณาจากการตอบคำถาม แบ่งออกเป็น

1. ขั้นดี : เด็กตอบคำถามได้ด้วยตนเอง
2. ขั้นพอใช้ : เด็กตอบคำถามได้ โดยมีครูช่วยแนะคำตอบให้
3. ขั้นปรับปรุง : ครูช่วยแนะคำตอบให้แล้วแต่เด็กตอบคำถามไม่ได้

ถ้า เด็กในกลุ่มมีทั้งอยู่ในขั้นดี พอใช้ และปรับปรุง จะนำเด็กในขั้นดี พอใช้ ไปทำกิจกรรมอื่น เช่น นั่งปั้นดินน้ำมัน วาดภาพ ฯ และนำเด็กในขั้นปรับปรุง ไปทำการฝึกอีกครั้ง

ตัวอย่างการประเมินผล

1. คนนี้เป็นใคร
- นักเรียนตอบว่าเด็กผู้ชายหรือกูกับ อยู่ในขั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูลิสต์ว่าเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย นักเรียนตอบว่าเป็นผู้ชาย ครูถามอีกครั้งว่า คนนี้เป็นใคร นักเรียนตอบว่า เด็กผู้ชาย อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

2. คนนี้เป็นใคร

- นักเรียนตอบว่าเด็กผู้ชายหรือแก้ว อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูลิสต์ว่าเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย นักเรียนตอบว่าเป็นผู้ชาย ครูถามอีกครั้งว่า คนนี้เป็นใคร นักเรียนตอบว่า เด็กผู้ชาย อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

3. กูกักกับแก้วกำลังทำอะไร

- นักเรียนตอบว่า วิ่งหรือหลบฝน อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า นักเรียนดูในภาพลิสต์แล้วครูชี้ไปที่รูปภาพและพูดว่าดูลิสต์กูกักกับแก้วกำลังทำอะไรอยู่ นักเรียนตอบว่า วิ่ง อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

4. ทั้ง 2 คนกำลังวิ่งไปไหน

- นักเรียนตอบว่า กลับบ้าน อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ , ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ ตอนนี่ฝนตกหนัก นักเรียนคิดว่ากูกักกับแก้วจะวิ่งไปไหนคะ นักเรียนตอบว่า กลับบ้าน อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

5. ทั้ง 2 คนวิ่งกลับบ้านอย่างไร

- นักเรียนตอบว่า อย่างเห็นดเห็น้อย อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ , สนุกสนาน ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพสิ หน้าของกูกักกับแก้วเป็นอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่าไม่ยิ้ม ครูชี้ไปที่เหงื่อ ดูลิสต์นี่อะไรคะ นักเรียนตอบว่าเหงื่อ ครูแนะต่อว่า หน้าไม่ยิ้มและมีเหงื่อออกแสดงว่า เขารู้สึกอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่า เหงื่อ อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

6. มีคนอยู่ในภาพกี่คน

- นักเรียนตอบว่า 2 คน อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า นับในรูปนะคะนี่คนที่เท่าไรคะ นักเรียนตอบว่า 1 และนี่ละคนคนที่เท่าไร นักเรียนตอบว่า 2 ครูแนะต่อว่ามีคนอีกหรือเปล่าคะ นักเรียนตอบว่าไม่มี ครูถามอีกครั้งว่า มีคนกี่คนคะ นักเรียนตอบว่า 2 คน อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

หลักการในการทดลอง ในการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 1 (ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม)

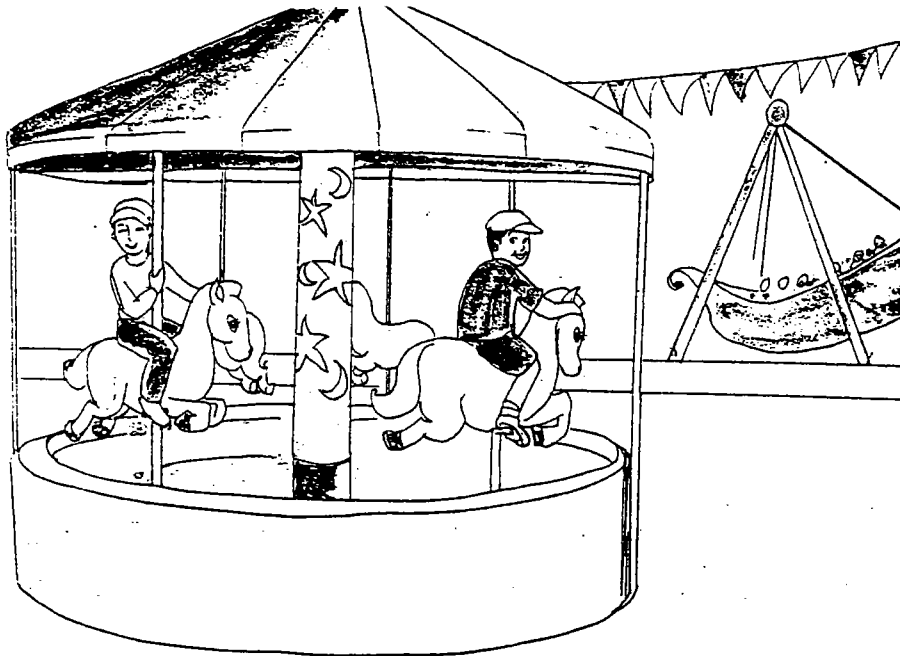
- ในการเล่าเรื่องประกอบภาพครูจะเน้นการเล่ารายละเอียดว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร กันบ้าง

- ขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ไปที่รูปภาพประกอบการเล่าเรื่องไปพร้อมๆกัน เพื่อให้เด็กเกิดการเชื่อมโยงระหว่างภาพในเหตุการณ์ต่างๆไปพร้อมๆกัน

- ในการถามคำถามครูจะถามคำถามที่มีลักษณะว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เพื่อฝึกให้เด็กนักเรียนได้รับฟังและฝึกให้เด็กได้พูดและกล้าแสดงออกในการตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ ในภาพและมีพัฒนาการภาษาที่ดีขึ้น
- ให้เด็กนักเรียนได้ดูภาพ ในขณะที่ครูเล่าเรื่องประกอบภาพ เพื่อ ให้เด็กนักเรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการต่างๆ และมีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น

คาบที่ 10

1. วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร และเรียนรู้คำศัพท์คำว่า ม้าหมุน สวนสนุก ไปเที่ยว
2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย
 - ที่ตั้งรูปภาพ
 - ที่ชี้รูป
 - รูปภาพ 1 รูป 1 เหตุการณ์

เรื่องไปเที่ยวสวนสนุก

วันนี้ไม่อยากไปสวนสนุกจึงชวนมอสไปเที่ยวสวนสนุก ทั้งไม้มอสเที่ยวเล่นจนเย็นที่สวนสนุกมีทั้งไวกิ้ง ม้าหมุน ทั้ง 2 คนเดินเที่ยวเล่นจนรู้สึกเหนื่อยอย่างมาก และทั้ง 2 คนก็เดินกลับบ้านอย่างมีความสุข คำถามที่ใช้ในคาบที่ 10

1. คนนี้เป็นใคร (ตอบว่า เด็กผู้ชาย , ไม้ม)
2. คนนี้เป็นใคร (ตอบว่า เด็กผู้ชาย, มอส)
3. ไม่กับมอสกำลังทำอะไร (ตอบว่า ไปเที่ยว)
4. ไม่กับมอสไปเที่ยวที่ไหน (ตอบว่า สวนสนุก)
5. ทั้ง 2 คนเที่ยวเล่นจนรู้สึกอย่างไรถึงกลับบ้าน (ตอบว่า รู้สึกเหนื่อย)
6. ที่สวนสนุกมีของเล่นอะไรบ้าง (ตอบว่า ม้าหมุน ไวกิ้งฯ)

3.วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

เตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเริ่มกิจกรรมการเล่าเรื่อง โดยชี้แจงให้เข้าใจถึงวิธีการดำเนินกิจกรรม และจุดประสงค์

ขั้นดำเนินการ

1. ครูจัดเด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งตรงกลาง
2. ครูนำภาพที่ใช้ประกอบการเล่ามาวางไว้ และครูพูดว่า “ครูจะเล่าเรื่องจากภาพนี้ให้นักเรียนฟังนะคะ ตั้งใจฟังให้ดีๆนะคะ พอครูเล่าจบแล้วจะมีคำถามให้นักเรียนตอบนะคะ ตั้งใจฟังนะคะ”
3. ครูเริ่มต้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยในการเล่านั้นจะเน้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและในภาพมีเนื้อเรื่องสอดคล้องกันอย่างไร และขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ภาพประกอบไปด้วยขณะที่เล่า

ขั้นสรุป

เมื่อเล่าเรื่องจบครูสรุปเรื่องว่า มีใคร ทำอะไร กันที่ไหนและอย่างไรบ้าง

ขั้นประเมินผล พิจารณาจากการตอบคำถาม แบ่งออกเป็น

1. ขั้นดี : เด็กตอบคำถามได้ด้วยตนเอง
2. ขั้นพอใช้ : เด็กตอบคำถามได้ โดยมีครูช่วยแนะคำตอบให้
3. ขั้นปรับปรุง : ครูช่วยแนะคำตอบให้แล้วแต่เด็กตอบคำถามไม่ได้

ถ้า เด็กในกลุ่มมีทั้งอยู่ในขั้นดี พอใช้ และปรับปรุง จะนำเด็กในขั้นดี พอใช้ ไปทำกิจกรรมอื่น เช่น นั่งปั้นดินน้ำมัน วาดภาพ ฯ และนำเด็กในขั้นปรับปรุง ไปทำการฝึกอีกครั้ง

ตัวอย่างการประเมินผล

1. คนนี้เป็นใคร
- นักเรียนตอบว่า เด็กผู้ชาย , ไม้ม อยู่ในขั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้โดยชี้ในภาพและพูดว่า คนนี้เป็นผู้หญิงหรือผู้ชายคะ นักเรียนตอบว่า เป็นผู้ชาย ครูแนะต่อว่า คนนี้เป็นใคร นักเรียนตอบว่า เด็กผู้ชาย อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

2. คนนี้เป็นใคร

- นักเรียนตอบว่า เด็กผู้ชาย, มอส อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้โดยชี้ในภาพและพูดว่า คนนี้เป็นผู้หญิงหรือผู้ชายคะ นักเรียนตอบว่า เป็นผู้ชาย ครูแนะต่อว่า คนนี้เป็นใคร นักเรียนตอบว่า เด็กผู้ชาย อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

3. ไม่กับมอสกำลังทำอะไร

- นักเรียนตอบว่า เดิน , เทียว อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูชี้ไม่กับมอสกำลังทำอะไรอยู่ นักเรียนตอบว่า เดิน ครูถามอีกครั้งว่า ไม่กับมอสกำลังทำอะไรอยู่คะ นักเรียนตอบว่าเดิน อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

4. ไม่กับมอสไปเที่ยวที่ไหน

- นักเรียนตอบว่า สวนสนุก อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพที่นี้ที่ไหนคะ นักเรียนตอบว่า สวนสนุก อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

5. ทั้ง 2 คนเที่ยวเล่นจนรู้สึกอย่างไรถึงกลับบ้าน

- นักเรียนตอบว่า รู้สึกเหนื่อย อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ทั้ง 2 คนนี้เดินเที่ยวมาทั้งวันแล้วนักเรียนคิดว่า ไม่กับมอสนี้รู้สึกอย่างไรจะถึงอยากกลับบ้าน นักเรียนตอบว่า เหนื่อย อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

6. ที่สวนสนุกมีของเล่นอะไรบ้าง

- นักเรียนตอบว่า ม้าหมุน วกิ้งๆ อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพสิคะมีอะไรอยู่ในภาพบ้างคะ นี้อะไรคะ นักเรียนตอบว่า ม้าหมุน ครูถามต่อว่านี่อะไรคะ นักเรียนตอบว่าวกิ้ง ครูถามต่ออีกครั้งว่า ในสวนสนุกมีของเล่นอะไรบ้างคะ นักเรียนตอบว่า ม้าหมุน วกิ้ง อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

หลักการในการทดลอง ในการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 1 (ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม)

- ในการเล่าเรื่องประกอบภาพครูจะเน้นการเล่ารายละเอียดว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร กันบ้าง

- ขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ไปที่รูปภาพประกอบการเล่าเรื่องไปพร้อมๆกัน

เพื่อให้เด็กเกิดการเชื่อมโยงระหว่างภาพในเหตุการณ์ต่างๆไปพร้อมๆกัน

- ในการถามคำถามครูจะถามคำถามที่มีลักษณะว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร

เพื่อ ฝึกให้เด็กนักเรียนได้รับฟังและฝึกให้เด็กได้พูดและกล้าแสดงออกในการตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ ในภาพและมีพัฒนาการภาษาที่ดีขึ้น

- ให้เด็กนักเรียนได้ดูภาพ ในขณะที่ครูเล่าเรื่องประกอบภาพ

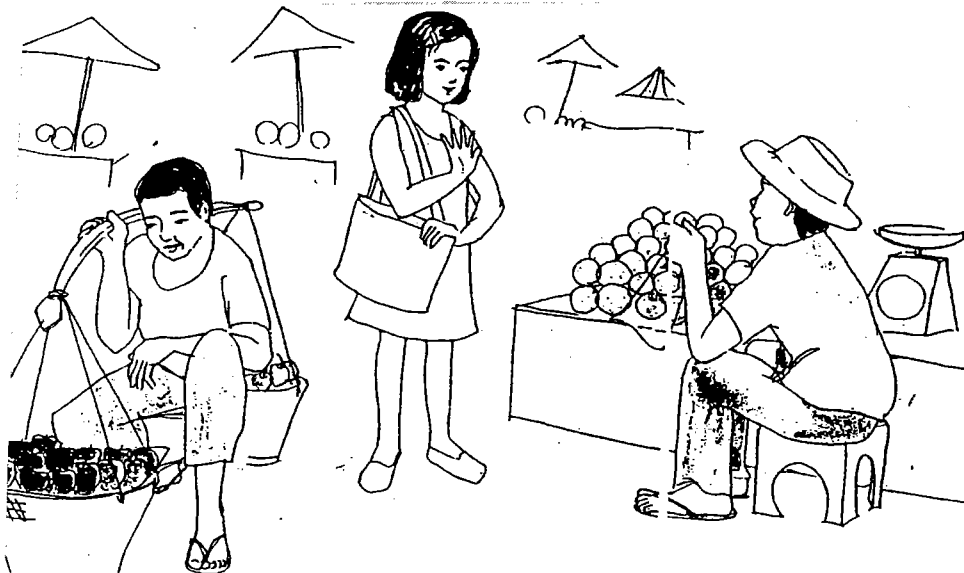
เพื่อ ให้เด็กนักเรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการต่างๆ และมีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น

คาบที่ 11

1. วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร และฝึกความคิดสร้างสรรค์ที่มีเรื่องราวซับซ้อนมากขึ้นได้ และเรียนรู้คำศัพท์คำว่า รีบเร่ง ชายของ ตลาด แอปเปิ้ล

2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย

- ที่ตั้งรูปภาพ
- ที่ชี้รูป
- รูปภาพ 1 รูป 2 เหตุการณ์

เรื่องจیبไปตลาด

วันนี้จیبอยากกินส้มมาก พอเย็นจیبจึงไปตลาดอย่างรีบเร่ง พอไปถึงที่ตลาดจیبก็เดินไปซื้อส้ม คนขายถามจیبว่าเอาเท่าไร จีบบอกคนขายว่าเอา 5 ลูก ขณะที่กำลังซื้อส้มนั้น มีคนหาบแอปเปิ้ลมาวางขาย ใกล้ๆ แต่จیبมีแอปเปิ้ลอยู่แล้ว 2 ลูก ดังนั้นจیبจึงซื้อส้มอย่างเดียว พอซื้อเสร็จจیبก็เดินกลับบ้าน

คำถามที่ใช้ในคาบที่ 11

1. คนนี้เป็นใคร (ตอบว่า ผู้หญิง, จีบ)
2. จีบอยู่ที่ไหน (ตอบว่า ตลาด)
3. จีบเดินไปตลาดอย่างไร (ตอบว่า รีบเร่ง)
4. จีบซื้ออะไรอยู่ (ตอบว่า ส้ม)
5. จีบมีอะไรอยู่ในถุง (ตอบว่า แอปเปิ้ล)
6. คนหาบของอะไรมาขาย (ตอบว่า แอปเปิ้ล)

3. วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

เตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเริ่มกิจกรรมการเล่าเรื่อง โดยชี้แจงให้เข้าใจถึงวิธีการดำเนินกิจกรรม และจุดประสงค์

ขั้นดำเนินการ

1. ครูจัดเด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งตรงกลาง
2. ครูนำภาพที่ใช้ประกอบการเล่ามาวางไว้ และครูพูดว่า “ครูจะเล่าเรื่องจากภาพนี้ให้นักเรียนฟังนะคะ ตั้งใจฟังให้ดีๆ นะคะ พอครูเล่าจบแล้วจะมีคำถามให้นักเรียนตอบนะคะ ตั้งใจฟังนะคะ”
3. ครูเริ่มต้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยในการเล่านั้นจะเน้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร และในภาพมีเนื้อเรื่องสอดคล้องกันอย่างไร และขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ภาพประกอบไปด้วยขณะที่เล่า

ขั้นสรุป

เมื่อเล่าเรื่องจบครูสรุปเรื่องราว มีใคร ทำอะไร กันที่ไหนและอย่างไรบ้าง

ขั้นประเมินผล พิจารณาจากการตอบคำถาม แบ่งออกเป็น

1. ขั้นดี : เด็กตอบคำถามได้ด้วยตนเอง
2. ขั้นพอใช้ : เด็กตอบคำถามได้ โดยมีครูช่วยแนะคำตอบให้
3. ขั้นปรับปรุง : ครูช่วยแนะคำตอบให้แล้วแต่เด็กตอบคำถามไม่ได้

ถ้า เด็กในกลุ่มมีทั้งอยู่ในขั้นดี พอใช้ และปรับปรุง จะนำเด็กในขั้นดี พอใช้ ไปทำกิจกรรมอื่น เช่น นั่งปั้นดินน้ำมัน วาดภาพ ฯ และนำเด็กในขั้นปรับปรุง ไปทำการฝึกอีกครั้ง

ตัวอย่างการประเมินผล

1. คนนี้เป็นใคร
 - นักเรียนตอบว่า ผู้หญิง, จีบ อยู่ในขั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้โดยชี้ในภาพและพูดว่า คนนี้เป็นผู้หญิงหรือผู้ชายคะ นักเรียนตอบว่า เป็นผู้หญิง ครูแนะต่อว่า คนนี้เป็นใคร นักเรียนตอบว่า เด็กผู้หญิง อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

2. จีบอยู่ที่ไหน

- นักเรียนตอบว่า ตลาด อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้, ไปโรงเรียน ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพสิคะมีคนขายของกันอยู่ นักเรียนคิดว่าจیبอยู่ที่ไหนคะ นักเรียนตอบว่า ตลาด อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

3. จีบเดินไปตลาดอย่างไร

- นักเรียนตอบว่า รีบเร่ง อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ตอนนั้นเย็นแล้วและจیبอยากกินส้มมาก ดังนั้นจیبจึงเดินไปตลาดอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่ารีบเร่ง อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

4. จีบซื้ออะไรอยู่

- นักเรียนตอบว่า ส้ม อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูแนะคำตอบให้ว่าดูที่รูปนั้นะคะ และครูชี้ไปที่รูปส้ม นักเรียนดูนะคะว่านี่คืออะไร นักเรียนตอบว่าส้ม แล้วนักเรียนคิดว่าจیبกำลังซื้ออะไรอยู่คะ นักเรียนตอบว่าส้ม อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

5. จีบมีอะไรอยู่ในถุง

- นักเรียนตอบว่า แอปเปิ้ล อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้, ขนม ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูสิคะในถุงนี้มีอะไรอยู่ และครูชี้ไปที่แอปเปิ้ลและพูดว่า นักเรียนดูสิคะว่าเหมือนอะไรเอ่ย นักเรียนตอบว่า แอปเปิ้ล อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

6. คนหาบของอะไรมาขาย

- นักเรียนตอบว่า แอปเปิ้ล อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพสิคะว่าอันนี้คืออะไรคะ นักเรียนตอบว่าแอปเปิ้ล ครูแนะต่อว่าแล้วนักเรียนคิดว่าคนหาบอะไรมาขายจะ นักเรียนตอบว่า แอปเปิ้ล อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

หลักการในการทดลอง ในการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 1 (ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม)

- ในการเล่าเรื่องประกอบภาพครูจะเน้นการเล่ารายละเอียดว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร กันบ้าง

- ขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ไปที่รูปภาพประกอบการเล่าเรื่องไปพร้อมๆกัน

เพื่อให้เด็กเกิดการเชื่อมโยงระหว่างภาพในเหตุการณ์ต่างๆไปพร้อมๆกัน

- ในการถามคำถามครูจะถามคำถามที่มีลักษณะว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร

เพื่อ ฝึกให้เด็กนักเรียนได้รับฟังและฝึกให้เด็กได้พูดและกล้าแสดงออกในการตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ ในภาพและมีพัฒนาการภาษาที่ดีขึ้น

- ให้เด็กนักเรียนได้ดูภาพ ในขณะที่ครูเล่าเรื่องประกอบภาพ

เพื่อ ให้เด็กนักเรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการต่างๆ และมีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น

คาบที่ 12

1. วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร และฝึกความคิดสร้างสรรค์ที่มีเรื่องราวซับซ้อนมากขึ้นได้ และเรียนรู้คำศัพท์คำว่า ดินสอย อ่านหนังสือ ไหว้ ครู หน้าห้องเรียน

2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย

- ที่ตั้งรูปภาพ
- ที่นั่งรูป
- รูปภาพ 1 รูป 2 เหตุการณ์

เรื่องน้ำฝนไปโรงเรียนสาย

วันนี้ฝนตื่นสายพอไปถึงโรงเรียนเพื่อนๆ ก็เข้าห้องเรียนกันหมดแล้ว ฝนเดินไปหน้าห้องเรียนอย่างรีบเร่ง พอถึงหน้าห้องพบคุณครูแก้ว ฝนสวัสดีครูแก้ว ครูแก้วใจดีบอกกับฝนว่า "คราวหน้าอย่ามาสายอีกนะคะ" ฝนรับฟังครูแก้วและฝนพูดว่า "ต่อไปจะไม่มาโรงเรียนสายอีกคะ" ขณะที่กำลังพูดกับครูแก้วอยู่นั้น เพื่อนๆในห้องกำลังนั่งอ่านหนังสือกันอยู่ ครูแก้วจึงบอกให้ฝนไปนั่งอ่านหนังสือกับเพื่อนๆในห้อง

คำถามที่ใช้ในคาบที่ 12

1. คนนี้เป็นใคร (ตอบว่า เด็กผู้หญิง , ฝน)
2. ฝนอยู่ที่ไหน (ตอบว่า หน้าห้องเรียน)
3. ฝนเดินไปหน้าห้องเรียนอย่างไร (ตอบว่า อย่างรีบเร่ง)
4. คนที่อยู่ในห้องเป็นใคร (ตอบว่า เพื่อนๆ หรือนักเรียน)
5. ฝนกำลังทำอะไร (ตอบว่า ไหว้คุณครู)
6. เพื่อนๆในห้องกำลังทำอะไร (ตอบว่า อ่านหนังสือ)

3. วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

เตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเริ่มกิจกรรมการเล่าเรื่อง โดยชี้แจงให้เข้าใจถึงวิธีการดำเนินกิจกรรม และจุดประสงค์

ขั้นดำเนินการ

1. ครูจัดเด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งตรงกลาง
 2. ครูนำภาพที่ใช้ประกอบการเล่ามาวางไว้ และครูพูดว่า "ครูจะเล่าเรื่องจากภาพนี้ให้นักเรียนฟังนะคะ ตั้งใจฟังให้ดีนะคะ พอครูเล่าจบแล้วจะมีคำถามให้นักเรียนตอบนะคะ ตั้งใจฟังนะคะ"
 3. ครูเริ่มต้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยในการเล่านี้จะเน้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและในภาพมีเนื้อเรื่องสอดคล้องกันอย่างไร และขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ภาพประกอบไปด้วยขณะที่เล่า
- โดยในคาบที่ 1 จะแบ่งการเล่าออกเป็น 3 ครั้ง โดยในครั้งที่ 1 ครูจะใช้รูปภาพที่ 1 – 3 และจะเล่าเรื่องในลักษณะกึ่งถามกึ่งเล่า และจะเล่าเน้นถึง ใคร ทำอะไร ที่ไหน

ตัวอย่างการเล่าเรื่องประกอบภาพของครู ในกลุ่มทดลองที่ 1

ขั้นสรุป

เมื่อเล่าเรื่องจบครูสรุปเรื่องว่า มีใคร ทำอะไร กันที่ไหนและอย่างไรบ้าง

ขั้นประเมินผล พิจารณาจากการตอบคำถาม แบ่งออกเป็น

1. ขั้นดี : เด็กตอบคำถามได้ด้วยตนเอง
2. ขั้นพอใช้ : เด็กตอบคำถามได้ โดยมีครูช่วยแนะคำตอบให้
3. ขั้นปรับปรุง : ครูช่วยแนะคำตอบให้แล้วแต่เด็กตอบคำถามไม่ได้

ถ้า เด็กในกลุ่มมีทั้งอยู่ในขั้นดี พอใช้ และปรับปรุง จะนำเด็กในขั้นดี พอใช้ ไปทำกิจกรรมอื่น เช่น นั่งปั้นดินน้ำมัน วาดภาพ ฯ และนำเด็กในขั้นปรับปรุง ไปทำการฝึกอีกครั้ง

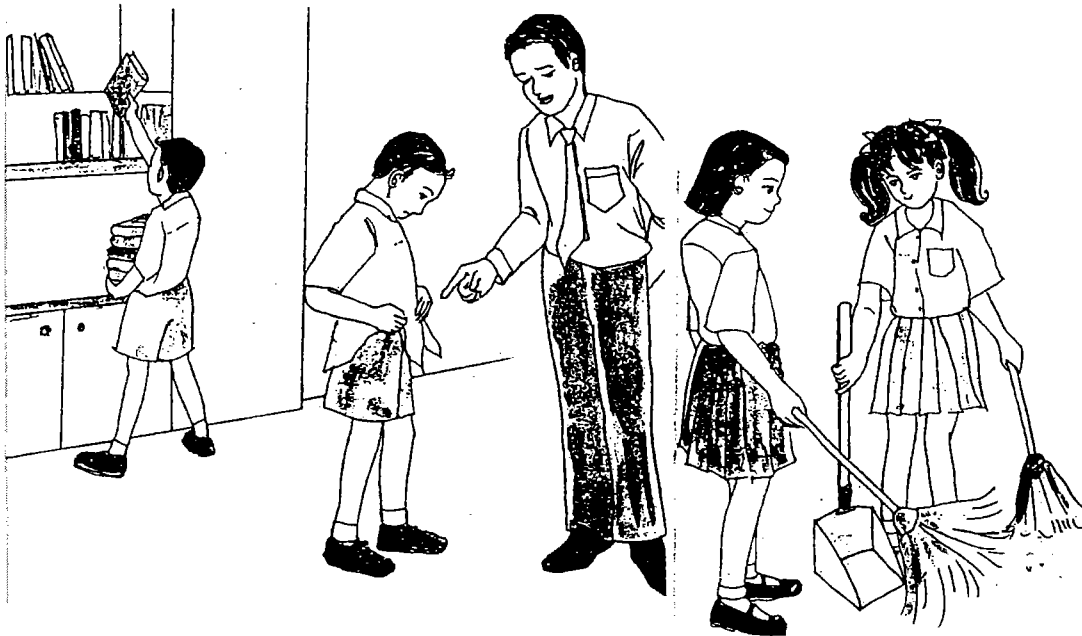
ตัวอย่างการประเมินผล

1. คนนี้เป็นใคร
 - นักเรียนตอบว่า เด็กผู้หญิง , น้ำฝน อยู่ในชั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ โดยใช้ในภาพและพูดว่า คนนี้เป็นผู้หญิงหรือผู้ชายคะ นักเรียนตอบว่า เป็นผู้หญิง ครูแนะต่อว่า คนนี้เป็นใคร นักเรียนตอบว่า เด็กผู้หญิง อยู่ในชั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง
 2. น้ำฝนอยู่ที่ไหน
 - นักเรียนตอบว่า หน้าห้องเรียน อยู่ในชั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ , บ้าน ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ ดูสิว่ามีนักเรียนอยู่ในห้อง และมีคุณครูอยู่ด้วย นักเรียนคิดว่าน้ำฝนอยู่ที่ไหนคะ นักเรียนตอบว่า โรงเรียน หรือหน้าห้องเรียน อยู่ในชั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง
 3. น้ำฝนเดินไปหน้าห้องเรียนอย่างไร
 - นักเรียนตอบว่า อย่างรีบเร่ง อยู่ในชั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า วันนี้หน้าฝนเดินสายดังนั้นน้ำฝนจึงเดินไปที่หน้าห้องเรียนอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่า รีบ อยู่ในชั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง
 4. คนที่อยู่ในห้องเป็นใคร
 - นักเรียนตอบว่า เพื่อนๆ หรือนักเรียน อยู่ในชั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า น้ำฝนมาโรงเรียนสาย พอน้ำฝนมาถึงใครคะที่อยู่ในห้องเรียน นักเรียนตอบว่า เพื่อนๆ หรือนักเรียน อยู่ในชั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง
 5. น้ำฝนกำลังทำอะไร
 - นักเรียนตอบว่า ไหว้คุณครู อยู่ในชั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ ครูชี้ไปที่น้ำฝนดูสิคะ น้ำฝนกำลังทำอะไรอยู่คะ นักเรียนตอบว่า ไหว้ครู อยู่ในชั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง
 6. เพื่อนๆในห้องกำลังทำอะไร
 - นักเรียนตอบว่า อ่านหนังสือ อยู่ในชั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ , นอน ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะนี่อะไรคะ ครูชี้ไปที่หนังสือ นักเรียนตอบว่าหนังสือ ครูแนะต่อว่า อันนี้เป็นหนังสือนักเรียนคิดว่าเพื่อนๆในห้องนี้น่าจะทำอะไรอยู่คะ นักเรียนตอบว่าอ่านหนังสือ อยู่ในชั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง
- หลักการในการทดลอง ในการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 1 (ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม)
- ในการเล่าเรื่องประกอบภาพครูจะเน้นการเล่ารายละเอียดว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร
- กันบ้าง
- ขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ไปที่รูปภาพประกอบการเล่าเรื่องไปพร้อมๆกัน
- เพื่อให้เด็กเกิดการเชื่อมโยงระหว่างภาพในเหตุการณ์ต่างๆไปพร้อมๆกัน

- ในการถามคำถามครูจะถามคำถามที่มีลักษณะว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เพื่อฝึกให้เด็กนักเรียนได้รับฟังและฝึกให้เด็กได้พูดและกล้าแสดงออกในการตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ ในภาพและมีพัฒนาการภาษาที่ดีขึ้น
- ให้เด็กนักเรียนได้ดูภาพ ในขณะที่ครูเล่าเรื่องประกอบภาพ เพื่อ ให้เด็กนักเรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการต่างๆ และมีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น

คาบที่ 13

1. วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร และฝึกความคิดสร้างสรรค์ที่มีเรื่องราวซับซ้อนมากขึ้นได้ และเรียนรู้คำศัพท์คำว่า ทำความสะอาด รักษาความสะอาด ชะมุกเขม้น เรียบร้อย ระเบียบ
2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย
 - ที่ตั้งรูปภาพ
 - ที่ยืนรูป
 - รูปภาพ 1 รูป 3 เหตุการณ์

เรื่องห้องเรียนของเรา

วันนี้นัดกับหน้อยมาโรงเรียนแต่เช้า พอมาถึงห้องเรียนนิตบอกกับหน้อยว่า “เรามาช่วยกันทำความสะอาดห้องเรียนกันดีไหมจ๊ะ” นิตกับหน้อยคิดว่าห้องเรียนนี้เป็นของเราดังนั้นเราจึงต้องช่วยกันรักษาความสะอาดขณะที่นิตกับหน้อยกำลังกวาดห้องอยู่อย่างขะมักเขม้น ก็เห็นต๋อเดินยกกองหนังสือเข้ามาในห้อง นิตถามต๋อว่า “ทำอะไร” ต๋อบอกว่ากำลังช่วยคุณครูจัดกองหนังสือในห้องเรียนให้เป็นระเบียบ ทันใดนั้นต๋อก็วิ่งเข้ามาในห้องอย่างรวดเร็ว คุณครูเห็นต๋อแต่งตัวไม่เรียบร้อยจึงบอกต๋อว่า “แต่งตัวให้เรียบร้อยกว่านี้นะ” พอต๋อแต่งตัวเสร็จก็รีบมาช่วยเพื่อนๆ ทำความสะอาดห้องเรียน ห้องเรียนนี้เป็นของเราทุกคน ดังนั้นทุกคนจึงช่วยกันทำความสะอาดห้องเรียน

คำถามที่ใช้ในคาบที่ 13

1. คนนี้เป็นใคร (ตอบว่า นักเรียน, เด็กผู้หญิง นิต)
2. คนนี้เป็นใคร (ตอบว่า นักเรียน, เด็กผู้ชาย ต๋อ)
3. คนนี้เป็นใคร (ตอบว่า ครู, ผู้ชาย)
4. นิตกับหน้อยกำลังทำอะไร (ตอบว่า กวาดห้องเรียน)
5. นิตกับหน้อยกำลังกวาดห้องเรียนอย่างไร (ตอบว่า ขะมักเขม้น)
6. นิต, หน้อย, ต๋อ, อยู่ที่ไหน (ตอบว่า ห้องเรียน)

3. วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

เตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเริ่มกิจกรรมการเล่าเรื่อง โดยชี้แจงให้เข้าใจถึงวิธีการดำเนินกิจกรรม และจุดประสงค์

ขั้นดำเนินการ

1. ครูจัดเด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งตรงกลาง
2. ครูนำภาพที่ใช้ประกอบการเล่ามาวางไว้ และครูพูดว่า “ครูจะเล่าเรื่องจากภาพนี้ให้นักเรียนฟังนะคะ ตั้งใจฟังให้ดีจ๊ะนะคะ พอครูเล่าจบแล้วจะมีคำถามให้นักเรียนตอบนะคะ ตั้งใจฟังนะคะ”
3. ครูเริ่มต้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยในการเล่านั้นจะเน้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและในภาพมีเนื้อเรื่องสอดคล้องกันอย่างไร และขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ภาพประกอบไปด้วยขณะที่เล่า

ขั้นสรุป

เมื่อเล่าเรื่องจบครูสรุปเรื่องว่า มีใคร ทำอะไร กันที่ไหนและอย่างไรบ้าง

ขั้นประเมินผล พิจารณาจากการตอบคำถาม แบ่งออกเป็น

1. ขั้นดี : เด็กตอบคำถามได้ด้วยตนเอง
2. ขั้นพอใช้ : เด็กตอบคำถามได้ โดยมีครูช่วยแนะคำตอบให้
3. ขั้นปรับปรุง : ครูช่วยแนะคำตอบให้แล้วแต่เด็กตอบคำถามไม่ได้

ถ้า เด็กในกลุ่มมีทั้งอยู่ในขั้นดี พอใช้ และปรับปรุง จะนำเด็กในขั้นดี พอใช้ ไปทำกิจกรรมอื่น เช่น นั่งปั้นดินน้ำมัน วาดภาพ ฯ และนำเด็กในขั้นปรับปรุง ไปทำการฝึกอีกครั้ง

ตัวอย่างการประเมินผล

1. คนนี้เป็นใคร

- นักเรียนตอบว่า นักเรียน, เด็กผู้หญิง นิด อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ คนนี้เป็นผู้หญิงหรือผู้ชายคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้หญิง ครูถามอีกครั้งว่าคนนี้เป็นใครคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้หญิง อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

2. คนนี้เป็นใคร

- นักเรียนตอบว่า นักเรียน, เด็กผู้ชาย ต่อ อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ คนนี้เป็นผู้หญิงหรือผู้ชายคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้ชาย ครูถามอีกครั้งว่าคนนี้เป็นใครคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้ชาย อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

3. คนนี้เป็นใคร

- นักเรียนตอบว่า ครู, ผู้ชาย อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ คนนี้เป็นผู้หญิงหรือผู้ชายคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้ชาย ครูถามอีกครั้งว่าคนนี้เป็นใครคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้ชาย อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

4. นิดกับหน้อยกำลังทำอะไร

- นักเรียนตอบว่า กวาดห้องเรียน อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ ดูสิคะว่านิดกับหน้อยทำอะไรอยู่คะ นักเรียนตอบว่าไม่กวาด ครูแนะต่อนิดกับหน้อยถือไม้กวาดอยู่แสดงนิตกับหน้อยกำลังทำอะไรอยู่คะ นักเรียนตอบว่า กวาดห้องอยู่คะ อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

5. นิดกับหน้อยกำลังกวาดห้องเรียนอย่างไร

- นักเรียนตอบว่า เข้มๆ เข้มๆ อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ ดูสิ นิดกับหน้อยกำลังกวาดห้องเรียนอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่า เข้มๆ เข้มๆ หรือตอบว่าตั้งใจ อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

6. นิด, หน้อย, โต้ง, ต่อ อยู่ที่ไหน

- นักเรียนตอบว่า ห้องเรียน อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ ที่ไหนหนะ นักเรียนตอบว่าห้องเรียน ครูแนะต่อว่าแล้วดูสิคะว่านิต หน้อย โต้ง ต่อ อยู่ที่ไหนหนะ นักเรียนตอบว่า อยู่ที่ห้องเรียน อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

หลักการในการทดลอง ในการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 1 (ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม)

- ในการเล่าเรื่องประกอบภาพครูจะเน้นการเล่ารายละเอียดว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร กันบ้าง

- ขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ไปที่รูปภาพประกอบการเล่าเรื่องไปพร้อมๆกัน

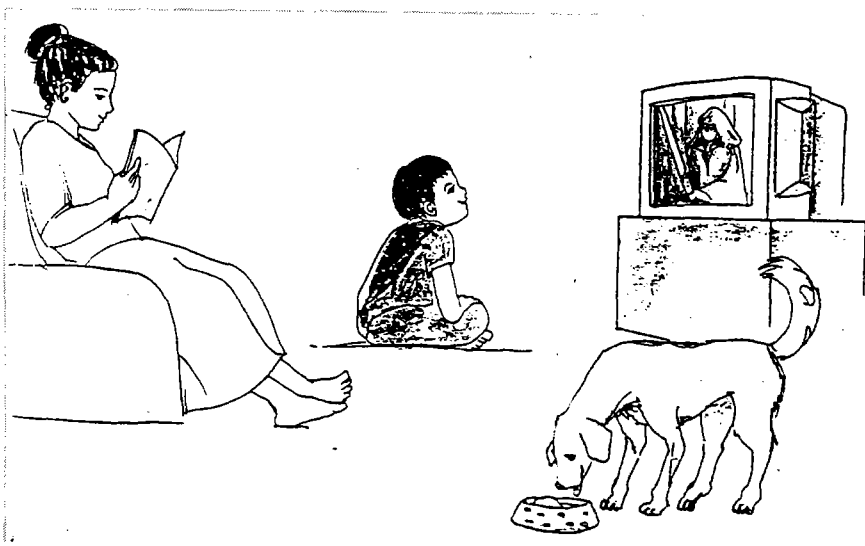
เพื่อให้เด็กเกิดการเชื่อมโยงระหว่างภาพในเหตุการณ์ต่างๆไปพร้อมๆกัน

- ในการถามคำถามครูจะถามคำถามที่มีลักษณะว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เพื่อฝึกให้เด็กนักเรียนได้รับฟังและฝึกให้เด็กได้พูดและกล้าแสดงออกในการตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ ในภาพและมีพัฒนาการภาษาที่ดีขึ้น
- ให้เด็กนักเรียนได้ดูภาพ ในขณะที่ครูเล่าเรื่องประกอบภาพ เพื่อ ให้เด็กนักเรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการต่างๆ และมีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น

คาบที่ 14

1. วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร และฝึกความคิดสร้างสรรค์ที่มีเรื่องราวซับซ้อนมากขึ้นได้ และเรียนรู้คำศัพท์คำว่า วันเสาร์ หยุดเรียน ทำอาหาร สบายใจ ดีใจ ดูทีวี รับประทานอาหาร

2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย
- ที่ตั้งรูปภาพ
 - ที่ชี้รูป
 - รูปภาพ 1 รูป 3 เหตุการณ์

น้องไอ้ต้อยบ้าน

วันนี้เป็นวันเสาร์ โรงเรียนหยุดเรียน ไอ้ต้อยดีใจมากเพราะวันนี้จะได้กลับบ้านดูทีวี ไอ้ต้อยก็เดินเข้ามาในห้องเห็นคุณแม่อ่านหนังสืออยู่ คุณแม่บอกไอ้ต้อยว่า “ให้เอาอาหารให้เจ้าน้ำตาลกินก่อนจึงจะได้ดูทีวี” ไอ้ต้อยได้ยินคุณแม่บอกไอ้ต้อย

ทำอาหารให้เจ้าน้ำตาลอย่างเร่งรีบ เจ้าน้ำตาลดีใจมากที่ไอ้ต้อยทำอาหารให้มันกิน ไอ้ต้อยก็ใจที่เห็นเจ้าน้ำตาลกินอาหารอย่างมีความสุข พอให้อาหารเจ้าน้ำตาลเสร็จไอ้ต้อยก็รีบไปเปิดทีวีดู ไอ้ต้อยก็ดูอย่างสบายใจเพราะทำตามที่คุณแม่บอกแล้ว

คำถามที่ใช้ในคาบที่ 14

1. คนนี้เป็นใคร (ตอบว่า เด็กผู้ชาย, ไอ้ต้อย)
2. อันนี้เป็นใคร (ตอบว่า สุนัข, เจ้าน้ำตาล)
3. คุณแม่กำลังทำอะไร (ตอบว่า อ่านหนังสือ)
4. เจ้าน้ำตาลกำลังทำอะไร (ตอบว่า กินอาหาร)
5. เจ้าน้ำตาลกินอาหารอย่างไร (ตอบว่า อย่างมีความสุข)
6. ไอ้ต้อยอยู่ที่ไหน (ตอบว่า ห้องนั่งเล่น, บ้าน)

3. วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

เตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเริ่มกิจกรรมการเล่าเรื่อง โดยชี้แจงให้เข้าใจถึงวิธีการดำเนินกิจกรรม และจุดประสงค์

ขั้นดำเนินการ

1. ครูจัดเด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งตรงกลาง
2. ครูนำภาพที่ใช้ประกอบการเล่ามาวางไว้ และครูพูดว่า “ครูจะเล่าเรื่องจากภาพนี้ให้นักเรียนฟังนะคะ ตั้งใจฟังให้ดีๆ นะคะ พอครูเล่าจบแล้วจะมีคำถามให้นักเรียนตอบนะคะ ตั้งใจฟังนะคะ”
3. ครูเริ่มต้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยในการเล่านี้จะเน้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร และในภาพมีเนื้อเรื่องสอดคล้องกันอย่างไร และขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ภาพประกอบไปด้วยขณะที่เล่า

ขั้นสรุป

เมื่อเล่าเรื่องจบครูสรุปเรื่องราว มีใคร ทำอะไร ที่ไหน และอย่างไรบ้าง

ขั้นประเมินผล พิจารณาจากการตอบคำถาม แบ่งออกเป็น

1. ขั้นดี : เด็กตอบคำถามได้ด้วยตนเอง
2. ขั้นพอใช้ : เด็กตอบคำถามได้ โดยมีครูช่วยแนะคำตอบให้
3. ขั้นปรับปรุง : ครูช่วยแนะคำตอบให้แล้วแต่เด็กตอบคำถามไม่ได้

ถ้า เด็กในกลุ่มมีทั้งอยู่ในขั้นดี พอใช้ และปรับปรุง จะนำเด็กในขั้นดี พอใช้ ไปทำกิจกรรมอื่น เช่น นั่งปั้นดินน้ำมัน วาดภาพ ฯ และนำเด็กในขั้นปรับปรุง ไปทำการฝึกอีกครั้ง

ตัวอย่างการประเมินผล

1. คนนี้เป็นใคร

- นักเรียนตอบว่า เด็กผู้ชาย, โอ้ต อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ คนนี้เป็นผู้หญิงหรือผู้ชายคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้ชาย ครูถามอีกครั้งว่าคนนี้เป็นใครคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้ชาย อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

2. อันนี้เป็นใคร

- นักเรียนตอบว่า สุนัข , เจ้าน้ำตาล อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ และครูชี้ไปที่เจ้าน้ำตาล อันนี้เป็นใครคะ นักเรียนตอบว่าเป็นสุนัข อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

3. คุณแม่กำลังทำอะไร

- นักเรียนตอบว่า อ่านหนังสือ อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ , นอน ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะคุณแม่ถืออะไรอยู่คะ นักเรียนตอบว่าถือหนังสือ ครูแนะต่อว่าคุณแม่ถือหนังสืออยู่นักเรียนคิดว่าคุณแม่กำลังทำอะไรคะ นักเรียนตอบว่า อ่านหนังสือ อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

4. เจ้าน้ำตาลกำลังทำอะไร

- นักเรียนตอบว่า กินอาหาร อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ , ริ่ง ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ นี่อะไรคะ นักเรียนตอบว่าจานอาหารสุนัขคะ ครูแนะต่อว่านี่อาหารสุนัขใช่ไหมและนักเรียนคิดว่าเจ้าน้ำตาลกำลังทำอะไรคะ นักเรียนตอบว่ากินอาหาร อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

5. เจ้าน้ำตาลกินอาหารอย่างไร

- นักเรียนตอบว่า อย่างมีความสุข อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ ดูที่หน้าเจ้าน้ำตาลสิว่ามันทำหน้าอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่ายิ้ม แลปลิ้นคะ ครูแนะต่อว่าถ้าเจ้าน้ำตาลยิ้มอยู่ขณะกินอาหารด้วย แสดงว่าเจ้าน้ำตาลกินอาหารอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่ามีความสุข อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

6. โอ้ตอยู่ที่ไหน

- นักเรียนตอบว่า ห้องนั่งเล่น, บ้าน อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้, โรงเรียน ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ ในห้องนี้มีอะไรบ้างคะ นักเรียนตอบว่ามีทีวี สุนัข แม่ ครูแนะต่อว่าถ้าที่นี่มีทีวี มีสุนัข มีแม่ด้วยนักเรียนคิดว่าที่นี่เป็นที่ไหนคะ นักเรียนตอบว่า บ้าน ครูถามอีกครั้งว่า โอ้ตอยู่ที่ไหนคะ นักเรียนตอบว่า บ้าน อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

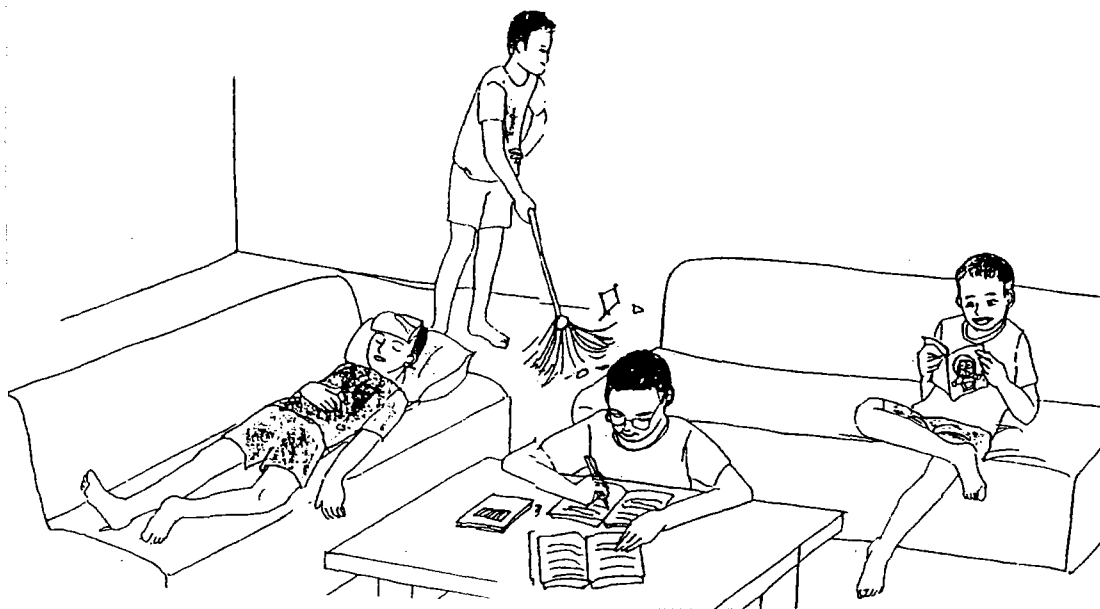
หลักการในการทดลอง ในการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 1 (ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม)

- ในการเล่าเรื่องประกอบภาพครูจะเน้นการเล่ารายละเอียดว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร กันบ้าง

- ขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ไปที่รูปภาพประกอบการเล่าเรื่องไปพร้อมๆกัน เพื่อ ให้เด็กเกิดการเชื่อมโยงระหว่างภาพในเหตุการณ์ต่างๆไปพร้อมๆกัน
- ในการถามคำถามครูจะถามคำถามที่มีลักษณะว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เพื่อ ฝึกให้เด็กนักเรียนได้รับฟังและฝึกให้เด็กได้พูดและกล้าแสดงออกในการตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ ในภาพและมีพัฒนาการภาษาที่ดีขึ้น
- ให้เด็กนักเรียนได้ดูภาพ ในขณะที่ครูเล่าเรื่องประกอบภาพ เพื่อ ให้เด็กนักเรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการต่างๆ และมีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น

คาบที่ 15

1. วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร และฝึกความคิดสร้างสรรค์ที่มีเรื่องราวซับซ้อนมากขึ้นได้ และเรียนรู้คำศัพท์คำว่า ปิดทอม แสนสุข การ์ตูน ตั้งใจเรียน สม่่าเสมอ พักผ่อน
2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย
 - ที่ตั้งรูปภาพ
 - ที่ชี้รูป
 - รูปภาพ 1 รูป 4 เหตุการณ์

เรื่องปิดเทอมแสนสุข

ตอนนี้โรงเรียนปิดเทอม ป๋อง ปิ๊ก ป๊อป ปอนไม่ต้องไปโรงเรียน ทั้ง 4 คนเป็นพี่น้องกัน ปิ๊กเป็นเด็กขยันเรียนหนังสือถึงแม้ว่าช่วงนี้จะปิดเทอมแต่ปิ๊กก็ขยันอ่านหนังสือเรียนอย่างสม่ำเสมอ ส่วนป๊องเป็นพี่คนโตขยันช่วยแม่ทำงานบ้านทุกวันขณะที่ปิ๊กกำลังอ่านหนังสือนี้ พี่ป๊องก็กำลังกวาดบ้านอยู่อย่างขะมักเขม้น ส่วนน้องชายอีก 2 คนคนหนึ่งชื่อ ป๊อป อีกคนชื่อปอน วันนี้ป๊อปไม่ค่อยสบายเลยนอนพักผ่อนอยู่ ส่วนน้องคนเล็กปอนกำลังอ่านการ์ตูนอย่างสนุกสนาน ปิ๊กคอยบอกปอนอยู่เสมอให้ตั้งใจเรียน ถึงแม้ว่าทุกคนจะกำลังทำอะไรต่าง ๆ แตกต่างกันไป แต่ในช่วงปิดเทอมนี้ทุกคนก็ได้อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

คำถามที่ใช้ในคาบที่ 15

1. คนนี้เป็นใคร (ตอบว่า เด็กผู้ชาย, ป๊อง)
2. ป๊องกำลังทำอะไร (ตอบว่า กวาดห้อง)
3. ป๊องกวาดห้องอย่างไร (ตอบว่า อย่างขะมักเขม้น)
4. ปิ๊กกำลังทำอะไร (ตอบว่า อ่านหนังสือ)
5. ตอนนี้ถึงแม้จะปิดเทอมอยู่แต่ปิ๊กก็อ่านหนังสืออย่างไร (ตอบว่า สม่ำเสมอ)
6. ทั้ง 4 คนอยู่ที่ไหน (ตอบว่า ในห้อง, บ้าน)

3. วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

เตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเริ่มกิจกรรมการเล่าเรื่อง โดยชี้แจงให้เข้าใจถึงวิธีการดำเนินกิจกรรม และจุดประสงค์

ขั้นดำเนินการ

1. ครูจัดเด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งตรงกลาง
2. ครูนำภาพที่ใช้ประกอบการเล่ามาวางไว้ และครูพูดว่า “ครูจะเล่าเรื่องจากภาพนี้ให้นักเรียนฟังนะ ตั้งใจฟังให้ดี อยู่นะคะ พอครูเล่าจบแล้วจะมีคำถามให้นักเรียนตอบนะคะ ตั้งใจฟังนะคะ”
3. ครูเริ่มต้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยในการเล่านั้นจะเน้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร และในภาพมีเนื้อเรื่องสอดคล้องกันอย่างไร และขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ภาพประกอบไปด้วยขณะที่เล่า

ขั้นสรุป

เมื่อเล่าเรื่องจบครูสรุปเรื่องว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรบ้าง

ขั้นประเมินผล พิจารณาจากการตอบคำถาม แบ่งออกเป็น

1. ขั้นดี : เด็กตอบคำถามได้ด้วยตนเอง
2. ขั้นพอใช้ : เด็กตอบคำถามได้ โดยมีครูช่วยแนะคำตอบให้
3. ขั้นปรับปรุง : ครูช่วยแนะคำตอบให้แล้วแต่เด็กตอบคำถามไม่ได้

ถ้า เด็กในกลุ่มมีทั้งอยู่ในขั้นดี พอใช้ และปรับปรุง จะนำเด็กในขั้นดี พอใช้ ไปทำกิจกรรมอื่น เช่น นั่งปั้นดินน้ำมัน วาดภาพ ฯ และนำเด็กในขั้นปรับปรุง ไปทำการฝึกอีกครั้ง

ตัวอย่างการประเมินผล

1. คนนี้เป็นใคร
 - นักเรียนตอบว่าเด็กผู้ชาย, ป่อง อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ คนนี้เป็นผู้หญิงหรือผู้ชายคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้ชาย ครูถามอีกครั้งว่าคนนี้เป็นใครคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้ชาย อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
2. ป่องกำลังทำอะไร
 - นักเรียนตอบว่า กวาดห้อง อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้,นอน ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ ป่องถืออะไรอยู่คะ นักเรียนตอบว่าไม้กวาด ครูแนะต่อว่าถ้าป่องถือไม้กวาดอยู่นักเรียนคิดว่าป่องกำลังทำอะไรอยู่คะ นักเรียนตอบว่า กวาดห้อง อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
3. ป่องกวาดห้องอย่างไร
 - นักเรียนตอบว่า อย่างขะมักเขม้น อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ และครูชี้ไปที่รูปป่อง ดูสิป่องกำลังกวาดห้องอยู่อย่างไรคะ นักเรียนตอบว่า ขะมักเขม้น อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
4. ปีกกำลังทำอะไร
 - นักเรียนตอบว่า อ่านหนังสือ อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้,นั่ง ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ นี่อะไรคะ นักเรียนตอบว่าหนังสือ ปีกกำลังทำอะไรคะ นักเรียนตอบว่าอ่านหนังสือ อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
5. ตอนนี่ถึงแม้จะปิดเทอมอยู่แต่ปีกก็อ่านหนังสืออย่างไร
 - นักเรียนตอบว่า สม่าเสมอ อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ ตอนนี่ปิดเทอมแล้วแต่ปีกก็ยังอ่านหนังสือทุกวัน ถ้าปีกอ่านหนังสือทุกวัน นักเรียนคิดว่าปีกกำลังอ่านหนังสืออย่างไร อย่างสม่ำเสมอ อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
6. ทั้ง 4 คนอยู่ที่ไหน
 - นักเรียนตอบว่า ในห้อง,บ้าน อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้,โรงเรียน ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ตอนนี่ปิดเทอมแล้ว ทั้ง 4 คนก็ได้ไปโรงเรียน นักเรียนคิดว่าทั้ง 4 คนนี้อยู่ที่ไหน นักเรียนตอบว่า อยู่ที่บ้าน อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง

หลักการในการทดลอง ในการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 1 (ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม)

- ในการเล่าเรื่องประกอบภาพครูจะเน้นการเล่ารายละเอียดว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร กันบ้าง
- ขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ไปที่รูปภาพประกอบการเล่าเรื่องไปพร้อมๆกัน

เพื่อ ให้เด็กเกิดการเชื่อมโยงระหว่างภาพในเหตุการณ์ต่างๆไปพร้อมๆกัน

- ในการถามคำถามครูจะถามคำถามที่มีลักษณะว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร

เพื่อ ฝึกให้เด็กนักเรียนได้รับฟังและฝึกให้เด็กได้พูดและกล้าแสดงออกในการตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ ในภาพและมีพัฒนาการภาษาที่ดีขึ้น

- ให้เด็กนักเรียนได้ดูภาพ ในขณะที่ครูเล่าเรื่องประกอบภาพ

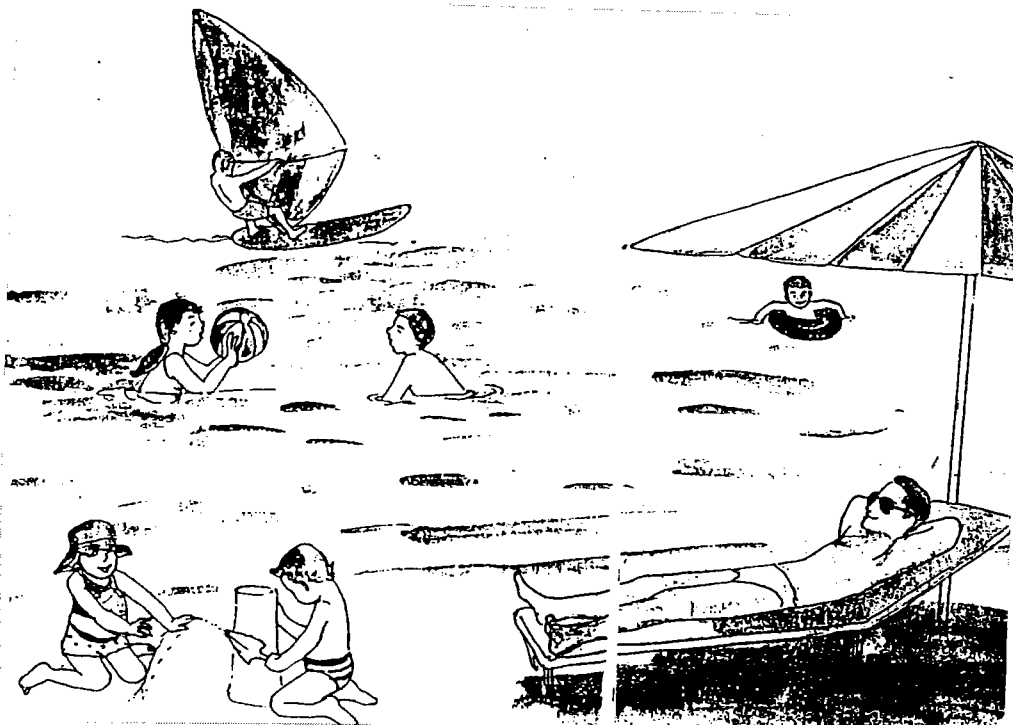
เพื่อ ให้เด็กนักเรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการต่างๆ และมีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น

คาบที่ 16

1. วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร และฝึกความคิดสร้างสรรค์ที่มีเรื่องราวซับซ้อนมากขึ้นได้ และเรียนรู้คำศัพท์คำว่า ชายทะเล เชื้อเพลิง ร่มชายหาด อันตรายน ร่าเริง หักด้วยน้ำ ก่อทราย ห้าม

2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย

- ที่ตั้งรูปภาพ
- ที่ชี้รูป
- รูปภาพ 1 รูป 5 เหตุการณ์

เรื่องเที่ยวชายทะเล

วันนี้ครูที่โรงเรียนพาเด็กๆ มาเที่ยวชายทะเล ครูบอกนักเรียนทุกคนว่า “ต้องเชื่อฟังคุณครูนะครับ นักเรียนชั้นเล็กและที่ยังว่ายน้ำไม่เป็นห้ามลงทะเลให้เล่นก่ทรายอยู่ริมหาด ส่วนนักเรียนชั้นโตที่ว่ายน้ำเป็นแล้วให้ลงเล่นน้ำได้แต่ห้ามลงลึกจะอันตราย” พอคุณครูพูดจบทุกคนก็ทำตามที่คุณครูบอก ตันกับแดงและโต้งไปเล่นน้ำอยู่ในทะเลอย่างสนุกสนาน แต่โต้งว่ายน้ำไม่เก่งครูจึงให้ห่วงยางเพื่อป้องกันไม่ให้มีอันตรายและบอกให้โต้งว่ายน้ำอย่างระมัดระวัง ส่วนนิตกับโน้ตว่ายน้ำไม่เป็นจึงนั่งเล่นก่ทรายอยู่ริมทะเลอย่างร่าเริง โน้ตพูดกับนิตว่า “ดูนั่นสิ มีนักเล่นเรือมาเล่นเรือแถวนี้ด้วย เขาเก่งจังเลยนะ” นิตบอกว่า “ต่อไปเราหัดว่ายน้ำกันดีไหมจ๊ะ” พอพูดจบนิตกับโน้ตก็วิ่งไปหาครูที่นอนอยู่ริมหาดและบอกครูว่า “คุณครูคะช่วยสอนนิตกับโน้ตว่ายน้ำด้วยนะค่ะ” ครูบอกว่า “ได้สิแต่ต้องตั้งใจเรียนนะ” โน้ตกับนิตรีบพูดว่า “ค่ะ ครับเราจะตั้งใจเรียนค่ะ” โน้ตกับนิตดีใจวิ่งกลับไปเล่นทรายต่ออย่างสนุกสนาน

คำถามที่ใช้ในคาบที่ 16

1. คนนี้ใคร (ตอบว่า ผู้ชาย,ครู)
2. เด็ก 2 คนนี้ทำอะไรอยู่ (ตอบว่า เล่นน้ำ)
3. ครูบอกโต้งให้ว่ายน้ำอย่างไร (ตอบว่า อย่างระมัดระวัง)
4. ครูพานักเรียนมาเที่ยวที่ไหน (ตอบว่า ทะเล)
5. เด็ก 2 คนนี้ทำอะไรอยู่ (ตอบว่า เล่นทราย)
6. เด็ก 2 คนกำลังเล่นทรายอยู่อย่างไร (ตอบว่า ร่าเริง,สนุกสนาน)

3. วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

เตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเริ่มกิจกรรมการเล่าเรื่อง โดยชี้แจงให้เข้าใจถึงวิธีการดำเนินกิจกรรม และจุดประสงค์

ขั้นดำเนินการ

1. ครูจัดเด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งตรงกลาง
2. ครูนำภาพที่ใช้ประกอบการเล่ามาวางไว้ และครูพูดว่า “ครูจะเล่าเรื่องจากภาพนี้ให้นักเรียนฟังนะค่ะ ตั้งใจฟังให้ดีนะคะ พอครูเล่าจบแล้วจะมีคำถามให้นักเรียนตอบนะค่ะ ตั้งใจฟังนะค่ะ”
3. ครูเริ่มต้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยในการเล่านี้จะเน้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและในภาพมีเนื้อเรื่องสอดคล้องกันอย่างไร และขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ภาพประกอบไปด้วยขณะที่เล่า

ขั้นสรุป

เมื่อเล่าเรื่องจบครูสรุปเรื่องว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหนและอย่างไรบ้าง

ขั้นประเมินผล พิจารณาจากการตอบคำถาม แบ่งออกเป็น

1. ขั้นดี : เด็กตอบคำถามได้ด้วยตนเอง
2. ขั้นพอใช้ : เด็กตอบคำถามได้ โดยมีครูช่วยแนะคำตอบให้
3. ขั้นปรับปรุง : ครูช่วยแนะคำตอบให้แล้วแต่เด็กตอบคำถามไม่ได้

ถ้า เด็กในกลุ่มมีทั้งอยู่ในชั้นดี พอใช้ และปรับปรุง จะนำเด็กในชั้นดี พอใช้ ไปทำกิจกรรมอื่น เช่น นั่งปั้นดินน้ำมัน วาดภาพ ฯ และนำเด็กในชั้นปรับปรุง ไปทำการฝึกอีกครั้ง

ตัวอย่างการประเมินผล

1. คนนี้ใครคะ

- นักเรียนตอบว่า ผู้ชาย,ครู อยู่ในชั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ คนนี้เป็นผู้หญิงหรือผู้ชายคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้ชาย ครูถามอีกครั้งว่าคนนี้เป็นใครคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้ชาย อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

2. เด็ก 2 คนนี้ทำอะไรอยู่

- นักเรียนตอบว่า เล่นน้ำ อยู่ในชั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ เขาอยู่ในน้ำใช่ไหม นักเรียนตอบว่าใช่ แล้วถ้าตอนนี้เขาอยู่ในน้ำ นักเรียนคิดว่าเขากำลังทำอะไรกัน นักเรียนตอบว่าเล่นน้ำ อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

3. ครูบอกโด่งให้ว่ายน้ำอย่างไร

- นักเรียนตอบว่า อย่างระมัดระวัง อยู่ในชั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ,สนุกสนาน ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ โด่งว่ายน้ำไม่เก่ง ครูให้ห่วงยางไว้ป้องกันอันตราย แล้วครูก็บอกโด่งว่าให้ว่ายน้ำอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่าระวัง อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

4. ครูพานักเรียนมาเที่ยวที่ไหน

- นักเรียนตอบว่า ทะเล อยู่ในชั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ นี่เรียกว่าอะไรคะ นักเรียนตอบว่า ทะเล ครูถามอีกครั้งว่าครูพานักเรียนมาเที่ยวที่ไหนคะ นักเรียนตอบว่า ทะเล อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

5. เด็ก 2 คนนี้ทำอะไรอยู่

- นักเรียนตอบว่า เล่นทราย อยู่ในชั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ อะไรเอ่ยครูชี้ไปที่ทราย นักเรียนตอบว่าทราย ครูแนะต่อว่าถ้านี้เป็นทรายนักเรียนคิดว่า 2 คนนี้กำลังทำอะไรอยู่คะ นักเรียนตอบว่า เล่นทราย อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

6. เด็ก 2 คนกำลังเล่นทรายอยู่อย่างไร

- นักเรียนตอบว่า ร่าเริง,สนุกสนาน อยู่ในชั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ นักเรียน 2 คนนี้ดูหน้าเขาเป็นอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่า ยิ้มคะ ครูแนะต่อว่าถ้า 2 คนนี้ยิ้มอยู่แสดงว่าเขา กำลังเล่นทรายอยู่อย่างไรคะ นักเรียนตอบว่ากำลังเล่นทรายอยู่อย่างมีความสุข หรือสนุก ร่าเริง อยู่ในชั้นพอใช้

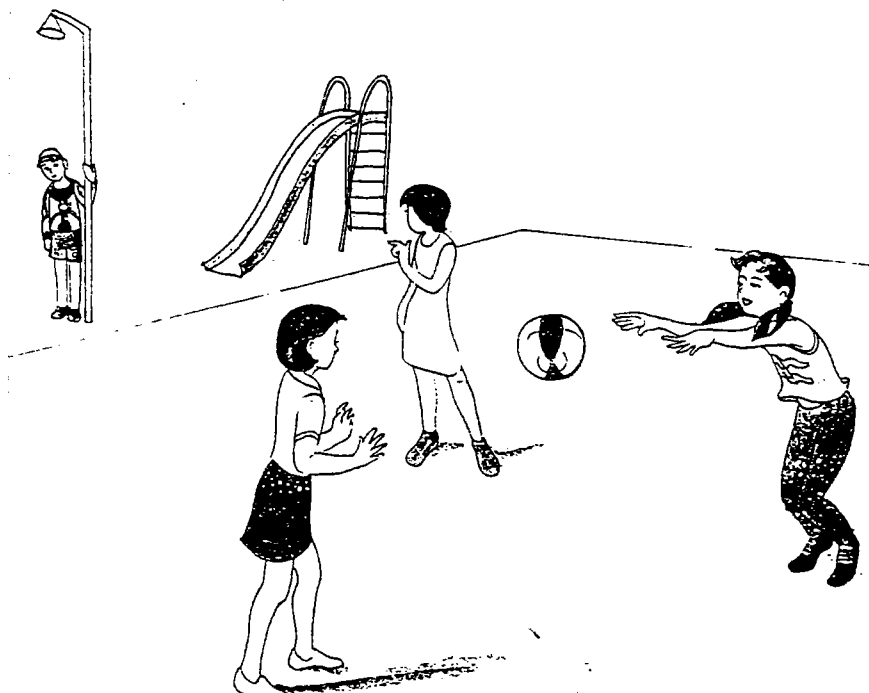
- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง

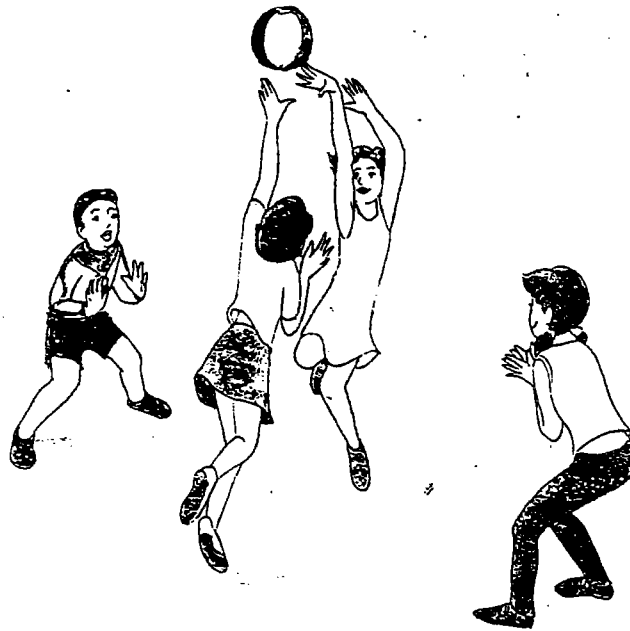
หลักการในการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 1 (ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม)

- ในการเล่าเรื่องประกอบภาพครูจะเน้นการเล่ารายละเอียดว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร กันบ้าง
- ขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ไปที่รูปภาพประกอบการเล่าเรื่องไปพร้อมๆกัน เพื่อ ให้เด็กเกิดการเชื่อมโยงระหว่างภาพในเหตุการณ์ต่างๆไปพร้อมๆกัน
- ในการถามคำถามครูจะถามคำถามที่มีลักษณะว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เพื่อ ฝึกให้เด็กนักเรียนได้รับฟังและฝึกให้เด็กได้พูดและกล้าแสดงออกในการตอบคำถามเกี่ยวกับ รายละเอียดต่างๆ ในภาพและมีพัฒนาการภาษาที่ดีขึ้น
- ให้เด็กนักเรียนได้ดูภาพ ในขณะที่ครูเล่าเรื่องประกอบภาพ เพื่อ ให้เด็กนักเรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการต่างๆ และมีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น

คาบที่ 17

1. วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและฝึกเชื่อมโยงระหว่างภาพ และเรียนรู้คำศัพท์คำว่า สนามเด็กเล่น อากาศ ตะโพน เล่นบอล โยน ตั้งใจ
2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย
 - ที่ตั้งรูปภาพ
 - ที่ชี้รูป
 - รูปภาพ 2 รูป 2 เหตุการณ์

เรื่อง खेलบอลด้วย

วันนี้ โบว์ แนน หญิงและตูนกำลังเล่นลูกบอลกันอยู่ที่สนามเด็กเล่น ทั้ง 3 คนเล่นบอลกันอย่างสนุกสนาน โบว์พูดกับแนนขณะที่กำลังเล่นบอลว่า "นี่วันนี้อากาศดีจังนะ นี่ฉันโยนให้เธอนะ" แนนรับลูกบอลแล้วพูดว่า "นี่ตูนโยนให้เธอนะ" และขณะที่ทั้ง 3 คนกำลังเล่นบอลกันอยู่นั้น หญิงก็เห็นต้อมมายืนดูอย่างตั้งใจ หญิงเลยบอกกับเพื่อนๆว่า "ต้อมมายืนอยู่ตรงนั้นเห็นหรือเปล่า" พอหญิงพูดจบต้อมก็ตะโกนถามเพื่อนๆว่า "ขอเราเล่นด้วยคนได้หรือเปล่า" เพื่อนๆทุกคนพูดว่า "ได้สิต้อม" โบว์ก็พูดว่า "เล่นกันหลายๆคนสนุกดี" ต้อมดีใจมากที่เพื่อนๆให้ต้อมเล่นบอลด้วย วันนี้ต้อมเล่นบอลกับเพื่อนๆจนเหนื่อยถึงกลับบ้าน

คำถามที่ใช้ในคาบที่ 17

1. คนนี้เป็นใคร (ตอบว่า เด็กผู้ชาย, ต้อม)
2. เด็กผู้หญิง 3 คนนี้กำลังทำอะไรอยู่ (ตอบว่า เล่นบอล)
3. เด็กผู้หญิง 3 คนนี้อยู่ที่ไหน (ตอบว่า สนามเด็กเล่น)
4. เด็กผู้หญิง 3 คนนี้เล่นบอลอยู่กันอย่างใด (ตอบว่า อย่างสนุกสนาน)
5. เด็กผู้หญิง 3 คนนี้ให้ต้อมเล่นลูกบอลด้วยหรือไม่ (ตอบว่า ให้เล่นด้วย)
6. ทุกคนรู้สึกอย่างไร (ตอบว่า สนุกสนาน)

3. วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

เตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเริ่มกิจกรรมการเล่าเรื่อง โดยชี้แจงให้เข้าใจถึงวิธีการดำเนินกิจกรรม และจุดประสงค์

ขั้นดำเนินการ

1. ครูจัดเด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งตรงกลาง
2. ครูนำภาพที่ใช้ประกอบการเล่ามาวางไว้ และครูพูดว่า "ครูจะเล่าเรื่องจากภาพนี้ให้นักเรียนฟังนะค่ะ ตั้งใจฟังให้ดีๆนะค่ะ พอครูเล่าจบแล้วจะมีคำถามให้นักเรียนตอบนะค่ะ ตั้งใจฟังนะค่ะ"
3. ครูเริ่มต้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยในการเล่านี้จะเน้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร และในภาพมีเนื้อเรื่องสอดคล้องกันอย่างไร และขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ภาพประกอบไปด้วยขณะที่เล่า

ขั้นสรุป

เมื่อเล่าเรื่องจบครูสรุปเรื่องราว มีใคร ทำอะไร กันที่ไหนและอย่างไรบ้าง

ขั้นประเมินผล พิจารณาจากการตอบคำถาม แบ่งออกเป็น

1. ขั้นดี : เด็กตอบคำถามได้ด้วยตนเอง
2. ขั้นพอใช้ : เด็กตอบคำถามได้ โดยมีครูช่วยแนะคำตอบให้
3. ขั้นปรับปรุง : ครูช่วยแนะคำตอบให้แล้วแต่เด็กตอบคำถามไม่ได้

ถ้า เด็กในกลุ่มมีทั้งอยู่ในขั้นดี พอใช้ และปรับปรุง จะนำเด็กในขั้นดี พอใช้ ไปทำกิจกรรมอื่น เช่น นั่งปั้นดินน้ำมัน วาดภาพ ฯ และนำเด็กในขั้นปรับปรุง ไปทำการฝึกอีกครั้ง

ตัวอย่างการประเมินผล

1. คนนี้เป็นใคร

- นักเรียนตอบว่า เด็กผู้ชาย, ต่อม อยู่ในขั้นดี
- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะค่ะ

คนนี้เป็นผู้หญิงหรือผู้ชายคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้ชาย ครูถามอีกครั้งว่าคนนี้เป็นใครคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้ชาย อยู่ในขั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง

2. เด็กผู้หญิง 3 คนนี้กำลังทำอะไรอยู่

- นักเรียนตอบว่าเล่นบอล อยู่ในขั้นดี
- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะค่ะ

นี่รูปอะไรคะ ครูชี้ไปที่ลูกบอล นักเรียนตอบว่าลูกบอลคะ ครูแนะต่อว่านี่คือลูกบอลแสดงว่าเด็กผู้หญิง 3 คนนี้กำลังทำอะไรอยู่คะ นักเรียนตอบว่า เล่นบอล อยู่ในขั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง

3. เด็กผู้หญิง 3 คนนี้อยู่ที่ไหน

- นักเรียนตอบว่าสนามเด็กเล่น อยู่ในขั้นดี
- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะค่ะ

นี่ไม่ใช่ที่บ้านและก็ไม่ใช่ที่โรงเรียน นักเรียนคิดว่าที่ที่เด็กผู้หญิง 3 คนนี้เล่นบอลกันเป็นที่ไหนคะ นักเรียนตอบว่า สนามเด็กเล่น อยู่ในขั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
- 4. เด็กผู้หญิง 3 คนนี้เล่นบอลลูกกันอย่างไร
 - นักเรียนตอบว่า อย่างสนุกสนาน อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ ดูหน้าของเด็กผู้หญิงสีคะและครูชี้ไปที่หน้าของเด็กเป็นอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่ายิ้มคะ ครูแนะต่อว่าเด็ก ๆ ยิ้มกันอยู่ขณะเล่นบอล นักเรียนคิดว่าเด็ก 3 คนนี้กำลังเล่นบอลลูกกันอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่าอย่างสนุกสนาน อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
- 5. เด็กผู้หญิง 3 คนนี้ให้โด่งเล่นลูกบอลด้วยหรือไม่
 - นักเรียนตอบว่า ให้เล่นด้วย อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ,ไม่ให้เล่นด้วย ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ ภาพที่ 1 เด็กผู้หญิงกำลังเล่นกันแค่ 3 คน ภาพต่อมาเด็กผู้ชายเพิ่มอีก 1 คน นักเรียนคิดว่าเด็กผู้หญิง 3 คนนี้ให้โด่งเล่นลูกบอลด้วยหรือเปล่านั้น นักเรียนตอบว่าให้เล่นด้วย อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
- 6. ทุกๆคนรู้สึกอย่างไร
 - นักเรียนตอบว่า สนุกสนาน อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ หน้าของเด็กทั้ง 4 คน สีคะและครูชี้ไปที่หน้าของเด็กเป็นอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่ายิ้มคะ ครูแนะต่อว่าเด็ก ๆ ยิ้มกันอยู่ขณะเล่นบอล นักเรียนคิดว่าเด็ก 4 คนนี้กำลังเล่นบอลลูกกันอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่าอย่างสนุกสนาน อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง

หลักการในการทดลอง ในการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 1 (ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม)

- ในการเล่าเรื่องประกอบภาพครูจะเน้นการเล่ารายละเอียดว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร กันบ้าง
- ขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ไปที่รูปภาพประกอบการเล่าเรื่องไปพร้อม ๆ กัน เพื่อ ให้เด็กเกิดการเชื่อมโยงระหว่างภาพในเหตุการณ์ต่างๆไปพร้อม ๆ กัน
- ในการถามคำถามครูจะถามคำถามที่มีลักษณะว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เพื่อ ฝึกให้เด็กนักเรียนได้รับฟังและฝึกให้เด็กได้พูดและกล้าแสดงออกในการตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ ในภาพและมีพัฒนาการภาษาที่ดีขึ้น
- ให้เด็กนักเรียนได้ดูภาพ ในขณะที่ครูเล่าเรื่องประกอบภาพ เพื่อ ให้เด็กนักเรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการต่างๆ และมีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น

คาบที่ 18

1. วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและฝึกเชื่อมโยงระหว่างภาพ และเรียนรู้คำศัพท์คำว่า ทำบุญ วันพระ ไหว้พระ ขยันขันแข็ง ให้พร สงบ วัด
2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย

- ที่ตั้งรูปภาพ
- ที่ชี้รูป
- รูปภาพ 2 รูป 2 เหตุการณ์

เรื่องช่วยกันทำบุญ

วันนี้เป็นวันพระ หญิงอยากทำบุญจึงไปบอกโจกับแนนว่า “วันนี้เราไปทำบุญด้วยกันไหมจะ” แนนตอบว่า “ได้สิเราจะชวนกอล์ฟไปด้วยนะจ๊ะ” พุดจบทุกคนก็ช่วยกันจัดเตรียมของเพื่อไปทำบุญอย่างขยันขันแข็ง มีอาหารแห้งและดอกบัว พอจัดเสร็จทุกคนก็ไปทำบุญที่วัด ขณะที่พระให้พรทุกคนไหว้พระกันอย่างสงบ ทุกคนมีความสุขที่ได้มาทำบุญ

คำถามที่ใช้ในคาบที่ 18

1. คนนี้เป็นใคร (ตอบว่า ผู้หญิง, หญิง)
2. มีคนไปทำบุญกี่คน (ตอบว่า 3 คน)
3. ทุกคนกำลังทำอะไร (ตอบว่า เตรียมของทำบุญ)
4. ทุกคนเตรียมของทำบุญอย่างไร (ตอบว่า ขยันขันแข็ง)
5. ทุกคนอยู่ที่ไหน (ตอบว่า ที่วัด)
6. ขณะที่พระให้พรทุกคนไหว้พระกันอย่างใด (ตอบว่า อย่างสงบ)

3. วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

เตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเริ่มกิจกรรมการเล่าเรื่อง โดยชี้แจงให้เข้าใจถึงวิธีการดำเนินกิจกรรม และจุดประสงค์

ขั้นดำเนินการ

1. ครูจัดเด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งตรงกลาง
2. ครูนำภาพที่ใช้ประกอบการเล่ามาวางไว้ และครูพูดว่า “ครูจะเล่าเรื่องจากภาพนี้ให้นักเรียนฟังนะคะ ตั้งใจฟังให้ดีๆนะคะ พอครูเล่าจบแล้วจะมีคำถามให้นักเรียนตอบนะคะ ตั้งใจฟังนะคะ”
3. ครูเริ่มต้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยในการเล่านี้จะเน้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและในภาพมีเนื้อเรื่องสอดคล้องกันอย่างไร และขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ภาพประกอบไปด้วยขณะที่เล่า

ขั้นสรุป

เมื่อเล่าเรื่องจบครูสรุปเรื่องราว มีใคร ทำอะไร กันที่ไหนและอย่างไรบ้าง

ขั้นประเมินผล พิจารณาจากการตอบคำถาม แบ่งออกเป็น

1. ขั้นดี : เด็กตอบคำถามได้ด้วยตนเอง
2. ขั้นพอใช้ : เด็กตอบคำถามได้ โดยมีครูช่วยแนะคำตอบให้
3. ขั้นปรับปรุง : ครูช่วยแนะคำตอบให้แล้วแต่เด็กตอบคำถามไม่ได้

ถ้า เด็กในกลุ่มมีทั้งอยู่ในขั้นดี พอใช้ และปรับปรุง จะนำเด็กในขั้นดี พอใช้ ไปทำกิจกรรมอื่น เช่น นั่งปั้นดินน้ำมัน วาดภาพ ฯ และนำเด็กในขั้นปรับปรุง ไปทำการฝึกอีกครั้ง

ตัวอย่างการประเมินผล

1. คนนี้เป็นใคร
- นักเรียนตอบว่า ผู้หญิง, หญิง อยู่ในขั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ คนนี้เป็นผู้หญิงหรือผู้ชายคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้ชาย ครูถามอีกครั้งว่าคนนี้เป็นใครคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้ชาย อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

2. มีคนไปทำบุญกี่คน

- นักเรียนตอบว่า 3 คน อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ ลีคะว่ามีคนอยู่ที่คนคะ นักเรียนตอบว่า 3 คน อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

3. ทุกคนกำลังทำอะไร

- นักเรียนตอบว่า เตรียมของทำบุญ อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า วันนี้ทั้ง 3 คนอยากจะไปทำบุญที่วัด ทั้ง 3 คนจึงทำอะไรคะเพื่อไปทำบุญที่วัด นักเรียนตอบว่า เตรียมของไปทำบุญ อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

4. ทุกคนเตรียมของทำบุญอย่างไร

- นักเรียนตอบว่า ขยันขันแข็ง อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ ทุกคนช่วยกันเตรียมของ ดูหญิงสีกำลังทำอะไรคะ จัดอาหาร ดูออล์ฟสีกำลังทำอะไรคะเตรียมดอกไม้และของ ครูแนะต่อนักเรียนดูในภาพสีคะทุกคนช่วยกันจัดเตรียมของอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่าขยันขันแข็ง หรือขะมักเขม้น อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

5. ทุกคนอยู่ที่ไหน

- นักเรียนตอบว่า ที่วัด อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ คนนี้ใครคะ นักเรียนตอบว่า พระ พระอยู่ที่ไหนคะ นักเรียนตอบว่าพระอยู่ที่วัด ครูถามอีกครั้งว่าทุกคนอยู่ที่ไหนคะ นักเรียนตอบว่า อยู่ที่วัด อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

6. ขณะที่พระให้พรทุกคนให้พรพระกันอย่างไร

- นักเรียนตอบว่า อย่างสงบ อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ ทุกคนไม่พูดกันเลย นักเรียนดูสีคะมีใครคุยกัน มีใครเล่นกันไหมคะ นักเรียนตอบว่าไม่มี ครูแนะต่อนักเรียนให้พรพระกันอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่า สงบ, เงียบ อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

หลักการในการทดลอง ในการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 1 (ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม)

- ในการเล่าเรื่องประกอบภาพครูจะเน้นการเล่ารายละเอียดว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร กันบ้าง

- ขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ไปที่รูปภาพประกอบการเล่าเรื่องไปพร้อมๆกัน

เพื่อ ให้เด็กเกิดการเชื่อมโยงระหว่างภาพในเหตุการณ์ต่างๆไปพร้อมๆกัน

- ในการถามคำถามครูจะถามคำถามที่มีลักษณะว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร

เพื่อ ฝึกให้เด็กนักเรียนได้รับฟังและฝึกให้เด็กได้พูดและกล้าแสดงออกในการตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ ในภาพและมีพัฒนาการภาษาที่ดีขึ้น

- ให้เด็กนักเรียนได้ดูภาพ ในขณะที่ครูเล่าเรื่องประกอบภาพ

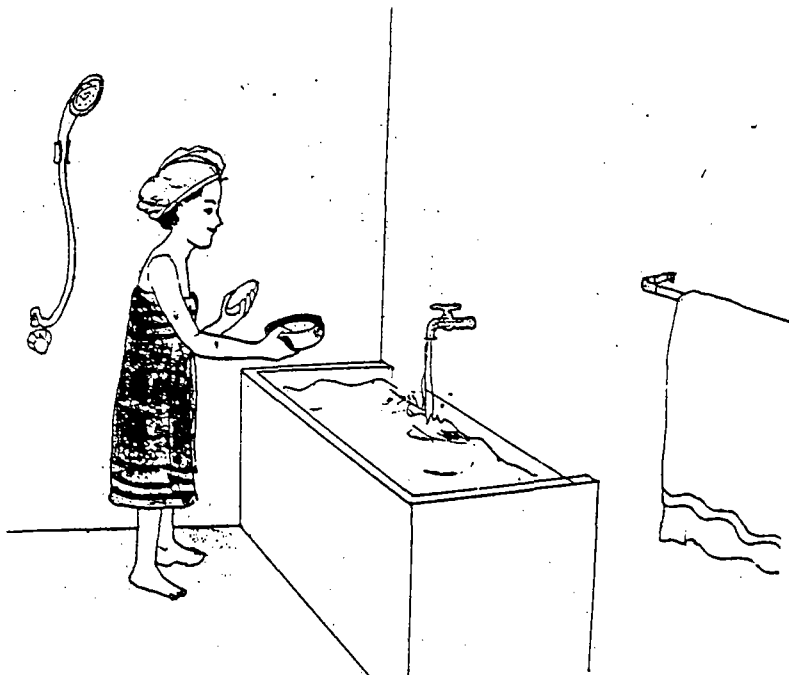
เพื่อ ให้เด็กนักเรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการต่างๆ และมีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น

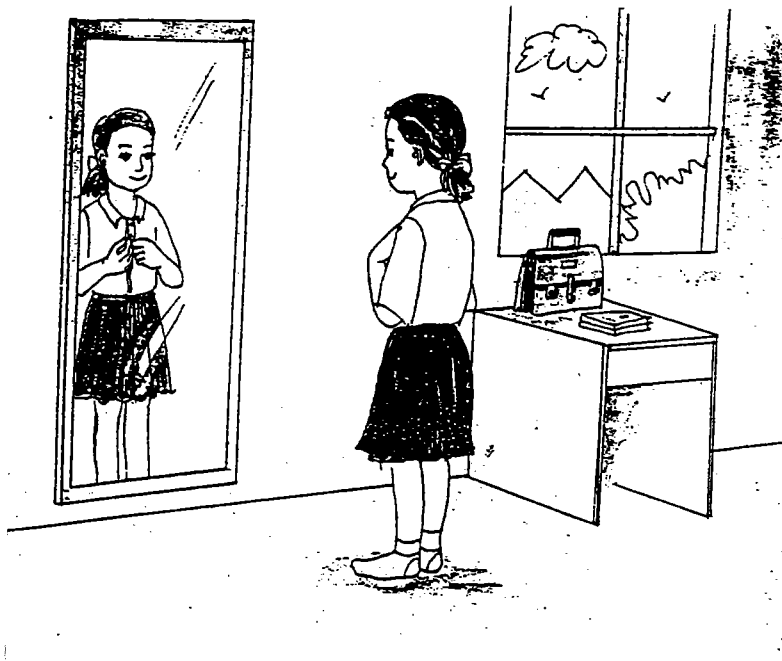
คาบที่ 19

1. วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและเชื่อมโยงระหว่างภาพและเหตุการณ์ต่างๆที่มีความซับซ้อนได้ และเรียนรู้คำศัพท์คำว่า แต่งตัว สดชื่น ตื่นนอน แปรงฟัน ล้างหน้า ฟอกสบู่ กระโปรง ถูงเท้า

2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย

- ที่ตั้งรูปภาพ
- ที่ชี้รูป
- รูปภาพ 2 รูป 2 เหตุการณ์

เรื่องน้องฟาไปโรงเรียน

วันนี้น้องฟาต้องไปโรงเรียน น้องฟาเป็นเด็กดีตื่นนอนแต่เช้าอย่างสดชื่นทุกวัน วันนี้น้องฟาก็ตื่นนอน เข้าห้องอาบน้ำทำความสะอาดร่างกายอย่างร่าเริง น้องฟา แปรงฟัน ล้างหน้า อาบน้ำ ฟอกสบู่ พออาบน้ำเสร็จน้องฟา แต่งตัว น้องฟาแต่งตัวใส่เสื้อ กระโปรง กางเกง ด้วยตัวเองอย่างขะมักเขม้น พอแต่งตัวเสร็จ น้องฟาก็ไปโรงเรียนอย่างมีความสุข

คำถามที่ใช้ในคาบที่ 19

1. คนนี้เป็นใคร (ตอบว่า เด็กผู้หญิง,น้องฟา)
2. น้องฟาทำอะไร (ตอบว่า อาบน้ำ)
3. น้องฟาทำอะไรหลังจากอาบน้ำเสร็จแล้ว (ตอบว่า แต่งตัว)
4. น้องฟาอาบน้ำอยู่ที่ไหน (ตอบว่า ห้องน้ำ)
5. น้องฟาอาบน้ำอย่างไร (ตอบว่า อย่างร่าเริง)
6. น้องฟาแต่งตัวไปที่ไหน (ตอบว่า โรงเรียน)

3. วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

เตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเริ่มกิจกรรมการเล่าเรื่อง โดยชี้แจงให้เข้าใจถึงวิธีการดำเนินกิจกรรม และจุดประสงค์

ขั้นดำเนินการ

1. ครูจัดเด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งตรงกลาง
2. ครูนำภาพที่ใช้ประกอบการเล่ามาวางไว้ และครูพูดว่า "ครูจะเล่าเรื่องจากภาพนี้ให้นักเรียนฟังนะคะ ตั้งใจฟังให้ดีนะคะ พอครูเล่าจบแล้วจะมีคำถามให้นักเรียนตอบนะคะ ตั้งใจฟังนะคะ"

3. ครูเริ่มต้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยในการเล่านั้นจะเน้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและในภาพมีเนื้อเรื่องสอดคล้องกันอย่างไร และขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ภาพประกอบไปด้วยขณะที่เล่า

ขั้นสรุป

เมื่อเล่าเรื่องจบครูสรุปเรื่องว่า มีใคร ทำอะไร กันที่ไหนและอย่างไรบ้าง

ขั้นประเมินผล พิจารณาจากการตอบคำถาม แบ่งออกเป็น

1. ขั้นดี : เด็กตอบคำถามได้ด้วยตนเอง
2. ขั้นพอใช้ : เด็กตอบคำถามได้ โดยมีครูช่วยแนะคำตอบให้
3. ขั้นปรับปรุง : ครูช่วยแนะคำตอบให้แล้วแต่เด็กตอบคำถามไม่ได้

ถ้า เด็กในกลุ่มมีทั้งอยู่ในขั้นดี พอใช้ และปรับปรุง จะนำเด็กในขั้นดี พอใช้ ไปทำกิจกรรมอื่น เช่น นั่งปั้นดินน้ำมัน วาดภาพ ฯ และนำเด็กในขั้นปรับปรุง ไปทำการฝึกอีกครั้ง

ตัวอย่างการประเมินผล

1. คนนี้เป็นใคร

- นักเรียนตอบว่า เด็กผู้หญิง,น้องฟา อยู่ในขั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ

คนนี้เป็นผู้หญิงหรือผู้ชายคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้หญิง ครูถามอีกครั้งว่าคนนี้เป็นใครคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้หญิง อยู่ในขั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง

2. น้องฟาทำอะไร

- นักเรียนตอบว่า อาบน้ำ อยู่ในขั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ

นี่อะไรคะ นักเรียนตอบว่าอ่างน้ำ ครูแนะต่อว่า นี่อะไรคะ นักเรียนตอบว่าสบู่ ครูแนะต่อว่านักเรียนคิดว่าน้องฟากำลังทำอะไรคะ นักเรียนตอบว่า อาบน้ำ อยู่ในขั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง

3. น้องฟากำลังทำอะไรหลังจากอาบน้ำเสร็จแล้ว

- นักเรียนตอบว่า แต่งตัว อยู่ในขั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ

ภาพนี้น้องฟาอาบน้ำ พอมาที่ภาพนี้น้องฟาอาบน้ำเสร็จแล้ว น้องฟากำลังทำอะไรอยู่คะ นักเรียนตอบว่า แต่งตัว อยู่ในขั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง

4. น้องฟาอาบน้ำอยู่ที่ไหน

- นักเรียนตอบว่า ห้องน้ำ อยู่ในขั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ

ที่นี่มีสบู่ มีอ่างน้ำ และน้องฟากำลังอาบน้ำอยู่ นักเรียนคิดว่าน้องฟาอาบน้ำอยู่ที่ไหนคะ นักเรียนตอบว่า ห้องน้ำ อยู่ในขั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง

5. น้องฟาอาบน้ำอย่างไร

- นักเรียนตอบว่า อย่างรวดเร็ว อยู่ในขั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ ดูหน้าห้องฟาสติคะเป็นอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่า ยิ้ม ห้องฟาสติคะไปยิ้มไป แสดงว่าห้องฟาสติคะทำอะไรคะ นักเรียนตอบว่า มีความสุข, สนุกหรือว่าเรีง อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

6. ห้องฟาสติคะตัวไปที่ไหน

- นักเรียนตอบว่า โรงเรียน อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ ภาพนี้คืออะไรคะ นักเรียนตอบว่า เสือ ครูแนะต่อว่า เสือใส่ไปไหนเอ่ย นักเรียนตอบว่าไปโรงเรียน ครูแนะต่อว่า ห้องฟาสติคะโรงเรียน แสดงว่าห้องฟาสติคะตัวไปที่ไหนคะ นักเรียนตอบว่าโรงเรียน อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

หลักการในการทดลอง ในการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 1 (ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม)

- ในการเล่าเรื่องประกอบภาพครูจะเน้นการเล่ารายละเอียดว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร กันบ้าง

- ขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ไปที่รูปภาพประกอบการเล่าเรื่องไปพร้อมๆกัน

เพื่อให้เด็กเกิดการเชื่อมโยงระหว่างภาพในเหตุการณ์ต่างๆไปพร้อมๆกัน

- ในการถามคำถามครูจะถามคำถามที่มีลักษณะว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร

เพื่อ ฝึกให้เด็กนักเรียนได้รับฟังและฝึกให้เด็กได้พูดและกล้าแสดงออกในการตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ ในภาพและมีพัฒนาการภาษาที่ดีขึ้น

- ให้เด็กนักเรียนได้ดูภาพ ในขณะที่ครูเล่าเรื่องประกอบภาพ

เพื่อให้เด็กนักเรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการต่างๆ และมีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น

คาบที่ 20

1. วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและเชื่อมโยงระหว่างภาพและเหตุการณ์ต่างๆที่มีความซับซ้อนได้และเรียนรู้คำศัพท์คำว่า ธรรมชาติ ปลูกลงไม้ รดน้ำต้นไม้ หน้าบ้าน ที่รดน้ำต้นไม้

2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย

- ที่ตั้งรูปภาพ

- ที่ชี้รูป

- รูปภาพ 2 รูป 2 เหตุการณ์

เรื่องมาปลูกต้นไม้กันเถอะ

น้องพีทเป็นคนรักธรรมชาติมาก วันนี้น้องพีทไม่ต้องไปโรงเรียน น้องพีทจึงมีเวลาว่าง น้องพีทเลยนำต้นไม้มาปลูกที่หน้าบ้าน น้องพีทปลูกต้นไม้ทีละต้นอย่างตั้งใจ ต้นที่ 1 ต้นที่ 2 ต้นที่ 3 ต้นที่ 4 พอปลูกเสร็จ น้องพีทไปตักน้ำมารดต้นไม้ น้องพีทรดน้ำต้นไม้ทีละต้นอย่างขยันขันแข็ง พอครบ 4 ต้น น้องพีทก็คิดขึ้นได้ว่าคุณครูเคยสอนน้องพีทว่า ถ้าอยากให้ต้นไม้โตไวๆ ต้องขยันรดน้ำต้นไม้ทุกวัน น้องพีทเลยบอกกับตัวเองว่า น้องพีทจะมารดน้ำต้นไม้ทุกวัน

คำถามที่ใช้ในคาบที่ 20

1. คนนี้เป็นใคร (ตอบว่า เด็กผู้หญิง,น้องพีท)
2. น้องพีทกำลังทำอะไร (ตอบว่า ปลูกต้นไม้)
3. น้องพีทปลูกต้นไม้กี่ต้น (ตอบว่า 4 ต้น)
4. น้องพีททำอะไรหลังจากปลูกต้นไม้เสร็จ (ตอบว่า รดน้ำต้นไม้)
5. น้องพีทปลูกต้นไม้อย่างไร (ตอบว่า ตั้งใจ)
6. น้องพีทปลูกต้นไม้ที่ไหน (ตอบว่า หน้าบ้าน)

3. วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

เตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเริ่มกิจกรรมการเล่าเรื่อง โดยชี้แจงให้เข้าใจถึงวิธีการดำเนินกิจกรรม และจุดประสงค์

ขั้นดำเนินการ

1. ครูจัดเด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งตรงกลาง
2. ครูนำภาพที่ใช้ประกอบการเล่ามาวางไว้ และครูพูดว่า “ครูจะเล่าเรื่องจากภาพนี้ให้นักเรียนฟังนะคะ ตั้งใจฟังให้ดีๆนะคะ พอครูเล่าจบแล้วจะมีคำถามให้นักเรียนตอบนะคะ ตั้งใจฟังนะคะ”
3. ครูเริ่มต้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยในการเล่านั้นจะเน้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและในภาพมีเนื้อเรื่องสอดคล้องกันอย่างไร และขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ภาพประกอบไปด้วยขณะที่เล่า

ขั้นสรุป

เมื่อเล่าเรื่องจบครูสรุปเรื่องราว มีใคร ทำอะไร ที่ไหนและอย่างไรบ้าง

ขั้นประเมินผล พิจารณาจากการตอบคำถาม แบ่งออกเป็น

1. ขั้นดี : เด็กตอบคำถามได้ด้วยตนเอง
2. ขั้นพอใช้ : เด็กตอบคำถามได้ โดยมีครูช่วยแนะคำตอบให้
3. ขั้นปรับปรุง : ครูช่วยแนะคำตอบให้แล้วแต่เด็กตอบคำถามไม่ได้

ถ้า เด็กในกลุ่มมีทั้งอยู่ในขั้นดี พอใช้ และปรับปรุง จะนำเด็กในขั้นดี พอใช้ ไปทำกิจกรรมอื่น เช่น นั่งปั้นดินน้ำมัน วาดภาพ ฯ และนำเด็กในขั้นปรับปรุง ไปทำการฝึกอีกครั้ง

ตัวอย่างการประเมินผล

1. คนนี้เป็นใคร

- นักเรียนตอบว่า เด็กผู้หญิง,น้องพีท อยู่ในขั้นดี
- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ

คนนี้เป็นผู้หญิงหรือผู้ชายคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้หญิง ครูถามอีกครั้งว่าคนนี้เป็นใครคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้หญิง อยู่ในขั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง

2. น้องพีทกำลังทำอะไร

- นักเรียนตอบว่า ปลุกต้นไม้ อยู่ในขั้นดี
- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ นี่รูปอะไรคะ นักเรียนตอบว่าต้นไม้ ครูถามอีกครั้งว่า น้องพีทกำลังทำอะไรคะ นักเรียนตอบว่าปลุกต้นไม้ อยู่ในขั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง

3. น้องพีทปลุกต้นไม้กี่ต้น

- นักเรียนตอบว่า 4 ต้น อยู่ในขั้นดี
- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ นี่ต้นที่เท่าไรคะนักเรียนตอบว่า 1 นี่ต้นที่เท่าไรคะนักเรียนตอบว่า 2 นี่ต้นที่เท่าไรคะนักเรียนตอบว่า 3 นี่ต้นที่เท่าไรคะนักเรียนตอบว่า 4 ครูถามอีกครั้งว่า น้องพีทปลุกต้นไม้กี่ต้นคะ นักเรียนตอบว่า 4 ต้น อยู่ในขั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง

4. น้องพีททำอะไรหลังจากปลุกต้นไม้เสร็จ

- นักเรียนตอบว่า รดน้ำต้นไม้ อยู่ในขั้นดี
- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ ภาพที่ 1 น้องพีทกำลังปลุกต้นไม้ พอปลุกต้นไม้เสร็จน้องพีทก็ทำอะไรต่อคะ นักเรียนตอบว่ารดน้ำต้นไม้ อยู่ในขั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง

5. น้องพีทปลุกต้นไม้อย่างไร

- นักเรียนตอบว่า ตั้งใจ อยู่ในขั้นดี
- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ น้องพีทปลุกต้นไม้ทีละต้น ต้นที่ 1 ต้นที่ 2 ต้นที่ 3 และต้นที่ 4 นักเรียนเห็นหรือเปล่าคะน้องพีทปลุกต้นไม้ อย่างเป็นอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่า ตั้งใจ , ขะมักเขม้น อยู่ในขั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง

6. น้องพีทปลุกต้นไม้ที่ไหน

- นักเรียนตอบว่า หน้าบ้าน อยู่ในขั้นดี
- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ นี่รูปอะไรคะ นักเรียนตอบว่าบ้าน ครูแนะต่อว่านักเรียนคิดว่าน้องพีทปลุกต้นไม้อยู่ที่ไหนคะ นักเรียนตอบว่า หน้าบ้านหรือข้างบ้าน อยู่ในขั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง

หลักการในการทดลอง ในการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 1 (ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม)

- ในการเล่าเรื่องประกอบภาพครูจะเน้นการเล่ารายละเอียดว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร กันบ้าง

- ขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ไปที่รูปภาพประกอบการเล่าเรื่องไปพร้อมๆกัน

เพื่อให้เด็กเกิดการเชื่อมโยงระหว่างภาพในเหตุการณ์ต่างๆไปพร้อมๆกัน

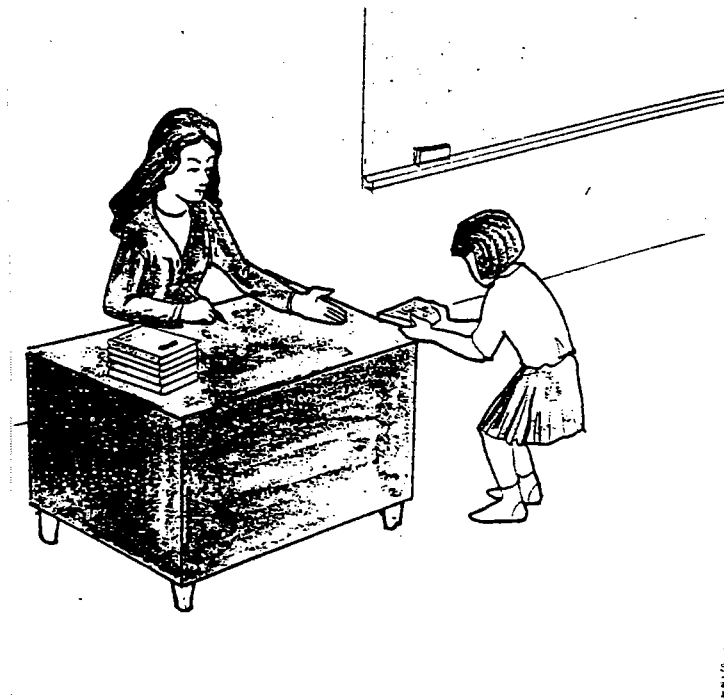
- ในการถามคำถามครูจะถามคำถามที่มีลักษณะว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร

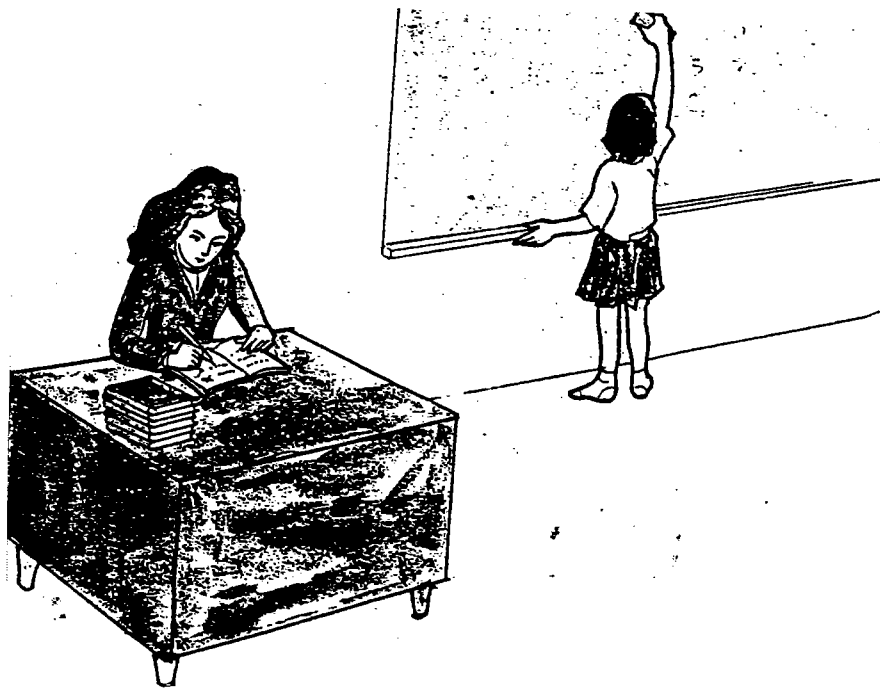
เพื่อ ฝึกให้เด็กนักเรียนได้รับฟังและฝึกให้เด็กได้พูดและกล้าแสดงออกในการตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ ในภาพและมีพัฒนาการภาษาที่ดีขึ้น

- ให้เด็กนักเรียนได้ดูภาพ ในขณะที่ครูเล่าเรื่องประกอบภาพ เพื่อ ให้เด็กนักเรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการต่างๆ และมีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น

คาบที่ 21

1. วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและเชื่อมโยงระหว่างภาพและเหตุการณ์ต่างๆที่มีความซับซ้อนได้และเรียนรู้คำศัพท์คำว่า ทำงาน ส่งงาน ตรวจการบ้าน ช่วยครู ไม่เสร็จ ขอบใจ ลบกระดาน
2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย
 - ที่ตั้งรูปภาพ
 - ที่ชี้รูป
 - รูปภาพ 2 รูป 2 เหตุการณ์

เรื่องหนูอ้อมเด็กดี

วันนี้หนูอ้อมทำงานส่งคุณครูช้า เพื่อนๆทุกคนกลับบ้านกันหมดแล้วแต่หนูอ้อมยังทำไม่เสร็จ หนูอ้อมรีบทำอย่างเร่งรีบ พอทำงานเสร็จก็นำไปส่งคุณครูที่โต๊ะ หนูอ้อมเห็นคุณครูต้องตรวจการบ้านนักเรียนอย่างเหน็ดเหนื่อย หนูอ้อมอยากช่วยคุณครู แต่หนูอ้อมตรวจการบ้านไม่เป็น หนูอ้อมเดินไปลบกระดานดำ คุณครูเห็นหนูอ้อมช่วยคุณครูลบกระดาน คุณครูบอกหนูอ้อมว่า "ขอบใจมากนะจ๊ะ แต่ตอนนี้เย็นแล้วให้รีบกลับบ้านได้แล้วนะจ๊ะ" หนูอ้อมได้ยินครูพูดก็ดีใจ วันนั้นหนูอ้อมกลับบ้านอย่างมีความสุข

คำถามที่ใช้ในคาบที่ 21

1. คนนี้เป็นใคร (ตอบว่า ผู้หญิง, คุณครู)
2. คนนี้เป็นใคร (ตอบว่า เด็กผู้หญิง, นักเรียน, หนูอ้อม)
3. หนูอ้อมกำลังทำอะไร (ตอบว่า ส่งการบ้าน)
4. หนูอ้อมกับคุณครูอยู่ที่ไหน (ตอบว่า ห้องเรียน, โรงเรียน)
5. คุณครูตรวจการบ้านนักเรียนอย่างไร (ตอบว่า อย่างเหน็ดเหนื่อย)
6. หนูอ้อมกำลังทำอะไร (ตอบว่า ลบกระดานดำ)

3. วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

เตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเริ่มกิจกรรมการเล่าเรื่อง โดยชี้แจงให้เข้าใจถึงวิธีการดำเนินกิจกรรม และจุดประสงค์

ขั้นตอนการ

1. ครูจัดเด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งตรงกลาง
2. ครูนำภาพที่ใช้ประกอบการเล่ามาวางไว้ และครูพูดว่า "ครูจะเล่าเรื่องจากภาพนี้ให้นักเรียนฟังนะค่ะ ตั้งใจฟังให้ดีๆนะค่ะ พอครูเล่าจบแล้วจะมีคำถามให้นักเรียนตอบนะค่ะ ตั้งใจฟังนะค่ะ"
3. ครูเริ่มต้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยในการเล่านี้จะเน้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและในภาพมีเนื้อเรื่องสอดคล้องกันอย่างไร และขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ภาพประกอบไปด้วยขณะที่เล่า

ขั้นสรุป

เมื่อเล่าเรื่องจบครูสรุปเรื่องว่า มีใคร ทำอะไร กันที่ไหนและอย่างไรบ้าง

ขั้นประเมินผล

1. ขั้นดี : เด็กตอบคำถามได้ด้วยตนเอง
 2. ขั้นพอใช้ : เด็กตอบคำถามได้ โดยมีครูช่วยแนะคำตอบให้
 3. ขั้นปรับปรุง : ครูช่วยแนะคำตอบให้แล้วแต่เด็กตอบคำถามไม่ได้
- ถ้า เด็กในกลุ่มมีทั้งอยู่ในขั้นดี พอใช้ และปรับปรุง จะนำเด็กในขั้นดี พอใช้ ไปทำกิจกรรมอื่น เช่น นั่งปั้นดินน้ำมัน วาดภาพ ฯ และนำเด็กในขั้นปรับปรุง ไปทำการฝึกอีกครั้ง

ตัวอย่างการประเมินผล

1. คนนี้เป็นใคร
 - นักเรียนตอบว่า ผู้หญิง, คุณครู อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะค่ะ คนนี้เป็นผู้หญิงหรือผู้ชายคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้หญิง ครูถามอีกครั้งว่าคนนี้เป็นใครคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้หญิง อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
2. คนนี้เป็นใคร
 - นักเรียนตอบว่า เด็กผู้หญิง, นักเรียน, หนูอ้อม อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะค่ะ คนนี้เป็นผู้หญิงหรือผู้ชายคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้หญิง ครูถามอีกครั้งว่าคนนี้เป็นใครคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้หญิง อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
3. หนูอ้อมกำลังทำอะไร
 - นักเรียนตอบว่า ส่งการบ้าน อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะค่ะ หนูอ้อมถืออะไรอยู่คะ นักเรียนตอบว่าถือสมุด ครูแนะต่อว่า หนูอ้อมถือสมุดทำไมคะ นักเรียนตอบว่า ให้ครู ครูแนะต่อว่า นักเรียนคิดว่าน้องอ้อมทำอะไรอยู่คะ นักเรียนตอบว่าส่งการบ้าน อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง

4. หนูอ้อมกับคุณครูอยู่ที่ไหน
 - นักเรียนตอบว่า ห้องเรียน, โรงเรียน อยู่ในชั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ รูปนี้รูปอะไรคะ นักเรียนตอบว่า กระดานดำ ครูแนะต่อว่าที่ไหนเอ่ยมีกระดานดำด้วย นักเรียนตอบว่าห้องเรียน ครูถามอีกครั้งว่า อ้อมกับครูอยู่ที่ไหน นักเรียนตอบว่า อยู่ที่ห้องเรียน อยู่ในชั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง
5. คุณครูตรวจการบ้านนักเรียนอย่างไร
 - นักเรียนตอบว่า อย่างเห็นดเห็น้อย อยู่ในชั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ ดูสละบโน้ตึะคุณครูการบ้านเต็มเลย คุณครูต้องตรวจการบ้านเยะๆอย่างนี้ นักเรียนคิดว่าคุณครูตรวจการบ้านอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่า รีบเร่ง หรือเห็นดเห็น้อย อยู่ในชั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง
6. หนูอ้อมกำลังทำอะไร
 - นักเรียนตอบว่า ลบกระดานดำ อยู่ในชั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ นี่อะไรคะครูชี้ไปที่กระดานดำ นักเรียนตอบว่า กระดานดำ ครูถามอีกครั้งว่าหนูอ้อมกำลังทำอะไรคะ นักเรียนตอบว่า ลบกระดานดำ อยู่ในชั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

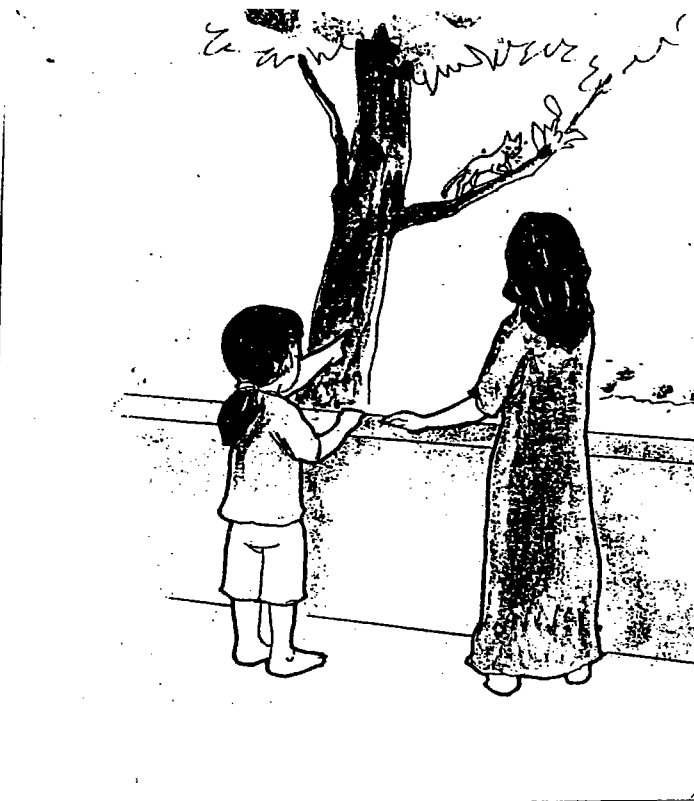
หลักการในการทดลอง ในการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 1 (ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม)

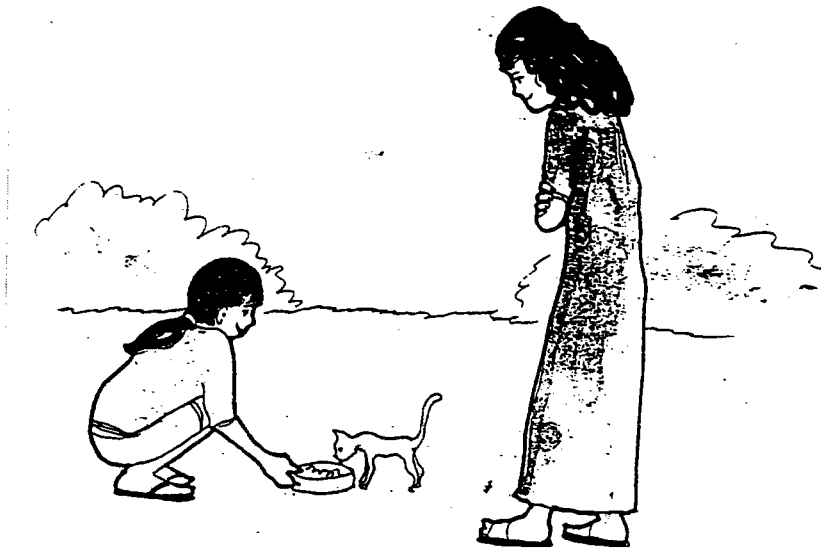
- ในการเล่าเรื่องประกอบภาพครูจะเน้นการเล่ารายละเอียดว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร กันบ้าง
 - ขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ไปที่รูปภาพประกอบการเล่าเรื่องไปพร้อมๆกัน เพื่อ ให้เด็กเกิดการเชื่อมโยงระหว่างภาพในเหตุการณ์ต่างๆไปพร้อมๆกัน
 - ในการถามคำถามครูจะถามคำถามที่มีลักษณะว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เพื่อ ฝึกให้เด็กนักเรียนได้รับฟังและฝึกให้เด็กได้พูดและกล้าแสดงออกในการตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ ในภาพและมีพัฒนาการภาษาที่ดีขึ้น
 - ให้เด็กนักเรียนได้ดูภาพ ในขณะที่ครูเล่าเรื่องประกอบภาพ เพื่อ ให้เด็กนักเรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการต่างๆ และมีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น

คาบที่ 22

1. วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและเชื่อมโยงระหว่างภาพและเหตุการณ์ต่างๆที่มีความซับซ้อนได้และเรียนรู้คำศัพท์คำว่า ระวัง ปลอดภัย ตัวสั้น ลูกแมว ผอม บันได เป็นห่วง
 - 2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย
 - ที่ตั้งรูปภาพ
 - ที่ชี้รูป

- รูปภาพ 3 รูป 3 เหตุการณ์

เรื่องลูกแมว

วันหนึ่งขณะที่น้องก๊ากับน้องเก๋กำลังยืนคุยกันอย่างสนุกสนานนั้น น้องก๊าก็มองเห็นลูกแมวตัวเล็กติดอยู่บนต้นไม้ใหญ่หน้าบ้าน น้องก๊าก็บอกกับน้องเก๋ว่า "ดูนั่นสิเก๋ ลูกแมวตัวนั้นติดอยู่บนต้นไม้อย่างเหนียวอ่อน เราไปช่วยมันกันดีไหม" เก๋บอกก๊ิปว่า "ไปสิ" ทั้ง 2 จึงช่วยกันเอาลูกแมวลง แต่ก็บอกเก๋ว่า "ทำอย่างไรดีเราตัวไม่สูงพอที่จะช่วยลูกแมวได้" เก๋คิดและบอกกับก๊ิปว่า "เราใช้บันไดขึ้นไปช่วยลูกแมวได้" ดังนั้นก๊ากับเก๋จึงนำบันไดมา แล้วก๊ิปก็ขึ้นไปช่วยเจ้าลูกแมวน้อย เก๋บอกก๊ิปว่า "ระวังนะจ๊ะ" ก๊ิปช่วยลูกแมวอย่างระมัดระวัง และบอกเก๋ว่า "ไม่ต้องเป็นห่วง" แล้วก๊ิปกับเก๋ก็ช่วยลูกแมวลงมาได้อย่างปลอดภัย เก๋ถามก๊ิปว่า "ทำไมลูกแมวถึงตัวสั้น" ก๊ิปบอกว่า "มันคงจะหิวมัน เราไปเอานมมาให้มันกินดีกว่านะ" ก๊ิปกับเก๋เอานมมาให้ลูกแมวกิน ลูกแมวกินนมอย่างเอร็ดอร่อย ทั้ง 2 คนมีความสุขที่ได้ช่วยเหลือลูกแมวน้อยมาได้อย่างปลอดภัย

คำถามที่ใช้ในคาบที่ 22

1. คนนี้เป็นใคร (ตอบว่า เด็กผู้หญิง, น้องก๊ิป)
2. อันนี้เป็นใคร (ตอบว่า ลูกแมว, แมว)
3. ลูกแมวยืนอยู่ที่ไหน (ตอบว่า บนต้นไม้)
4. ลูกแมวยืนบนต้นไม้ได้อย่างไร (ตอบว่า เหนียวอ่อน)
5. ก๊ิปกำลังทำอะไร (ตอบว่า ช่วยลูกแมว)
6. ก๊ิปช่วยลูกแมวอย่างไร (ตอบว่า อย่างระมัดระวัง)

3. วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

เตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเริ่มกิจกรรมการเล่าเรื่อง โดยชี้แจงให้เข้าใจถึงวิธีการดำเนินกิจกรรม และจุดประสงค์

ขั้นดำเนินการ

1. ครูจัดเด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งตรงกลาง
2. ครูนำภาพที่ใช้ประกอบการเล่ามาวางไว้ และครูพูดว่า "ครูจะเล่าเรื่องจากภาพนี้ให้นักเรียนฟังนะคะ ตั้งใจฟังให้ดี อยู่นะคะ พอครูเล่าจบแล้วจะมีคำถามให้นักเรียนตอบนะคะ ตั้งใจฟังนะคะ"
3. ครูเริ่มต้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยในการเล่านั้นจะเน้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและในภาพมีเนื้อเรื่องสอดคล้องกันอย่างไร และขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ภาพประกอบไปด้วยขณะที่เล่า

ขั้นสรุป

เมื่อเล่าเรื่องจบครูสรุปเรื่องว่า มีใคร ทำอะไร กันที่ไหนและอย่างไรบ้าง

ขั้นประเมินผล พิจารณาจากการตอบคำถาม แบ่งออกเป็น

1. ขั้นดี : เด็กตอบคำถามได้ด้วยตนเอง
 2. ขั้นพอใช้ : เด็กตอบคำถามได้ โดยมีครูช่วยแนะคำตอบให้
 3. ขั้นปรับปรุง : ครูช่วยแนะคำตอบให้แล้วแต่เด็กตอบคำถามไม่ได้
- ถ้า เด็กในกลุ่มมีทั้งอยู่ในขั้นดี พอใช้ และปรับปรุง จะนำเด็กในขั้นดี พอใช้ ไปทำกิจกรรมอื่น เช่น นั่งปั้นดินน้ำมัน วาดภาพ ฯ และนำเด็กในขั้นปรับปรุง ไปทำการฝึกอีกครั้ง

ตัวอย่างการประเมินผล

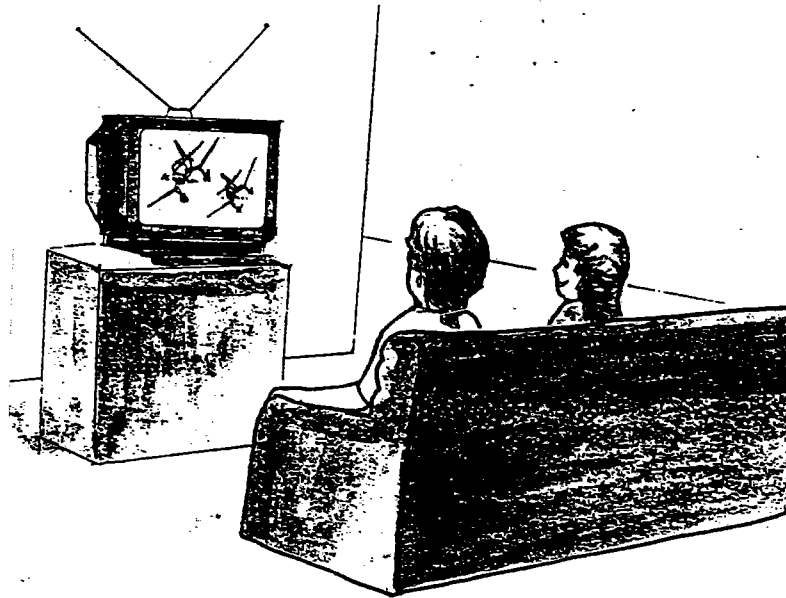
1. คนนี้เป็นใคร
 - นักเรียนตอบว่า เด็กผู้หญิง, น้องก๊ปป อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะคนนี้เป็นผู้หญิงหรือผู้ชายคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้หญิง ครูถามอีกครั้งว่าคนนี้เป็นใครคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้หญิง อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
2. อันนี้เป็นใคร
 - นักเรียนตอบว่า ลูกแมว, แมว อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะครูชี้ไปที่ลูกแมว อันนี้เป็นอะไรคะ นักเรียนตอบว่าเป็นลูกแมว อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
3. ลูกแมวยืนอยู่ที่ไหน
 - นักเรียนตอบว่า บนต้นไม้ อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ นี้อะไรคะ นักเรียนตอบว่าต้นไม้ ครูถามอีกครั้งว่า ลูกแมวอยู่ที่ไหนเอ่ย นักเรียนตอบว่า อยู่บนต้นไม้ อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
4. ลูกแมวยืนบนต้นไม้ได้อย่างไร
 - นักเรียนตอบว่า เหน้อยอ่อน อยู่ในขั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ แมวตัวนี้ ยืนอยู่บนต้นไม้เป็นเวลานานแล้ว นักเรียนคิดว่าลูกแมวยืนต้นไม้เป็นเวลานานอย่างนี้ลูกแมวจะรู้สึกอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่า เหน็ดเหนื่อย อยู่ในชั้นพอใช้
- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง
- 5. กีบกำลังทำอะไร
- นักเรียนตอบว่า ช่วยลูกแมว อยู่ในชั้นดี
- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ น้องกีบไปเอาอะไรมาคะ ครูชี้ไปที่บันได นักเรียนตอบว่า บันได ครูแนะต่อว่า น้องกีบยืนอยู่บนบันไดทำอะไรคะ นักเรียนตอบว่า ช่วยลูกแมว อยู่ในชั้นพอใช้
- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง
- 6. กีบช่วยลูกแมวอย่างไร
- นักเรียนตอบว่า อย่างระมัดระวัง อยู่ในชั้นดี
- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ กีบยืนบนบันไดอย่างนี้อันตราย กีบต้องช่วยลูกแมวอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่า ระมัดระวัง อยู่ในชั้นพอใช้
- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง
- หลักการในการทดลอง ในการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 1 (ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม)
- ในการเล่าเรื่องประกอบภาพครูจะเน้นการเล่ารายละเอียดว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรกันบ้าง
- ขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ไปที่รูปภาพประกอบการเล่าเรื่องไปพร้อม ๆ กัน
- เพื่อให้เด็กเกิดการเชื่อมโยงระหว่างภาพในเหตุการณ์ต่าง ๆ ไปพร้อม ๆ กัน
- ในการถามคำถามครูจะถามคำถามที่มีลักษณะว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร
- เพื่อ ฝึกให้เด็กนักเรียนได้รับฟังและฝึกให้เด็กได้พูดและกล้าแสดงออกในการตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดต่าง ๆ ในภาพและมีพัฒนาการภาษาที่ดีขึ้น
- ให้เด็กนักเรียนได้ดูภาพ ในขณะที่ครูเล่าเรื่องประกอบภาพ
- เพื่อให้เด็กนักเรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการต่าง ๆ และมีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น

คาบที่ 23

1. วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและเชื่อมโยงระหว่างภาพและเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่มีความซับซ้อนได้และเรียนรู้คำศัพท์คำว่า ชักผ้า ตระกร้า ห้องนั่งเล่น ตากผ้า หยิบ
2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย
 - ที่ตั้งรูปภาพ
 - ที่ชี้รูป
 - รูปภาพ 3 รูป 3 เหตุการณ์

เรื่องช่วยกันซักผ้า

วันนี้ป้อมกับแ้งอยู่บ้านทั้ง 2 คีนนอนแต่เช้า ช่วยกันซักผ้าอย่างขะมักเขม้น แ้งเดินมาเห็นป้อมกำลังซักผ้าอยู่ แ้งจึงถามป้อมว่า "ให้แ้งช่วยด้วยนะจ๊ะ" ป้อมบอกว่า "ได้สิจ๊ะ ป้อมช่วยพี่ไปหยิบตะกร้ามาให้หน่อยก็แล้วกัน" แ้งดีใจที่ได้ช่วยพี่ทำงานบ้านจึงไปหยิบตะกร้าผ้ามาให้ พอป้อมซักผ้าเสร็จ แ้งก็มาช่วยป้อมตากผ้า แ้งอยากซักผ้าได้เหมือนพี่ แ้งบอกพี่ว่า "ต่อไปถ้าป้อมซักผ้าเรียกแ้งมาช่วยด้วยนะจ๊ะ" ป้อมบอกแ้งว่า "ได้สิจ๊ะ" พอทั้ง 2 คนซักผ้าเสร็จ ก็ไปนั่งดูทีวีกันที่ห้องนั่งเล่น และทั้ง 2 คนก็นั่งดูทีวีกันอย่างสนุกสนาน

คำถามที่ใช้ในคาบที่ 23

1. คนนี้เป็นใคร (ตอบว่า เด็กผู้หญิง, ป้อม)
2. ป้อมกำลังทำอะไร (ตอบว่า ซักผ้า)
3. แ้งกำลังทำอะไร (ตอบว่า ช่วยป้อมซักผ้า)
4. แ้งกับป้อมอยู่ที่ไหน (ตอบว่า บ้าน)
5. แ้งกับป้อมทำอะไร (ตอบว่า ตากผ้า)
6. แ้งกับป้อมดูทีวีกันอย่างไร (ตอบว่า สนุกสนาน)

3. วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

เตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเริ่มกิจกรรมการเล่าเรื่อง โดยชี้แจงให้เข้าใจถึงวิธีการดำเนินกิจกรรม และจุดประสงค์

ขั้นตอนการ

1. ครูจัดเด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งตรงกลาง
2. ครูนำภาพที่ใช้ประกอบการเล่ามาวางไว้ และครูพูดว่า "ครูจะเล่าเรื่องจากภาพนี้ให้นักเรียน ฟังนะคะ ตั้งใจฟังให้ดีๆนะคะ พอครูเล่าจบแล้วจะมีคำถามให้นักเรียนตอบนะคะ ตั้งใจฟังนะคะ"
3. ครูเริ่มต้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยในการเล่านั้นจะเน้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและใน ภาพมีเนื้อเรื่องสอดคล้องกันอย่างไร และขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ภาพประกอบไปด้วยขณะที่เล่า
 - โดยในคาบที่ 1 จะแบ่งการเล่าออกเป็น 3 ครั้ง โดยในครั้งที่ 1 ครูจะใช้รูปภาพที่ 1 - 3 และ จะเล่าเรื่องในลักษณะถึงถามถึงเล่า และจะเล่าเน้นถึง ใคร ทำอะไร ที่ไหน

ขั้นสรุป

เมื่อเล่าเรื่องจบครูสรุปเรื่องว่า มีใคร ทำอะไร กันที่ไหนและอย่างไรบ้าง

ขั้นประเมินผล พิจารณาจากการตอบคำถาม แบ่งออกเป็น

1. ขั้นดี : เด็กตอบคำถามได้ด้วยตนเอง
2. ขั้นพอใช้ : เด็กตอบคำถามได้ โดยมีครูช่วยแนะคำตอบให้
3. ขั้นปรับปรุง : ครูช่วยแนะคำตอบให้แล้วแต่เด็กตอบคำถามไม่ได้

ถ้า เด็กในกลุ่มมีทั้งอยู่ในขั้นดี พอใช้ และปรับปรุง จะนำเด็กในขั้นดี พอใช้ ไปทำกิจกรรมอื่น เช่น นั่งปั้นดินน้ำมัน วาดภาพ ฯ และนำเด็กในขั้นปรับปรุง ไปทำการฝึกอีกครั้ง

ตัวอย่างการประเมินผล

1. คนนี้เป็นใคร
 - นักเรียนตอบว่าเด็กผู้หญิง, ป้อม อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ คนนี้เป็นผู้หญิงหรือผู้ชายคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้หญิง ครูถามอีกครั้งว่าคนนี้เป็นใครคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้หญิง อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
2. ป้อมกำลังทำอะไร
 - นักเรียนตอบว่า ซักผ้า อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ นี่ อะไรคะครูชี้ไปที่เสื้อผ้า นักเรียนตอบว่า ผ้า ครูถามอีกครั้งว่า ป้อมกำลังทำอะไรอยู่คะ นักเรียนตอบว่า ซักผ้า อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
3. แบ่งกำลังทำอะไร
 - นักเรียนตอบว่า ช่วยป้อมซักผ้า อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ ป้อมกำลังซักผ้าอยู่แล้ว แบ่งกำลังถืออะไรคะ นักเรียนตอบว่าตระกร้าผ้า ครูถามอีกครั้งว่า แบ่งกำลังทำอะไรคะ นักเรียนตอบว่า ช่วยแบ่งซักผ้า อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
4. แบ่งกับป้อมอยู่ที่ไหน

- นักเรียนตอบว่า บ้าน อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ ตอนนี้แบ่งกับป้อมกำลังช่วยกันซักผ้า นักเรียนคิดว่าแบ่งกับป้อมซักผ้าอยู่ที่ไหนเอ่ย นักเรียนตอบว่า ที่บ้าน อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

5. แบ่งกับป้อมทำอะไร

- นักเรียนตอบว่า ตากผ้า อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ นี่ พวกเขาทำอะไรกันเอ่ย หลังจากซักผ้าเสร็จแล้ว นักเรียนตอบว่า ตากผ้า อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

6. แบ่งกับป้อมดูทีวีกันอย่างไร

- นักเรียนตอบว่า สนุกสนาน อยู่ในชั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ หน้าของป้อมกับแบ่งเป็นอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่า ยิ้ม ครูแนะต่อว่า นักเรียนเห็นไหมคะว่าแบ่งกับป้อมดูทีวีไปยิ้มไปด้วยแสดงว่าป้อมกับแบ่งดูทีวีกันอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่ามีความสุข หรือสนุกสนาน อยู่ในชั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

หลักการในการทดลอง ในการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 1 (ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม)

- ในการเล่าเรื่องประกอบภาพครูจะเน้นการเล่ารายละเอียดว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร กันบ้าง

- ขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ไปที่รูปภาพประกอบการเล่าเรื่องไปพร้อม ๆ กัน

เพื่อให้เด็กเกิดการเชื่อมโยงระหว่างภาพในเหตุการณ์ต่างๆไปพร้อม ๆ กัน

- ในการถามคำถามครูจะถามคำถามที่มีลักษณะว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร

เพื่อ ฝึกให้เด็กนักเรียนได้รับฟังและฝึกให้เด็กได้พูดและกล้าแสดงออกในการตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ ในภาพและมีพัฒนาการภาษาที่ดีขึ้น

- ให้เด็กนักเรียนได้ดูภาพ ในขณะที่ครูเล่าเรื่องประกอบภาพ

เพื่อให้เด็กนักเรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการต่างๆ และมีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น

คาบที่ 24

1. วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและเชื่อมโยงระหว่างภาพและเหตุการณ์ต่างๆที่มีความซับซ้อนได้และเรียนรู้คำศัพท์คำว่า ออกกำลังกาย สกปรก ไม่น่าอยู่ ถึง ประโยชน์

2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย

- ที่ตั้งรูปภาพ

- ที่ชี้รูป

- รูปภาพ 3 รูป 3 เหตุการณ์

เรื่องแพนกับเปิ้ล

วันนี้แพนกับเปิ้ลอยู่บ้าน ทั้ง 2 คนตกลงกันว่าวันนี้จะช่วยกันทำความสะอาดบ้าน แพนบอกเปิ้ลว่า “ถ้าบ้านสกปรกก็จะไม่น่าอยู่ เรามาช่วยทำบ้านให้สะอาดน่าอยู่กันดีกว่านะจ๊ะ” เปิ้ลบอกแพนว่า “ได้สิ เปิ้ลจะช่วยแพนทำความสะอาดบ้าน ก่อนอื่นเรามาช่วยกันกวาดบ้านกันก่อนดีกว่า” แพนไปหยิบไม้กวาดมาให้เปิ้ล และทั้ง 2 คนก็ช่วยกันกวาดบ้านจนสะอาดขยันขันแข็ง หลังจากนั้น เปิ้ลก็ไปตักน้ำใส่ถังมาให้แพน ขณะที่กำลังถูบ้านแพนบอกเปิ้ลว่า “ถ้าเราถูบ้านและทำความสะอาดอย่างนี้ทุกวัน บ้านก็จะสะอาด” เปิ้ลบอกว่า “ใช่ เปิ้ลเห็นด้วยและอีกอย่างก็เป็นกรออกกำลังกายอย่างหนึ่งด้วยนะจ๊ะ ได้ประโยชน์หลายอย่างเลย” พอทั้ง 2 คนถูบ้านเสร็จ เปิ้ลก็ชวนแพนมานั่งอ่านหนังสือในห้องนั่งเล่นกันอย่างสนุกสนาน

คำถามที่ใช้ในคาบที่ 24

1. คนนี้เป็นใคร (ตอบว่า เปิ้ล ,เด็กผู้หญิง)
2. เปิ้ลกับแพนกำลังทำอะไรกันอยู่ (ตอบว่า กวาดบ้าน)
3. เปิ้ลกับแพนอยู่ที่ไหน (ตอบว่า อยู่ที่บ้าน)
4. เปิ้ลกับแพนกวาดบ้านกันอย่างไร (ตอบว่า ขยันขันแข็ง)
5. เปิ้ลกับแพนทำอะไรกันอยู่ (ตอบว่า ถูบ้าน)
6. เปิ้ลกับแพนที่รักกันอย่างไร (ตอบว่า สนุกสนาน)

3. วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

เตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเริ่มกิจกรรมการเล่าเรื่อง โดยชี้แจงให้เข้าใจถึงวิธีการดำเนินกิจกรรม และจุดประสงค์

ขั้นดำเนินการ

1. ครูจัดเด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งตรงกลาง
2. ครูนำภาพที่ใช้ประกอบการเล่ามาวางไว้ และครูพูดว่า "ครูจะเล่าเรื่องจากภาพนี้ให้นักเรียนฟังนะคะ ตั้งใจฟังให้ดี อยู่นะคะ พอครูเล่าจบแล้วจะมีคำถามให้นักเรียนตอบนะคะ ตั้งใจฟังนะคะ"
3. ครูเริ่มต้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยในการเล่านั้นจะเน้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร และในภาพมีเนื้อเรื่องสอดคล้องกันอย่างไร และขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ภาพประกอบไปด้วยขณะที่เล่า

ขั้นสรุป

เมื่อเล่าเรื่องจบครูสรุปเรื่องราว มีใคร ทำอะไร กันที่ไหนและอย่างไรบ้าง

ขั้นประเมินผล พิจารณาจากการตอบคำถาม แบ่งออกเป็น

1. ขั้นดี : เด็กตอบคำถามได้ด้วยตนเอง
 2. ขั้นพอใช้ : เด็กตอบคำถามได้ โดยมีครูช่วยแนะคำตอบให้
 3. ขั้นปรับปรุง : ครูช่วยแนะคำตอบให้แล้วแต่เด็กตอบคำถามไม่ได้
- ถ้า เด็กในกลุ่มมีทั้งอยู่ในขั้นดี พอใช้ และปรับปรุง จะนำเด็กในขั้นดี พอใช้ ไปทำกิจกรรมอื่น เช่น นั่งปั้นดินน้ำมัน วาดภาพ ฯ และนำเด็กในขั้นปรับปรุง ไปทำการฝึกอีกครั้ง

ตัวอย่างการประเมินผล

1. คนนี้เป็นใคร
 - ตอบว่า เปิ้ล ,เด็กผู้หญิง อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ คนนี้เป็นผู้หญิงหรือผู้ชายคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้หญิง ครูถามอีกครั้งว่าคนนี้เป็นใครคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้หญิง อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
2. เปิ้ลกับแพนกำลังทำอะไรกันอยู่
 - ตอบว่า กวาดบ้าน อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ เปิ้ลกับแพนถืออะไรอยู่คะ ครูชี้ไปที่ไม้กวาด นักเรียนตอบว่า ไม้กวาด ครูแนะต่อว่าเปิ้ลกับแพนถือไม้กวาดทำอะไรอยู่คะ นักเรียนตอบว่า กวาดบ้าน อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
3. เปิ้ลกับแพนอยู่ที่ไหน
 - ตอบว่าอยู่ที่บ้าน อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ เปิ้ลกับแพนกำลังกวาดบ้านอยู่ใช่ไหมคะ เขากวาดอยู่ที่ไหนคะ นักเรียนตอบว่า บ้าน อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
4. เปิ้ลกับแพนกวาดบ้านกันอย่างไร

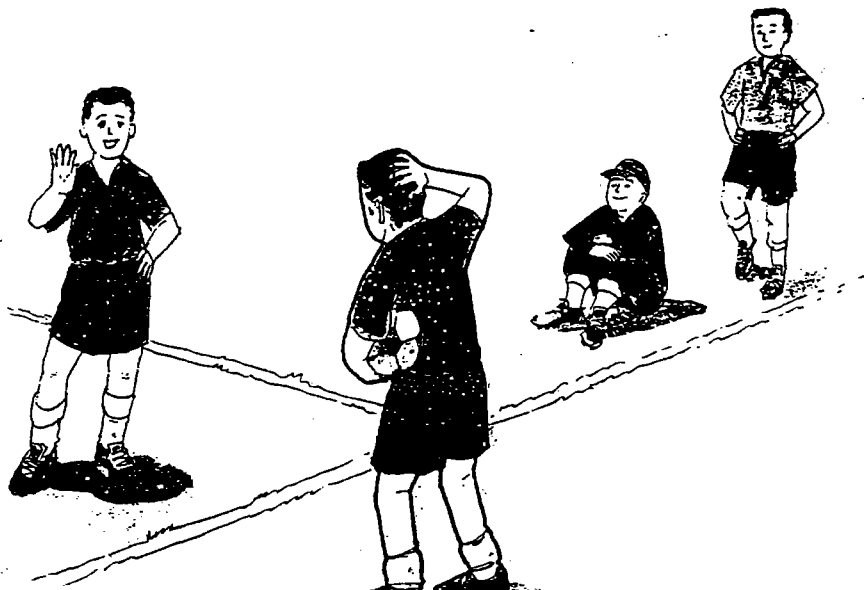
- ตอบว่า ขยันขันแข็ง อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ คนนี้ 2 คน ช่วยกันทำงานกวาดบ้านกันอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่า ขยันขันแข็ง อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
5. เปิดกับแฟนทำอะไรกันอยู่
- ตอบว่า ภูบ้าน อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ แฟนกับเปิ้ลทำอะไรอยู่คะ นักเรียนตอบว่า ถัดมา ครูแนะต่อว่า แฟนกับเปิ้ลถัดมาทำอะไรอยู่คะ นักเรียนตอบว่า ภูบ้าน อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
6. เปิดกับแฟนทีวีกันอย่างไร
- ตอบว่า สนุกสนาน อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ แฟนกับเปิ้ลหน้าเป็นอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่า ยิ้มค่ะ ครูแนะต่อว่า เปิดกับแฟนยิ้มไปดูทีวีนักเรียนคิดว่า เปิดกับแฟนยิ้มไปดูทีวีกันอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่า สนุกสนาน อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง

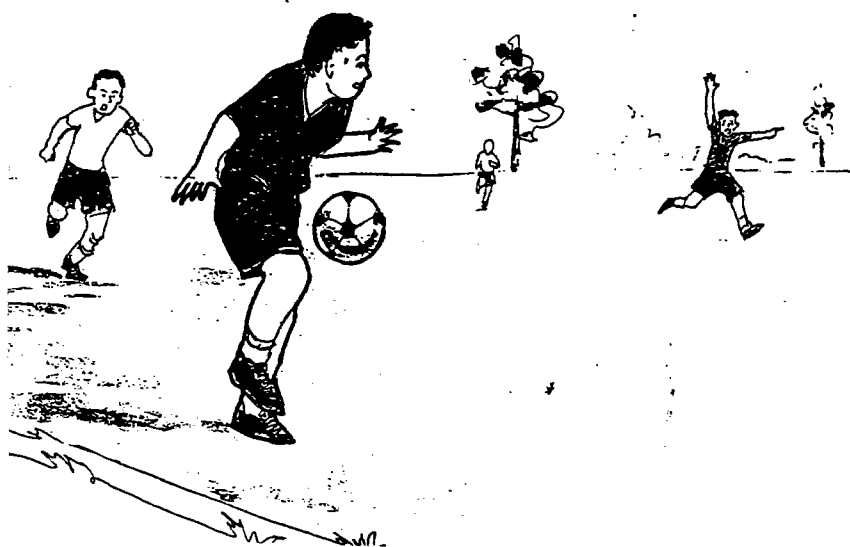
หลักการในการทดลอง ในการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 1 (ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม)

- ในการเล่าเรื่องประกอบภาพครูจะเน้นการเล่ารายละเอียดว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร กันบ้าง
- ขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ไปที่รูปภาพประกอบการเล่าเรื่องไปพร้อมๆกัน เพื่อ ให้เด็กเกิดการเชื่อมโยงระหว่างภาพในเหตุการณ์ต่างๆไปพร้อมๆกัน
- ในการถามคำถามครูจะถามคำถามที่มีลักษณะว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เพื่อ ฝึกให้เด็กนักเรียนได้รับฟังและฝึกให้เด็กได้พูดและกล้าแสดงออกในการตอบคำถามเกี่ยวกับ รายละเอียดต่างๆ ในภาพและมีพัฒนาการภาษาที่ดีขึ้น
- ให้เด็กนักเรียนได้ดูภาพ ในขณะที่ครูเล่าเรื่องประกอบภาพ เพื่อ ให้เด็กนักเรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการต่างๆ และมีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น

คาบที่ 25

1. วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและเชื่อมโยงระหว่างภาพและเหตุการณ์ต่างๆที่มีความซับซ้อนได้และเรียนรู้คำศัพท์คำว่า นิด ขอโทษ เริ่มเล่น เลิกเล่น นั่งพัก คอย หิวเราะ
2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย
 - ที่ตั้งรูปภาพ
 - ที่ชี้รูป
 - รูปภาพ 4 รูป 4 เหตุการณ์

เรื่องป้อมอยากเล่นฟุตบอล

วันนี้ป้อมนัดจุก โจ เป้ ไปเล่นฟุตบอลกันที่สนามฟุตบอลแถวบ้าน พอถึงเวลานัดป้อมวิ่งออกจากบ้านอย่างรีบเร่ง ในมือถือลูกบอลไป ในใจคิดว่า เพื่อนๆจะมาถึงกันหรือยังนะ พอไปถึงที่สนามฟุตบอล ป้อมเห็นเพื่อนๆทุกคนมาถึงกันหมดแล้ว ป้อมจึงวิ่งเข้าไป และพูดกับเพื่อนๆว่า “ขอโทษเพื่อนๆที่ทำให้รอนะ เราเริ่มเล่นกันเลยนะ” ป้อมกับเพื่อนๆเล่นบอลกันอย่างเห็นดีเห็นงามก็เลิกเล่น ทุกคนเหนื่อยมากเลยนั่งพักเหนื่อยกันที่สนามฟุตบอล และป้อมพูดกับเพื่อนๆว่า “อาทิตย์หน้าเรามาลเล่นฟุตบอลกันอีกนะ” จุกอยากเล่นเลยตอบทันทีเลยว่า “ได้สิ” โจกับเป้ก็ตอบว่า “ได้” ป้อมพูดกับเพื่อนๆว่า “สรุปว่าอาทิตย์หน้าเรามาลเล่นฟุตบอลกันที่สนามฟุตบอลที่นั่นอีกนะ แล้วป้อมจะรีบมาไม่ให้สายอีก” ถึงแม้ทุกคนจะเหนื่อยแต่ทุกคนก็หัวเราะกันอย่างมีความสุข

คำถามที่ใช้ในคาบที่ 25

1. คนนี้เป็นใคร (ตอบว่า ป้อม, เด็กผู้ชาย)
2. ป้อมถืออะไรมาด้วย (ตอบว่า ลูกบอล)
3. เด็กๆเหล่านี้กำลังทำอะไร (ตอบว่า เล่นฟุตบอล)
4. เด็กๆเหล่านี้เล่นฟุตบอลอยู่ที่ไหน (ตอบว่า สนามฟุตบอล)
5. เด็กๆเหล่านี้เล่นฟุตบอลกันอย่างใดถึงเลิกเล่น (ตอบว่า เหน็ดเหนื่อย)
6. เด็กๆเหล่านี้ทำอะไรกัน (ตอบว่า นั่งพัก , นั่งคุย)

3. วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

เตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเริ่มกิจกรรมการเล่าเรื่อง โดยชี้แจงให้เข้าใจถึงวิธีการดำเนินกิจกรรม และจุดประสงค์

ขั้นดำเนินการ

1. ครูจัดเด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งตรงกลาง
2. ครูนำภาพที่ใช้ประกอบการเล่ามาวางไว้ และครูพูดว่า “ครูจะเล่าเรื่องจากภาพนี้ให้นักเรียนฟังนะคะ ตั้งใจฟังให้ดีๆนะคะ พอครูเล่าจบแล้วจะมีคำถามให้นักเรียนตอบนะคะ ตั้งใจฟังนะคะ”
3. ครูเริ่มต้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยในการเล่านั้นจะเน้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและในภาพมีเนื้อเรื่องสอดคล้องกันอย่างไร และขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ภาพประกอบไปด้วยขณะที่เล่า

ขั้นสรุป

เมื่อเล่าเรื่องจบครูสรุปเรื่องราว มีใคร ทำอะไร กันที่ไหนและอย่างไรบ้าง

ขั้นประเมินผล พิจารณาจากการตอบคำถาม แบ่งออกเป็น

1. ขั้นดี : เด็กตอบคำถามได้ด้วยตนเอง
2. ขั้นพอใช้ : เด็กตอบคำถามได้ โดยมีครูช่วยแนะคำตอบให้
3. ขั้นปรับปรุง : ครูช่วยแนะคำตอบให้แล้วแต่เด็กตอบคำถามไม่ได้

ถ้า เด็กในกลุ่มมีทั้งอยู่ในขั้นดี พอใช้ และปรับปรุง จะนำเด็กในขั้นดี พอใช้ ไปทำกิจกรรมอื่น เช่น นั่งปั้นดินน้ำมัน วาดภาพ ฯ และนำเด็กในขั้นปรับปรุง ไปทำการฝึกอีกครั้ง

ตัวอย่างการประเมินผล

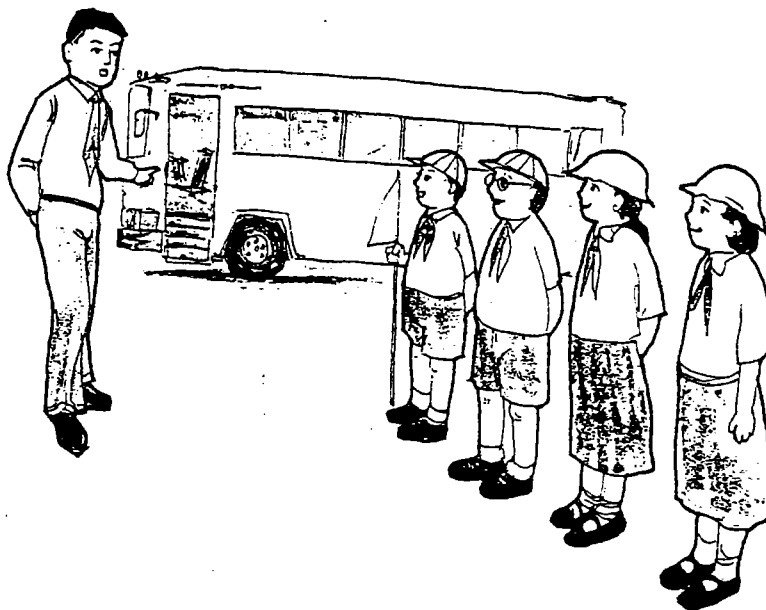
1. คนนี้เป็นใคร
 - นักเรียนตอบว่า ป้อม,เด็กผู้ชาย อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ คนนี้เป็นผู้หญิงหรือผู้ชายคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้ชาย ครูถามอีกครั้งว่าคนนี้เป็นใครคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้ชาย อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
2. ป้อมถืออะไรมาด้วย
 - นักเรียนตอบว่า ลูกบอล อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ ครูชี้ไปที่ลูกบอลและถามนี่อะไรคะ นักเรียนตอบว่าลูกบอล ครูถามอีกครั้งว่า ป้อมถืออะไรมาด้วยคะ นักเรียนตอบว่าลูกบอล อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
3. เด็กๆเหล่านี้กำลังทำอะไร
 - นักเรียนตอบว่า เล่นฟุตบอล อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ และครูชี้ไปที่รูปเด็กๆเล่นฟุตบอลกัน ครูถามอีกครั้งว่า เด็กๆเหล่านี้ทำอะไรอยู่คะ นักเรียนตอบว่า เล่นฟุตบอล อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
4. เด็กๆเหล่านี้เล่นฟุตบอลอยู่ที่ไหน
 - นักเรียนตอบว่า สนามฟุตบอล อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ เด็กๆเล่นฟุตบอลกันอยู่ ครูชี้ไปในภาพ และถามอีกครั้งว่า เด็กๆเหล่านี้เล่นฟุตบอลอยู่ที่ไหน นักเรียนตอบว่า สนามฟุตบอล อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
5. เด็กๆเหล่านี้เล่นฟุตบอลกันอย่างใดถึงเล็กเล่น
 - นักเรียนตอบว่า เหน็ดเหนื่อย อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ ครูชี้ไปที่หน้าของเด็กๆดูสีมีเหงื่อเต็มเลย นักเรียนคิดว่าเด็กๆเล่นฟุตบอลจนรู้สึกอย่างไรจึงหยุดเล่น นักเรียนตอบว่า เหน็ดเหนื่อย อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
6. เด็กๆเหล่านี้ทำอะไรกัน
 - นักเรียนตอบว่า นั่งพัก ,นั่งคุย อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ ครูชี้ไปที่ภาพเด็กๆทำอะไรกันอยู่คะ นักเรียนตอบว่า นั่งพัก อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง

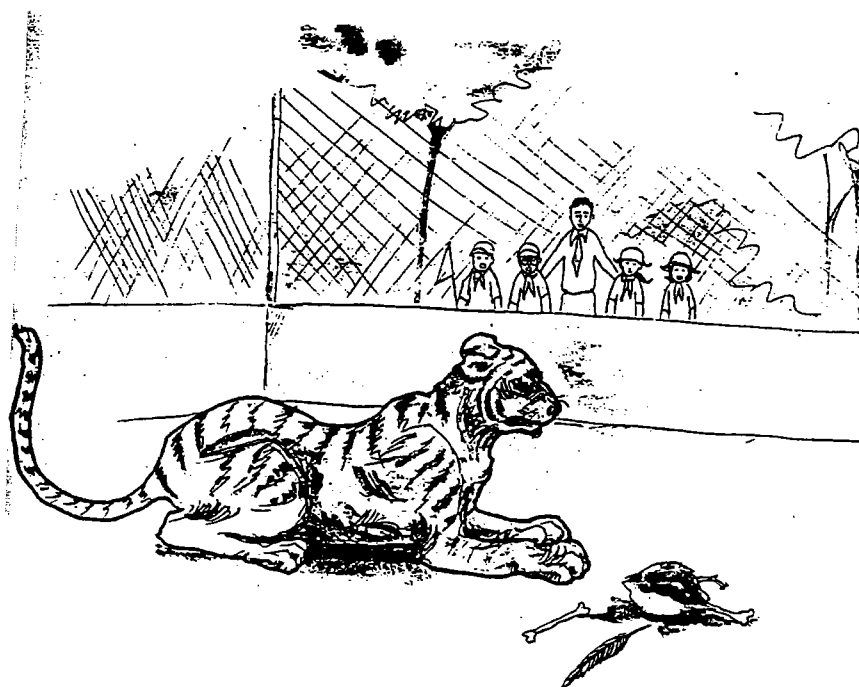
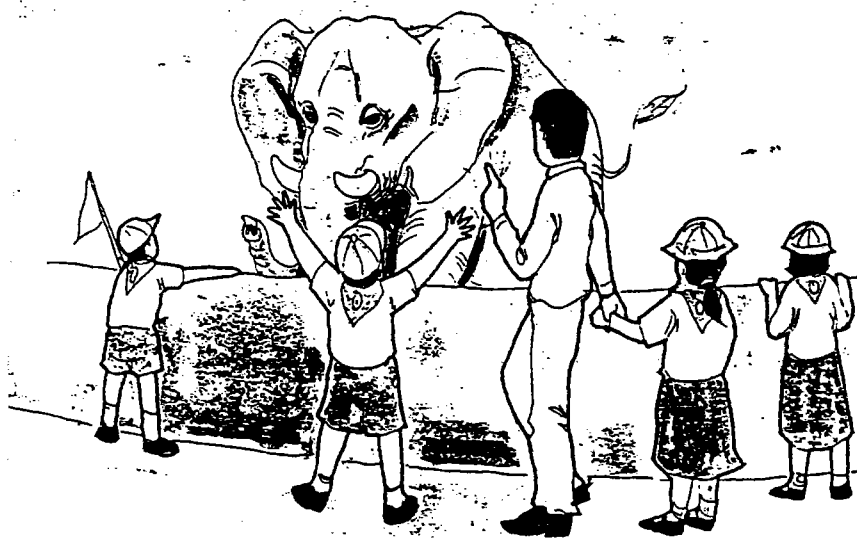
หลักการในการทดลอง ในการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 1 (ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม)

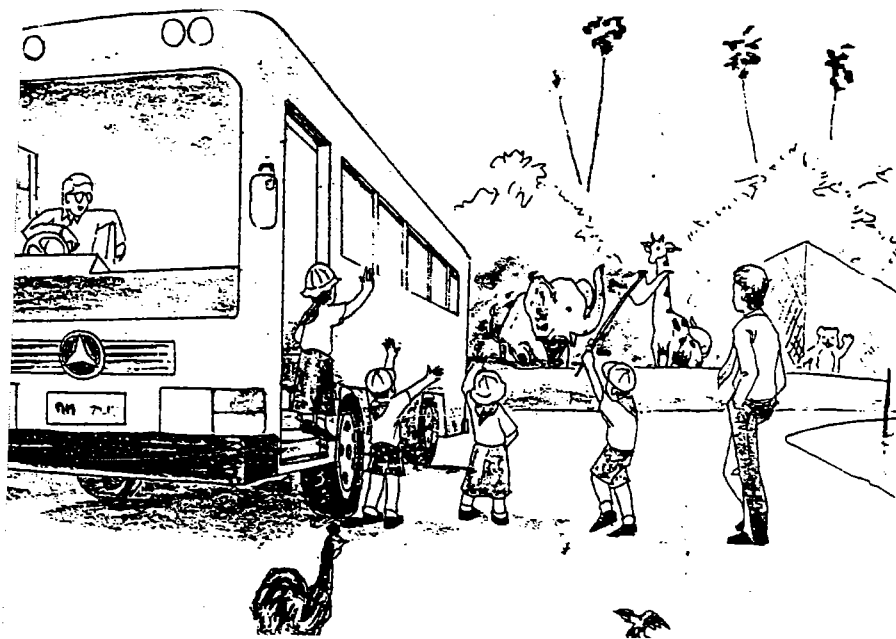
- ในการเล่าเรื่องประกอบภาพครูจะเน้นการเล่ารายละเอียดว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร กันบ้าง
- ขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ไปที่รูปภาพประกอบการเล่าเรื่องไปพร้อมๆกัน เพื่อ ให้เด็กเกิดการเชื่อมโยงระหว่างภาพในเหตุการณ์ต่างๆไปพร้อมๆกัน
- ในการถามคำถามครูจะถามคำถามที่มีลักษณะว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เพื่อ ฝึกให้เด็กนักเรียนได้รับฟังและฝึกให้เด็กได้พูดและกล้าแสดงออกในการตอบคำถามเกี่ยวกับ รายละเอียดต่างๆ ในภาพและมีพัฒนาการภาษาที่ดีขึ้น
- ให้เด็กนักเรียนได้ดูภาพ ในขณะที่ครูเล่าเรื่องประกอบภาพ เพื่อ ให้เด็กนักเรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการต่างๆ และมีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น

คาบที่ 26

1. วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและเชื่อมโยงระหว่างภาพและเหตุการณ์ต่างๆที่มีความซับซ้อนได้และเรียนรู้คำศัพท์คำว่า รถบัส สวนสัตว์ เสือ ช้าง เข้าแถว นั่ง ยืน กินอาหาร นอนหลับ
2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย
 - ที่ตั้งรูปภาพ
 - ที่ชี้รูป
 - รูปภาพ 4 รูป 4 เหตุการณ์

เรื่องทัศนศึกษา

วันนี้ครูต้อมจะพานักเรียนไปทัศนศึกษากันที่สวนสัตว์ น้องเมย์ น้องก๊ปป น้องเนห์ น้องเน ดีใจมากที่จะได้ไปสวนสัตว์ ทุกคนเข้าแถวรอขึ้นรถบัสอยู่หน้าโรงเรียน ครูต้อมพูดกับนักเรียนว่า “วันนี้ให้ทุกคนเป็นเด็กดีเชื่อฟังคุณครูนะครับ” นักเรียนทุกคนรับคำ “คะ ครับ เราจะเชื่อฟังคุณครู” ครูต้อมบอกให้นักเรียนทุกคนขึ้นรถบัสไปสวนสัตว์ พอไปถึง นักเรียนต่างสนุกสนานที่ได้ดูสัตว์หลายชนิด เช่น ขณะที่ได้ดูช้าง นักเรียนทุกคนพอเห็นช้างก็ร้อง “ไอ้โฮ” ก๊ปปถามคุณครูว่า “คุณครูคะทำไมช้างถึงตัวใหญ่จังเลยคะ” ครูต้อมตอบว่า “เพราะช้างกินอาหารเยอะก็เลยตัวโต ถ้านักเรียนอยากโตเหมือนช้าง ก็ต้องกินอาหารนะครับ” ทุกคนชอบช้างมาก ต่อไปเป็นกรงเสือครูสั่งทุกคนว่า “นักเรียนทุกคนห้ามเข้าใกล้กรงเสือนะครับ เพราะเสือดุและมีอันตรายมันอาจกัดเราได้ ถ้าเข้าไปเล่นใกล้ๆ” ทุกคนเป็นเด็กดีเชื่อฟังคุณครู น้องเนถามครูว่า “ทำไมเสือดุถึงกัดคนหละครับ” ครูต้อมตอบว่า “เพราะเสือดุและกินเนื้อสัตว์เป็นอาหารยังไงครับ” วันนี้ทุกคนเหนื่อยแต่ก็มีความสุขมาก พอจะกลับทุกคนต่างไม่อยากจะกลับ ทุกคนหันไปบ้ายบาย สัตว์ในสวนสัตว์และพูดว่า “วันหลังเราจะกลับมาหาใหม่นะจ๊ะ บ้ายบาย” แล้วเด็ก ๆ ก็ขึ้นรถบัสกลับโรงเรียนอย่างมีความสุข

คำถามที่ใช้ในคาบที่ 26

1. คนนี้เป็นใคร (ตอบว่า ผู้ชาย ,ครู)
2. ครูพูดกับใคร (ตอบว่า นักเรียน)

3. ครูพานักเรียนไปเที่ยวที่ไหน (ตอบว่า สวนสัตว์)
4. นักเรียนรู้สึกอย่างไรที่ได้ไปเที่ยวสวนสัตว์ (ตอบว่า ดีใจ)
5. นักเรียนได้ดูสัตว์อะไรบ้าง (ตอบว่า ช้าง เสือ)
6. นักเรียนกำลังทำอะไรกับสวนสัตว์ (ตอบว่า บำบาย)

3. วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

เตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเริ่มกิจกรรมการเล่าเรื่อง โดยชี้แจงให้เข้าใจถึงวิธีการดำเนินกิจกรรม และจุดประสงค์

ขั้นดำเนินการ

1. ครูจัดเด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งตรงกลาง
2. ครูนำภาพที่ใช้ประกอบการเล่ามาวางไว้ และครูพูดว่า “ครูจะเล่าเรื่องจากภาพนี้ให้นักเรียนฟังนะคะ ตั้งใจฟังให้ดีๆนะคะ พอครูเล่าจบแล้วจะมีคำถามให้นักเรียนตอบนะคะ ตั้งใจฟังนะคะ”
3. ครูเริ่มต้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยในการเล่านั้นจะเน้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและในภาพมีเนื้อเรื่องสอดคล้องกันอย่างไร และขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ภาพประกอบไปด้วยขณะที่เล่า

ขั้นสรุป

เมื่อเล่าเรื่องจบครูสรุปเรื่องว่า มีใคร ทำอะไร กันที่ไหนและอย่างไรบ้าง

ขั้นประเมินผล พิจารณาจากการตอบคำถาม แบ่งออกเป็น

1. ขั้นดี : เด็กตอบคำถามได้ด้วยตนเอง
 2. ขั้นพอใช้ : เด็กตอบคำถามได้ โดยมีครูช่วยแนะคำตอบให้
 3. ขั้นปรับปรุง : ครูช่วยแนะคำตอบให้แล้วแต่เด็กตอบคำถามไม่ได้
- ถ้า เด็กในกลุ่มมีทั้งอยู่ในขั้นดี พอใช้ และปรับปรุง จะนำเด็กในขั้นดี พอใช้ ไปทำกิจกรรมอื่น เช่น นั่งปั้นดินน้ำมัน วาดภาพ ฯ และนำเด็กในขั้นปรับปรุง ไปทำการฝึกอีกครั้ง

ตัวอย่างการประเมินผล

1. คนนี้เป็นใคร
 - นักเรียนตอบว่า ผู้ชาย ,ครู อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ คนนี้เป็นผู้หญิงหรือผู้ชายคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้ชาย ครูถามอีกครั้งว่าคนนี้เป็นใครคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้ชาย อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
2. ครูพูดกับใคร
 - นักเรียนตอบว่า นักเรียน อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ คนนี้เป็นครูใช่ไหมคะ และชี้ไปที่ภาพ นักเรียนคิดว่าครูกำลังพูดกับใครคะ นักเรียนตอบว่า นักเรียน อยู่ในขั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
- 3. ครูพานักเรียนไปเที่ยวที่ไหน
 - นักเรียนตอบว่า สวนสัตว์ อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ นี่อะไรเอ่ย นักเรียนตอบว่าช้างและครูแนะต่อและชี้ไปในภาพและถามต่อว่าและนี่อะไรเอ่ย นักเรียนตอบว่า เสือ ครูแนะต่อว่า นักเรียนคะที่นี้มีช้าง มีเสือที่ที่ไหนคะ นักเรียนตอบว่า สวนสัตว์ ครูถามอีกครั้งว่า ครูพานักเรียนไปเที่ยวที่ไหน นักเรียนตอบว่าสวนสัตว์ อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
- 4. นักเรียนรู้สึกอย่างไรที่ได้ไปเที่ยวสวนสัตว์
 - นักเรียนตอบว่า ดีใจ อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ วันนี้คุณครูจะพานักเรียนไปเที่ยวสวนสัตว์ที่มีสัตว์นานาชนิด นักเรียนคิดว่า นักเรียนรู้สึกอย่างไรที่ได้ไปเที่ยวสวนสัตว์ นักเรียนตอบว่า ดีใจ อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
- 5. นักเรียนได้ดูสัตว์อะไรบ้าง
 - นักเรียนตอบว่า ช้าง เสือ อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ นี่อะไรคะ นักเรียนตอบว่า เสือ ช้าง ครูถามอีกครั้งว่าในสวนสัตว์มีสัตว์อะไรบ้างคะ นักเรียนตอบว่า ช้าง เสือ อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
- 6. นักเรียนกำลังทำอะไรกับสวนสัตว์
 - นักเรียนตอบว่า บ้ายบาย อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ เด็กๆทำอะไรอยู่คะ นักเรียนตอบว่าบ้ายบาย ครูถามอีกครั้งว่า นักเรียนกำลังทำอะไรกับสวนสัตว์ นักเรียนตอบว่าบ้ายบาย อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง

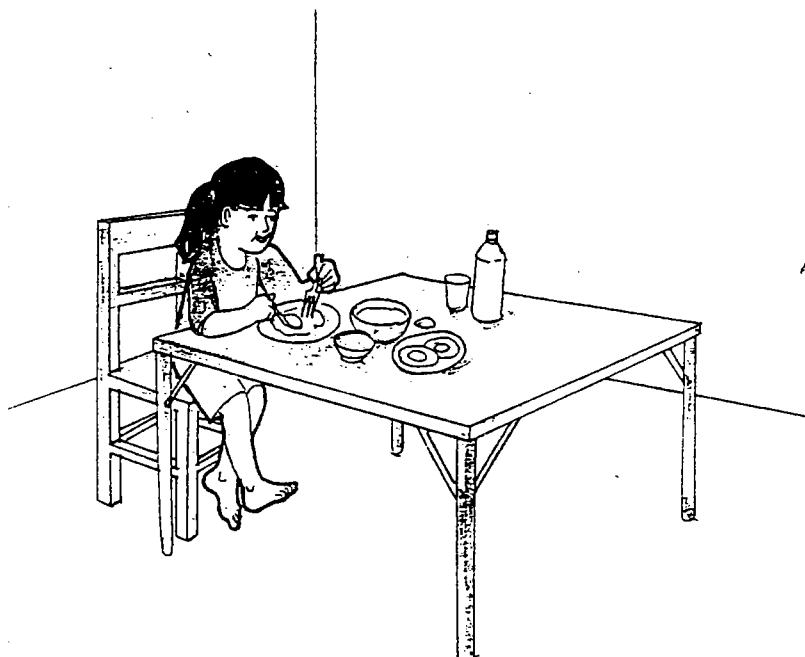
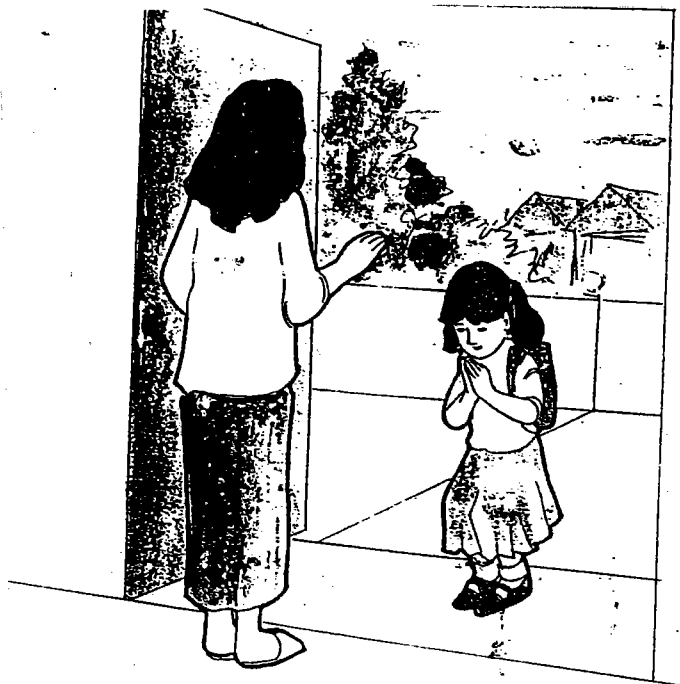
หลักการในการทดลอง ในการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 1 (ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม)

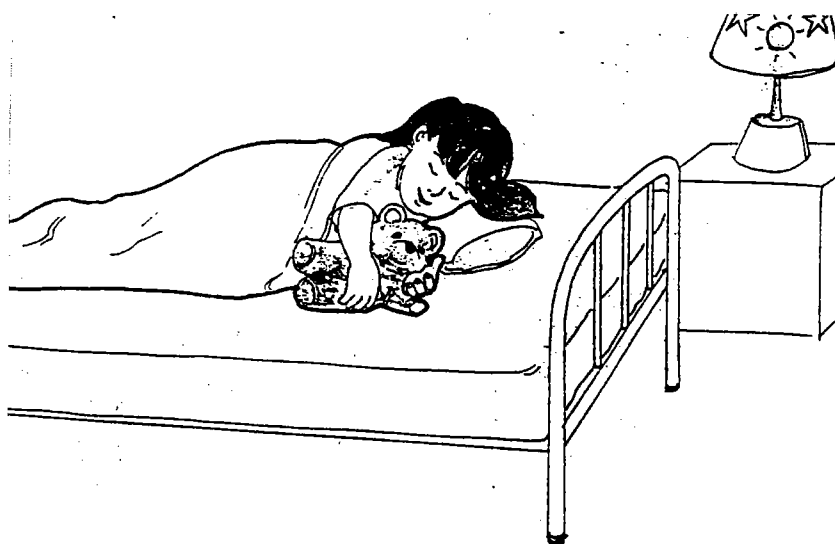
- ในการเล่าเรื่องประกอบภาพครูจะเน้นการเล่ารายละเอียดว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร กันบ้าง
 - ขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ไปที่รูปภาพประกอบการเล่าเรื่องไปพร้อมๆกัน เพื่อให้เด็กเกิดการเชื่อมโยงระหว่างภาพในเหตุการณ์ต่างๆไปพร้อมๆกัน
 - ในการถามคำถามครูจะถามคำถามที่มีลักษณะว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เพื่อฝึกให้เด็กนักเรียนได้รับฟังและฝึกให้เด็กได้พูดและกล้าแสดงออกในการตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ ในภาพและมีพัฒนาการภาษาที่ดีขึ้น
 - ให้เด็กนักเรียนได้ดูภาพ ในขณะที่ครูเล่าเรื่องประกอบภาพ เพื่อ ให้เด็กนักเรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการต่างๆ และมีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น

คาบที่ 27

1. วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและเชื่อมโยงระหว่างภาพและเหตุการณ์ต่างๆที่มีความซับซ้อนได้และเรียนรู้คำศัพท์คำว่า สวัสดิทินข้าว ขวดน้ำ แก้ว ไข่ดาว นอนหลับ กอด ตักดาหมี โคมไฟ ห้องนอน

2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย
- ที่ตั้งรูปภาพ
 - ที่ชี้รูป
 - รูปภาพ 4 รูป 4 เหตุการณ์

เรื่องกลับจากโรงเรียน

วันนี้พอเลิกเรียนน้องปลารีบกลับบ้าน พอถึงหน้าบ้านน้องปลาเจอคุณแม่ น้องปลาสวัสดีคุณแม่อย่าง นอบน้อมแล้วพูดกับคุณแม่ว่า “สวัสดีค่ะคุณแม่” แม่พูดกับน้องปลาว่า “เหนื่อยไหมจะ เข้าไปกินข้าวแม่เตรียม ไว้ให้แล้วนะจ๊ะ” พูดจบ น้องปลาเข้าไปในบ้านกินข้าวที่คุณแม่เตรียมไว้ให้อย่างเอร็ดอร่อยในห้องครัว พอทาน ข้าวเสร็จน้องปลา ก็ไปทำการบ้านต่อที่ห้องหนังสือน้องปลาทำการบ้านอย่างตั้งใจอยู่นานจนเสร็จ พอน้องปลา ทำการบ้านเสร็จน้องปลาอยากดูทีวีตั้งแต่พรุ่งนี้ น้องปลาต้องไปโรงเรียนแต่เช้าและตอนนี้ก็เหนื่อยมาก น้อง ปลาคิดได้เลยเข้านอนแต่หัวค่ำเพราะน้องปลาไม่อยากไปโรงเรียนสาย แล้วน้องปลานอนหลับอยู่ในห้องนอน อย่างมีความสุข

คำถามที่ใช้ในคาบที่ 27

1. คนนี้เป็นใคร (ตอบว่า คุณแม่ ,ผู้หญิง)
2. น้องปลาทำอะไร (ตอบว่า สวัสดีคุณแม่)
3. น้องปลาทำอะไรอยู่ในห้องครัว (ตอบว่า กินข้าว)
4. น้องปลากำลังทำอะไรอยู่ในห้อง (ตอบว่า ทำการบ้าน)
5. น้องปลาทำการบ้านอย่างไร (ตอบว่า ตั้งใจ)
6. น้องปลาทำอะไรต่อหลังจากทำการบ้าน (ตอบว่า นอน)

3. วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

เตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเริ่มกิจกรรมการเล่าเรื่อง โดยชี้แจงให้เข้าใจถึงวิธีการดำเนินกิจกรรม และ จุดประสงค์

ขั้นดำเนินการ

1. ครูจัดเด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งตรงกลาง
2. ครูนำภาพที่ใช้ประกอบการเล่ามาวางไว้ และครูพูดว่า “ครูจะเล่าเรื่องจากภาพนี้ให้นักเรียน ฟังนะค่ะ ตั้งใจฟังให้ดีๆนะค่ะ พอครูเล่าจบแล้วจะมีคำถามให้นักเรียนตอบนะค่ะ ตั้งใจฟังนะค่ะ”
3. ครูเริ่มต้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยในการเล่านั้นจะเน้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและใน ภาพมีเนื้อเรื่องสอดคล้องกันอย่างไร และขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ภาพประกอบไปด้วยขณะที่เล่า

ขั้นสรุป

เมื่อเล่าเรื่องจบครูสรุปเรื่องราว มีใคร ทำอะไร กันที่ไหนและอย่างไรบ้าง

ขั้นประเมินผล พิจารณาจากการตอบคำถาม แบ่งออกเป็น

1. ขั้นดี : เด็กตอบคำถามได้ด้วยตนเอง
2. ขั้นพอใช้ : เด็กตอบคำถามได้ โดยมีครูช่วยแนะคำตอบให้
3. ขั้นปรับปรุง : ครูช่วยแนะคำตอบให้แล้วแต่เด็กตอบคำถามไม่ได้

ถ้า เด็กในกลุ่มมีทั้งอยู่ในขั้นดี พอใช้ และปรับปรุง จะนำเด็กในขั้นดี พอใช้ ไปทำกิจกรรมอื่น เช่น นั่งปั้นดินน้ำมัน วาดภาพ ฯ และนำเด็กในขั้นปรับปรุง ไปทำการฝึกอีกครั้ง

ตัวอย่างการประเมินผล

1. คนนี้เป็นใคร
 - นักเรียนตอบว่า คุณแม่ ,ผู้หญิง อยู่ในชั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ คนนี้เป็นผู้หญิงหรือผู้ชายคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้หญิง ครูถามอีกครั้งว่าคนนี้เป็นใครคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้หญิง อยู่ในชั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง
2. น่องปลาทำอะไร
 - นักเรียนตอบว่า สวัสดิ์คุณแม่ อยู่ในชั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ คนนี้ชื่อน่องปลาใช่ไหมคะ น่องปลากำลังทำอะไรอยู่เอ่ย นักเรียนตอบว่า สวัสดิ์ หรือไหว อยู่ในชั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง
3. น่องปลาทำอะไรอยู่ในห้องครัว
 - นักเรียนตอบว่า กินข้าว อยู่ในชั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ,อูย ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ นี่อะไรคะ นักเรียนตอบว่าจานอาหาร ครูแนะต่อนักเรียนคะน่องปลาทำอะไรอยู่คะ นักเรียนตอบว่า กินข้าว อยู่ในชั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง
4. น่องปลากำลังทำอะไรอยู่ในห้อง
 - นักเรียนตอบว่า ทำการบ้าน อยู่ในชั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ,นั่งเฉยๆ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ นี่อะไรคะ นักเรียนตอบว่าหนังสือ ครูถามอีกครั้งว่าน่องปลากำลังทำอะไรอยู่ในห้อง นักเรียนตอบว่า ทำการบ้าน อยู่ในชั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง
5. น่องปลาทำการบ้านอย่างไร
 - นักเรียนตอบว่า ตั้งใจ อยู่ในชั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ,นอน ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ น่องปลาทำการบ้าน ไม่เล่น หรือดูทีวีเลย อย่างนี้แสดงว่าน่องปลาทำการบ้านอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่า ตั้งใจ อยู่ในชั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง
6. น่องปลาทำอะไรต่อหลังจากทำการบ้าน
 - นักเรียนตอบว่า นอน อยู่ในชั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้,เล่น ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะน่องปลาทำการบ้านเสร็จแล้วก็อยากดูทีวีแต่น่องปลาคิดว่าพรุ่งนี้ต้องตื่นนอนแต่เช้า ดังนั้นน่องปลาจึงไม่ดูทีวี นักเรียนคิดว่าน่องปลาทำอะไรต่อหลังจากทำการบ้าน นักเรียนตอบว่า นอน อยู่ในชั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในชั้นปรับปรุง

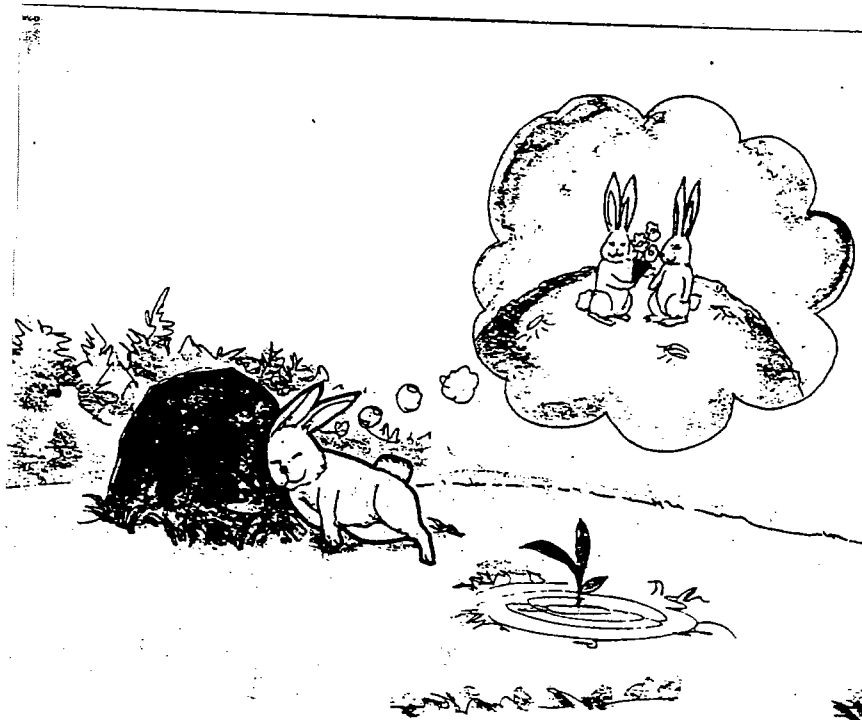
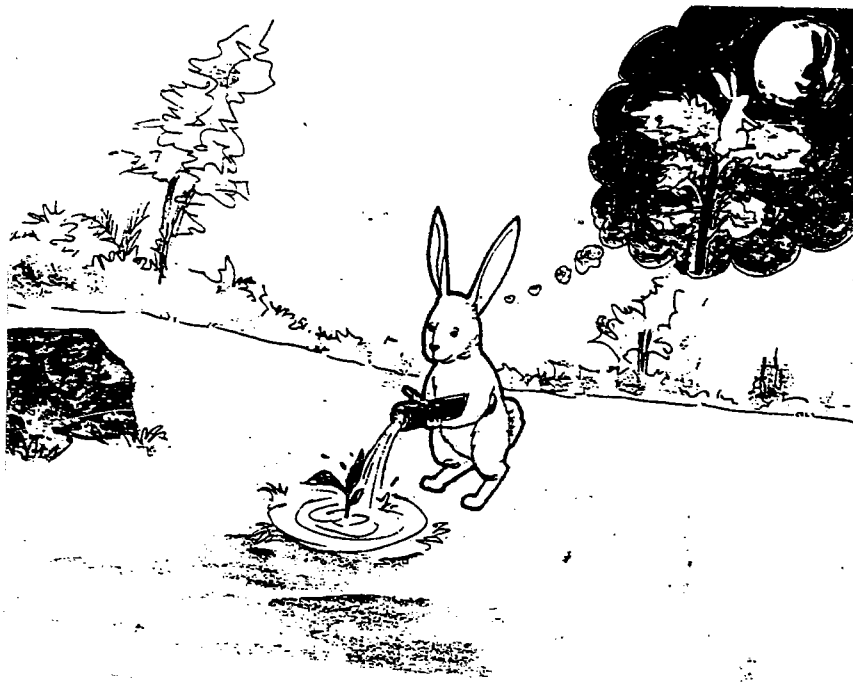
หลักการในการทดลอง ในการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 1 (ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม)

- ในการเล่าเรื่องประกอบภาพครูจะเน้นการเล่ารายละเอียดว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร กันบ้าง
- ขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ไปที่รูปภาพประกอบการเล่าเรื่องไปพร้อมๆกัน เพื่อ ให้เด็กเกิดการเชื่อมโยงระหว่างภาพในเหตุการณ์ต่างๆไปพร้อมๆกัน
- ในการถามคำถามครูจะถามคำถามที่มีลักษณะว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เพื่อ ฝึกให้เด็กนักเรียนได้รับฟังและฝึกให้เด็กได้พูดและกล้าแสดงออกในการตอบคำถามเกี่ยวกับ รายละเอียดต่างๆ ในภาพและมีพัฒนาการภาษาที่ดีขึ้น
- ให้เด็กนักเรียนได้ดูภาพ ในขณะที่ครูเล่าเรื่องประกอบภาพ เพื่อ ให้เด็กนักเรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการต่างๆ และมีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น

คาบที่ 28

1. วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและเชื่อมโยงระหว่างภาพและเหตุการณ์ต่างๆที่มีความซับซ้อนได้ และเรียนรู้คำศัพท์คำว่า รัก กระต่าย ดวงจันทร์ เฝ้ามอง เผลอหลับ หลงรัก เนินเขา ฝืน พักเหนื่อย
2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย
 - ที่ตั้งรูปภาพ
 - ที่ชี้รูป
 - รูปภาพ 3 รูป 3 เหตุการณ์ เป็นรูปที่ใกล้เคียงความจริง

เรื่องกระต่ายในดวงจันทร์

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้วมีกระต่ายตัวหนึ่งหลงรักกระต่ายในดวงจันทร์ ทุกวันเจ้ากระต่ายตัวนี้จะมานั่งเฝ้ามองอยู่บนเนินเขา อยู่มาวันหนึ่งกระต่ายได้คิดขึ้นมาว่า ถ้าฉันปลูกต้นไม้และรดน้ำต้นไม้ทุกวันอย่างสม่ำเสมอ ต้นไม้ต้นนั้นก็จะสูงขึ้นไปถึงดวงจันทร์และฉันก็จะได้พบกระต่ายบนดวงจันทร์ ฉันจะปีนต้นไม้ขึ้นไป คิดได้ดังนี้เจ้ากระต่ายจึงเริ่มปลูกต้นไม้บนเนินเขาอย่างขะมักเขม้นในใจคิดถึงแต่เจ้ากระต่ายในดวงจันทร์ พอปลูกต้นไม้เสร็จกระต่ายก็นั่งพักเหนื่อยอยู่ข้างก้อนหินแล้วกระต่ายก็เผลอหลับไป ขณะที่กระต่ายหลับไปนั้นมันได้ฝันว่ามันได้ปีนต้นไม้ต้นนี้ขึ้นไปพบกับกระต่ายในดวงจันทร์และทั้ง 2 ก็รักกันและอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

คำถามที่ใช้ในคาบที่ 28

1. อันนี้เป็นใคร (ตอบว่า กระต่าย)
2. กระต่ายทำอะไรทุกวัน (ตอบว่า นั่งมองดวงจันทร์)
3. กระต่ายนั่งมองดวงจันทร์อยู่ที่ไหน (ตอบว่า บนเนินเขา)
4. กระต่ายคิดว่าทำอย่างไรกระต่ายถึงจะขึ้นไปหากระต่ายบนดวงจันทร์ได้ (ตอบว่า ปลูกต้นไม้)
5. กระต่ายต้องปลูกต้นไม้และรดน้ำต้นไม้อย่างไรต้นไม้ถึงจะสูงขึ้นไปถึงดวงจันทร์ (ตอบว่า อย่างสม่ำเสมอ)
6. หลังจากปลูกต้นไม้เสร็จกระต่ายทำอะไร (ตอบว่า หลับ)

3. วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

เตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเริ่มกิจกรรมการเล่าเรื่อง โดยชี้แจงให้เข้าใจถึงวิธีการดำเนินกิจกรรม และจุดประสงค์

ขั้นดำเนินการ

1. ครูจัดเด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งตรงกลาง
2. ครูนำภาพที่ใช้ประกอบการเล่ามาวางไว้ และครูพูดว่า “ครูจะเล่าเรื่องจากภาพนี้ให้นักเรียนฟังนะคะ ตั้งใจฟังให้ดี อยู่นะคะ พอครูเล่าจบแล้วจะมีคำถามให้นักเรียนตอบนะคะ ตั้งใจฟังนะคะ”
3. ครูเริ่มต้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยในการเล่านั้นจะเน้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและในภาพมีเนื้อเรื่องสอดคล้องกันอย่างไร และขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ภาพประกอบไปด้วยขณะที่เล่า

ขั้นสรุป

เมื่อเล่าเรื่องจบครูสรุปเรื่องว่า มีใคร ทำอะไร กันที่ไหนและอย่างไรบ้าง

ขั้นประเมินผล พิจารณาจากการตอบคำถาม แบ่งออกเป็น

1. ขั้นดี : เด็กตอบคำถามได้ด้วยตนเอง
2. ขั้นพอใช้ : เด็กตอบคำถามได้ โดยมีครูช่วยแนะคำตอบให้
3. ขั้นปรับปรุง : ครูช่วยแนะคำตอบให้แล้วแต่เด็กตอบคำถามไม่ได้

ถ้า เด็กในกลุ่มมีทั้งอยู่ในขั้นดี พอใช้ และปรับปรุง จะนำเด็กในขั้นดี พอใช้ ไปทำกิจกรรมอื่น เช่น นั่งปั้นดินน้ำมัน วาดภาพ ฯ และนำเด็กในขั้นปรับปรุง ไปทำการฝึกอีกครั้ง

ตัวอย่างการประเมินผล

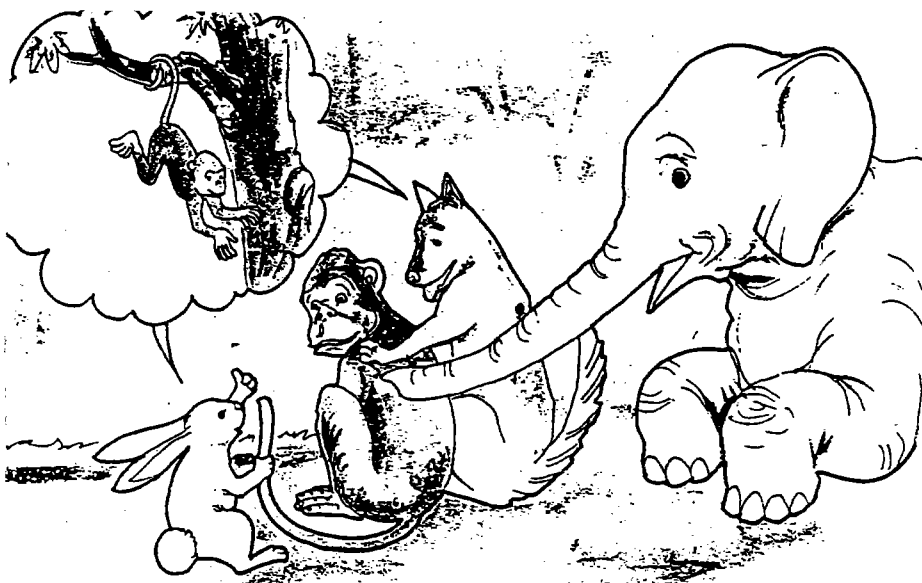
1. อันนี้เป็นใคร
 - นักเรียนตอบว่า กระต่าย อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ นี่ไม่ใช่คนนี่ นี่เป็นใครคะ นักเรียนตอบว่าเป็นกระต่าย อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
2. กระต่ายทำอะไรทุกวัน
 - นักเรียนตอบว่า นั่งมองดวงจันทร์ อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ กระต่ายกำลังทำอะไรอยู่คะ นักเรียนตอบว่า ปลุกต้นไม้ กระต่ายอยากให้ต้นไม้โต อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
3. กระต่ายนั่งมองดวงจันทร์อยู่ที่ไหน
 - นักเรียนตอบว่า บนเนินเขา อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ,โรงเรียน ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ กระต่ายอยากเห็นดวงจันทร์ชัดๆ จึงขึ้นไปนั่งที่นี้ นักเรียนคิดว่ากระต่ายนั่งอยู่ที่ไหนคะ นักเรียนตอบว่า บนเนินเขา อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
4. กระต่ายคิดว่าทำอย่างไรกระต่ายถึงจะขึ้นไปหากระต่ายบนดวงจันทร์ได้
 - นักเรียนตอบว่า ปลุกต้นไม้ อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะนี่อะไรเอ่ย นักเรียนตอบว่า ต้นไม้ กระต่ายทำอะไรกับต้นไม้เอ่ย นักเรียนตอบว่า ปลุกต้นไม้ ครูถามอีกครั้ง กระต่ายคิดว่าทำอย่างไรกระต่ายถึงจะขึ้นไปหากระต่ายบนดวงจันทร์ได้ นักเรียนตอบว่า ปลุกต้นไม้ อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
5. กระต่ายต้องปลุกต้นไม้และรดน้ำต้นไม้อย่างไรต้นไม้ถึงจะสูงขึ้นไปถึงดวงจันทร์
 - นักเรียนตอบว่า อย่างสม่ำเสมอ อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ กระต่ายอยากให้ต้นไม้สูงขึ้นไปถึงดวงจันทร์ ดังนั้นกระต่ายต้องทำรดน้ำต้นไม้อย่างไรต้นไม้ถึงจะโตเร็วๆคะ นักเรียนตอบว่า รดน้ำต้นไม้อย่างสม่ำเสมอ อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
6. หลังจากปลุกต้นไม้เสร็จกระต่ายทำอะไร
 - นักเรียนตอบว่า หลับ อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ กระต่ายปลุกต้นไม้อย่างเหน็ดเหนื่อยทั้งวัน ดังนั้นพอปลุกเสร็จกระต่ายจะทำอะไรคะ นักเรียนดูในภาพสิคะ ครูชี้ไปที่กระต่ายกำลังนอนหลับ นักเรียนตอบว่า นอนหลับ อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง

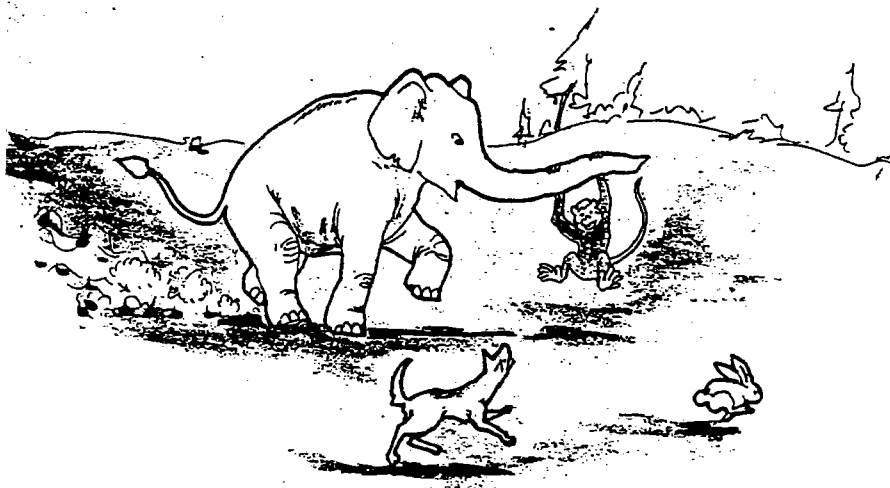
หลักการในการทดลอง ในการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 1 (ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม)

- ในการเล่าเรื่องประกอบภาพครูจะเน้นการเล่ารายละเอียดว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร กันบ้าง
- ขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ไปที่รูปภาพประกอบการเล่าเรื่องไปพร้อมๆกัน เพื่อ ให้เด็กเกิดการเชื่อมโยงระหว่างภาพในเหตุการณ์ต่างๆไปพร้อมๆกัน
- ในการถามคำถามครูจะถามคำถามที่มีลักษณะว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เพื่อ ฝึกให้เด็กนักเรียนได้รับฟังและฝึกให้เด็กได้พูดและกล้าแสดงออกในการตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ ในภาพและมีพัฒนาการภาษาที่ดีขึ้น
- ให้เด็กนักเรียนได้ดูภาพ ในขณะที่ครูเล่าเรื่องประกอบภาพ เพื่อ ให้เด็กนักเรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการต่างๆ และมีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น

คาบที่ 29

1. วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและเชื่อมโยงระหว่างภาพและเหตุการณ์ต่างๆที่มีความซับซ้อนได้และเรียนรู้คำศัพท์คำว่า เจ้าจ้อ ชุกชน ปีนต้นไม้ หาง จมูก ภูมิใจ สวยงาม ดมกลิ่น วิ่งเล่น กลั้มใจ แข็งแรง
2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย
 - ที่ตั้งรูปภาพ
 - ที่ชี้รูป
 - รูปภาพ 3 รูป 3 เหตุการณ์ เป็นรูปที่ใกล้เคียงความจริง

เรื่องเจ้าจ้อกับเพื่อน

วันหนึ่งเจ้าจ้อ เป็นลิงที่มีนิสัยชอบซุกซนได้วิ่งเล่นอยู่ริมแม่น้ำ วันนั้นเจ้าจ้อวิ่งเล่นอย่างเห็นดีเห็นอยู่ เลยมานักพักที่ริมแม่น้ำ ขณะที่นั่งอยู่ริมแม่น้ำ เจ้าจ้อก็มองลงไปใต้น้ำก็เห็นหน้าของตนเองในใจจึงคิดว่า ทำไมจมูกของมันจึงเป็นแบบนี้ไม่เหมือนจมูกของเพื่อนๆมันเลย ดูสิจมูกของกระต่ายมีสีชมพูสวยงาม จมูกของเจ้าโง้งถึงจะดำแต่ก็มีประโยชน์สามารถดมกลิ่นต่างๆได้ ส่วนเจ้าช้างก็เหมือนกันมีจมูกยาวใหญ่พ่นน้ำได้ด้วย ไม่เหมือนจมูกของมันที่ดำ และเล็กทำอะไรก็ไม่ได้ เฮ้อ! ยิ่งคิดยิ่งกลุ้มใจ ขณะที่เจ้าจ้อคิดอยู่นั้นเพื่อนๆของจ้อก็มาเห็น และถามว่า “เจ้าจ้อเจ้ากำลังคิดอะไรอยู่ ถึงทำท่ากลุ้มใจแบบนี้” พอเจ้าจ้อเล่าให้เพื่อนๆฟัง เพื่อนๆก็บอกเจ้าจ้อว่า “ทำไมถึงคิดแบบนี้ เจ้าจ้อเองก็มีอะไรที่ดีกว่าเราอีก หางเจ้าจ้อโง้ง ยาวสวยและยังแข็งแรงใช้โหนกิ่งไม้ได้ดีกว่าหางของพวกเราอีก” เจ้าจ้อได้ฟังดังนั้นก็รู้สึกภูมิใจในตนเองมากขึ้น และเจ้าจ้อกระต่าย เจ้าโง้งและเจ้าช้างก็เป็นเพื่อนกันอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

คำถามที่ใช้ในคาบที่ 29

1. นี่เป็นใคร (ตอบว่า ลิง)
2. เจ้าจ้อทำอะไร (ตอบว่า มองลงไปใต้น้ำ)
3. เจ้าจ้อมีเพื่อนเป็นใครบ้าง (ตอบว่า สุนัข กระต่าย ช้าง)
4. เจ้าจ้อกลุ้มใจเรื่องอะไร (ตอบว่า จมูก)
5. เพื่อนๆบอกว่าจ้อมีอะไรที่ยาวและแข็งแรงใช้โหนกิ่งไม้ได้ด้วย (ตอบว่า หางเจ้าจ้อ)
6. เจ้าจ้อและเพื่อนๆวิ่งเล่นกันอย่างไร (ตอบว่า มีความสุข, สนุกสนาน)

3. วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

เตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเริ่มกิจกรรมการเล่าเรื่อง โดยชี้แจงให้เข้าใจถึงวิธีการดำเนินกิจกรรม และจุดประสงค์

ขั้นดำเนินการ

1. ครูจัดเด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งตรงกลาง
2. ครูนำภาพที่ใช้ประกอบการเล่ามาวางไว้ และครูพูดว่า “ครูจะเล่าเรื่องจากภาพนี้ให้นักเรียนฟังนะคะ ตั้งใจฟังให้ดีนะคะ พอครูเล่าจบแล้วจะมีคำถามให้นักเรียนตอบนะคะ ตั้งใจฟังนะคะ”
3. ครูเริ่มต้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยในการเล่านี้จะเน้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและในภาพมีเนื้อเรื่องสอดคล้องกันอย่างไร และขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ภาพประกอบไปด้วยขณะที่เล่า

ขั้นสรุป

เมื่อเล่าเรื่องจบครูสรุปเรื่องราว มีใคร ทำอะไร กันที่ไหนและอย่างไรบ้าง

ขั้นประเมินผล พิจารณาจากการตอบคำถาม แบ่งออกเป็น

1. ขั้นดี : เด็กตอบคำถามได้ด้วยตนเอง
2. ขั้นพอใช้ : เด็กตอบคำถามได้ โดยมีครูช่วยแนะคำตอบให้
3. ขั้นปรับปรุง : ครูช่วยแนะคำตอบให้แล้วแต่เด็กตอบคำถามไม่ได้

ถ้า เด็กในกลุ่มมีทั้งอยู่ในขั้นดี พอใช้ และปรับปรุง จะนำเด็กในขั้นดี พอใช้ ไปทำกิจกรรมอื่น เช่น นั่งปั้นดินน้ำมัน วาดภาพ ฯ และนำเด็กในขั้นปรับปรุง ไปทำการฝึกอีกครั้ง

ตัวอย่างการประเมินผล

1. **นี่เป็นใคร**
 - นักเรียนตอบว่า ลิง อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ นี่ไม่ใช่คนนี่ นี่เป็นใครคะ นักเรียนตอบว่าเป็นลิง อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
2. **เจ้าจ๋อทำอะไร**
 - นักเรียนตอบว่า มองลงไปในน้ำ อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ นี่อะไรคะ ครูชี้ที่น้ำ นักเรียนตอบว่าแม่น้ำ ครูแนะต่อว่าเจ้าจ๋อทำอะไรกับแม่น้ำ นักเรียนตอบว่าเจ้าจ๋อมองลงไป ในน้ำ อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
3. **เจ้าจ๋อมีเพื่อนเป็นใครบ้าง**
 - นักเรียนตอบว่า สุนัข กระต่าย ช้าง อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ นี่อะไรเอ่ย นักเรียนตอบว่าช้าง นี้อะไรเอ่ย นักเรียนตอบว่า กระต่าย นี้อะไรเอ่ย นักเรียนตอบว่า สุนัข ทั้ง 3 ตัว เป็นเพื่อนกันเจ้าจ๋อ ครูถามอีกครั้งว่า เจ้าจ๋อมีเพื่อนเป็นใครบ้าง นักเรียนตอบว่า สุนัข กระต่าย ช้าง อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
4. **เจ้าจ๋อกลุ่มใจเรื่องอะไร**
 - นักเรียนตอบว่า จมูก อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ เจ้าจ๋อกำลังทำอะไรของเพื่อนคะ นักเรียนตอบว่าจมูก ครูถามอีกครั้งว่า เจ้าจ๋อกลุ่มใจเรื่องอะไร นักเรียนตอบว่า จมูก อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
5. **เพื่อนๆบอกว่าจ๋อมีอะไรที่ยาวและแข็งแรงใช้ไหนถึงไม่ได้ด้วย**
 - นักเรียนตอบว่า หางเจ้าจ๋อ อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ นี่เจ้าจ๋อทำอะไรคะ นักเรียนตอบว่าไหนถึงไม้ ครูแนะต่อว่าเจ้าจ๋อใช้อะไรในการไหนคะ นักเรียนตอบว่า หาง ครูถามอีกครั้งว่า เพื่อนๆบอกว่าจ๋อมีอะไรที่ยาวและแข็งแรงใช้ไหนถึงไม่ได้ด้วย นักเรียนตอบว่า หางเจ้าจ๋อ อยู่ในขั้นพอใช้
 - นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง
6. **เจ้าจ๋อและเพื่อนๆวิ่งเล่นกันอย่างไร**
 - นักเรียนตอบว่า มีความสุข, สนุกสนาน อยู่ในขั้นดี
 - นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ หน้าของทุกคนเป็นอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่ายิ้ม ครูแนะต่อว่าหน้าของทุกคนยิ้มแสดงว่า ทุกคนเป็นอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่า มีความสุข ,สนุกสนาน อยู่ในขั้นพอใช้

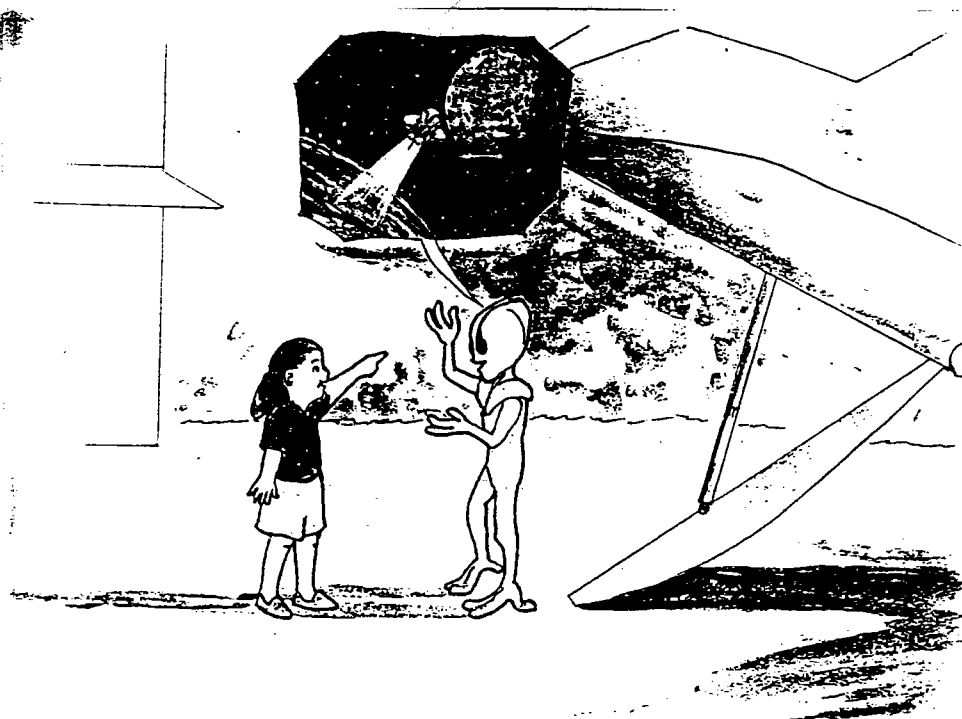
- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง

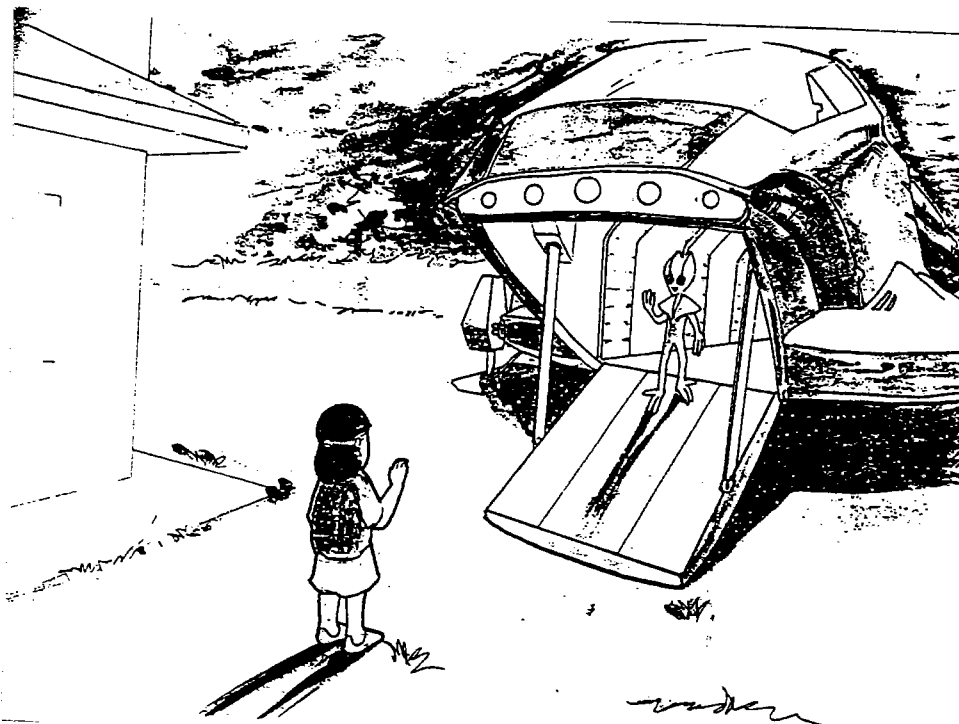
หลักการในการทดลอง ในการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 1 (ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม)

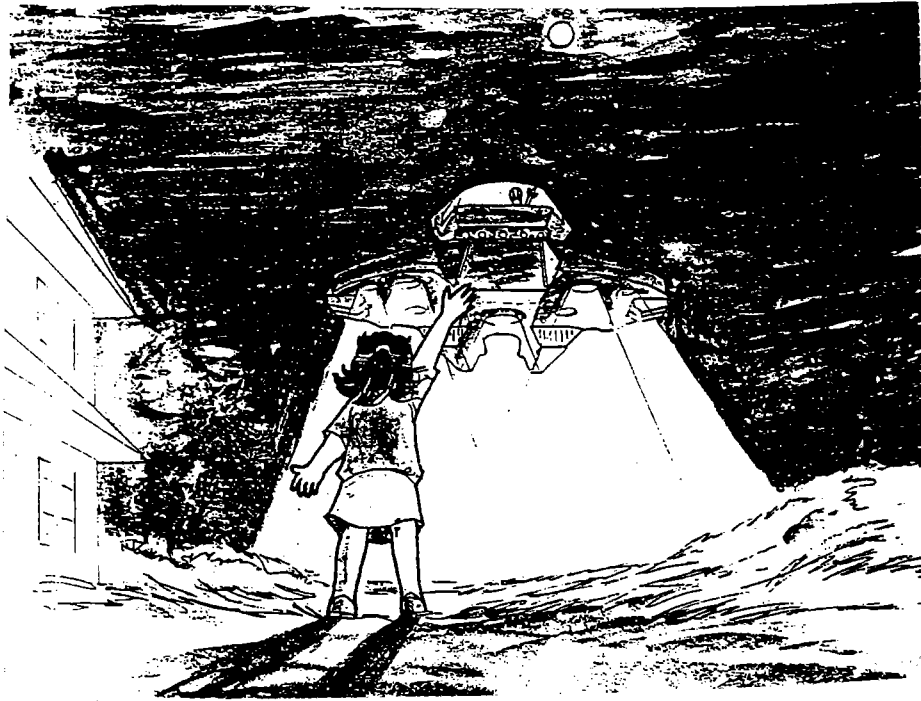
- ในการเล่าเรื่องประกอบภาพครูจะเน้นการเล่ารายละเอียดว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร กันบ้าง
- ขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ไปที่รูปภาพประกอบการเล่าเรื่องไปพร้อมๆกัน เพื่อ ให้เด็กเกิดการเชื่อมโยงระหว่างภาพในเหตุการณ์ต่างๆไปพร้อมๆกัน
- ในการถามคำถามครูจะถามคำถามที่มีลักษณะว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เพื่อ ฝึกให้เด็กนักเรียนได้รับฟังและฝึกให้เด็กได้พูดและกล้าแสดงออกในการตอบคำถามเกี่ยวกับ รายละเอียดต่างๆ ในภาพและมีพัฒนาการภาษาที่ดีขึ้น
- ให้เด็กนักเรียนได้ดูภาพ ในขณะที่ครูเล่าเรื่องประกอบภาพ เพื่อ ให้เด็กนักเรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการต่างๆ และมีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น

คาบที่ 30

1. วัตถุประสงค์ เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและเชื่อมโยงระหว่างภาพและเหตุการณ์ต่างๆที่มีความซับซ้อนได้และเรียนรู้คำศัพท์คำว่า มนุษย์ต่างดาว ตื่นเต้น จอด จุกเงิน ขรุขระ สัตว์ญาติ ความลับ ขาวเย็น จานบิน นอกโลก
2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย
 - ที่ตั้งรูปภาพ
 - ที่ชี้รูป
 - รูปภาพ 4 รูป 4 เหตุการณ์ เป็นรูปที่ใกล้เคียงความจริง

เรื่องไปเที่ยวดวงจันทร์

วันนี้หลังเลิกเรียนหนูพลอยกลับบ้านออกไปเล่นที่สนามหลังบ้าน หนูพลอยได้เจอกับอะไรบางอย่าง พอน้องพลอยเดินไปดูใกล้จึงพบว่า เป็นมนุษย์ต่างดาว น้องพลอยตกใจแต่ก็ตื่นเต้นที่ได้เจอมนุษย์ต่างดาว น้องพลอยถามมนุษย์ต่างดาวว่า “เธอเป็นใคร และมาจากที่ไหน” มนุษย์ต่างดาวตอบว่า “จันบินเกิดเหตุขัดข้องอย่างกะทันหัน จึงได้นำลงมาจอดฉุกเฉิน ตอนนี้ซ่อมเสร็จแล้วและกำลังจะออกเดินทาง” น้องพลอยถามต่อว่า “เธอจะไปที่ไหนกัน” มนุษย์ต่างดาวตอบว่า “กำลังจะเดินทางไปดวงจันทร์นะสิ เธออยากไปด้วยกันหรือไม่เล่า” น้องพลอยจำได้ว่า เคยอ่านหนังสือเห็นดวงจันทร์ในรูปสวยงามมากอยากเห็นจึงตกลงไปด้วย และมนุษย์ต่างดาวก็ตกลงกับน้องพลอยว่าจะกลับมาส่งน้องพลอยก่อนค่ำ น้องพลอยรู้สึกดีใจมากที่ได้ออกไปเที่ยวดวงจันทร์เป็นครั้งแรก แต่พอไปถึง น้องพลอยต้องผิดหวังดวงจันทร์ไม่ได้สวยงามอย่างที่เห็นในรูป ผิวดวงจันทร์ขรุขระเป็นหลุมเป็นบ่อเต็มไปหมด น้องพลอยขอให้มนุษย์ต่างดาวไปส่งน้องพลอยที่บ้าน มนุษย์ต่างดาวทำตามสัญญา มาส่งน้องพลอยที่บ้าน พอถึงบ้านน้องพลอยพูดกับมนุษย์ต่างดาวว่า “ขอบคุณมากนะค่ะที่พาน้องพลอยไปเที่ยวดวงจันทร์ถึงแม้ดวงจันทร์จะไม่สวยงามอย่างที่น้องพลอยคิดแต่น้องพลอยก็สนุกมากค่ะ” มนุษย์ต่างดาวพูดกับน้องพลอยว่า “เรื่องนี้ขอให้น้องพลอยเก็บเป็นความลับจะบอกใครไม่ได้นะ” น้องพลอยรับปากและสัญญากับมนุษย์ต่างดาวว่าจะไม่พูดเรื่องนี้ให้ใครฟัง และน้องพลอยก็ได้ยินคุณแม่เรียกให้ไปทานข้าวเย็น น้องพลอยบอก “บ๊ายบาย นะจ๊ะมนุษย์ต่างดาว” แล้วมนุษย์ต่างดาวก็นั่งจันบินบินออกนอกโลกไป

คำถามที่ใช้ในคาบที่ 30

1. คนนี้เป็นใคร (ตอบว่า เด็กผู้หญิง ,หนูพลอย)
2. คนนี้เป็นใคร (ตอบว่า มนุษย์ต่างดาว)
3. มนุษย์ต่างดาวนำยานลงจอดอย่างไร (ตอบว่า กะทันหัน)
4. มนุษย์ต่างดาวจะพาน้องพลอยไปเที่ยวที่ไหน (ตอบว่า ดวงจันทร์)
5. น้องพลอยรู้สึกอย่างไรที่จะได้ไปดวงจันทร์ (ตอบว่า ดีใจ)
6. น้องพลอยทำอะไรกับมนุษย์ต่างดาว (ตอบว่า บ้ายบาย)

3. วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

เตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเริ่มกิจกรรมการเล่าเรื่อง โดยชี้แจงให้เข้าใจถึงวิธีการดำเนินกิจกรรม และจุดประสงค์

ขั้นดำเนินการ

1. ครูจัดเด็กนั่งเป็นครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งตรงกลาง
2. ครูนำภาพที่ใช้ประกอบการเล่ามาวางไว้ และครูพูดว่า “ครูจะเล่าเรื่องจากภาพนี้ให้นักเรียนฟังนะคะ ตั้งใจฟังให้ดีๆนะคะ พอครูเล่าจบแล้วจะมีคำถามให้นักเรียนตอบนะคะ ตั้งใจฟังนะคะ”
3. ครูเริ่มต้นเล่าเรื่องจากภาพ โดยในการเล่านั้นจะเน้นว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและในภาพมีเนื้อเรื่องสอดคล้องกันอย่างไร และขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ภาพประกอบไปด้วยขณะที่เล่า

ขั้นสรุป

เมื่อเล่าเรื่องจบครูสรุปเรื่องว่า มีใคร ทำอะไร กันที่ไหนและอย่างไรบ้าง

ขั้นประเมินผล พิจารณาจากการตอบคำถาม แบ่งออกเป็น

1. ขั้นดี : เด็กตอบคำถามได้ด้วยตนเอง
2. ขั้นพอใช้ : เด็กตอบคำถามได้ โดยมีครูช่วยแนะคำตอบให้
3. ขั้นปรับปรุง : ครูช่วยแนะคำตอบให้แล้วแต่เด็กตอบคำถามไม่ได้

ถ้า เด็กในกลุ่มมีทั้งอยู่ในขั้นดี พอใช้ และปรับปรุง จะนำเด็กในขั้นดี พอใช้ ไปทำกิจกรรมอื่น เช่น นั่งปั้นดินน้ำมัน วาดภาพ ฯ และนำเด็กในขั้นปรับปรุง ไปทำการฝึกอีกครั้ง

ตัวอย่างการประเมินผล

1. คนนี้เป็นใครคะ

- นักเรียนตอบว่า เด็กผู้หญิง ,หนูพลอย อยู่ในขั้นดี
- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า ไม่รู้ ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ

คนนี้เป็นผู้หญิงหรือผู้ชายคะ นักเรียนตอบว่าเป็นผู้ชาย ครูถามอีกครั้งว่า คนนี้เป็นใคร นักเรียนตอบว่าเป็นเด็กผู้หญิง อยู่ในขั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง

2. คนนี้เป็นใครคะ

- นักเรียนตอบว่า มนุษย์ต่างดาว อยู่ในขั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า 'ไม่รู้' ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ นี่ไม่ใช่คนนี่ นี่เป็นใครคะ นักเรียนตอบว่าเป็นลิง อยู่ในขั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง

3. มนุษย์ต่างดาวนำยานลงจอดอย่างไร

- นักเรียนตอบว่า กะทันหัน อยู่ในขั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า 'ไม่รู้' ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ ยานของมนุษย์ต่างดาวเสียจึงต้องนำมาจอดบนโลกมนุษย์ แสดงว่ามนุษย์ต่างดาวรีบนำยานลงมาจอดอย่างไร นักเรียนตอบว่า อย่างกะทันหัน อยู่ในขั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง

4. มนุษย์ต่างดาวจะพาน้องพลอยไปเที่ยวที่ไหน

- นักเรียนตอบว่า ดวงจันทร์ อยู่ในขั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า 'ไม่รู้' ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ ที่ไม่ใช่โลก ที่นี้ที่ไหนคะ นักเรียนคิดว่าที่นี้ที่ไหนคะ นักเรียนตอบว่าดวงจันทร์ หรือดาวอะไรที่ไม่ใช่โลก อยู่ในขั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง

5. น้องพลอยรู้สึกอย่างไรที่จะได้ไปดวงจันทร์

- นักเรียนตอบว่า ดีใจ อยู่ในขั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า 'ไม่รู้' ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ น้องพลอยไม่เคยไปดวงจันทร์ พอรู้ว่าจะได้ไปน้องพลอยจะรู้สึกอย่างไรคะ นักเรียนตอบว่า ดีใจหรือตื่นเต้น อยู่ในขั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง

6. น้องพลอยทำอะไรกับมนุษย์ต่างดาว

- นักเรียนตอบว่า บ้ายบาย อยู่ในขั้นดี

- นักเรียนตอบไม่ได้หรือตอบผิด เช่นตอบว่า 'ไม่รู้' ครูช่วยแนะคำตอบให้ว่า ดูในภาพนะคะ น้องพลอยทำอะไรอยู่เอ่ย ครูชี้ไปที่มือของน้องพลอย นักเรียนตอบว่า บ้ายบาย อยู่ในขั้นพอใช้

- นักเรียนตอบคำถามไม่ได้ โดยครูแนะให้แล้ว อยู่ในขั้นปรับปรุง

หลักการในการทดลอง ในการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 1 (ครูเล่าเรื่องประกอบภาพและตั้งคำถาม)

- ในการเล่าเรื่องประกอบภาพครูจะเน้นการเล่ารายละเอียดว่า มีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร กันบ้าง

- ขณะเล่าเรื่องครูจะชี้ไปที่รูปภาพประกอบการเล่าเรื่องไปพร้อมๆกัน

เพื่อให้เด็กเกิดการเชื่อมโยงระหว่างภาพในเหตุการณ์ต่างๆไปพร้อมๆกัน

- ในการถามคำถามครูจะถามคำถามที่มีลักษณะว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร

เพื่อให้ฝึกให้เด็กนักเรียนได้รับฟังและฝึกให้เด็กได้พูดและกล้าแสดงออกในการตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆ ในภาพและมีพัฒนาการภาษาที่ดีขึ้น

- ให้เด็กนักเรียนได้ดูภาพ ในขณะที่ครูเล่าเรื่องประกอบภาพ

เพื่อให้เด็กนักเรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการต่างๆ และมีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ที่ดีขึ้น

ภาคผนวก ข

แสดงรายละเอียดในการทดลองกับกลุ่มทดลองที่ 2 เด็กเล่าเรื่องประกอบภาพ ตามที่ครูแสดง

รายละเอียดในแต่ละคาบมีดังต่อไปนี้

การทดลองมี 30 คาบ และในทุกคาบจะมีการประเมินผลทุกครั้ง จำนวนเด็กทดลองครั้งละ 6 คน
ใช้เวลาประมาณ 30 นาที (ยกเว้นในกลุ่มเด็กอายุ 5 ขวบ กลุ่มละ 3 คน)
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองเหมือนกับที่ใช้ในการทดลองกับกลุ่มที่ 1

คาบที่ 1

การทดลอง

1. วัตถุประสงค์ เพื่อเป็นการเตรียมการทดลองให้เด็กฝึกการสังเกต รู้จักการดูภาพ
2. เครื่องมือที่ใช้ รูปภาพ 1 เหตุการณ์ 6 รูปและรูปภาพ 1 รูป (เป็นภาพที่มีเนื้อหาหลากหลายอยู่ในภาพเดียวกันและมีรูปบางรูป ซ้อนอยู่ในภาพ)

3. วิธีดำเนินการ

ขั้นนำ

เตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเริ่มกิจกรรมการเล่าเรื่อง โดยชี้แจงให้เข้าใจถึงวิธีการดำเนินกิจกรรม และ
วัตถุประสงค์

ขั้นดำเนินการ

ให้เด็กในกลุ่มช่วยกันสังเกตว่ามีตัวละครหรือมีรูปอะไรบ้างอยู่ในภาพและมีใครทำอะไร
บ้างและเล่าให้เพื่อนๆฟัง โดยในคาบนี้นักเรียนทุกคนช่วยกันเล่าเรื่อง

ขั้นสรุป

นักเรียนทุกคนช่วยกันสรุปเนื้อเรื่อง ว่ามีใคร ทำอะไร อยู่ที่ไหน

ขั้นประเมินผล พิจารณาจากขั้นสรุป แบ่งออกเป็น

1. ขั้นดี : เด็กเริ่มพูดและเล่าว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน ได้อย่างสมบูรณ์
2. ขั้นพอใช้ : เด็กเริ่มพูดและเล่าว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน ได้แต่ไม่สมบูรณ์
3. ขั้นปรับปรุง : เด็กเริ่มพูดและเล่าว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน ไม่ได้

ถ้า เด็กในกลุ่มมีทั้งอยู่ในขั้นดี พอใช้ และปรับปรุง จะนำเด็กในขั้นดี พอใช้ ไปทำกิจกรรมอื่น เช่น
ปั้นดินน้ำมัน วาดภาพ ฯ และนำเด็กในขั้นปรับปรุง ไปทำการฝึกอีกครั้ง

คาบที่ 2 (ขั้นนำ ขั้นดำเนินการ ขั้นสรุป ขั้นประเมินผล เหมือนในคาบที่ 1)

เครื่องมือที่ใช้

รูปภาพ 1 รูป 1 เหตุการณ์

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นการเตรียมการทดลองให้เด็กฝึกการสังเกต รู้จักการดูภาพ

ขั้นดำเนินการ

ในคาบนี้นักเรียนทุกคนช่วยกันเล่าเรื่อง

คาบที่ 3

เครื่องมือที่ใช้

รูปภาพ 1 รูป 1 เหตุการณ์

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เด็กฝึกพูด และเริ่มแสดงออก

ขั้นตอนการ

ในคาบนี้นักเรียนทุกคนช่วยกันเล่าเรื่อง

คาบที่ 4

เครื่องมือที่ใช้

รูปภาพ 1 รูป 1 เหตุการณ์

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เด็กฝึกพูด และเริ่มแสดงออก

คาบที่ 5

เครื่องมือที่ใช้

รูปภาพ 2 รูป 1 เหตุการณ์

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เด็กฝึกพูด และเริ่มแสดงออก และฝึกเชื่อมโยงระหว่างภาพ

ขั้นตอนการ

ในคาบนี้ครูเป็นผู้เรียกให้นักเรียนออกไปเล่าเรื่อง

คาบที่ 6

เครื่องมือที่ใช้

รูปภาพ 2 รูป 1 เหตุการณ์

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เด็กฝึกพูด และเริ่มแสดงออกและฝึกเชื่อมโยงระหว่างภาพ

ขั้นตอนการ

ในคาบนี้ครูเป็นผู้เรียกให้นักเรียนออกไปเล่าเรื่อง

คาบที่ 7

เครื่องมือที่ใช้

รูปภาพ 3 รูป 1 เหตุการณ์

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เด็กฝึกพูด และเชื่อมโยงเหตุการณ์ระหว่างภาพได้

ขั้นตอนการ

ในคาบนี้ครูเป็นผู้เรียกให้นักเรียนออกไปเล่าเรื่อง

คาบที่ 8

เครื่องมือที่ใช้

รูปภาพ 3 รูป 1 เหตุการณ์

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน และเชื่อมโยงเหตุการณ์ระหว่างภาพได้

คาบที่ 9

เครื่องมือที่ใช้

รูปภาพ 1 รูป 1 เหตุการณ์

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน

ขั้นตอนการ

ในคาบนี้ครูเป็นผู้เรียกให้นักเรียนออกไปเล่าเรื่อง

คาบที่ 10

เครื่องมือที่ใช้

รูปภาพ 1 รูป 1 เหตุการณ์

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน

ขั้นตอนการ

ในคาบนี้ครูเป็นผู้เรียกให้นักเรียนออกไปเล่าเรื่อง

คาบที่ 11

เครื่องมือที่ใช้

รูปภาพ 1 รูป 2 เหตุการณ์

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหนและฝึกความคิดสร้างสรรค์ที่มีเรื่องราวที่ซับซ้อนมากขึ้นได้

ขั้นตอนการ

ในคาบนี้ครูเป็นผู้เรียกให้นักเรียนออกไปเล่าเรื่อง

คาบที่ 12

เครื่องมือที่ใช้

รูปภาพ 1 รูป 2 เหตุการณ์

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหนและฝึกความคิดสร้างสรรค์ที่มีเรื่องราวที่ซับซ้อนมากขึ้นได้

ขั้นตอนการ

ในคาบนี้ครูเป็นผู้เรียกให้นักเรียนออกไปเล่าเรื่อง

คาบที่ 13

เครื่องมือที่ใช้

รูปภาพ 1 รูป 3 เหตุการณ์

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหนและฝึกความคิดสร้างสรรค์ที่มีเรื่องราวที่ซับซ้อนมากขึ้นได้

ขั้นตอนการ

ในคาบนี้ครูเป็นผู้เรียกให้นักเรียนออกไปเล่าเรื่อง

คาบที่ 14

เครื่องมือที่ใช้

รูปภาพ 1 รูป 3 เหตุการณ์

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหนและฝึกความคิดสร้างสรรค์ที่มีเรื่องราวที่ซับซ้อนมากขึ้นได้

ขั้นตอนการ

ในคาบนี้ครูเป็นผู้เรียกให้นักเรียนออกไปเล่าเรื่อง

คาบที่ 15

เครื่องมือที่ใช้

รูปภาพ 1 รูป 4 เหตุการณ์

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหนและฝึกความคิดสร้างสรรค์ที่มีเรื่องราวที่ซับซ้อนมากขึ้นได้

ขั้นตอนการ

ในคาบนี้ครูเป็นผู้เรียกให้นักเรียนออกไปเล่าเรื่อง

คาบที่ 16

เครื่องมือที่ใช้

รูปภาพ 1 รูป 5 เหตุการณ์

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหนและฝึกความคิดสร้างสรรค์ที่มีเรื่องราวที่ซับซ้อนมากขึ้นได้

ขั้นตอนการ

ในคาบนี้ครูเป็นผู้เรียกให้นักเรียนออกไปเล่าเรื่อง

คาบที่ 17

เครื่องมือที่ใช้

รูปภาพ 2 รูป 2 เหตุการณ์

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหนและฝึกเชื่อมโยงระหว่างภาพ

ขั้นตอนการ

ในคาบนี้ครูเป็นผู้เรียกให้นักเรียนออกไปเล่าเรื่อง

คาบที่ 18

เครื่องมือที่ใช้

รูปภาพ 2 รูป 2 เหตุการณ์

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหนและเชื่อมโยงระหว่างภาพและเหตุการณ์ต่างๆที่มีความซับซ้อนได้

ขั้นตอนการ

ในคาบนี้ครูเป็นผู้เรียกให้นักเรียนออกไปเล่าเรื่อง

คาบที่ 19

เครื่องมือที่ใช้

รูปภาพ 2 รูป 2 เหตุการณ์

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหนและเชื่อมโยงระหว่างภาพและเหตุการณ์ต่างๆที่มีความซับซ้อนได้

ขั้นตอนการ

ในคาบนี้ครูเป็นผู้เรียกให้นักเรียนออกไปเล่าเรื่อง

คาบที่ 20

เครื่องมือที่ใช้

รูปภาพ 2 รูป 2 เหตุการณ์

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหนและเชื่อมโยงระหว่างภาพและเหตุการณ์ต่างๆที่มีความซับซ้อนได้

ขั้นตอนการ

ในคาบนี้ครูเป็นผู้เรียกให้นักเรียนออกไปเล่าเรื่อง

คาบที่ 21

เครื่องมือที่ใช้

รูปภาพ 2 รูป 2 เหตุการณ์

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหนและเชื่อมโยงระหว่างภาพและเหตุการณ์ต่างๆที่มีความซับซ้อนได้

ขั้นตอนการ

ในคาบนี้ครูเป็นผู้เรียกให้นักเรียนออกไปเล่าเรื่อง

คาบที่ 22

เครื่องมือที่ใช้

รูปภาพ 3 รูป 3 เหตุการณ์

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหนและเชื่อมโยงระหว่างภาพและเหตุการณ์ต่างๆที่มีความซับซ้อนได้

ขั้นตอนการ

ในคาบนี้ครูเป็นผู้เรียกให้นักเรียนออกไปเล่าเรื่อง

คาบที่ 23

เครื่องมือที่ใช้

รูปภาพ 3 รูป 3 เหตุการณ์

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหนและเชื่อมโยงระหว่างภาพและเหตุการณ์ต่างๆที่มีความซับซ้อนได้

ขั้นตอนการ

ในคาบนี้ครูเป็นผู้เรียกให้นักเรียนออกไปเล่าเรื่อง

คาบที่ 24

เครื่องมือที่ใช้

รูปภาพ 3 รูป 3 เหตุการณ์

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหนและเชื่อมโยงระหว่างภาพและเหตุการณ์ต่างๆที่มีความซับซ้อนมากขึ้นได้

ขั้นตอนการ

ในคาบนี้ครูเป็นผู้เรียกให้นักเรียนออกไปเล่าเรื่อง

คาบที่ 25

เครื่องมือที่ใช้

รูปภาพ 4 รูป 4 เหตุการณ์

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหนและเชื่อมโยงระหว่างภาพและเหตุการณ์ต่างๆที่มีความซับซ้อนมากขึ้นได้

ขั้นตอนการ

ในคาบนี้ครูเป็นผู้เรียกให้นักเรียนออกไปเล่าเรื่อง

คาบที่ 26

เครื่องมือที่ใช้

รูปภาพ 4 รูป 4 เหตุการณ์

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหนและเชื่อมโยงระหว่างภาพและเหตุการณ์ต่างๆที่มีความซับซ้อนมากขึ้นได้

ขั้นตอนการ

ในคาบนี้ครูเป็นผู้เรียกให้นักเรียนออกไปเล่าเรื่อง

คาบที่ 27

เครื่องมือที่ใช้

รูปภาพ 4 รูป 4 เหตุการณ์

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหนและเชื่อมโยงระหว่างภาพและเหตุการณ์ต่างๆที่มีความซับซ้อนมากขึ้นได้

ขั้นตอนการ

ในคาบนี้ครูเป็นผู้เรียกให้นักเรียนออกไปเล่าเรื่อง

คาบที่ 28

เครื่องมือที่ใช้

รูปภาพ 3 รูป 3 เหตุการณ์ รูปโปสเตอร์ความจริง :

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหนและเชื่อมโยงระหว่างภาพและเหตุการณ์ต่างๆที่มีความซับซ้อนมากขึ้นได้

ขั้นตอนการ

ในคาบนี้ครูเป็นผู้เรียกให้นักเรียนออกไปเล่าเรื่อง

คาบที่ 29

เครื่องมือที่ใช้

รูปภาพ 3 รูป 3 เหตุการณ์ เป็นรูปที่ใกล้เคียงความจริง

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหนและเชื่อมโยงระหว่างภาพและเหตุการณ์ต่างๆที่มีความซับซ้อนมากขึ้นได้

ขั้นตอนการ

ในคาบนี้ครูเป็นผู้เรียกให้นักเรียนออกไปเล่าเรื่อง

คาบที่ 30

เครื่องมือที่ใช้

รูปภาพ 4 รูป 4 เหตุการณ์ เป็นรูปที่ใกล้เคียงความจริง

วัตถุประสงค์

เพื่อให้เด็กพัฒนาการพูดและแสดงออกและสามารถเล่ารายละเอียดของภาพได้ว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหนและเชื่อมโยงระหว่างภาพและเหตุการณ์ต่างๆที่มีความซับซ้อนมากขึ้นได้

ขั้นตอนการ

ในคาบนี้ครูเป็นผู้เรียกให้นักเรียนออกไปเล่าเรื่อง

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบความสามารถทางภาษา

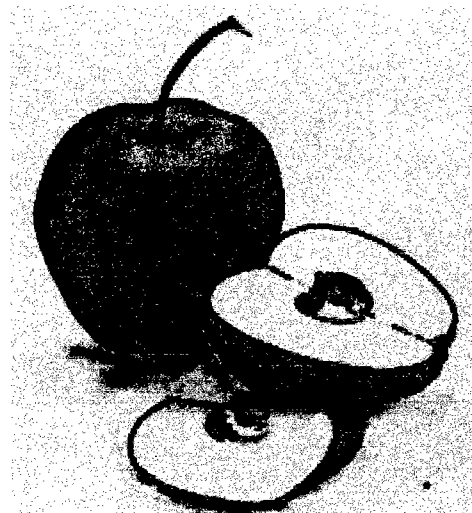
ตอนที่ 1 การบอกชื่อสิ่งของ

จำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน คะแนนเต็ม 30 คะแนน

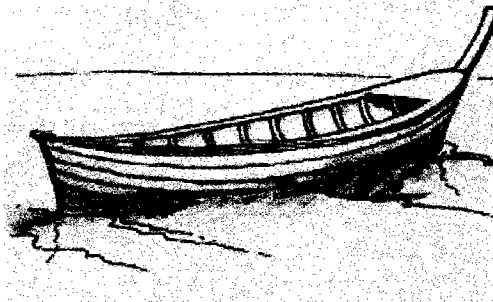
ข้อที่ 1 รูปแจกัน

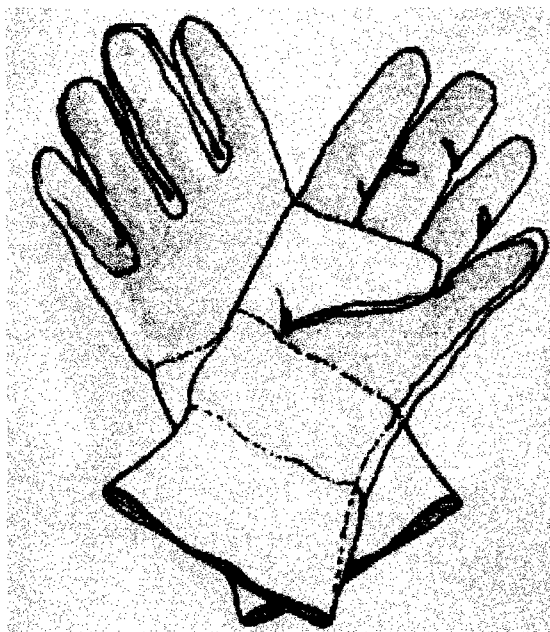
ข้อที่ 2 รูปแอปเปิ้ล

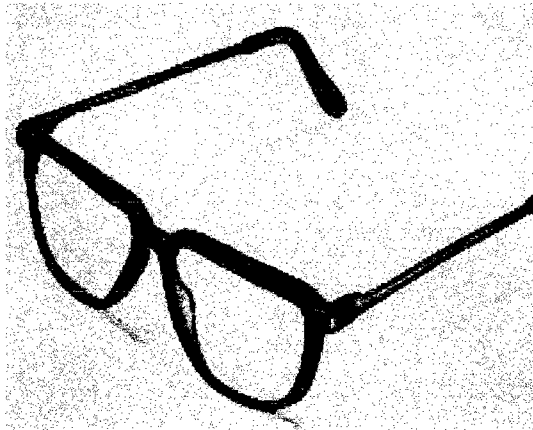
ข้อที่ 3 รูปเรือ

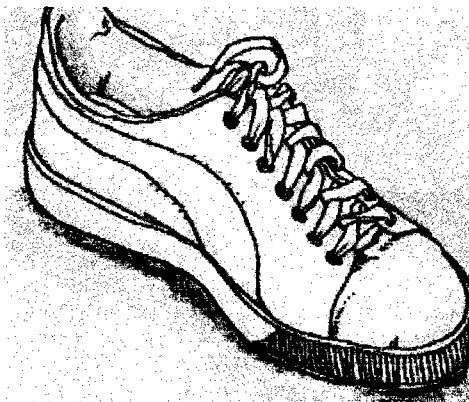
ข้อที่ 4 รูปถุงมือ

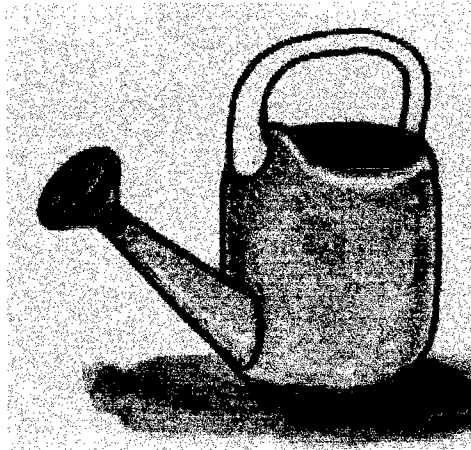
ข้อที่ 5 รูปแว่นตา

ข้อที่ 6 รูปรองเท้า

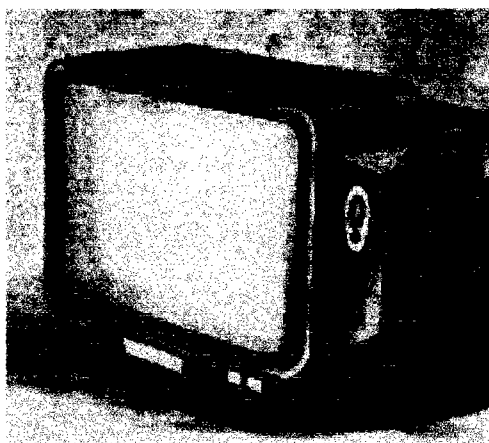
ข้อที่ 7 รูปที่รดน้ำต้นไม้

ข้อที่ 8 รูปสับปะรด

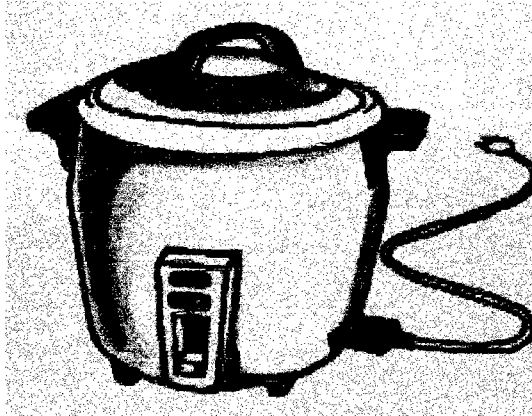
ข้อที่ 9 รูปโทรทัศน์

ข้อที่ 10 รูปแครอท

ข้อที่ 11 รูปหม้อหุงข้าว

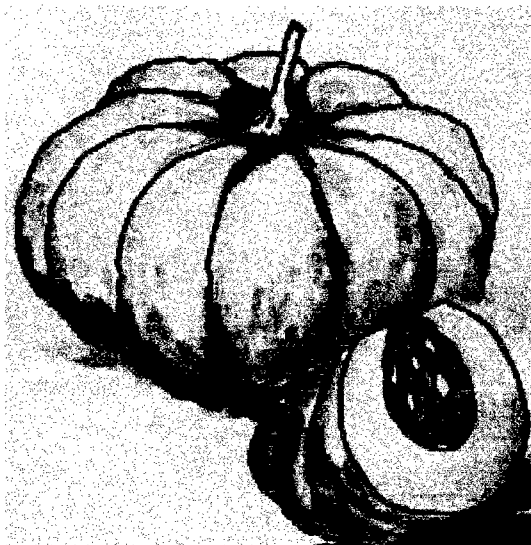
ข้อที่ 12 รูปถังขยะ

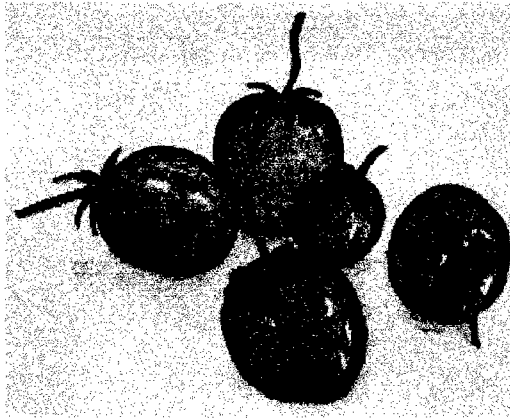
ข้อที่ 13 รูปกระเป๋านักเรียน

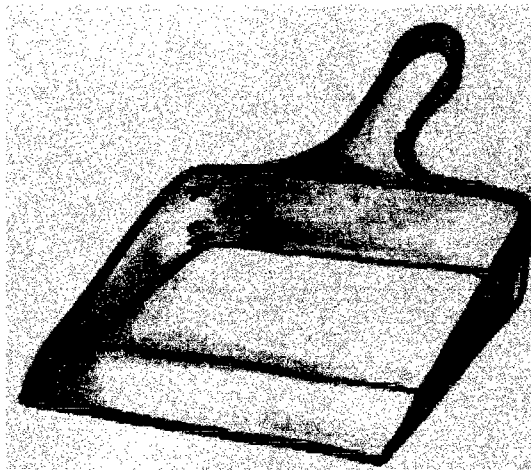
ข้อที่ 14 รูปฟักทอง

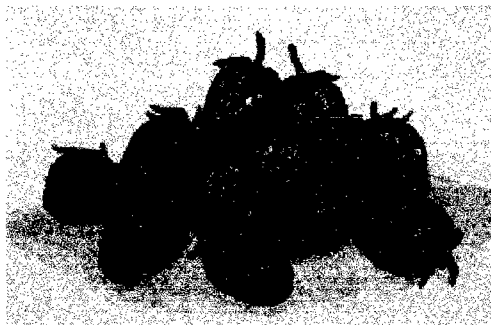
ข้อที่ 15 รูปมะเขือเทศ

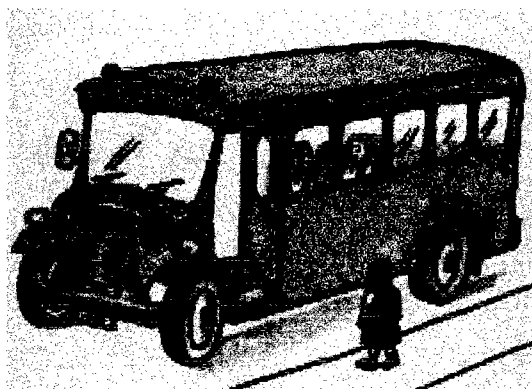
ข้อที่ 16 รูปที่โกยขยะ

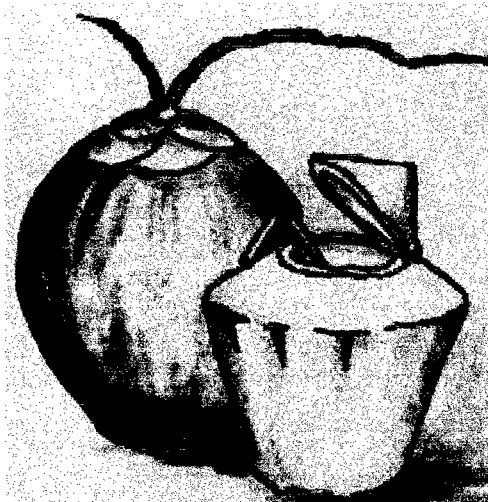
ข้อที่ 17 รูปสตรอเบอร์รี่

ข้อที่ 18 รูปรถโรงเรียน

ข้อที่ 19 รูปมะพร้าว

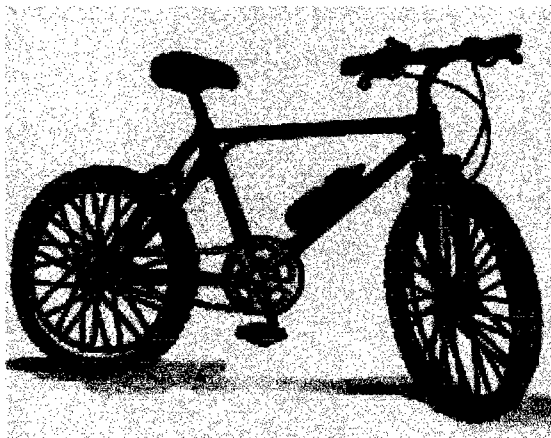
ข้อที่ 20 รูปพัดลม

ข้อที่ 21 รูปไม้กวาด

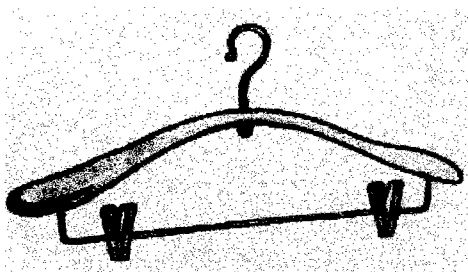
ข้อที่ 22 รูปจักรยาน

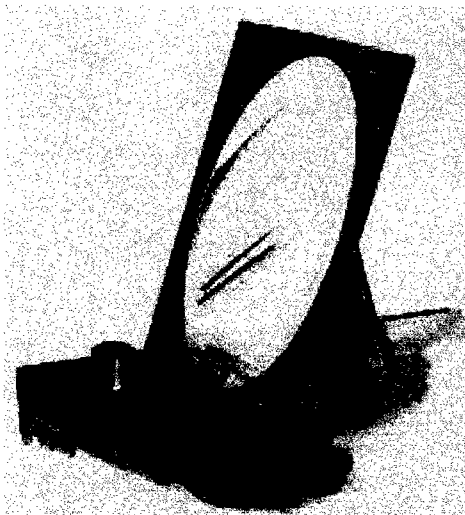
ข้อที่ 23 รูปถังน้ำ

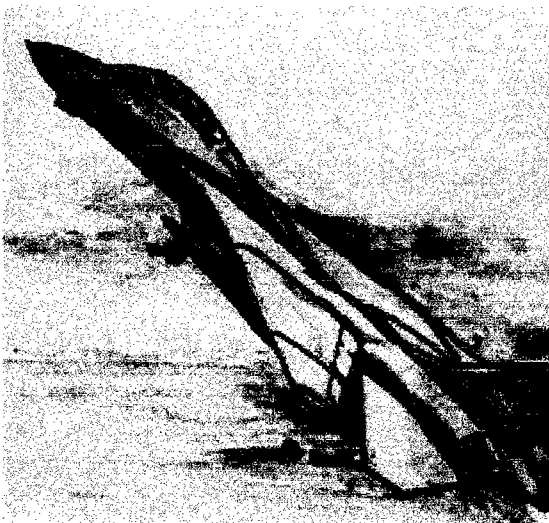
ข้อที่ 24 รูปไม้แขวนเสื้อ

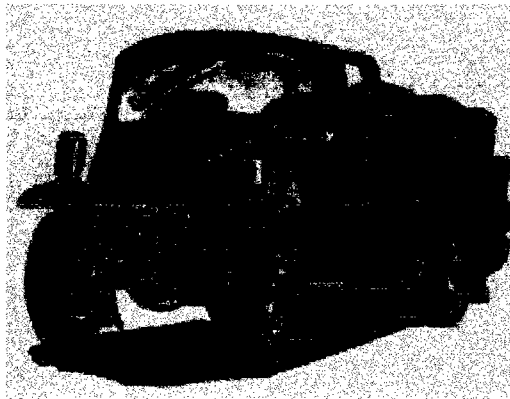
ข้อที่ 25 รูปกระจก

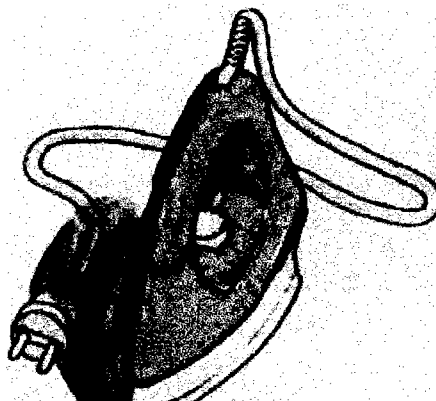
ข้อที่ 26 รูปเครื่องบิน

ข้อที่ 27 รูปรถบรรทุก

ข้อที่ 28 รูปเตารีด

ข้อที่ 29 รูปรถยนต์

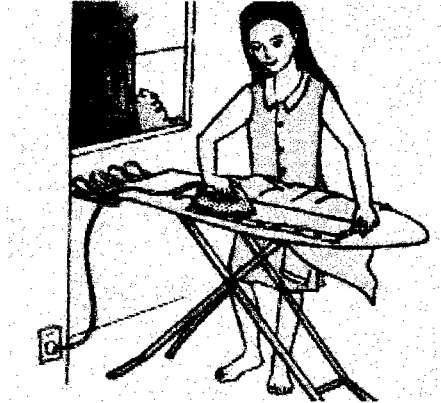

ข้อที่ 30 รูปดอกบัว

แบบทดสอบความสามารถทางภาษาตอนที่ 2

การสร้างประโยคสมบูรณ์ จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 4 คะแนน คะแนนเต็ม 40 คะแนน
ข้อที่ 1 รูปผู้หญิงกำลังรีดผ้าอยู่ในบ้านอย่างมีความสุข

ข้อที่ 2 รูปเด็กผู้หญิงนอนหลับอยู่ในห้องนอนอย่างมีความสุข

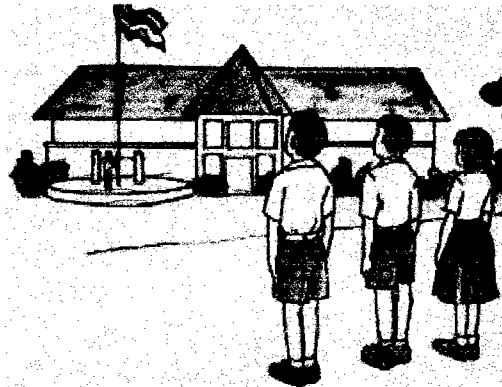
ข้อที่ 3 รูปผู้ชายรดน้ำดอกไม้ที่อยู่ในสวนอย่างมีความสุข

ข้อที่ 4 ผู้หญิงกวาดใบไม้ที่อยู่ในสวนอย่างมีความสุข

ข้อที่ 5 เด็กนักเรียน 3 คนยืนเคารพธงชาติอยู่หน้าโรงเรียน

ข้อที่ 6 รูปเด็กผู้ชาย 2 คนเล่นของเล่นกันอย่างสนุกสนานในห้องนั่งเล่น

ข้อที่ 7 รูปพ่อกับลูกซื้อของอยู่ในตลาดที่มีผลไม้ให้เลือกมากมาย

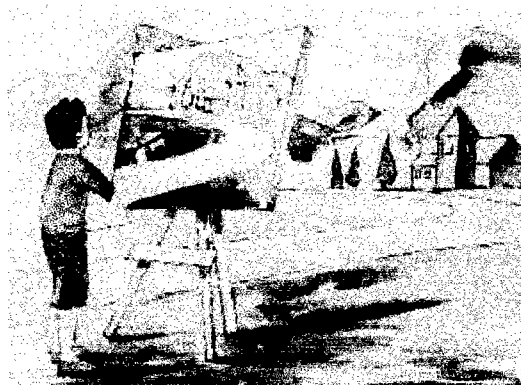
ข้อที่ 8 รูปเด็กเล่นรถอยู่ในสวนสนุกอย่างสนุกสนาน

ข้อที่ 9 รูปผู้หญิง 2 คนไหว้พระอยู่ใต้ต้นไม้ใหญ่

ข้อที่ 10 รูปเด็กผู้ชายวาดภาพรูปภูเขาอยู่หน้าบ้าน

แบบทดสอบความสามารถตอนที่ 3

การเล่าเรื่องสอดคล้องกับภาพ จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 3 คะแนน คะแนนเต็ม 30 คะแนน

ข้อที่ 1 – 5 (รูปภาพ 2 รูป)

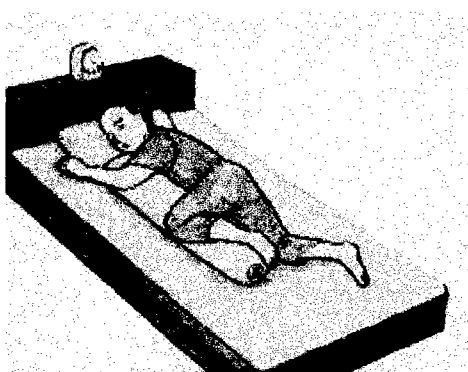
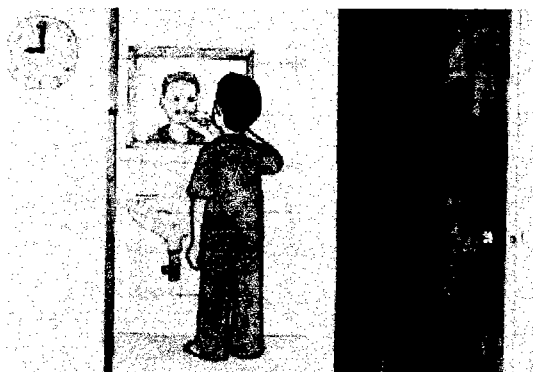
ข้อที่ 1 รูปเด็กผู้หญิงปั่นจักรยานไปเติมน้ำไปด้วย

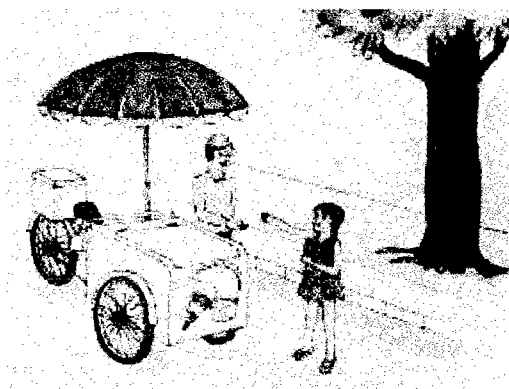
ข้อที่ 2 รูปเด็กผู้หญิงกวาดขยะเสร็จแล้วก็โกยขยะทิ้งลงถังขยะที่อยู่ในห้อง

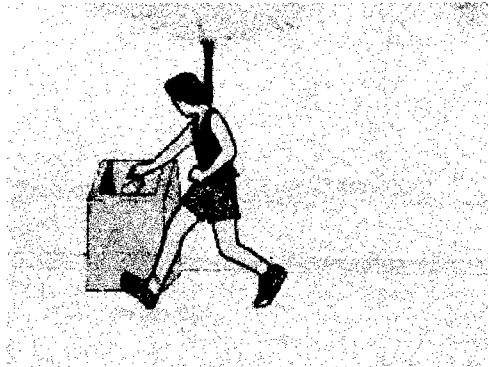
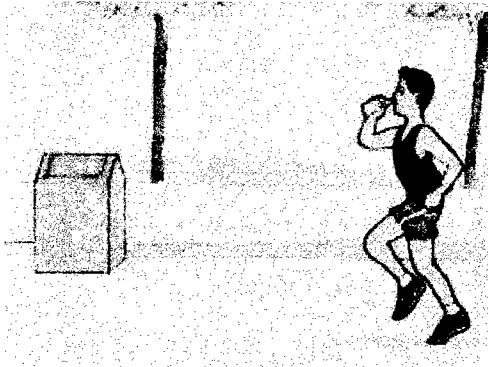
ข้อที่ 3 รูปเด็กผู้ชายแปรงฟันก่อนเข้านอน

ข้อที่ 4 รูปเด็กผู้หญิงซื้อไอศกรีมแล้วมายืนกินอยู่ที่ใต้ต้นไม้หน้าบ้าน

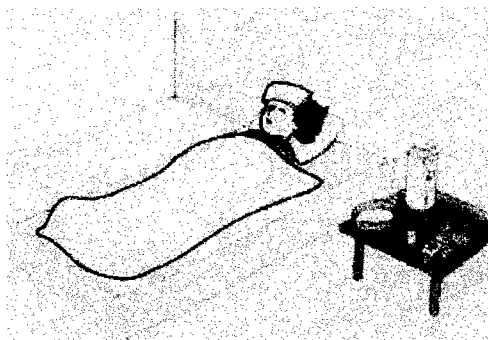
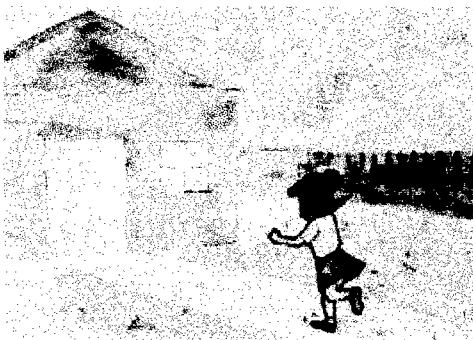

ข้อที่ 5 รูปเด็กผู้ชายวิ่งออกกำลังกายไปดื่มน้ำไปพอเต็มเสร็จก็ทิ้งกระป๋องน้ำลงถังขยะที่อยู่ข้างถนน

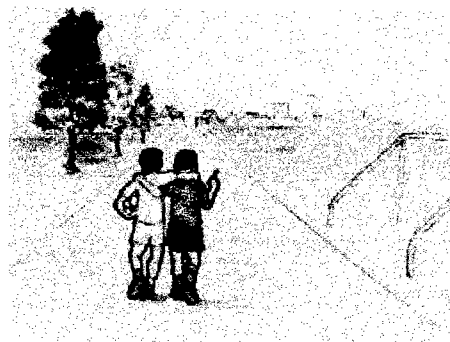
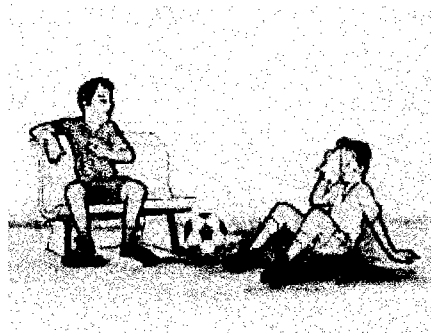
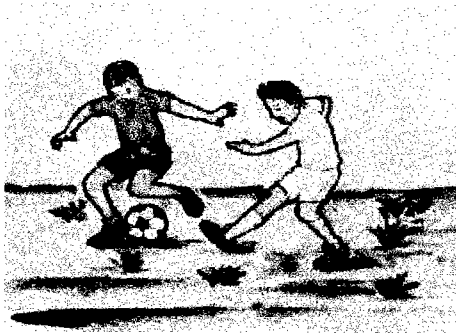

ข้อที่ 6 – 10 (รูปภาพ 3 รูป)

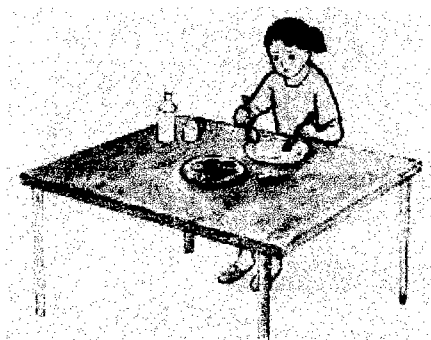
ข้อที่ 6 รูปเด็กผู้หญิงวิ่งตากฝนกลับบ้านทำให้เป็นไข้ไม่สบายจึงไปหาหมอที่โรงพยาบาล

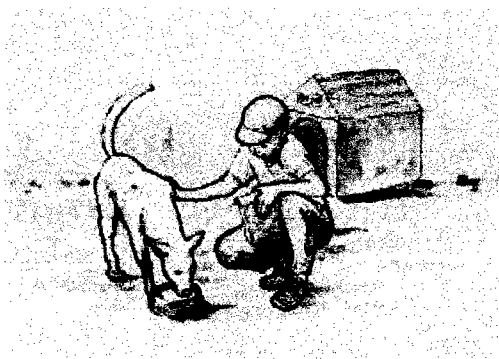
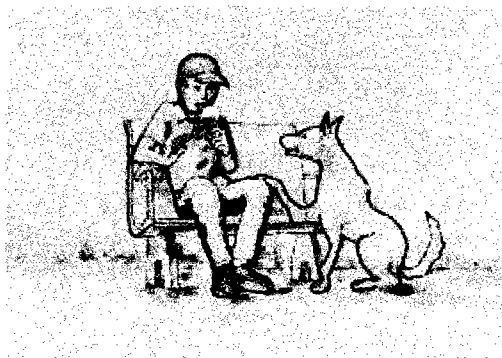
ข้อที่ 7 รูปเด็กผู้ชาย 2 คนเล่นฟุตบอลกันในสนามฟุตบอลจนเหนื่อยจึงนั่งพักเหนื่อยอยู่จนเย็นแล้วเดินกลับบ้านพร้อมกัน

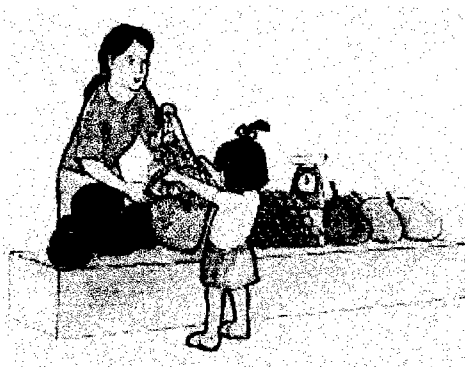
ข้อที่ 8 รูปเด็กผู้หญิงทำอาหารอยู่ในครัวพอทำเสร็จก็มานั่งกินข้าวพอกินเสร็จก็นำจานไปล้างในครัว

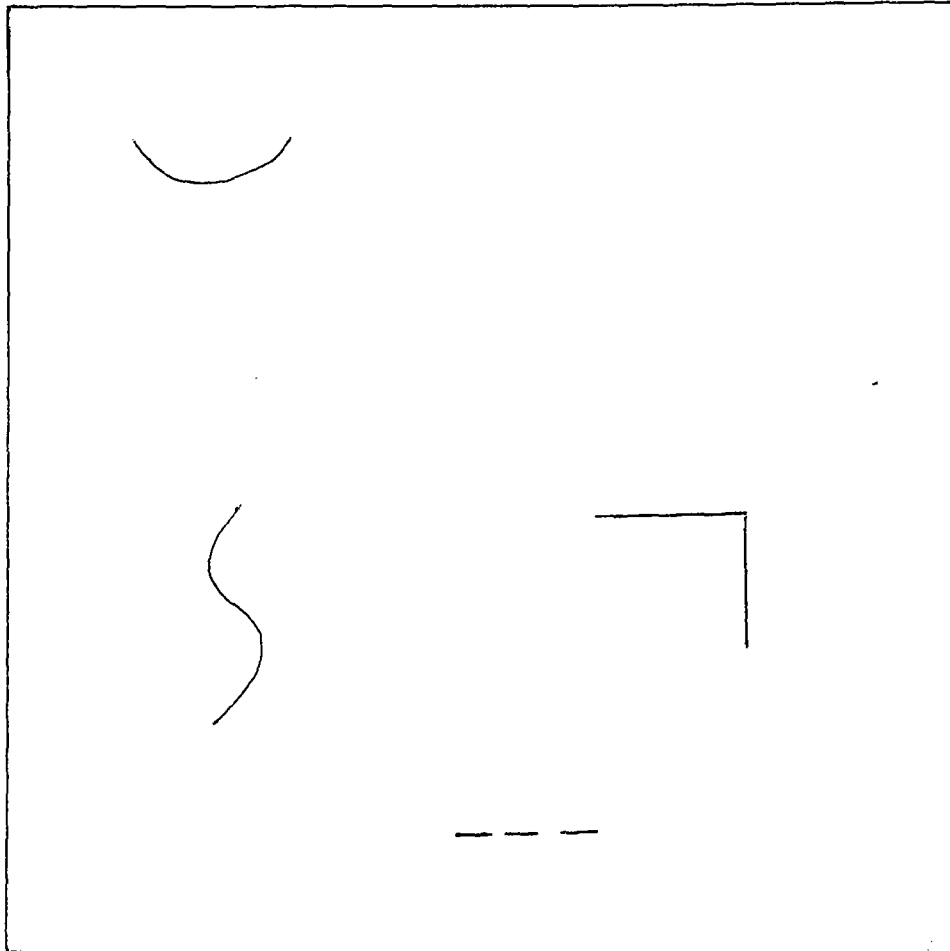
ข้อที่ 9 รูปเด็กผู้ชายวิ่งสุนัขไปวิ่งเล่นอยู่ในสวนแล้วก็นั่งพักกินไอศกรีมสุนัขขอยากกินด้วยพอลกลับถึงบ้าน
เด็กผู้ชายจึงนำอาหารมาให้สุนัขกิน

ข้อที่ 10 รูปแม่กำลังใช้รถไปซื้อผลไม้ที่ตลาด เด็กผู้หญิงเดินไปซื้อผลไม้ที่ตลาดพอซื้อเสร็จก็นำผลไม้กลับ
มาให้แม่ที่บ้าน

ภาคผนวก ง

แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ ของ Jellen – Urban

C

ตาราง 42 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถทางภาษาตอนที่ 1 ที่คัดเลือกมาใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 1 การบอกชื่อสิ่งของ		ค่าอำนาจจำแนก	
ค่าอำนาจจำแนก		ค่าอำนาจจำแนก	
ข้อที่ 1	0.3986	ข้อที่ 16	0.5073
ข้อที่ 2	0.5401	ข้อที่ 17	0.4366
ข้อที่ 3	0.4701	ข้อที่ 18	0.5519
ข้อที่ 4	0.2401	ข้อที่ 19	0.5513
ข้อที่ 5	0.3954	ข้อที่ 20	0.5420
ข้อที่ 6	0.3852	ข้อที่ 21	0.5103
ข้อที่ 7	0.4523	ข้อที่ 22	0.4752
ข้อที่ 8	0.2954	ข้อที่ 23	0.2856
ข้อที่ 9	0.5487	ข้อที่ 24	0.3698
ข้อที่ 10	0.4789	ข้อที่ 25	0.5478
ข้อที่ 11	0.5398	ข้อที่ 26	0.4568
ข้อที่ 12	0.3946	ข้อที่ 27	0.2905
ข้อที่ 13	0.4652	ข้อที่ 28	0.3946
ข้อที่ 14	0.5398	ข้อที่ 29	0.4385
ข้อที่ 15	0.3876	ข้อที่ 30	0.4687
ค่าความเชื่อมั่น =		0.7854	

ตาราง 43 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถทางภาษาตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ที่คัดเลือกมาใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 2 การสร้างประโยค ค่าอำนาจจำแนก		ตอนที่ 3 การเล่าเรื่องสอดคล้องกับภาพ ค่าอำนาจจำแนก
ข้อ 1	0.5073	0.5781
ข้อ 2	0.4796	0.3986
ข้อ 3	0.5401	0.5213
ข้อ 4	0.5547	0.4366
ข้อ 5	0.7034	0.7041
ข้อ 6	0.5051	0.5651
ข้อ 7	0.5723	0.4701
ข้อ 8	0.6573	0.6411
ข้อ 9	0.7691	0.7451
ข้อ 10	0.6756	0.6617
ค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบตอนที่ 2 = 0.8731		
ค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบตอนที่ 3 = 0.8639		

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวกรรณิการ์
ชื่อสกุล ธีระสังวร
เกิด 25 สิงหาคม 2520
ที่อยู่ปัจจุบัน 9/8 ซอย 32 หมู่บ้านเสรีอ่อนนุช ถนนสุขุมวิท 77 เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร 10250
ประวัติการศึกษา
พ.ศ. 2532 ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์
พ.ศ. 2534 มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์
พ.ศ. 2534 สอบเทียบศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 3
พ.ศ. 2536 มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชดำริ (วิทย – คณิต)
พ.ศ. 2536 สอบเทียบศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 6
พ.ศ. 2540 เศรษฐศาสตรบัณฑิต (การพัฒนา)
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
พ.ศ. 2544 การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาพัฒนาการ)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ